

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.59.2021.EJ(31)

RM-0610-59-21

UC47

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady otwartości danych, zasady i tryb udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania oraz podmioty, które udostępniają lub przekazują te informacje.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) anonimizacja – proces zmiany informacji sektora publicznego w informacje anonimowe, które nie odnoszą się do zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej, lub proces zmiany danych osobowych w dane anonimowe w taki sposób, że identyfikacja osoby, której dane dotyczą, nie jest lub już nie jest możliwa;
- 2) dane badawcze – informacje sektora publicznego utrwalone w postaci elektronicznej, inne niż publikacje naukowe, które zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619) i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym lub służą do weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uchyla się ustawę z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

- 3) dane dynamiczne – informacje sektora publicznego utrwalone w postaci elektronicznej podlegające częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym, w tym ze względu na ich zmienność lub szybką dezaktualizację, w szczególności dane wygenerowane przez czujniki;
- 4) dane o wysokiej wartości – informacje sektora publicznego, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia produktów, usług i zastosowań opartych na wykorzystywaniu tych danych;
- 5) dane prywatne – każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotu innego niż podmiot zobowiązany i przez niego wytworzona, z wyjątkiem danych osobowych;
- 6) format otwarty – format pliku, który jest niezależny od systemu oraz jest udostępniany bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne wykorzystywanie;
- 7) format przeznaczony do odczytu maszynowego – format pliku ustrukturyzowany tak, aby programy komputerowe mogły zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane i ich wewnętrzną strukturę;
- 8) informacja sektora publicznego – każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotu zobowiązanego;
- 9) interfejs programistyczny aplikacji – zbiór technicznych funkcji umożliwiających połączenie i wzajemną wymianę danych lub metadanych między programami komputerowymi lub systemami teleinformatycznymi;
- 10) metadane – ustrukturyzowane informacje opisujące, tłumaczące, lokalizujące i ułatwiające odnalezienie, wykorzystanie innych informacji lub zarządzanie nimi;
- 11) otwarte dane – informacje sektora publicznego udostępniane lub przekazywane w postaci elektronicznej, bezwarunkowo lub z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w rozdziale 3, kompletne, aktualne, w wersji źródłowej, w otwartym i niezastrzeżonym formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego, które są przeznaczone do bezpłatnego ponownego wykorzystywania na tych samych zasadach dla każdego użytkownika, bez konieczności potwierdzania tożsamości przez użytkownika;
- 12) ponowne wykorzystywanie – wykorzystywanie przez użytkowników informacji sektora publicznego w jakimkolwiek innym celu niż pierwotny publiczny cel, w jakim informacja

została wytworzona, przetworzona, pozyskana lub zgromadzona, z wyjątkiem wymiany informacji sektora publicznego między podmiotami zobowiązanymi wyłącznie w celu realizacji zadań publicznych;

- 13) portal danych – prowadzony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, powszechnie dostępny system teleinformatyczny, służący do udostępniania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania oraz danych prywatnych w celu wykorzystywania;
- 14) użytkownik – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która ponownie wykorzystuje informacje sektora publicznego lub wykorzystuje dane prywatne.

Art. 3. Podmiotami zobowiązanymi do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, zwanymi dalej „podmiotami zobowiązanymi”, są:

- 1) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305);
- 2) inne niż określone w pkt 1 państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej;
- 3) inne niż określone w pkt 1 osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie, oraz podmioty, o których mowa w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:
 - a) finansują je w ponad 50% lub
 - b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
 - c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
 - d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego;
- 4) związki podmiotów, o których mowa w pkt 1–3;
- 5) inne niż określone w pkt 1–4 podmioty, które:

- a) wykonują jeden z rodzajów działalności sektorowej, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.³⁾), lub
- b) działają w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), lub
- c) działają w charakterze przewoźników lotniczych wykonujących obowiązki użyteczności publicznej zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 293 z 31.10.2008, str. 3, z późn. zm.⁵⁾), lub
- d) działają w charakterze armatorów Wspólnoty wykonujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie Państw Członkowskich (kabotaż morski) (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 2, str. 10, z późn. zm.⁶⁾)

oraz na które podmioty, wymienione w pkt 1–4, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot, wywierają dominujący wpływ, w szczególności:

- posiadają ponad połowę udziałów albo akcji lub
- posiadają ponad połowę głosów wynikających z udziałów albo akcji, lub
- mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 464.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 240 z 16.09.2015, str. 65 oraz Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 22.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 11 z 14.01.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 165 z 27.05.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 426 z 17.12.2020, str. 1 i 4.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 295 z 11.10.2014, str. 85.

Art. 4. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu:

- 1) jednostek publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805) oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A.,
- 2) państwowych instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), z wyjątkiem muzeów państwowych i muzeów samorządowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902) oraz bibliotek publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2019 r. poz. 1479),
- 3) podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, z wyjątkiem:
 - a) danych badawczych, o których mowa w art. 22,
 - b) bibliotek naukowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach, których organizatorami są podmioty zobowiązane, wymienione w art. 3 pkt 1–4,
 - c) Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowego Instytutu Badawczego,
 - d) Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego,
 - e) muzeów państwowych oraz muzeów samorządowych prowadzących działalność naukową,
- 4) podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 4, 619 i 762), z wyjątkiem bibliotek pedagogicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach,
- 5) podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, w zakresie, w jakim informacje te:
 - a) zostały wytworzone poza zakresem zadań publicznych,
 - b) zostały wytworzone w ramach działalności uznanej za bezpośrednio podlegającą konkurencji, zgodnie z art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług

pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 243, z późn. zm.⁷⁾),

6) podmiotów, o których mowa w art. 95 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969) oraz zakładów karnych i aresztów śledczych,

7) Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, z wyjątkiem danych badawczych – chyba że informacje te stanowią informacje publiczne podlegające udostępnianiu w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego, których udostępnianie lub przekazanie zostało uzależnione od wykazania przez użytkowników interesu prawnego lub faktycznego na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 5. Każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego:

- 1) udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego lub w portalu danych, lub w innym systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego;
- 2) przekazanych na wniosek o ponowne wykorzystywanie.

Art. 6. 1. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.

2. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa lub prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym informacji o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku gdy osoba fizyczna wyrazi zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych w celu ponownego wykorzystywania lub gdy przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa.

3. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji będących informacjami sektora publicznego, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

⁷⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 307 z 25.11.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 337 z 19.12.2017, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 27.

4. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego:

- 1) których wytwarzanie przez podmioty zobowiązane nie należy do zakresu ich zadań publicznych określonych prawem;
- 2) powiązanych z depozytami znajdującymi się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, o ile ich właściciele umownie wyłączyli możliwość ich udostępniania lub przekazywania w całości lub w określonym zakresie;
- 3) objętych prawami własności przemysłowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324) lub prawami własności przemysłowej podlegającymi ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej;
- 4) do których prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062), prawa do baz danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2021 r. poz. 386) oraz prawa do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2021 r. poz. 213) przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane;
- 5) będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych, bibliotek pedagogicznych lub jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), a także jednostek organizacyjnych będących archiwami wyodrębnionymi albo prowadzącymi archiwa wyodrębnione, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, zwanych dalej „archiwami” – w odniesieniu do działalności archiwalnej w zakresie państwowego zasobu archiwalnego, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych lub praw pokrewnych były podmioty inne niż podmioty zobowiązane, a czas trwania tych praw nie wygasł;
- 6) które są wyłączone z dostępu lub do których dostęp jest ograniczony ze względu na ochronę infrastruktury krytycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856 oraz z 2021 r. poz. 159);
- 7) stanowiących program komputerowy, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 5.

Art. 7. 1. Przepisy ustawy nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania, ani przepisów innych ustaw określających zasady, warunki

i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących informacjami sektora publicznego.

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie danych osobowych.

Rozdział 2

Zasady udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania

Art. 8. 1. Podmiot zobowiązany w porównywalnych sytuacjach udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania na takich samych zasadach.

2. W przypadku gdy ponowne wykorzystywanie jest dokonywane przez użytkowników będących podmiotami wykonującymi zadania publiczne w ramach działalności wykraczającej poza realizację takich zadań, warunki ponownego wykorzystywania lub opłaty za ponowne wykorzystywanie określa się na takich samych zasadach jak w przypadku innych użytkowników.

Art. 9. 1. Podmiot zobowiązany, który udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, nie ogranicza korzystania z tych udostępnianych lub przekazanych informacji przez innych użytkowników.

2. W przypadku gdy prawidłowe wykonywanie zadań publicznych wymaga ograniczenia korzystania z informacji sektora publicznego przez innych użytkowników, podmiot zobowiązany może zawrzeć z użytkownikiem umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z tych informacji.

3. Umowa o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego podlega co najmniej raz w roku ocenie podmiotu zobowiązanego w zakresie dalszego istnienia powodów jej zawarcia. Jeżeli w wyniku oceny podmiot zobowiązany stwierdzi ustanie powodów jej zawarcia, niezwłocznie wypowiada umowę.

Art. 10. 1. Podmiot zobowiązany, jeżeli to możliwe, udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego, jako otwarte dane, w celu ponownego wykorzystywania.

2. Podmiot zobowiązany, który udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, jest obowiązany do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o

informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670, 952 i 1005), jeżeli to możliwe w formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego wraz z metadanymi, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 1a tej ustawy.

3. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego przez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”, zapewnia dostępność, stabilność, jednolitość sposobu korzystania i standardów, łatwość i utrzymanie przez cały cykl użytkowania oraz bezpieczeństwo stosowanego API.

4. Podmiot zobowiązany nie ma obowiązku tworzenia informacji sektora publicznego, ich przetwarzania w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie oraz sporządzania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności.

5. Podmiot zobowiązany może udostępniać lub przekazać w celu ponownego wykorzystywania kod źródłowy lub inne elementy programu komputerowego opracowanego w ramach realizacji zadań publicznych.

Art. 11. 1. Podmiot zobowiązany udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej w menu przedmiotowym w kategorii „Ponowne wykorzystywanie”:

- 1) warunki ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone;
- 2) informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie, w tym informację o podstawie ich obliczania, jeżeli zostały przez niego ustalone, oraz informację o czynnikach, które będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie i które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania informacji;
- 3) informację o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie oraz o prawie do sprzeciwu;
- 4) umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego, powód jej zawarcia oraz wyniki ocen tej umowy, o ile taka umowa została zawarta.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do podmiotów zobowiązanych będących muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi w zakresie informacji o czynnikach branych pod uwagę przy ustalaniu nakładanych opłat za ponowne wykorzystywanie.

3. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w portalu danych, wraz z ich udostępnianiem informuje o warunkach ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone.

4. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych, wraz z ich udostępnianiem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania lub opłat za ponowne wykorzystywanie albo określa te warunki lub wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie.

5. Brak informacji o warunkach ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych uważa się za udostępnianie informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania bez warunków.

Art. 12. 1. Warunki ponownego wykorzystywania określone przez podmiot zobowiązany w odniesieniu do informacji sektora publicznego udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego lub w portalu danych stanowią ofertę zawierającą te warunki.

2. Warunki ponownego wykorzystywania określone przez podmiot zobowiązany w odniesieniu do informacji sektora publicznego udostępnianych w inny sposób niż określony w ust. 1 lub informacja o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie, jeżeli zostały ustalone, stanowią ofertę zawierającą te warunki lub informację.

3. Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego udostępnianych w sposób, o którym mowa w art. 5 pkt 1, uważa się za przyjęcie przez użytkownika oferty, o której mowa w ust. 1 albo 2.

Art. 13. Podmiot zobowiązany niezwłocznie publikuje w systemie teleinformatycznym, w którym udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, informacje o zaprzestaniu udostępniania lub aktualizowania takich informacji oraz informacje dotyczące dostępności informacji sektora publicznego udostępnianych za pośrednictwem API, w tym w szczególności danych dynamicznych.

Rozdział 3

Warunki ponownego wykorzystywania

Art. 14. 1. Informacje sektora publicznego udostępnia się lub przekazuje w celu ponownego wykorzystywania bezwarunkowo, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

2. Podmiot zobowiązany określa warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, mających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu

przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych lub objętych prawami do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, do których przysługują mu prawa, w szczególności zobowiązując użytkownika do poinformowania o nazwisku, imieniu lub pseudonimie twórcy lub artysty wykonawcy, jeżeli jest znany.

Art. 15. 1. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania:

- 1) dotyczące obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji sektora publicznego od podmiotu zobowiązanego lub
- 2) dotyczące obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji sektora publicznego ponownie wykorzystywanych, lub
- 3) dotyczące zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane w celu ponownego wykorzystywania informacje sektora publicznego, w szczególności za dostępność, poprawność, aktualność, kompletność lub jakość udostępnianych lub przekazywanych informacji, lub
- 4) informacji sektora publicznego stanowiących lub zawierających dane osobowe.

2. Muzea państwowe, muzea samorządowe, biblioteki publiczne, biblioteki naukowe, biblioteki pedagogiczne i archiwa mogą określić inne niż wymienione w ust. 1 warunki ponownego wykorzystywania ograniczające wykorzystywanie informacji sektora publicznego:

- 1) w działalności komercyjnej lub na określonych polach eksploatacji, jeżeli dotyczą zbiorów o charakterze martyrologicznym oraz zawierają godło, barwy i hymn Rzeczypospolitej Polskiej, a także herby, reprodukcje orderów, odznaczeń lub odznak honorowych, odznak lub odznak wojskowych bądź innych odznaczeń;
- 2) w działalności niekomercyjnej, jeżeli są powiązane z obiektami objętymi roszczeniami lub prawami osób trzecich lub niebędącymi własnością podmiotu zobowiązanego.

3. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, stosując standardowe otwarte licencje.

Art. 16. Określone przez podmiot zobowiązany warunki ponownego wykorzystywania są obiektywne, proporcjonalne, niedyskryminacyjne oraz nie ograniczają w sposób nieuzasadniony możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

Rozdział 4

Zasady ustalania opłat za ponowne wykorzystywanie

Art. 17. Informacje sektora publicznego udostępnia się lub przekazuje w celu ponownego wykorzystywania bezpłatnie, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

Art. 18. 1. Podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, jeżeli przygotowanie lub przekazanie informacji w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.

2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego w określony sposób lub w określonej formie oraz inne czynniki, które będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie, mogących mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób lub w określonej formie.

3. Podmiot zobowiązany, ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, może uwzględnić koszty czynności związanych z anonimizacją lub ze środkami zastosowanymi w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.

Art. 19. 1. Muzea państwowe i muzea samorządowe, w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym, mogą nałożyć opłatę wyższą niż ustalona na podstawie art. 18.

2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy tych kosztów wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, jednak nie wyższym niż 5 punktów procentowych powyżej stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie nakładane przez muzea państwowe i muzea samorządowe, biorąc pod uwagę koszty oraz rozsądny zwrot z inwestycji, o których mowa w ust. 2.

Art. 20. Podmiot zobowiązany, umożliwiając ponowne wykorzystywanie, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w jego systemie teleinformatycznym, może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, uwzględniającą koszty wynikające z dostosowania systemu teleinformatycznego lub warunków technicznych i organizacyjnych do realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie. Opłata nie ma zastosowania do danych dynamicznych i danych o wysokiej wartości udostępnianych przez API, zgodnie z przepisami rozdziału 5.

Art. 21. Na żądanie wnioskodawcy podmiot zobowiązany wskazuje sposób obliczenia opłaty za ponowne wykorzystywanie w odniesieniu do złożonego przez tego wnioskodawcę wniosku o ponowne wykorzystywanie.

Rozdział 5

Dane o wysokiej wartości, dane dynamiczne i dane badawcze

Art. 22. Dane badawcze, będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, podlegają bezpłatnie ponownemu wykorzystywaniu, jeżeli zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych oraz są już publicznie udostępniane w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym. Podmiot zobowiązany, udostępniając te dane, wraz z ich udostępnieniem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania albo określa te warunki.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki opracowuje Politykę otwartego dostępu do danych badawczych finansowanych ze środków publicznych, zwaną dalej „Polityką otwartego dostępu do danych badawczych”, uwzględniając w szczególności:

- 1) aktualny stan udostępniania danych badawczych oraz standardy i dobre praktyki w zakresie udostępniania danych badawczych;
- 2) obowiązujący stan prawny;
- 3) kierunki rozwoju w zakresie otwartego dostępu do danych badawczych i zarządzania wynikami badań naukowych;
- 4) Program otwierania danych, o którym mowa w art. 28.

2. Politykę otwartego dostępu do danych badawczych kieruje się do podmiotów, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Art. 24. 1. Dane dynamiczne udostępnia się w celu ponownego wykorzystywania:

- 1) niezwłocznie po ich zgromadzeniu;
- 2) za pośrednictwem API oraz
- 3) jeżeli to możliwe – do zbiorczego pobrania.

2. W przypadku gdy udostępnianie w celu ponownego wykorzystywania danych dynamicznych niezwłocznie po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem API, przekraczałyby możliwości finansowe lub techniczne podmiotu zobowiązanego, dane te udostępnia się w terminie późniejszym, bez uszczerbku dla możliwości wykorzystania ich potencjału gospodarczego i społecznego.

Art. 25. 1. Dane o wysokiej wartości udostępnia się w celu ponownego wykorzystywania:

- 1) bezpłatnie;
- 2) w formacie nadającym się do odczytu maszynowego;
- 3) za pośrednictwem API oraz
- 4) jeżeli to możliwe – do zbiorczego pobrania.

2. Podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 5, oraz muzea państwowe, muzea samorządowe, biblioteki publiczne, biblioteki naukowe, biblioteki pedagogiczne oraz archiwa, w przypadku udostępniania danych o wysokiej wartości w celu ponownego wykorzystywania, mogą nałożyć opłaty za ponowne wykorzystywanie zgodnie z przepisami rozdziału 4.

Art. 26. Udostępnianiu w celu ponownego wykorzystywania w sposób, o którym mowa w art. 25, podlegają dane o wysokiej wartości wymienione w wykazie ustanowionym w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56), zwanej dalej „dyrektywą 2019/1024”.

Art. 27. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych, listę będących w ich posiadaniu danych o wysokiej wartości, warunki ponownego wykorzystywania tych danych, a także sposób udostępniania oraz formaty tych danych i metadanych, mając na względzie akty wykonawcze

Komisji Europejskiej wydane na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024 oraz posiadaną przez podmioty zobowiązane infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą udostępnianie w celu ponownego wykorzystywania, w sposób, o którym mowa w art. 25, danych o wysokiej wartości oraz metadanych, a także możliwości techniczne udostępniania tych danych i metadanych w portalu danych.

Rozdział 6

Program otwierania danych

Art. 28. 1. W celu zwiększenia ilości oraz poprawy jakości informacji sektora publicznego i danych prywatnych oraz metadanych opisujących ich strukturę, udostępnianych w portalu danych, minister właściwy do spraw informatyzacji opracowuje Program otwierania danych, zwany dalej „programem”, uwzględniając w szczególności:

- 1) aktualny stan danych udostępnianych jako otwarte dane;
- 2) obowiązujący stan prawny;
- 3) kierunki rozwoju polityki otwartych danych;
- 4) wyniki przeglądu prowadzonej polityki otwartych danych;
- 5) możliwości finansowania projektowanych rozwiązań;
- 6) możliwości wspierania nowoczesnych technologii wykorzystujących otwarte dane;
- 7) współpracę z interesariuszami otwartych danych.

2. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, przyjmuje program w drodze uchwały.

3. Program jest przyjmowany na okres siedmioletni i może być zmieniany w tym okresie.

4. Program realizują członkowie Rady Ministrów oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwani dalej „realizatorami programu”.

5. Program może być realizowany przez podmioty inne niż wymienione w ust. 4.

Art. 29. 1. Koordynatorem działań w ramach realizacji programu jest minister właściwy do spraw informatyzacji, zwany dalej „koordynatorem programu”.

2. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową koordynatora programu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art. 30. Do zadań realizatora programu należy w szczególności:

- 1) zapewnienie należytej realizacji programu w zakresie swojego działania, w tym w organach i jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych;

- 2) współpraca z koordynatorem programu w zakresie realizacji programu;
- 3) przedstawianie koordynatorowi programu harmonogramu:
 - a) udostępniania nowych informacji sektora publicznego w portalu danych lub
 - b) poprawy jakości informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu danych – w każdym półroczu, w zakresie swojego działania oraz w zakresie organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych, w celu weryfikacji spełniania warunków, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 4;
- 4) składanie koordynatorowi programu rocznego sprawozdania z realizacji programu w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

Art. 31. Do zadań koordynatora programu należy w szczególności:

- 1) przedstawianie Radzie Ministrów informacji z realizacji programu w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku, za który sporządzana jest informacja, oraz przedstawienie końcowego sprawozdania z realizacji programu w ciągu 6 miesięcy od jego zakończenia;
- 2) dokonywanie we współpracy z realizatorami programu przeglądu programu w drugim, czwartym i ostatnim roku obowiązywania programu;
- 3) promowanie jednolitej polityki otwartych danych;
- 4) wskazywanie kierunków rozwoju w zakresie otwartości danych oraz inicjowanie działań innowacyjnych w zakresie wspierania polityki otwartych danych;
- 5) harmonizacja procesów wynikających z realizacji programu;
- 6) współpraca z realizatorami programu w zakresie realizacji programu;
- 7) wsparcie realizatorów programu i podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2, w udostępnianiu informacji sektora publicznego i metadanych;
- 8) zaplanowanie i skoordynowanie działań edukacyjnych, podnoszących kompetencje cyfrowe administracji w zakresie otwartości danych;
- 9) monitorowanie postępów w realizacji programu;
- 10) współpraca z podmiotami zobowiązanymi, organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami uczestniczącymi w działaniach w zakresie polityki otwartych danych.

Rozdział 7

Portal danych

Art. 32. 1. Informacje sektora publicznego o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na

sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie w rozumieniu niniejszej ustawy, są udostępniane w portalu danych.

2. Do udostępniania w portalu danych informacji sektora publicznego, o których mowa w ust. 1, są obowiązane podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5.

3. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, udostępniają:

- 1) informacje sektora publicznego oraz metadane opisujące ich strukturę albo
- 2) metadane opisujące strukturę informacji sektora publicznego, w przypadku gdy informacje sektora publicznego są udostępniane przez podmiot zobowiązany w powszechnie dostępnym systemie teleinformatycznym innym niż portal danych, w szczególności umożliwiającym zastosowanie API.

4. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, są obowiązane do dostosowania:

- 1) formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy, do wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) metadanych, o których mowa w ust. 3, do zestawu elementów metadanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 7.

5. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, udostępniają w portalu danych, o ile to możliwe, otwarte dane.

6. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, udostępniając w portalu danych informacje sektora publicznego, o których mowa w ust. 1, oraz metadane opisujące ich strukturę, systematycznie weryfikują, aktualizują oraz podnoszą ich jakość.

7. Podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 5, mogą udostępniać w portalu danych informacje sektora publicznego, o których mowa w ust. 1.

8. Do informacji sektora publicznego oraz metadanych opisujących ich strukturę, udostępnionych w portalu danych przez podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 5, stosuje się przepisy ust. 3–6 oraz przepisy wydane na podstawie art. 34 ust. 7.

Art. 33. 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych wraz z wykazem podmiotów zobowiązanych do ich udostępnienia,
 - 2) harmonogram udostępniania oraz aktualizowania w portalu danych informacji sektora publicznego oraz metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3,
 - 3) sposób udostępniania informacji sektora publicznego
- mając na względzie szczególne znaczenie określonych informacji sektora publicznego dla rozwoju innowacyjności lub społeczeństwa informacyjnego, posiadaną przez podmioty zobowiązane infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej informacji sektora publicznego oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu danych.

2. Do informacji sektora publicznego oraz metadanych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 stosuje się przepisy art. 32 ust. 4–6 oraz przepisy wydane na podstawie art. 34 ust. 7.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi portal danych oraz jest jego administratorem.

2. Portal danych zapewnia przeszukiwanie informacji sektora publicznego w szczególności według:

- 1) kryterium przedmiotowego;
- 2) kryterium podmiotowego;
- 3) elementów metadanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zlecić wyspecjalizowanym podmiotom czynności związane z prowadzeniem portalu danych, pod warunkiem zapewnienia:

- 1) przez te podmioty:
 - a) rozliczalności i niezawodności jego prowadzenia,
 - b) integralności, rozliczalności, dostępności, autentyczności i niezaprzeczalności zbiorów danych w nim udostępnianych,
 - c) warunków organizacyjnych i technicznych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, w szczególności zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem, nielegalnym ujawnieniem lub pozyskaniem, a także przed ich modyfikacją, uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą, w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu

takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.⁸⁾);

2) możliwości przeprowadzenia przez tego ministra kontroli spełnienia warunków, o których mowa w pkt 1.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji weryfikuje udostępniane w portalu danych informacje sektora publicznego oraz metadane, o których mowa w art. 32 ust. 3, pod względem spełnienia wymogów, o których mowa w art. 32 ust. 4, oraz wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

5. W przypadku gdy informacje sektora publicznego lub metadane, o których mowa w art. 32 ust. 3, nie spełniają wymogów, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw informatyzacji wzywa podmiot, który je udostępnia, do ich niezwłocznego dostosowania do tych wymogów.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po uprzednim poinformowaniu podmiotu udostępniającego dane, może usunąć z portalu danych informacje sektora publicznego, które nie mają szczególnego znaczenia dla rozwoju innowacyjności w państwie lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób weryfikacji, o której mowa w ust. 4,
- 2) sposób udostępniania informacji sektora publicznego lub metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3, mając na względzie posiadaną przez podmioty zobowiązane infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej informacji sektora publicznego oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu danych,
- 3) sposób przetwarzania w portalu danych informacji sektora publicznego i metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3,
- 4) standardy techniczne prowadzenia portalu danych, dane niezbędne do założenia konta użytkownika portalu danych, zasady tworzenia profilu dostawcy danych oraz zestaw elementów metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3

– mając na względzie zasadę neutralności technologicznej, konieczność zapewnienia przeszukiwalności i dostępności informacji jak najszerszej grupie użytkowników, możliwość

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz w Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

zastosowania automatyzacji procesów oraz potrzebę zapewnienia ich użyteczności i efektywności.

Art. 35. 1. W portalu danych mogą być udostępniane dane prywatne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz metadane opisujące ich strukturę.

2. Do danych prywatnych oraz metadanych, o których mowa w ust. 1, stosuje się art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1–3, art. 12, art. 13, art. 32 ust. 4 i 6, art. 34 ust. 6, przepisy wydane na podstawie art. 34 ust. 7 oraz, o ile to możliwe, art. 32 ust. 5.

Art. 36. 1. Podmiot udostępniający dane prywatne w portalu danych wyraża zgodę na ich wykorzystywanie przez użytkowników.

2. Podmiot udostępniający dane prywatne w portalu danych może określić warunki wykorzystywania:

- 1) danych prywatnych mających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych, lub objętych prawami do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, do których przysługują mu prawa, w szczególności zobowiązując użytkownika do poinformowania o nazwisku, imieniu lub pseudonimie twórcy lub artysty wykonawcy, jeżeli jest znany, lub
- 2) dotyczące obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania danych prywatnych od podmiotu udostępniającego dane, lub
- 3) dotyczące obowiązku poinformowania o przetworzeniu wykorzystywanych danych prywatnych, lub
- 4) dotyczące zakresu odpowiedzialności podmiotu udostępniającego dane prywatne za udostępniane dane, w tym w szczególności za dostępność, poprawność, aktualność, kompletność lub jakość udostępnianych danych.

3. Podmiot udostępniający dane prywatne w portalu danych może określić warunki wykorzystywania, stosując standardowe otwarte licencje.

Rozdział 8

Pełnomocnicy do spraw otwartości danych

Art. 37. 1. Realizowanie działań mających na celu poprawę jakości i zwiększenie ilości informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu danych w celu ponownego wykorzystywania powierza się pełnomocnikom do spraw otwartości danych.

2. Pełnomocnik do spraw otwartości danych, zwany dalej „pełnomocnikiem”, jest powoływany w urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Głównym Urzędzie Statystycznym.

3. Pełnomocnik powołany w urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej lub w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działa również w organach i jednostkach organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanych.

4. Pełnomocnika można powoływać w urzędach obsługujących inne niż wymienione w ust. 2 podmioty zobowiązane.

5. Pełnomocnika powołuje i odwołuje kierownik jednostki organizacyjnej.

6. W zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika.

7. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową pełnomocnika zapewnia ministerstwo albo inny urząd, w którym powołano pełnomocnika.

Art. 38. Do zadań pełnomocnika należy w szczególności:

- 1) pozyskiwanie informacji sektora publicznego możliwych do udostępniania w portalu danych, będących w posiadaniu jednostki organizacyjnej, w której został powołany, lub będących w posiadaniu organów i jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanych;
- 2) wspieranie realizatora programu w wykonywaniu zadań związanych z realizacją programu;
- 3) ocena informacji sektora publicznego, pod względem ich jakości oraz użyteczności, do ich ponownego wykorzystywania, będących w posiadaniu jednostki organizacyjnej, w której został powołany, lub będących w posiadaniu organów i jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanych;

- 4) monitorowanie jakości i aktualności informacji sektora publicznego oraz metadanych udostępnianych w portalu danych oraz formatów danych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1;
- 5) współpraca z komórkami organizacyjnymi jednostki organizacyjnej, w której został powołany, oraz z organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanymi, w zakresie poprawy jakości informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu danych;
- 6) podejmowanie działań mających na celu podnoszenie świadomości pracowników jednostki organizacyjnej, w której został powołany, lub pracowników organów i jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanym, w zakresie otwartości danych.

Rozdział 9

Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego przekazywanych na wniosek

Art. 39. 1. Wniosek o ponowne wykorzystywanie, zwany dalej „wnioskiem”, wnosi się do podmiotu zobowiązanego w przypadkach, gdy informacje sektora publicznego:

- 1) nie są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych;
- 2) są udostępniane w innym systemie teleinformatycznym niż określony w pkt 1 i nie zostały określone warunki ponownego wykorzystywania lub opłaty za ponowne wykorzystywanie albo nie poinformowano o braku takich warunków lub opłat;
- 3) będą wykorzystywane na warunkach innych niż zostały dla tych informacji określone;
- 4) są udostępniane lub zostały przekazane na podstawie innych ustaw określających zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami sektora publicznego.

2. Wniosek może dotyczyć umożliwienia ponownego wykorzystywania, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego.

3. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) nazwę podmiotu zobowiązanego;
- 2) informacje o wnioskodawcy, w tym imię i nazwisko albo nazwę oraz adres umożliwiający dostarczenie odpowiedzi do wnioskodawcy albo pełnomocnika tego wnioskodawcy w sposób lub w formie wskazanych we wniosku;
- 3) wskazanie informacji sektora publicznego, które będą ponownie wykorzystywane, a jeżeli są już udostępniane lub zostały przekazane, warunki ponownego

wykorzystywania, na jakich mają być ponownie wykorzystywane, oraz źródło udostępniania lub przekazania;

- 4) wskazanie celu ponownego wykorzystywania, w tym określenie rodzaju działalności, w której informacje sektora publicznego będą ponownie wykorzystywane, w szczególności wskazanie dóbr, produktów lub usług;
- 5) wskazanie formy przygotowania informacji sektora publicznego, a w przypadku postaci elektronicznej – także wskazanie formatu danych;
- 6) wskazanie:
 - a) sposobu przekazania informacji sektora publicznego, o ile nie są udostępniane lub nie zostały przekazane w inny sposób, albo
 - b) sposobu i okresu dostępu do informacji gromadzonych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 2.

4. Wniosek wnosi się w postaci papierowej albo elektronicznej.

5. W przypadku niespełnienia wymogów formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 40. 1. Rozpatrzenie wniosku następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Jeżeli wniosek o ponowne wykorzystywanie nie może zostać rozpatrzony w terminie 14 dni, podmiot zobowiązany zawiadamia w tym terminie wnioskodawcę o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim rozpatrzy wniosek, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia tego wniosku.

Art. 41. 1. Podmiot zobowiązany po rozpatrzeniu wniosku, z wyjątkiem wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 2:

- 1) przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania bez określania warunków ponownego wykorzystywania;
- 2) informuje o braku informacji sektora publicznego wskazanych we wniosku;
- 3) informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania w przypadku posiadania informacji sektora publicznego przez wnioskodawcę;
- 4) składa ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania lub informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie, lub w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4, informację o przyczynach braku możliwości przekazania informacji sektora

publicznego i wskazanie, w jaki sposób lub w jakiej formie informacje sektora publicznego mogą zostać przekazane;

5) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.

2. Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy albo zawiadomić podmiot zobowiązany o przyjęciu oferty. Brak zawiadomienia o przyjęciu oferty w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty jest równoznaczny z wycofaniem wniosku.

3. W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzyga o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie lub w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.

4. Podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, w przypadku gdy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 6.

5. W przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego ze względu na prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, prawa do baz danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych lub prawa do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, przysługujące podmiotom innym niż podmioty zobowiązane, albo w przypadku odmowy ze względu na objęcie informacji sektora publicznego prawami własności przemysłowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej lub prawami własności przemysłowej podlegającymi ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej podmiot zobowiązany wskazuje osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada prawa, jeżeli jest znana, albo licencjodawcę, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany przedmiot praw. Przepisu nie stosuje się do muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych, bibliotek pedagogicznych oraz archiwów.

Art. 42. 1. Podmiot zobowiązany po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 2:

- 1) składa ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania lub informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie oraz informację dotyczące dostępności informacji sektora publicznego, przy czym od oferty nie przysługuje sprzeciw;
- 2) informuje o braku możliwości ponownego wykorzystywania w sposób wskazany we wniosku lub ze względu na format, w jakim informacje sektora publicznego miałyby być udostępniane;
- 3) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego; przepisy art. 41 ust. 4 i 5 stosuje się.

2. Wnioskodawca w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty zawiadamia podmiot zobowiązany o przyjęciu oferty. Przepis art. 41 ust. 2 zdanie drugie stosuje się.

Art. 43. 1. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz od decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) stosuje się.

2. W zakresie nieuregulowanym ustawą do decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz do decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o ponowne wykorzystywanie stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159), z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;
- 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

Art. 44. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, oraz danych badawczych, o których mowa w art. 22.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 45. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 oraz z 2021 r. poz. 922) w art. 40k wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 46. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 955) w art. 49a wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 47. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902) w art. 25 w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 48. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 80ce w ust. 1 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 100am w ust. 1 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”.

Art. 49. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112 oraz z 2020 r. poz. 2320) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Art. 4b. 1. Dane i informacje o podmiotach wpisanych do Rejestru są przekazywane w celu ponownego wykorzystywania, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia ...

o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Centralna Informacja przekazuje, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, dane i informacje o podmiotach wpisanych do Rejestru w celu ponownego wykorzystywania na wniosek złożony w postaci elektronicznej opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Dane zgromadzone w Rejestrze udostępnia się w celu ponownego wykorzystywania także za pośrednictwem interfejsu programistycznego aplikacji (API).”.

Art. 50. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi.”,
 - b) uchyla się ust. 3;
- 2) w art. 7 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „centralnym repozytorium” zastępuje się wyrazami „portalu danych, o którym mowa w ustawie z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), zwanym dalej „portalem danych””;
- 3) użyte w art. 9 w ust. 1 w pkt 3 oraz w art. 10 w ust. 1, w różnym przypadku, wyrazy „centralne repozytorium” zastępuje się użytymi, w odpowiednim przypadku, wyrazami „portal danych”;
- 4) uchyla się art. 9a–9e.

Art. 51. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670, 952 i 1005) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) w pkt 9b dodaje się przecinek,
 - b) po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:

„9c) funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej”;

- 2) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”;
- 3) po rozdziale 3a dodaje się rozdział 3b w brzmieniu:

„Rozdział 3b

Zintegrowana platforma analityczna

Art. 20p. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia funkcjonowanie rozwiązania organizacyjno-technicznego, zwanego dalej „zintegrowaną platformą analityczną”, służącego do prowadzenia analiz wspomagających tworzenie kluczowych polityk publicznych z wykorzystaniem danych udostępnianych przez podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy, gromadzonych w rejestrach publicznych i systemach teleinformatycznych.

Art. 20q. 1. W ramach zintegrowanej platformy analitycznej minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarza dane udostępnione z rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, w celu wykonywania zadań związanych z analizami wspomagającymi tworzenie kluczowych polityk publicznych.

2. Jeżeli jest to niezbędne do realizacji konkretnej analizy w ramach zintegrowanej platformy analitycznej, dane udostępnione z różnych rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych mogą być łączone.

3. Dane osobowe udostępniane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej podlegają pseudonimizacji.

4. Pseudonimizacja jest dokonywana przez organ lub podmiot, który udostępnia dane, po określeniu niezbędnego celu i zakresu prowadzonej analizy.

5. Podmiot, który udostępnia dane, oraz minister właściwy do spraw informatyzacji uzgadniają metodę pseudonimizacji udostępnianych danych oraz tryb udostępniania, mając na uwadze cel, zakres analizy oraz przepisy o ochronie danych osobowych.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych i wykaz rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, z których są udostępniane niezbędne dane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej, oraz podmiotów je prowadzących, które są obowiązane do przekazywania danych pochodzących z tych rejestrów i systemów, a także sposób udostępniania tych

danych, mając na uwadze zapewnienie skutecznego pozyskiwania danych oraz zgodności ich udostępniania z przepisami o ochronie danych osobowych.

Art. 20r. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji zawiera porozumienie w sprawie wykorzystywania zintegrowanej platformy analitycznej z podmiotem, o którym mowa w art. 2, na potrzeby kluczowej polityki publicznej.

2. Porozumienie określa w szczególności:

- 1) cel analizy;
- 2) zakres danych niezbędnych do przeprowadzania analizy;
- 3) rejestry publiczne i systemy teleinformatyczne, które zawierają dane na potrzeby prowadzenia analizy oraz podmioty je prowadzące.

3. Zawarcie porozumienia poprzedza się przeprowadzeniem weryfikacji dotyczącej celu i zakresu analizy wspomagającej tworzenie kluczowej polityki publicznej oraz niezbędności łączenia danych udostępnianych z rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych dla realizacji tej analizy.

Art. 20s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w ramach zapewniania funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej:

- 1) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do danych;
- 2) przeciwdziała uszkodzeniom zintegrowanej platformy analitycznej;
- 3) zapewnia integralność gromadzonych danych;
- 4) określa zasady bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym danych osobowych;
- 5) zapewnia rozliczalność działań dokonywanych w ramach zintegrowanej platformy analitycznej;
- 6) określa zasady zgłaszania naruszenia ochrony danych osobowych.

2. Dane osobowe przetwarzane w ramach zintegrowanej platformy analitycznej są wykorzystywane adekwatnie, w sposób stosowny i ograniczony, wyłącznie w zakresie niezbędnym do realizacji określonych celów analitycznych.

3. Wykorzystywanie danych do celów innych niż określone w ustawie, w szczególności do podejmowania decyzji lub indywidualnych rozstrzygnięć, jest zabronione.

Art. 20t. Dane przetwarzane w ramach zintegrowanej platformy analitycznej są usuwane niezwłocznie po przeprowadzeniu analiz, na potrzeby których dane zostały udostępnione.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 w ust. 16a wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)” oraz wyraz „udostępnieniu” zastępuje się wyrazem „udostępnianiu”;
- 2) w art. 25a w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego” oraz wyraz „udostępnieniu” zastępuje się wyrazem „udostępnianiu”.

Art. 53. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510 i 1000) w art. 46 w ust. 3 wyrazy „ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 54. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 i 784) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 385 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do informacji stanowiących dane o wysokiej wartości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 386 w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”.

Art. 55. W ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2139) w art. 29 w ust. 6 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U.

z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 56. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2020 r. poz. 2296 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47 w ust. 2 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 48 w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”.

Art. 57. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 994) w art. 4 w ust. 2 w pkt 6 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepisy końcowe

Art. 58. 1. Do spraw z zakresu przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Postanowienia umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niezgodne z art. 9 ust. 2, wygasają wraz z końcem okresu ich obowiązywania, nie później jednak niż w dniu 18 lipca 2043 r.

Art. 59. Politykę otwartego dostępu do danych badawczych minister właściwy do spraw nauki i szkolnictwa wyższego opracowuje w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 60. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 50 oraz art. 18 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 62, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art.

34 ust. 7 i art. 19 ust. 3 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Program otwierania danych przyjęty na podstawie art. 9e ustawy zmienianej w art. 50 staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Programem otwierania danych w rozumieniu art. 28 ust. 1 niniejszej ustawy.

3. Centralne repozytorium informacji publicznej prowadzone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 9b ustawy zmienianej w art. 50 staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy portalem danych, o którym mowa w art. 2 pkt 13 niniejszej ustawy.

Art. 61. 1. W latach 2021–2030 maksymalny całkowity limit wydatków budżetu państwa, będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi 22 334 677 zł.

2. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będących skutkiem finansowym funkcjonowania portalu danych, wynosi 5 964 677 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) 2021 r. – 339 677 zł;
- 2) 2022 r. – 625 000 zł;
- 3) 2023 r. – 625 000 zł;
- 4) 2024 r. – 625 000 zł;
- 5) 2025 r. – 625 000 zł;
- 6) 2026 r. – 625 000 zł;
- 7) 2027 r. – 625 000 zł;
- 8) 2028 r. – 625 000 zł;
- 9) 2029 r. – 625 000 zł;
- 10) 2030 r. – 625 000 zł.

3. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będących skutkiem finansowym powołania i funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej, wynosi 16 370 000 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) 2021 r. – 2 960 000 zł;
- 2) 2022 r. – 2 210 000 zł;
- 3) 2023 r. – 1 400 000 zł;
- 4) 2024 r. – 1 400 000 zł;
- 5) 2025 r. – 1 400 000 zł;

- 6) 2026 r. – 1 400 000 zł;
- 7) 2027 r. – 1 400 000 zł;
- 8) 2028 r. – 1 400 000 zł;
- 9) 2029 r. – 1 400 000 zł;
- 10) 2030 r. – 1 400 000 zł.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków określonych w ust. 2 stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa, będących skutkiem finansowym funkcjonowania portalu danych, lub ograniczeniu kosztów.

5. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków określonych w ust. 3 stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa, będących skutkiem finansowym funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej, lub ograniczeniu kosztów.

6. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 2, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75% limitu przewidzianego na ten rok, dysponent wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4, obniżając wielkość wydatków w czwartym kwartale o kwotę przekroczenia.

7. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 3, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75% limitu przewidzianego na ten rok, dysponent wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 5, obniżając wielkość wydatków w czwartym kwartale o kwotę przekroczenia.

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitów wydatków, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz dokonuje oceny wykorzystania danego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

Art. 62. Traci moc ustawa z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446).

Art. 63. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 24, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel projektowanej regulacji.

Głównym celem projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, zwanego dalej „ustawą” lub „projektem ustawy”, jest implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego¹⁾. Projekt ustawy zakłada również wprowadzenie nowych rozwiązań wykraczających poza minimum wyznaczone dyrektywą, które usprawnią ponowne wykorzystywanie danych. Celem zasadniczym projektowanych regulacji jest zwiększenie podaży otwartych danych, w tym zasobów informacji o istotnej wartości i potencjale do tworzenia nowych usług i produktów, a także stworzenie optymalnego otoczenia regulacyjnego dla efektywnego wykorzystywania informacji sektora publicznego w Polsce. Nowa ustawa zastąpi obecnie obowiązującą ustawę z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego²⁾.

Informacje sektora publicznego są ważnym materiałem wyjściowym dla produktów i usług związanych z zasobami cyfrowymi o dotychczas niewykorzystanym potencjale. Podmioty publiczne wytwarzają, gromadzą lub przechowują ogromną ilość informacji i treści, poczynając od danych statystycznych, gospodarczych lub środowiskowych, przez materiały archiwalne, po zdigitalizowane księgozbiory lub kolekcje dzieł sztuki. Wraz z rewolucją cyfrową istotnie wzrosła wartość tego rodzaju zasobów dla innowacyjnych produktów lub usług wykorzystujących takie dane. Instytucja ponownego wykorzystywania koncentruje się na wykorzystywaniu gospodarczej wartości informacji sektora publicznego, które służą jako materiał wyjściowych (surowiec) dla rozwoju nowych produktów i usług. Podczas gdy podmioty publiczne są twórcami, dysponentami i dostawcami oryginalnego materiału (danych), sektor prywatny odgrywa istotną rolę jako uczestnik i pośrednik procesu przetwarzania informacji między źródłem danych (podmiot publiczny), a końcowym użytkownikiem. Poza celami gospodarczymi związanymi z napędzaniem innowacji i kreatywności, które stymulują wzrost gospodarczy, możliwość ponownego wykorzystywania informacji wzmacnia również

¹⁾ (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56), zwana dalej „dyrektywą 2019/1024/UE” lub „dyrektywą”.

²⁾ (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446), zwana dalej „ustawą o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego” lub „ustawą z 2016 r.”.

pozycję obywateli, wzmacniając tym samym demokrację uczestniczącą oraz promuje przejrzystą, odpowiedzialną i wydajniejszą administrację, funkcjonującą w sposób znacznie bardziej transparenty i efektywny.

Szczególnie istotne jest przy tym rozróżnienie pomiędzy realizacją prawa dostępu do informacji publicznej (*access to public sector information*), regulowanego przez ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej³⁾, a eksploatacją (ponownym wykorzystywaniem) informacji sektora publicznego (*re-use of public sector information*). Pojęcie informacji sektora publicznego jest przy tym szersze niż pojęcie informacji publicznej (szerzej na ten temat w uzasadnieniu do art. 2 pkt 8 projektu ustawy). Dostęp do informacji publicznej, określony w ustawie o dostępie do informacji publicznej stanowi implementację zasady jawności wyrażonej w art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej⁴⁾, a prawo do informacji jest uważane za jedno z podstawowych praw człowieka. Natomiast w odniesieniu do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego podkreśla się przede wszystkim jego gospodarczy i społeczny charakter związany z możliwością dalszego wykorzystywania (przetworzenia) informacji.

Przyjęcie w czerwcu 2019 r. nowej dyrektywy w sprawie otwartych danych – dyrektywy 2019/1024/UE – stanowiło efekt, zainicjowanych przez Komisję Europejską, prac legislacyjnych podjętych w następstwie przeprowadzonego przeglądu dotychczasowych przepisów regulujących ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego⁵⁾. Jest to już trzecia wersja dyrektywy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Dyrektywą 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego⁶⁾ ustanowiono zestaw minimalnych przepisów określających ponowne wykorzystywanie dokumentów⁷⁾ będących w posiadaniu organów sektora publicznego państw członkowskich. Druga dyrektywa – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie

³⁾ (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176), zwana dalej „ustawą o dostępie do informacji publicznej”.

⁴⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.).

⁵⁾ Wniosek Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (wersja przekształcona), 25.04.2018 r., COM/2018/234 final.

⁶⁾ (Dz. Urz. UE L 345 z 31.12.2003, str. 90), zwana dalej „dyrektywą 2003/98/WE”.

⁷⁾ W dyrektywach regulujących ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego prawodawca unijny posługuje się pojęciem „dokument”, którego odpowiednikiem w prawie polskim jest „informacja sektora publicznego”.

ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego⁸⁾ poszerzała zakres ponownego wykorzystania o zasoby bibliotek, archiwów i muzeów. Od czasu przyjęcia pierwszego zestawu przepisów dotyczących ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego ilość danych na świecie, w tym danych publicznych, gwałtownie wzrosła oraz generowane i gromadzone są nowe rodzaje informacji. Jednocześnie zmieniają się i rozwijają technologie wykorzystywane do analizy i przetwarzania danych, jak np. uczenie maszynowe, sztuczna inteligencja czy Internet rzeczy. Powoduje to wzrost liczby nowych usług i nowych zastosowań w oparciu o wykorzystywanie lub agregację danych. W motywie 10 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE podkreślono, że przepisy pierwotnie przyjęte w 2003 r. i zmienione w 2013 r. nie dotrzymują już kroku tym szybkim zmianom, co grozi utratą możliwości gospodarczych i społecznych, jakie oferuje ponowne wykorzystywanie danych publicznych.

W związku z powyższym, przyjmując dyrektywę 2019/1024/UE, wskazano na konieczność zaktualizowania dotychczasowych ram ustawodawczych ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w celu ich dostosowania do postępujących zmian w dziedzinie technologii cyfrowych oraz zapewnienia pełnego wykorzystania potencjału informacji sektora publicznego dla europejskiej gospodarki i europejskiego społeczeństwa. Zasadniczym celem zmian wprowadzonych w nowej dyrektywie jest przede wszystkim zwiększenie ilości danych dostępnych do ponownego wykorzystania z korzyścią dla innowacyjności gospodarki i jakości życia społeczeństwa, aby w większym stopniu wykorzystać potencjał informacji sektora publicznego.

Główne elementy nowej dyrektywy opierają się na dotychczasowych przepisach i nie będą miały zasadniczego wpływu na procedurę i zasady udostępniania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania. Jednocześnie jednak w celu zwiększenia podaży wartościowych danych dostępnych do ponownego wykorzystania wyodrębniono spośród informacji sektora publicznego nowe kategorie danych, tj. dane o wysokiej wartości oraz dane dynamiczne. Dane dynamiczne zdefiniowane zostały w art. 2 pkt 8 dyrektywy 2019/1024/UE jako dokumenty w formie cyfrowej podlegające częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym, w szczególności ze względu na ich zmienność lub szybką dezaktualizację (za takie dane zasadniczo uznano dane wygenerowane przez czujniki). Z kolei zgodnie z art. 2 pkt 10 dyrektywy zbiory danych

⁸⁾ (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 1).

o wysokiej wartości oznaczają dokumenty, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia usług i zastosowań o wartości dodanej oraz nowych godziwych miejsc pracy wysokiej jakości, a także ze względu na liczbę potencjalnych beneficjentów usług i zastosowań o wartości dodanej opartych na tych zbiorach danych. W odniesieniu do obu wyodrębnionych kategorii informacji sektora publicznego (danych dynamicznych oraz danych o wysokiej wartości) w dyrektywie 2019/1024/UE ustalano szczególne zasady udostępniania tego rodzaju zasobów do ponownego wykorzystywania, dotyczą one m.in. konieczności zapewnienia użytkownikom dostępu do takich danych za pośrednictwem odpowiednich środków technicznych (interfejs programistyczny aplikacji – API).

Mając na uwadze konieczność zwiększenia ilości informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania zakresem zastosowania dyrektywy 2019/1024/UE objęto ponadto dane, które dotychczas pozostawały poza regulacjami ponownego wykorzystywania, tj. dane pochodzące z przedsiębiorstw publicznych prowadzących działalność w wybranych sektorach gospodarki oraz określoną kategorię danych badawczych – danych badawczych spełniających wskazane w dyrektywie warunki.

Dyrektywa 2003/98/WE, której zakres podmiotowy oparto na regulacjach dyrektyw unijnych dotyczących zamówień publicznych, znajdowała zastosowanie jedynie do dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego państw członkowskich (w tym podmiotów prawa publicznego), wyłączając tym samym z zakresu swojego stosowania przedsiębiorstwa publiczne⁹⁾. Jednocześnie w motywie 24 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE podkreślono, że państwa członkowskie często zlecają świadczenie usług w interesie ogólnym podmiotom spoza sektora publicznego (innym niż organy sektora publicznego), zachowując jednocześnie wysoki stopień kontroli nad takimi podmiotami (przedsiębiorstwami publicznymi). Prowadzi to do niskiej dostępności do ponownego wykorzystywania dokumentów produkowanych przy realizacji usług świadczonych w interesie ogólnym w wielu obszarach, w szczególności w sektorach użyteczności publicznej. Taki stan rzeczy w znacznym stopniu zmniejsza również możliwość tworzenia usług transgranicznych opierających się na dokumentach będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych, które świadczą usługi w interesie

⁹⁾ Motyw 10 preambuły dyrektywy 2003/98/WE.

ogólnym. W celu zmiany takiego stanu rzeczy zakres zastosowania nowej dyrektywy poszerzono o dokumenty będące w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE, których definicja sformułowana została (podobnie jak w przypadku definicji organu sektora publicznego) w oparciu o przepisy prawa unijnego w zakresie zamówień publicznych.

Poprzednio obowiązująca dyrektywa (dyrektywa 2003/98/WE) wyłączała z zakresu swojego zastosowania również dokumenty znajdujące się w posiadaniu instytucji edukacyjnych i badawczych, w tym organizacji ustanowionych w celu przekazywania wyników badań, szkół i uniwersytetów, z wyłączeniem bibliotek uniwersyteckich (art. 1 ust. 2 lit. e dyrektywy 2003/98/WE). Prowadziło do istotnego ograniczenia możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego wytworzonych, czy też zgromadzonych w ramach działalności naukowo-badawczej organów sektora publicznego. Obecnie ilość generowanych danych badawczych rośnie w gwałtownym tempie, a możliwości ich ponownego wykorzystywania wykraczają poza środowisko naukowe. Aby umożliwić sprostanie rosnącym wyzwaniom społecznym i gospodarczym za niezwykle ważną i pilną kwestię uznano zapewnienie dostępu do tego rodzaju zasobów danych (pochodzących z różnych źródeł, jak również sektorów i dyscyplin) oraz możliwości syntezy i ponownego wykorzystywania takich danych. W związku z powyższym w odniesieniu do danych badawczych zdefiniowanych w art. 2 pkt 9 dyrektywy 2019/1024/UE jako dokumenty w formie cyfrowej, inne niż publikacje naukowe, które są gromadzone lub produkowane w ramach działalności badawczo-naukowej i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym bądź też są powszechnie akceptowane w środowisku naukowym jako konieczne do weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań, zaproponowano objęcie określonej ich kategorii (danych badawczych spełniających określone warunki) zakresem regulacji ponownego wykorzystywania, na takich samych zasadach jak inne informacje sektora publicznego.

Działania polegające na wyodrębnieniu spośród informacji sektora publicznego danych dynamicznych oraz danych o wysokiej wartości, a także poszerzenie zakresu regulacyjnego ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego o nowe kategorie danych, stanowią zasadniczą część zmian wprowadzonych w nowej dyrektywie. Zwiększenie ilości danych sektora publicznego dostępnych do ponownego wykorzystania, w tym zwiększenie podaży danych wartościowych, będzie miało szereg pozytywnych skutków dla innowacyjności gospodarki i jakości życia społeczeństwa. Jak

już podkreślono, sektor publiczny posiada ogromne ilości cennych zasobów informacji w wielu obszarach, jak np. dane o mobilności, dane meteorologiczne, ekonomiczne czy finansowe, które mogą być następnie wykorzystywane do tworzenia nowych, innowacyjnych produktów i usług.

Dostosowanie polskich przepisów do wymogów dyrektywy 2019/1024/UE w obszarach wskazanych powyżej stanowi zasadniczy cel projektowanej ustawy. Jednocześnie jednak planowane jest wprowadzenie w ustawie nowych rozwiązań wykraczających poza minimum wyznaczone dyrektywą. Celem nowych regulacji, stanowiących inicjatywę krajową, jest w głównej mierze usprawnienie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w Polsce oraz przyspieszenie procesu otwierania danych publicznych. W projekcie ustawy zaproponowano kompleksowe podejście do problematyki otwierania danych w myśl wyrażonej w dyrektywie 2019/1024/UE zasady „*as open as possible as closed as necessary*”. Projekt ustawy przewiduje podstawę prawną do dobrowolnego udostępniania, za pośrednictwem prowadzonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji portalu dane.gov.pl (pełniącego obecnie funkcję centralnego repozytorium informacji publicznej), zasobów informacji będących w posiadaniu podmiotów sektora prywatnego (np. przedsiębiorców, organizacji pozarządowych). Dodatkowo całość regulacji dotyczącej portalu dane.gov.pl, która znajduje się obecnie w ustawie o dostępie do informacji publicznej, zostanie zaktualizowana i przeniesiona do nowej ustawy. Celem projektu jest również włączenie do regulacji ustawowej wybranych instytucji i rozwiązań z powodzeniem wdrożonych i realizowanych przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów (wcześniej Ministerstwo Cyfryzacji) w ramach podejmowanych działań pozaustawowych prowadzonych na rzecz otwierania danych. Dotyczy to w szczególności rozwiązań opartych na doświadczeniach zebranych w okresie obowiązywania przyjętego w 2016 r. Programu Otwierania Danych Publicznych¹⁰⁾, w tym funkcjonowania sieci pełnomocników ds. otwartości danych, czy też opracowanych w ciągu ostatnich lat standardów otwartości danych¹¹⁾.

II. Aktualny stan prawny.

Ramy prawne ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w Polsce wyznacza obecnie ustawa z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu

¹⁰⁾ Program otwierania danych publicznych przyjęty uchwałą nr 107/2016 Rady Ministrów z dnia 20 września 2016 r.

¹¹⁾ <https://dane.gov.pl/pl/knowledgebase/useful-materials/standardy-otwartosci-danych>

informacji sektora publicznego, dokonująca w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy 2003/98/WE zmienionej dyrektywą 2013/37/UE.

Mając na uwadze rozwiązania zastosowane w dyrektywie 2003/98/WE, w ustawie z 2016 r. przyjęto bardzo szerokie pojęcie informacji sektora publicznego, przez którą rozumie się każdą utrwaloną treść będącą w posiadaniu podmiotów wskazanych w katalogu ustawowym (podmiotów zobowiązanych do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego)¹²⁾. Przez ponowne wykorzystywanie należy rozumieć wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zwane dalej „użytkownikami”, informacji sektora publicznego, w celach komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż pierwotny publiczny cel, dla którego informacja została wytworzona¹³⁾.

W ustawie uregulowano zasady, tryb oraz warunki udostępniania i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, zasady ustalania opłat za ponowne wykorzystywanie oraz wprowadzono przepisy regulujące stosunek ustawy do innych aktów prawnych, w tym w szczególności przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz przepisów o ochronie danych osobowych. Wprowadzone zostały dwa podstawowe tryby udostępniania danych do ponownego wykorzystywania: tryb pozawnioskowy (dane udostępniane w systemie teleinformatycznym) oraz wnioskowy (dane przekazywane na wniosek złożony przez zainteresowanego). Jednocześnie przekazywanie informacji sektora publicznego na wniosek zostało w możliwie największym stopniu odformalizowane – danych można żądać w dowolny sposób, a informacje (co do zasady) powinny zostać przekazane w ciągu 14 dni. W ramach rozwiązań ułatwiających ponowne wykorzystywanie, oprócz wprowadzenia dwóch podstawowych trybów udostępniania/przekazywania danych (pozawnioskowego i wnioskowego), umożliwiono również ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym. Jest to rozwiązanie istotne dla informacji często

¹²⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 2016 r. przez informację sektora publicznego należy rozumieć każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 3 ustawy.

¹³⁾ Art. 2 ust. 2 ustawy z 2016 r.

aktualizowanych, charakteryzujących się dużą dynamiką i zmiennością, których aktualność stanowi o rzeczywistym potencjale ponownego wykorzystywania.

III. Zakres projektowanej regulacji.

Główne elementy konstrukcyjne projektu ustawy oparte zostały na przepisach ustawy z 2016 r., przez co nie będą miały zasadniczego wpływu na procedurę ponownego wykorzystywania. W ustawie wprowadzonych zostanie jednak szereg nowych rozwiązań legislacyjnych.

Nowa ustawa dostosuje polskie przepisy do wymogów dyrektywy 2019/1024/UE. Planowane rozwiązania mają na celu zwiększenia podaży wartościowych danych publicznych do ponownego wykorzystywania, a także poszerzenie dotychczasowego zakresu regulacyjnego ponownego wykorzystywania o dane pochodzące z przedsiębiorstw publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE oraz o dane badawcze spełniające określone warunki. W projekcie ustawy zaproponowano nowe rozwiązania obejmujące następujące obszary:

1. **Dane o wysokiej wartości/API:** wprowadzenie kategorii danych o wysokiej wartości i zobligowanie podmiotów zobowiązanych do ich udostępniania do ponownego wykorzystywania co do zasady bezpłatnie, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, za pośrednictwem interfejsu programistycznego aplikacji (API), oraz, w odpowiednich przypadkach, do zbiorczego pobrania.
2. **Dane dynamiczne/API:** wprowadzenie kategorii danych dynamicznych i zobligowanie podmiotów zobowiązanych do ich udostępniania do ponownego wykorzystywania natychmiast po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem interfejsu programistycznego aplikacji (API), oraz, w odpowiednich przypadkach, do zbiorczego pobrania.
3. **Dane badawcze:** objęcie zakresem ponownego wykorzystywania danych badawczych jeżeli dane te zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych i są już publicznie udostępniane w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym.
4. **Dane przedsiębiorstw publicznych:** objęcie zakresem ustawy danych będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE, prowadzących działalność w wybranych sektorach gospodarki,

przy jednoczesnym niewprowadzaniu ogólnego obowiązku udostępniania lub przekazywania przez takie podmioty informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania.

W projekcie ustawy przewidziano również wprowadzenie nowych rozwiązań wykraczających poza minimum wyznaczone dyrektywą, które usprawnią ponowne wykorzystywanie danych. W tym zakresie najważniejsze zmiany obejmą następujące obszary:

1. **Portal danych:** zaktualizowanie i przeniesienie do projektowanej ustawy regulacji dotyczącej centralnego repozytorium informacji publicznej (portalu dane.gov.pl) znajdującej się obecnie w ustawie o dostępie do informacji publicznej; zapewnienie możliwości podmiotom sektora prywatnego (np. przedsiębiorcom, organizacjom pozarządowym) dobrowolnego udostępniania w portalu dane.gov.pl zasobów informacji będących w ich posiadaniu.
2. **Program otwierania danych:** wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego ds. informatyzacji do opracowania Programu otwierania danych.
3. **Pełnomocnicy do spraw otwartości danych:** uregulowanie w ustawie statusu i zadań pełnomocników do spraw otwartości danych działających obecnie w wybranych instytucjach administracji rządowej (ministerstwa, KPRM, GUS); poszerzenie sieci pełnomocników do spraw otwartości danych poprzez umożliwienie ich powoływania w innych instytucjach, nie tylko rządowych.
4. **Standardy otwartości danych:** wprowadzenie do ustawy „filarów otwartości” zdefiniowanych w Standardzie prawnym otwartości danych oraz Programie otwierania danych publicznych z 2016 r.
5. **Kompleksowa struktura pojęciowa (słowniczek ustawowy):** opracowanie i wprowadzenie słowniczka ustawowego, m.in.: otwarte dane, informacje sektora publicznego, ponowne wykorzystywanie, dane prywatne, portal danych, format otwarty, format przeznaczony do odczytu maszynowego, metadane, anonimizacja, interfejs programistyczny aplikacji (API).
6. **Katalog zasad udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego:** poszerzenie katalogu zasad udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego, który obejmować będzie już zdefiniowane oraz nowo sformułowane zasady, takie jak np. zasada udostępniania (o ile jest to

możliwe) informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania jako otwarte dane.

7. **Warunki ponownego wykorzystywania:** umożliwienie określania warunków ponownego wykorzystywania przez stosowanie standardowych otwartych licencji.
8. **Kod źródłowy:** wprowadzenie możliwości fakultatywnego udostępniania do ponownego wykorzystywania kodu źródłowego programu komputerowego.

IV. Systematyka ustawy.

Systematyka ustawy w zasadniczej części oparta została na przepisach ustawy z 2016 r. Część nowych rozwiązań legislacyjnych wprowadzona została w ramach regulacji znajdujących się w rozdziałach dotychczasowej ustawy. Wprowadzono jednocześnie nowe rozdziały, w których zgrupowano regulacje dotyczące Programu otwierania danych, portalu danych, pełnomocników do spraw otwartości danych, a także przepisy szczególne dotyczące udostępniania do ponownego wykorzystywania danych o wysokiej wartości, danych dynamicznych oraz danych badawczych.

Przepisy ustawy pogrupowane zostały w następujące rozdziały:

- I. Przepisy ogólne.
- II. Zasady udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania.
- III. Warunki ponownego wykorzystywania.
- IV. Zasady ustalania opłat za ponowne wykorzystywanie.
- V. Dane o wysokiej wartości, dane dynamiczne i dane badawcze.
- VI. Program otwierania danych.
- VII. Portal danych.
- VIII. Pełnomocnicy do spraw otwartości danych.
- IX. Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego przekazywanych na wniosek.
- X. Zmiany w przepisach obowiązujących.
- XI. Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepisy końcowe.

V. Szczegółowe regulacje.

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Zakres przedmiotowy.

Zgodnie z art. 1 projektu ustawa określa zasady otwartości danych, zasady i tryb udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania oraz podmioty, które udostępniają lub przekazują te informacje (podmioty zobowiązane).

Słowniczek ustawowy.

W art. 2 projektu ustawy wprowadzono słowniczek ustawowy, w którym zawarte zostały definicje sformułowane już na gruncie ustawy z 2016 r. oraz nowozdefiniowane pojęcia. Celem wprowadzenia do projektu ustawy słowniczka jest usystematyzowanie struktury pojęciowej regulacji ponownego wykorzystywania, uzupełnienia jej o nowe definicje oraz dostosowania niektórych z dotychczasowych pojęć do przepisów dyrektywy 2019/1024/UE.

1) Anonimizacja.

Pod pojęciem anonimizacji zdefiniowanym w art. 2 pkt 1 projektu ustawy rozumie się proces zmiany informacji sektora publicznego w informacje anonimowe, które nie odnoszą się do zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej, lub proces zmiany danych osobowych w dane anonimowe w taki sposób, że identyfikacja osoby, której dane dotyczą, nie jest lub już nie jest możliwa. Definicję ustawową oparto na art. 2 pkt 7 dyrektywy 2019/1024/UE zgodnie, z którym anonimizacja oznacza proces zmiany dokumentów w informacje anonimowe, które nie odnoszą się do zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej, lub dane osobowe zanonimizowane w taki sposób, że identyfikacja osoby, której dane dotyczą, nie jest lub już nie jest możliwa¹⁴⁾.

Anonimizację danych należy przeprowadzić wówczas kiedy informacje sektora publicznego nie mogą być przekazane z uwagi na ograniczenie ze względu na ochronę danych osobowych (brak podstaw legalizujących przetwarzanie). W tym zakresie skorzystać można z opracowanego przez Ministerstwo Cyfryzacji Standardu bezpieczeństwa¹⁵⁾, w którym zawarto zalecenia dotyczące bezpieczeństwa otwierania danych publicznych. Dokument ten służy zapewnieniu odpowiedniego poziomu

¹⁴⁾ Angielska wersja językowa: ‘anonymisation’ means the process of changing documents into anonymous documents which do not relate to an identified or identifiable natural person, or the process of rendering personal data anonymous in such a manner that the data subject is not or no longer identifiable.

¹⁵⁾ <https://dane.gov.pl/pl/knowledgebase/useful-materials/standardy-otwartosci-danych>

bezpieczeństwa w procesach otwierania danych przez podmioty publiczne. Standard ten obejmuje m.in.: minimalne czynności dotyczące udostępniania danych do ponownego wykorzystywania, grupy danych podlegające nieograniczonemu ponownemu wykorzystywaniu, dane podlegające anonimizacji i pseudonimizacji oraz sposoby doboru technik. Standard bezpieczeństwa jest zalecany do stosowania w Programie otwierania danych na lata 2021–2027. Dodatkowo podmioty zobowiązane mogą stosować wytyczne dotyczące technik anonimizacji zawarte w Opinii Grupy Roboczej Art. 29 05/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie technik anonimizacji¹⁶⁾. Odmowa przekazania jakichkolwiek danych jest ostatecznością, np. wniosek obejmuje przekazanie wyłącznie danych osobowych, wówczas depersonalizacja danych powoduje, że przekazanie danych jest bezcelowe, nie ma jakiegokolwiek wartości informacyjnej.

2) Dane badawcze.

Dane badawcze oznaczają informacje sektora publicznego utrwalone w postaci elektronicznej, inne niż publikacje naukowe, które zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, z późn. zm.) i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym lub służą do weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań. Definicja danych badawczych zaproponowana w projekcie ustawy stanowi odzwierciedlenie definicji wprowadzonej na gruncie dyrektywy 2019/1024/UE. Zgodnie z art. 2 pkt 9 dyrektywy przez dane badawcze należy rozumieć dokumenty w formie cyfrowej, inne niż publikacje naukowe, które są gromadzone lub produkowane w ramach działalności badawczo-naukowej i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym bądź też są powszechnie akceptowane w środowisku naukowym jako konieczne do weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań.

3) Dane dynamiczne.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 projektu ustawy za dane dynamiczne uznaje się informacje sektora publicznego utrwalone w postaci elektronicznej podlegające częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym, w tym ze względu na ich zmienność lub szybką dezaktualizację; w szczególności dane wygenerowane przez

¹⁶⁾ https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion_recommendation/index_en.htm

czujniki. W dyrektywie 2019/1024/UE dane dynamiczne zdefiniowane zostały jako dokumenty w formie cyfrowej podlegające częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym, w szczególności ze względu na ich zmienność lub szybką dezaktualizację, a za dane takie zasadniczo uznano dane wygenerowane przez czujniki (art. 2 pkt 8 dyrektywy 2019/1024/UE).

4) Dane o wysokiej wartości.

Za dane o wysokiej wartości w rozumieniu ustawowym uznaje się informacje sektora publicznego, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia produktów, usług i zastosowań opartych na wykorzystywaniu tych danych. Definicja zawarta w art. 2 pkt 4 projektu ustawy stanowi implementację art. 2 pkt 10 dyrektywy 2019/1024/UE zgodnie, z którym cechy zbiorów danych o wysokiej wartości zawierają dokumenty, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia usług i zastosowań o wartości dodanej oraz nowych godziwych miejsc pracy wysokiej jakości, a także ze względu na liczbę potencjalnych beneficjentów usług i zastosowań o wartości dodanej opartych na tych zbiorach danych.

5) Dane prywatne.

Jako dane prywatne rozumie się każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotu innego niż podmiot zobowiązany i przez niego wytworzona, z wyjątkiem danych osobowych. Zgodnie z powyższym za dane prywatne w rozumieniu ustawowym uznaje się wszelkie treści będące w posiadaniu (i przez nie wytworzone) podmiotów innych niż te, które wymienione zostały w art. 3 projektu ustawy. W szczególności będą to zasoby danych znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorców, czy też organizacji pozarządowych (i przez nich wytworzone).

6) Format otwarty.

Format otwarty zdefiniowano w art. 2 pkt 6 projektu ustawy jako format pliku, który jest niezależny od systemu oraz jest udostępniany bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne wykorzystywanie. Wskazana definicja ustawowa stanowi

implementację art. 2 pkt 14 dyrektywy 2019/1024/UE. W szczególności za przykłady formatów otwartych można uznać formaty: CSV, ODS, JSON, XML, RDF, HTML, SHP, GML oraz KML.

Innymi słowy format otwarty to format pliku:

- którego specyfikacja powstała i jest utrzymywana w drodze procedury pozwalającej na uwzględnienie potrzeb każdego zainteresowanego,
- którego wykorzystanie oraz wdrożenie nie wymaga korzystania z własnościowych narzędzi ani rozwiązań,
- dla którego istnieją kompletne implementacje pochodzące od niezależnych dostawców lub którego kompletna implementacja dostępna jest dla wszystkich bez ograniczeń technicznych lub prawnych.

7) Format przeznaczony do odczytu maszynowego.

Format przeznaczony do odczytu maszynowego zdefiniowano w projekcie ustawy jako format pliku ustrukturyzowany tak, aby programy komputerowe mogły zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane i ich wewnętrzną strukturę. Art. 2 pkt 7 projektu ustawy implementuje definicję formatu nadającego się do odczytu maszynowego zawartą w art. 2 pkt 13 dyrektywy 2019/1024/UE.

8) Informacja sektora publicznego.

Przez informację sektora publicznego rozumie się każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotu zobowiązanego. Definicja informacji sektora publicznego wprowadzona w projekcie ustawy jest tożsama z tą przyjętą na gruncie ustawy z 2016 r. Pojęcie to należy odnieść do definicji „dokumentu” w rozumieniu art. 2 pkt 6 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym „dokument” oznacza dowolną treść lub dowolną część tej treści niezależnie od jej nośnika (papier lub forma elektroniczna lub zapis dźwiękowy, wizualny bądź audiowizualny). Pojęcie informacji sektora publicznego wyznacza zakres przedmiotowy ponownego wykorzystywania. Dla zakwalifikowania określonej informacji jako informacji sektora publicznego nie ma znaczenia jej treść. Istotne jest natomiast jej utrwalenie oraz fakt posiadania przez podmioty udostępniające lub przekazujące ją w celu ponownego wykorzystywania. Definicja

informacji sektora publicznego jest szersza niż pojęcie informacji publicznej i zawiera w sobie informację publiczną oraz inne treści (wykraczające poza zakres pojęcia informacji publicznej), tj. np. zasoby bibliotek, archiwów i muzeów niebędących informacjami publicznymi oraz inne informacje niebędące zarówno informacją publiczną ani zasobem bibliotek, archiwów i muzeów¹⁷⁾.

9) Interfejs programistyczny aplikacji (API).

Dla celów ustawowych zdefiniowano w projekcie pojęcie interfejsu programistycznego aplikacji, przez który rozumie się zbiór technicznych funkcji umożliwiających połączenie i wzajemną wymianę danych lub metadanych między programami komputerowymi lub systemami teleinformatycznymi. W przepisach ustawy posłużono się skrótem: API.

10) Metadane.

W projekcie ustawy zdefiniowane zostały również metadane, przez które rozumie się ustrukturyzowane informacje opisujące, tłumaczące, lokalizujące i ułatwiające odnalezienie, wykorzystanie innych informacji lub zarządzanie nimi.

11) Otwarte dane.

Pod pojęciem otwartych danych w projekcie ustawy rozumie się informacje sektora publicznego udostępniane lub przekazywane w postaci elektronicznej, bezwarunkowo lub z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w rozdziale 3, kompletne, aktualne, w wersji źródłowej w otwartym i niezastrzeżonym formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego, które są przeznaczone do bezpłatnego ponownego wykorzystywania na tych samych zasadach dla każdego użytkownika, bez konieczności potwierdzania tożsamości. Otwarte dane w rozumieniu ustawowym powinny zatem spełniać w zasadniczej części filary otwartości zdefiniowane w Programie otwierania danych publicznych z 2016 r. oraz w Standardzie prawnym otwartości danych. Dane spełniające filary otwartości, to dane:

- a) dostępne – dane udostępniane bez żadnych ograniczeń, szerokiemu gronu użytkowników, do dowolnych celów. Dane spełniające warunek dostępności powinny być dostępne dla każdego, domyślnie jawne (jawność danych może zostać ograniczona w drodze wyjątku i jedynie z uwagi na konieczności

¹⁷⁾ A. Piskorz-Ryń (praca zbiorowa), Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, Ministerstwo Cyfryzacji, Warszawa 2016, s. 40, <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/udostepniamy-podrecznik-ponowne-wykorzystywanie-informacji-sektora-publicznego> (dostęp 03.04.2020 r.).

- ochrony prawnie uzasadnionych interesów) oraz dostępne niezależnie od celu, jakiemu mają służyć (niezależnie od tego, do czego zostaną wtórnie wykorzystane przez użytkowników),
- b) upublicznione w wersji źródłowej – dane udostępniane w oryginalnej, niezmienionej i niezagregowanej formie (tzw. dane surowe, a nie np. w postaci analiz, podsumowań, skrótów czy streszczeń),
 - c) kompletne – dane udostępniane w całości, bez wyłączenia poszczególnych części danych i zgodne ze stanem faktycznym. Ewentualne wyłączenie niektórych informacji jest możliwe jedynie, kiedy wymagają tego przepisy prawa (np. część danych podlega anonimizacji ze względu na ochronę danych osobowych), a dysponent danych poinformuje o przyczynach wyłączenia,
 - d) aktualne – dane udostępniane niezwłocznie po ich wytworzeniu lub pozyskaniu. Udostępnianie danych najnowszych i bieżąco aktualizowanych w terminach dostosowywanych do rodzaju danych i dynamiki ich zmian wraz z oznaczeniem daty udostępnienia danych, daty ostatniej aktualizacji danych oraz informacji o częstotliwości aktualizacji danych,
 - e) odczytywalne maszynowo – dane udostępniane w formatach umożliwiającym automatyczne odczytywanie przez przeglądarkę lub system komputerowy, tj. w formatach ułatwiających dostęp i pozwalających na bardziej zaawansowane analizy dużych ilości informacji (np. formaty XML, JSON, RDF, CSV),
 - f) udostępnione niedyskryminująco – dane udostępniane każdemu bez konieczności rejestracji, posiadania konta internetowego, weryfikacji tożsamości poprzez podawanie hasła, loginu czy podpisywania jakichkolwiek umów. Zasada niedyskryminacji to również równe traktowanie użytkowników, a więc udostępnianie danych na tych samych warunkach i zasadach każdemu zainteresowanemu, tak na wniosek użytkownika, jak i udostępnianych przez systemy teleinformatyczne,
 - g) dostępne bez ograniczeń licencyjnych – dane udostępniane bez ograniczeń uniemożliwiający ich pełne wykorzystywanie, tj. takie dane, które nie są przedmiotem praw autorskich, patentów, znaków towarowych lub tajemnicy handlowej i mogą być wykorzystywane w dowolnych celach bez konieczności ubiegania się o jakąkolwiek zgodę na ich używanie,

- h) niezastrzeżone – dane udostępniane w formacie powszechnie stosowanym i otwartym (charakterystyka jest jawna i dobrze opisana), który nie jest kontrolowany przez żaden podmiot.

12) Ponowne wykorzystywanie.

Przez ponowne wykorzystywanie rozumie się wykorzystywanie przez użytkowników informacji sektora publicznego w jakimkolwiek innym celu niż pierwotny publiczny cel, w jakim informacja została wytworzona, przetworzona, pozyskana lub zgromadzona, z wyjątkiem wymiany informacji sektora publicznego między podmiotami zobowiązanymi wyłącznie w celu realizacji zadań publicznych. Definicja ponownego wykorzystywania wskazana w art. 2 pkt 12 projektu ustawy stanowi implementację art. 2 pkt 11 dyrektyw 2019/1024/UE, zgodnie z którym ponowne wykorzystywanie oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub podmioty prawne dokumentów będących w posiadaniu:

- a) organów sektora publicznego, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla którego to celu dokumenty te zostały wyprodukowane, z wyjątkiem wymiany dokumentów między organami sektora publicznego służącej wyłącznie wykonywaniu ich zadań publicznych lub
- b) przedsiębiorstw publicznych, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w zakresie świadczenia usług w interesie ogólnym, dla którego to celu dokumenty te zostały wyprodukowane, z wyjątkiem wymiany dokumentów między przedsiębiorstwami publicznymi a organami sektora publicznego służącej wyłącznie wykonywaniu zadań publicznych organów sektora publicznego.

13) Portal danych.

W art. 2 pkt 13 projektu ustawy zdefiniowano portal danych, czyli prowadzony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, powszechnie dostępny system teleinformatyczny, służący do udostępniania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania oraz danych prywatnych do wykorzystywania. Portal danych zastąpi dotychczasowe centralne repozytorium informacji publicznej, którego regulacja wyodrębniona zostanie z ustawy o dostępie do informacji publicznej i

przeniesiona do projektowanej ustawy. Funkcję portalu danych (tak jak dotychczas centralnego repozytorium) pełnić będzie portal dane.gov.pl.

14) Użytkownik.

Pod pojęciem użytkownika rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która ponownie wykorzystuje informacje sektora publicznego lub wykorzystuje dane prywatne.

Zakres podmiotowy.

Projekt ustawy wyznacza zamknięty katalog podmiotów, które udostępniają lub przekazują informacje sektora publicznego w celu ich ponownego wykorzystywania, zwanych dalej „podmiotami zobowiązanymi”. Katalog ten odzwierciedla zakres podmiotowy dyrektywy 2019/1024/UE i w zasadniczej części (obejmującej podmioty wskazane w art. 3 pkt 1–4 projektu ustawy) jest tożsamy z katalogiem podmiotów zobowiązanych wyznaczonym przez ustawę z 2016 r. Różnice pomiędzy dotychczasowym stanem prawnym, a projektem ustawy dotyczą poszerzenia katalogu podmiotów zobowiązanych o nową kategorię podmiotów mieszczących się w zakresie definicji „przedsiębiorstwa publicznego” w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE.

Poszerzenie zakresu podmiotowego w projekcie ustawy podyktowane zostało objęciem regulacjami dyrektywy 2019/1024/UE dokumentów (informacji sektora publicznego) wytwarzanych przy realizacji usług świadczonych w interesie ogólnym przez przedsiębiorstwa publiczne:

- 1) prowadzące jeden z rodzajów działalności, o których mowa w art. 8–14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. 2014/25/UE w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE¹⁸⁾;
- 2) działające w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i

¹⁸⁾ (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 243, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą 2014/25/UE”.

drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70¹⁹⁾;

- 3) działających w charakterze przewoźników lotniczych wykonujących obowiązki użyteczności publicznej zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona)²⁰⁾;
- 4) działających w charakterze armatorów Wspólnoty wykonujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie Państw Członkowskich (kabotaż morski)²¹⁾.

Mając na uwadze rozwiązania przyjęte w dyrektywie 2019/1024/UE, w której definicję „przedsiębiorstwa publicznego” sformułowano w oparciu o przepisy dyrektywy 2014/25/UE, art. 3 pkt 5 projektu ustawy w zasadniczej części wzorowano na art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych²²⁾. Wskazana ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektyw unijnych dotyczących zamówień publicznych. Zgodnie z art. 3 pkt 5 projektu ustawy podmiotami zobowiązanymi do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania są inne niż wskazane w przepisach art. 3 pkt 1–4 projektu ustawy podmioty, które:

- 1) wykonują jeden z rodzajów działalności sektorowej, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy – Prawo zamówień publicznych lub
- 2) działają w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, lub
- 3) działają w charakterze przewoźników lotniczych wykonujących obowiązki użyteczności publicznej zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008, lub

¹⁹⁾ (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1370/2007”.

²⁰⁾ (Dz. Urz. UE L 293 z 31.10.2008, str. 3, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1008/2008”.

²¹⁾ (Dz. Urz. WE L 364 z 12.12.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 2, str. 10), zwane dalej „rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92”.

²²⁾ (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.), zwana dalej : „ustawą – Prawo zamówień publicznych”.

- 4) działają w charakterze armatorów Wspólnoty wykonujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92.

Drugą niezbędną przesłanką, umożliwiającą zaliczenie określonego podmiotu do kategorii podmiotów zobowiązanych, mieszczących się w zakresie definicji „przedsiębiorstwa publicznego” w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE (poza prowadzeniem działalności w wybranych obszarach), jest wywieranie przez podmioty wymienione w art. 3 pkt 1–4 projektu ustawy (pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot) dominującego wpływu na podmioty wskazane w art. 3 pkt 5 projektu ustawy. Przez dominujący wpływ rozumie się w szczególności posiadanie:

- 1) ponad połowy udziałów albo akcji lub
- 2) ponad połowy głosów wynikających z udziałów albo akcji, lub
- 3) prawa do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego.

Objęcie zakresem ustawy danych będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE nie oznacza wprowadzenia ogólnego obowiązku udostępniania lub przekazywania przez takie podmioty informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania. Zgodnie z przyjętym w nowej dyrektywie podejściem, udostępnianie do ponownego wykorzystywania danych będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych ma mieć w zasadniczej części charakter fakultatywny. Dyrektywa 2019/1024/UE nie wprowadza bowiem ogólnego obowiązku zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów produkowanych przez przedsiębiorstwa publiczne. Decyzja o tym, czy zezwolić na ponowne wykorzystywanie dokumentów, powinna pozostawać w gestii zainteresowanego przedsiębiorstwa publicznego, o ile dyrektywa, prawo unijne lub krajowe nie przewidują inaczej. Dopiero wówczas, gdy przedsiębiorstwo publiczne udostępni określone dane do ponownego wykorzystywania, powinno przestrzegać odpowiednich obowiązków określonych w rozdziałach III i IV dyrektywy 2019/1024/UE, w szczególności obowiązków dotyczących formatu, pobierania opłat, przejrzystości, licencji, niedyskryminacji i zakazu stosowania uzgodnień dotyczących wyłączności. Przedsiębiorstwa publiczne nie są również zobowiązane do spełnienia wymogów określonych w rozdziale II dyrektywy regulującym rozpatrywanie wniosków o ponowne wykorzystywanie. Mając na uwadze powyższe,

podmioty wskazane w art. 3 pkt 5 projektu ustawy wyłączono z szeregu obowiązków ustawowych, w szczególności podmioty te nie będą zobowiązane do przekazywania informacji sektora publicznego na wniosek o ponowne wykorzystywanie oraz udostępniania posiadanych zasobów w portalu danych.

Wyłączenia ze stosowania przepisów ustawy.

Zgodnie z art. 4 projektu przepisy ustawy nie będą miały zastosowania do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu kilku grup podmiotów. Podobnie jak to miało miejsce w przypadku katalogu podmiotów zobowiązanych, również katalog wyłączeń podmiotowych pozostaje w znacznej mierze tożsamy z rozwiązaniami przewidzianymi w ustawie z 2016 r.

Nowe wyłączenia ze stosowania przepisów ustawy dotyczą w określonym zakresie przedsiębiorstw publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE. Przepisy ustawy nie znajdą zastosowania do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5 projektu ustawy, w zakresie w jakim informacje te wytworzone zostały poza zakresem zadań publicznych oraz w przypadku, w którym informacje te wytworzone zostały w ramach działalności uznanej przez Komisję Europejską zgodnie z art. 34 dyrektywy 2014/25/UE, za działalność bezpośrednio podlegającą konkurencji i tym samym wyłączonej spod regulacji wskazanej dyrektywy.

Zmianie w stosunku do dotychczasowych przepisów uległy również przepisy dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Dyrektywa 2019/1024/UE objęła swoim zakresem kategorię danych badawczych spełniających określone w dyrektywie warunki. Stanowi to nowość w porównaniu z dotychczasowymi rozwiązaniami, które zakładały całościowe wyłączenie tego rodzaju informacji z zakresu obowiązywania przepisów regulujących ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Obowiązująca dotychczas dyrektywa 2003/98/WE nie znajdowała zastosowania do dokumentów będących w posiadaniu instytucji edukacyjnych i badawczych, w tym organizacji ustanowionych w celu przekazywania wyników badań, szkół i uniwersytetów, z wyłączeniem bibliotek uniwersyteckich. Na gruncie prawa krajowego prowadziło to do wyłączenia stosowania przepisów ustawy z 2016 r. w stosunku do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w tym m.in.

uczelni, instytutów naukowych Państwowej Akademii Nauk, instytutów badawczych itd. Wyjątek dotyczył bibliotek naukowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2019 r. poz. 1479) oraz dwóch państwowych instytutów badawczych – Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej (IMGW-PIB) oraz Państwowego Instytutu Geologicznego (PIG-PIB). Wskazane podmioty nie podlegały wyłączeniu spod regulacji ustawy.

Dyrektywa 2019/1024/UE zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. c objęła zakresem swoich regulacji również dane badawcze z zastrzeżeniem jednakże, że dotyczy to wyłącznie danych spełniających warunki określone w art. 10 dyrektywy. Zgodnie z powyższym obowiązek udostępniania do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych lub niekomercyjnych (z uwzględnieniem uzasadnionych interesów handlowych, działań związanych z transferem wiedzy oraz istniejących już praw własności intelektualnej) dotyczy tylko tych danych badawczych, które są finansowane ze środków publicznych i zostały już publicznie udostępnione przez naukowców, organizacje prowadzące badania naukowe lub organizacje finansujące badania naukowe za pośrednictwem repozytorium instytucjonalnego lub tematycznego.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. 1 dyrektywy 2019/1024/UE nie znajduje ona jednak zastosowania do dokumentów innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. c, będących w posiadaniu organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe. Mając na uwadze powyższe w art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy, stosownie do dotychczasowych rozwiązań, wyłączono z zakresu regulacyjnego ustawy podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Jednocześnie do istniejących już wyjątków od wskazanego wyłączenia (biblioteki, IMGW-PIB, PIG-PIB) dodano nowy, zgodnie z którym przepisy ustawy będą znajdować zastosowanie do danych badawczych, o których w art. 22 projektu ustawy. Wskazany przepis w zakresie swojej regulacji implementuje art. 10 dyrektywy 2019/1024/UE i wskazuje przesłanki umożliwiające ponowne wykorzystywanie danych badawczych.

W ramach przepisów dot. podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce dodano również nowy wyjątek od generalnego wyłączenia z regulacji ustawowej informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów sektora nauki, tj. informacji będących w posiadaniu muzeów

państwowych oraz muzeów samorządowych prowadzących działalność naukową. Za wprowadzeniem takiego wyjątku od wyłączenia przemawia fakt, że zakresem regulacyjnym ustawy objęte są muzea państwowe i samorządowe, a niestosuje się jej w przypadku części instytucji wymienionych w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w tym m.in. do podmiotów prowadzących głównie działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły (art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy). Część muzeów prowadzi działalność naukową. W aktualnym wykazie jednostek naukowych figuruje 7 instytucji muzealnych, tj. Muzeum Górnośląskie w Bytomiu, Muzeum Historii Fotografii im. Walerego Rzewuskiego w Krakowie, Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Narodowe w Poznaniu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK²³).

Art. 1 ust. 2 lit. k dyrektywy 2019/1024/UE pozwala na wyłączenie z jej zakresu stosowania instytucji edukacyjnych. Przepis ten w projekcie ustawy implementuje art. 4 ust. 1 pkt 4, zgodnie z którym przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910, z późn. zm.). Do podmiotów wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe należą m.in. biblioteki pedagogiczne. Cel działania bibliotek pedagogicznych określono w ustawie o bibliotekach, a zadania bibliotek pedagogicznych są zbieżne z zadaniami pozostałych bibliotek (przy czym działalność bibliotek pedagogicznych skierowana jest przede wszystkim na kształcenie i doskonalenie kadry pedagogicznej). Biblioteki pedagogiczne należałoby zatem zaliczyć do ogólnej kategorii bibliotek, które co do zasady są zaliczane do instytucji, do których dyrektywa 2019/1024/UE ma zastosowanie (zgodnie z jej art. 1 ust. 1 lit. a w związku z motywem 65). Także z art. 1 ust. 2 lit. j dyrektywy 2019/1024/UE wynika, że zasada niestosowania przepisów tej dyrektywy do dokumentów będących w posiadaniu instytucji kulturalnych nie znajduje zastosowania do dokumentów będących w posiadaniu bibliotek. W związku z powyższym do art. 4 ust. 1 pkt 4 dodany został wyjątek dot. bibliotek pedagogicznych. Tym samym przepisy projektowanej ustawy będą znajdować zastosowanie do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu bibliotek pedagogicznych.

²³) <https://polon.nauka.gov.pl/opi/aa/rejstry/nauka?execution=e1s1>

W projekcie ustawy dodane zostało również wyłączenie dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 95 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969), tj. schronisk dla nieletnich oraz zakładów poprawczych. Dodano również wyłączenie dotyczące zakładów karnych i aresztów śledczych. Jak już wyjaśniono, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 4 projektu przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Wskazany przepis znajduje zastosowanie do szkół funkcjonujących w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich. Zgodnie § 15 ust. 1 pkt 2 i § 32 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 października 2001 r. w sprawie zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich (Dz. U. z 2017 r. poz. 487) w skład zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich wchodzi również szkoły (stanowią całość organizacyjną razem z zakładami poprawczymi i schroniskami). Również w strukturze jednostek penitencjarnych funkcjonują Centra Kształcenia Ustawicznego, wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy – Prawo oświatowe. W związku z powyższym konieczne było wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym regulacje projektowanej ustawy nie będą znajdowały zastosowania do zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich, a także zakładów karnych i aresztów śledczych.

Projekt ustawy przewiduje również wyłączenie z zakresu regulacji ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego znajdujących się w posiadaniu Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, z wyjątkiem danych badawczych.

Wyłączenia z zakresu regulacyjnego ustawy (określone w art. 4 ust. 1 projektu) nie znajdują zastosowania do informacji publicznych podlegających udostępnianiu w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP). Innymi słowy przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów wskazanych w art. 4 ust. 1 projektu ustawy, z wyjątkiem informacji podlegających z mocy prawa obowiązkowi udostępniania w BIP. Przez „informacje publiczne podlegające udostępnianiu w Biuletynie Informacji Publicznej” należy z kolei rozumieć wszystkie informacje publiczne, których obowiązek umieszczenia w BIP jest prawnie określony. Obowiązek taki wynikać może z przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej lub przepisów innych ustaw.

Przepisów ustawy, stosownie do art. 4 ust. 2 projektu ustawy, nie stosuje się ponadto do informacji sektora publicznego, których udostępnianie lub przekazanie zostało uzależnione od wykazania przez użytkowników interesu prawnego lub faktycznego na podstawie odrębnych przepisów.

Podmiotowe prawo publiczne do korzystania z danych.

Przepis art. 5 projektu ustawy formułuje zasadę, że każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Ze względu na źródła pozyskiwania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania należy wyszczególnić udostępnianie danych przez system teleinformatyczny (np. BIP, portal danych lub inny system teleinformatyczny podmiotu zobowiązanego) oraz przekazywanie informacji (na wniosek). Od sposobu udostępnienia oraz spełnienia określonych w projekcie ustawy warunków będzie zależało czy informacje sektora publicznego można wykorzystywać bez składania odrębnych wniosków.

Ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania.

W art. 6 projektu ustawy wprowadzone zostały ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego:

- 1) ze względu na ochronę informacji niejawnych oraz ochronę innych tajemnic ustawowo chronionych (np. tajemnicy statystycznej);
- 2) ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa lub prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych;
- 3) do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw szczególnych.

W przypadku punktu 2 i 3 ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym informacji o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku gdy osoba fizyczna wyrazi zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych w celu ponownego wykorzystywania lub gdy przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa.

Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ponadto ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego (art. 6 ust. 4 projektu ustawy):

- 1) których wytwarzanie przez podmioty zobowiązane nie należy do zakresu ich zadań publicznych określonych prawem;

- 2) powiązanych z depozytami znajdującymi się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, o ile ich właściciele umownie wyłączyli możliwość ich udostępniania lub przekazywania w całości lub w określonym zakresie;
- 3) objętych prawami własności przemysłowej²⁴⁾ lub prawami własności przemysłowej podlegającymi ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej;
- 4) do których prawa autorskie i prawa pokrewne²⁵⁾, prawa do baz danych²⁶⁾ oraz prawa do odmian roślin²⁷⁾ przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane;
- 5) będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych, bibliotek pedagogicznych lub archiwów²⁸⁾, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych lub praw pokrewnych były podmioty inne niż podmioty zobowiązane, a czas trwania tych praw nie wygasał;
- 6) które są wyłączone z dostępu lub do których dostęp jest ograniczony ze względu na ochronę infrastruktury krytycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856, z późn. zm.);
- 7) stanowiących program komputerowy, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 5.

Ograniczenie, o którym mowa w pkt 5, może mieć znaczenie w odniesieniu do części zasobów bibliotek, archiwów i muzeów. Podmioty te posiadają w swoich zbiorach informacje sektora publicznego (np. będące utworami), do których prawa własności intelektualnej mogą przysługiwać osobom trzecim. Powyższe wyłączenie w zakresie informacji sektora publicznego będących w posiadaniu bibliotek, archiwów i muzeów doprecyzowuje motyw 55 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE. Zgodnie z nim, w

²⁴⁾ Prawa własności przemysłowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324).

²⁵⁾ Prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062).

²⁶⁾ Prawa do baz danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2021 r. poz. 386).

²⁷⁾ Prawa do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2021 r. poz. 213).

²⁸⁾ Jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), a także jednostek organizacyjnych będących archiwami wyodrębnionymi albo prowadzącymi archiwa wyodrębnione, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, zwanych dalej „archiwami” – w odniesieniu do działalności archiwalnej w zakresie państwowego zasobu archiwalnego.

przypadku gdy pierwotnym właścicielem praw własności intelektualnej do dokumentu, który jest w posiadaniu biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckiej, muzeum lub archiwum, jest osoba trzecia, a okres ochrony tych praw jeszcze nie wygasł, dokument taki powinien być uznawany na potrzeby niniejszej dyrektywy za dokument, do którego prawa własności intelektualnej należą do osoby trzeciej. Oznacza to, że ponownemu wykorzystywaniu w zakresie informacji sektora publicznego będących w posiadaniu archiwów, muzeów i bibliotek podlegać będą informacje sektora publicznego, które nigdy nie podlegały ochronie prawno-autorskiej lub które takiej ochronie podlegały, ale do których autorskie prawa majątkowe już wygasły.

Ograniczenie wskazane w art. 6 ust. 4 pkt 6 stanowi implementację art. 1 ust. 2 lit. e dyrektywy 2019/1024/UE, na podstawie którego dyrektywa nie ma zastosowania do dokumentów wyłączonych z dostępu lub do których dostęp jest ograniczony ze względu na szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. d dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony²⁹⁾.

Z kolei ograniczenie prawa do ponownego wykorzystywania w zakresie informacji sektora publicznego stanowiących program komputerowy (art. 6 ust. 4 pkt 7) jest zgodne z rozumieniem definicji „dokumentu” przyjętej na gruncie dyrektywy 2019/1024/UE. Zgodnie z motywem 30 preambuły dyrektywy definicja „dokumentu” wskazana w art. 2 pkt 6 nie obejmuje programów komputerowych. Jednocześnie jednak państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania dyrektywy na programy komputerowe. Stąd w art. 10 ust. 5 projektu ustawy wskazano możliwość udostępniania lub przekazywania przez podmioty zobowiązane do ponownego wykorzystywania kodów źródłowych lub innych elementów programów komputerowych opracowanych w ramach realizacji zadań publicznych.

Ograniczenie prawa do ponownego wykorzystywania (np. ze względu na tajemnicę ustawowo chronioną) oznacza, że określona informacja sektora publicznego lub jej część nie podlega udostępnianiu lub przekazywaniu do ponownego wykorzystywania (zob. art. 41 ust. 4 projektu ustawy).

Stosunek do innych ustaw.

²⁹⁾ (Dz. Urz. UE L 345 z 23.12.2008, str. 75).

Projekt ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego nie określa własnych zasad dostępu do informacji. Dostęp do informacji publicznej jest realizowany na przykład na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Dostęp ten nie oznacza automatycznego prawa do ponownego wykorzystywania, poza wyjątkami określonymi w projekcie ustawy (np. dot. danych podlegających publikacji w BIP). W celu wyeliminowania jakichkolwiek wątpliwości projekt ustawy w art. 7 ust. 1 wprowadza zasadę, że ponowne wykorzystywanie nie narusza prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania, ani przepisów innych ustaw określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących informacjami sektora publicznego. Art. 7 ust. 1 projektu ustawy stanowi implementację art. 1 ust. 3 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym dyrektywa ta opiera się na unijnych i krajowych systemach dostępu i pozostaje bez uszczerbku dla nich.

W art. 7 ust. 2 projektu ustawy wprowadzono ponadto zasadę, zgodnie z którą przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie danych osobowych.

Rozdział 2. Zasady udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania.

Zgodnie z zasadą niedyskryminacji wyrażoną w art. 8 projektu ustawy udostępnianie lub przekazywanie informacji sektora publicznego nie powinno odbywać się na warunkach, które wyeliminowałyby lub ograniczałyby konkurencję. Do takiego niekorzystnego zjawiska mogłoby dojść w przypadku oferowania przez podmiot zobowiązany zróżnicowanych warunków dla podobnych (porównywalnych) sytuacji wykorzystywania informacji. Przepis art. 8 projektu ustawy formułuje obowiązek stosowania w umowach z osobami zainteresowanymi jednolitych warunków udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, także wówczas gdy użytkownikiem jest podmiot wykonujący zadania publiczne, ale w ramach działalności wykraczającej poza realizację takich zadań.

Projekt ustawy formułuje w art. 9 ust. 1 zasadę niewyłączności, zgodnie z którą podmiot zobowiązany, który udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, nie może ograniczać innym użytkownikom korzystania z tych udostępnianych lub przekazanych informacji. Podmiot zobowiązany ma co do zasady zakaz zawierania umów o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z

informacji sektora publicznego. Zawarcie takiej umowy jest dopuszczalne jedynie wyjątkowo, w sytuacji gdy ograniczenia korzystania z informacji przez innych użytkowników jest niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań publicznych (art. 9 ust. 2 projektu ustawy). Art. 9 ust 2 projektu ustawy implementuje art. 12 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE). W motywie 48 dyrektywy 2019/1024/UE podkreślono, że określając zasady ponownego wykorzystywania dokumentów, organy sektora publicznego powinny zapewnić ich zgodność z unijnymi i krajowymi regułami konkurencji, w możliwie najszerszym stopniu unikając zawierania umów o wyłączności z partnerami prywatnymi. Mając na uwadze powyższe, umowy o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego powinny być zawierane tylko w wyjątkowych sytuacjach.

Umowa, o której mowa w art. 9 ust. 2 jest umową w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny³⁰). Przesłanką zawarcia takiej umowy jest wykonywanie zadania publicznego w sposób prawidłowy. Wyjątek dotyczący możliwości zawarcia umowy o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego dotyczyć może np. sytuacji, w których prawo wyłączone jest niezbędne do świadczenia usług, np. użytkownik (mając na uwadze ponoszone koszty, osiągnięcie zwrotu z inwestycji itd.) nie zdecydowałby się na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego (stworzenie usługi, produktu itd.) bez zagwarantowania sobie wyłącznego prawa do informacji na określony czas (np. czas prowadzonego przedsięwzięcia). Przykładem takiego przedsięwzięcia/działania może być digitalizacja muzealiów. W motywie 48 dyrektywy 2019/1024/UE jako przykład wskazano sytuację, w której żaden wydawca komercyjny nie opublikowałby informacji, nie posiadając prawa wyłącznego. W tym kontekście okres na jaki zawierana jest umowa oraz względna trwałość jej postanowień mogą być bardzo istotne dla potencjalnego użytkownika. Okres na jaki może być zawarta umowa powinien być w związku z tym dostosowany do charakteru i celu przedsięwzięcia/działania na potrzeby, którego przekazywanie będą informacje sektora publicznego.

Umowy, które udzielają wyłącznego prawa do korzystania z informacji, a także powody ich zawarcia dla wykonywania zadania publicznego, są ogłaszane na stronie podmiotowej BIP podmiotu wprowadzającego wyłączność (art. 11 ust. 1 pkt 4 projektu ustawy). Zgodnie z art. 9 ust. 3 projektu ustawy umowa o udzielenie wyłącznego prawa do

³⁰) (Dz. U. 2020 r. poz. 1740, z późn. zm.), zwana dalej „Kodeksem cywilnym” lub „k.c.”.

korzystania z informacji sektora publicznego podlega co najmniej raz w roku ocenie podmiotu zobowiązanego w zakresie dalszego istnienia powodów jej zawarcia. Podmiot zobowiązany zobligowany jest zatem do oceny (co najmniej raz w roku), czy nadal zachodzą okoliczności, które stanowiły przyczyny zawarcia umowy (przesłanki z art. 9 ust. 2 projektu ustawy). Innymi słowy, czy konieczne jest dalsze ograniczanie możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego innym użytkownikom. Jeżeli powody dla których umowę zawarto ustaną, umowa musi zostać wypowiedziana. Wyniki przeglądu są ogłaszane na stronie podmiotowej BIP podmiotu zobowiązanego.

W przypadku warunkowego udostępnienia lub przekazania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania, podmioty zobowiązane będą miały obowiązek publicznego ogłoszenia tych warunków (art. 11 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 projektu ustawy). Dzięki temu potencjalni użytkownicy mogą dokonać sprawdzenia warunków jeszcze przed podjęciem pozytywnej decyzji w przedmiocie ponownego wykorzystywania. Zasada przejrzystości wymaga podania nie tylko informacji o warunkach ponownego wykorzystywania, ale także informacji o środkach przysługujących osobom zainteresowanym w przypadku odmowy przekazania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania albo kwestionowania przez nie zaproponowanych warunków (art. 11 ust. 1 pkt 3 projektu).

Zgodnie z zasadą przejrzystości sformułowaną w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE w przypadku standardowych opłat za ponowne wykorzystywanie dokumentów mające zastosowanie warunki i faktyczne kwoty opłat, w tym podstawa ich obliczania, są określane z wyprzedzeniem i publikowane – w miarę możliwości i stosownie do przypadku – przy wykorzystaniu środków elektronicznych (art. 11 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy). W przypadku pobierania opłat innych niż te, o których mowa powyżej podmiot zobowiązany również wskazuje z wyprzedzeniem, jakie czynniki są brane pod uwagę przy ustalaniu tych opłat (art. 11 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy). Podmiot zobowiązany podaje na żądanie wnioskodawcy informację o sposobie obliczania tych opłat w odniesieniu do konkretnego wniosku o ponowne wykorzystywanie (art. 21 projektu ustawy).

Zgodnie z art. 10 ust. 2 projektu ustawy jeżeli podmiot zobowiązany udostępnia informacje sektora publicznego z użyciem systemów teleinformatycznych, wówczas jest zobowiązany używać systemu teleinformatycznego, który spełnia wymagania określone

w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne³¹⁾. Przepisy te zapewniają jednolite formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące dla informacji będących przedmiotem transferu. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne systemy teleinformatyczne używane przez podmiot publiczny do realizacji zadań publicznych powinny spełniać minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz zapewniać interoperacyjność na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności. Jednocześnie jednak zgodnie z art. 13 ust. 1a wskazanej ustawy wymagań tych nie stosuje się do systemów teleinformatycznych używanych do celów naukowych i dydaktycznych. W związku z powyższym podmioty zobowiązane udostępniające informacje sektora publicznego z użyciem systemów teleinformatycznych używanych do celów naukowych i dydaktycznych nie będą obowiązane do stosowania art. 10 ust. 2 projektu ustawy.

Przepis art. 10 ust. 4 projektu ustawy przewiduje wyłączenie obligatoryjności dodatkowego opracowania informacji sektora publicznego na potrzeby realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie. Dotyczy to wyłącznie sytuacji, w której dokonanie określonych we wniosku czynności wymaga podjęcia nieproporcjonalnych działań, przekraczającego proste operacje na informacji. Przepis ten w szczególności dotyczyć może podmiotów zobowiązanych będących muzeami, bibliotekami oraz archiwami ze względu na formaty posiadanych przez nie informacji sektora publicznego. W przypadku gdy wniosek będzie obejmował np. dany materiał biblioteczny w postaci elektronicznej, a podmiot zobowiązany byłby w posiadaniu jedynie jego egzemplarza, nie będzie wówczas obowiązany do opracowania tego materiału w postać elektroniczną, czyli dokonania digitalizacji egzemplarza.

Przepisy wprowadzone w art. 10 ust. 1, 3 i 5 projektu ustawy stanowią nowość w stosunku do regulacji ustawy z 2016 r.

Przepis art. 10 ust. 1 projektu ustawy formułuje zasadę, zgodnie z którą podmioty zobowiązane, o ile to możliwe, powinny udostępniać lub przekazywać informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, jako otwarte dane. Otwarte dane stanowią szczególny rodzaj informacji sektora publicznego. Warunkiem uznania

³¹⁾ (Dz. U. z 2021 r. poz. 670, z późn. zm.).

określonych informacji sektora publicznego za otwarte dane jest spełnianie przez nich wszystkich przesłanek określonych w art. 2 pkt 11 projektu ustawy. Przesłanek tych, z różnych względów, nie będą spełniać wszystkie informacje sektora publicznego. Zasada otwartości danych wyrażona w art. 10 ust. 1 projektu ustawy wyznacza dysponentom danych kierunek działań, którym jest podejmowane starań mających celu podnoszenie stopnia otwartości posiadanych informacji sektora publicznego, co w konsekwencji skutkować będzie ich udostępnianiem jako otwartych danych.

Na podstawie art. 10 ust. 3 projektu ustawy podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego poprzez API zobligowany został do zapewnienia dostępności, stabilności, jednolitości sposobu korzystania i standardów, łatwości i utrzymania przez cały cykl użytkowania oraz bezpieczeństwa stosowanego interfejsu.

Na podstawie art. 10 ust. 5 projektu ustawy wskazano możliwość udostępniania lub przekazywania przez podmioty zobowiązane do ponownego wykorzystywania kodów źródłowych lub innych elementów programów komputerowych opracowanych w ramach realizacji zadań publicznych. Pod pojęciem kodu źródłowego rozumie się alfanumeryczny zapis programu komputerowego składający się z liter, cyfr, symboli i innych znaków, stanowiących zapis poleceń adresowanych do komputera, utworzonych zgodnie z zasadami określonego języka programowania.

Podmioty zobowiązane w celu ponownego wykorzystywania:

- 1) udostępniają informacje sektora publicznego:
 - a) w BIP (dotyczy wyłącznie informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej),
 - b) w portalu danych,
 - c) w inny sposób (np. w innym systemie teleinformatycznym) oraz wskazują warunki ponownego wykorzystywania lub opłaty, jeżeli zostały określone albo wyraźnie zastrzegają o braku takich warunków lub opłatach;
- 2) przekazują informacje sektora publicznego na wniosek.

W przypadku kiedy podmiot zobowiązany udostępnia informacje sektora publicznego w portalu danych wskazuje również warunki ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone (art. 11 ust. 3).

Zgodnie z art. 11 ust. 4 projektu ustawy podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub

w portalu danych, udostępniając w tym miejscu, wskazuje warunki ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały określone, a także określa wysokość opłat albo wyraźnie zastrzega o braku warunków ponownego wykorzystywania lub opłat.

W przypadku informacji sektora publicznego udostępnianych w ten sposób, jeżeli zostały określone warunki ponownego wykorzystywania lub opłaty albo wyraźnie zastrzeżono o braku warunków lub opłatach, jest zasadą, że zainteresowany wykorzystuje je bez konieczności składania odrębnych wniosków. Wyjątkiem jest sytuacja, w której zainteresowany zamierza wykorzystywać informacje na warunkach innych niż to określił podmiot zobowiązany. W takim przypadku zachodzi potrzeba złożenia wniosku o ponowne wykorzystywanie (zob. rozdział 9 projektu ustawy).

Zgodnie z art. 11 ust. 5 projektu ustawy brak odpowiednich informacji w menu przedmiotowym BIP podmiotu zobowiązanego (w kategorii „Ponowne wykorzystywanie”) dla informacji udostępnianych w Biuletynie, a także brak wskazania warunków w przypadku udostępniania informacji sektora publicznego w portalu danych uważa się za zgodę na ponowne wykorzystywanie udostępnianych informacji sektora publicznego bez ograniczeń warunkami (udostępnianie informacji sektora publicznego bez warunków). Takie rozwiązanie jest konsekwencją nałożenia w art. 11 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 projektu ustawy na podmioty zobowiązane obowiązku udostępniania warunków ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez nie określone.

W art. 12 projektu ustawy uregulowano materię dotyczącą oferty w zakresie warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego udostępnianych w BIP podmiotu zobowiązanego lub w portalu danych oraz oferty w zakresie warunków ponownego wykorzystywania lub informacji o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie (jeżeli zostały ustalone) informacji sektora publicznego udostępnianych w innym systemie teleinformatycznym (udostępnianych w inny sposób niż w BIP lub w portalu danych).

W art. 13 wprowadzono zasadę, zgodnie z którą podmiot zobowiązany niezwłocznie publikuje w systemie teleinformatycznym, w którym udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, informacje o zaprzestaniu udostępniania lub aktualizowania takich informacji oraz informacje dotyczące dostępności informacji sektora publicznego udostępnianych za pośrednictwem API, w tym w szczególności danych dynamicznych. Przepis ten wiązać należy w pierwszej

kolejności z motywem 45 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE, w którym podkreślono, że w przypadku kiedy właściwe organy zdecydują o zaprzestaniu udostępniania niektórych dokumentów do ponownego wykorzystywania lub przestaną te dokumenty aktualizować, decyzje te powinny być podawane do publicznej wiadomości jak najszybciej, w miarę możliwości przy wykorzystaniu środków elektronicznych. Oprócz tego obowiązek informowania obejmuje również wymóg publikacji informacji dotyczących dostępności informacji sektora publicznego udostępnianych za pośrednictwem API (w tym w szczególności danych dynamicznych).

Rozdział 3. Warunki ponownego wykorzystywania.

Przepis art. 14 ust. 1 projektu ustawy formułuje generalną zasadę, zgodnie z którą udostępnianie lub przekazywanie informacji sektora publicznego w celu ich ponownego wykorzystywania dokonuje się bez określenia warunków ponownego wykorzystywania (dane udostępnia się lub przekazuje co do zasady bezwarunkowo). Od zasady bezwarunkowości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego projekt ustawy przewiduje ściśle określone wyjątki. W projekcie ustawy przewidziano dwa rodzaje warunków ponownego wykorzystywania:

1. obligatoryjne (art. 14 ust. 2),
2. fakultatywne (art. 15).

Warunki obligatoryjne.

Niezależnie od generalnej zasady wyrażonej w art. 14 ust. 1 projektu ustawy, podmiot zobowiązany określa, na podstawie art. 14 ust. 2 projektu, warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego mających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie baz danych lub objętych prawami do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie prawnej odmian roślin, do których przysługują mu prawa. W szczególności podmiot zobowiązany określa warunek dotyczący obowiązku poinformowania o nazwisku, imieniu lub pseudonimie twórcy lub artysty wykonawcy, jeżeli jest znany.

Warunki fakultatywne.

W art. 15 ust. 1 i 2 projektu ustawy określono katalog warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, jakie podmiot zobowiązany może

ustanowić, udostępniając lub przekazując informacje sektora publicznego do ponownego wykorzystywania. Są to warunki fakultatywne o charakterze ogólnym (art. 15 ust. 1) oraz warunki fakultatywne, które dotyczą części zasobów muzeów państwowych i samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych oraz archiwów (art. 15 ust. 2). Należy jednak podkreślić, że fakultatywność, o której mowa w tym przypadku została w znacznej mierze ograniczona, bowiem podmiot zobowiązany może jedynie zdecydować o tym, czy zastosuje dodatkowe warunki. Przedmiot tych warunków został określony w art. 15 projektu. „Fakultatywność określania warunków (...) sprowadza się jedynie do podjęcia decyzji o ich zastosowaniu. Treść tych warunków ustawodawca ustalił (...). Podmiot zobowiązany nie ma więc możliwości dowolnego określania warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.” (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 307³²⁾). Podmiotowi zobowiązanemu pozostawiono zatem jedynie możliwość podjęcia decyzji co do określenia dodatkowych warunków ponownego wykorzystywania w przypadkach innych niż określone w art. 14 ust. 1 projektu ustawy, a treść samych warunków została ściśle określona.

Fakultatywne warunki ponownego wykorzystywania o charakterze ogólnym (art. 15 ust.

1) mogą dotyczyć:

- 1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji sektora publicznego od podmiotu zobowiązanego; lub
- 2) obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji sektora publicznego ponownie wykorzystywanych; lub
- 3) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane w celu ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, w szczególności za dostępność, poprawność, aktualność, kompletność lub jakość udostępnianych lub przekazywanych informacji; lub
- 4) informacji sektora publicznego stanowiących lub zawierających dane osobowe.

W art. 15 ust. 1 pkt 3 wskazano warunki ponownego wykorzystywania dotyczące zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za dane w ramach których podmiot

³²⁾ W omawianym zakresie art. 15 projektu ustawy jest co do zasady tożsamy z art. 14 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446).

zobowiązany może wskazać użytkownikom zakres swojej odpowiedzialności za udostępniane lub przekazywane informacje, w szczególności w zakresie dostępności, poprawności, aktualności, kompletności lub jakości udostępnianych lub przekazywanych informacji. Zapewnienie dostępności informacji sektora publicznego w powyższym rozumieniu oznacza konieczność zapewnienia terminowego i niezawodnego dostępu do udostępnianych lub przekazywanych informacji oraz możliwości ich wykorzystywania. Zapewnienie dostępności informacji sektora publicznego nabiera szczególnego znaczenia w przypadku udostępniania danych przez API. Informacje poprawne to informacje prawidłowe i zgodne z faktami. Przez zapewnienie aktualności danych należy z kolei rozumieć udostępnianie najnowszych i bieżąco aktualizowanych informacji sektora publicznego, niezwłocznie po ich wytworzeniu lub pozyskaniu, w terminach dostosowywanych do rodzaju danych i dynamiki ich zmian wraz z oznaczeniem daty udostępnienia danych, daty ostatniej aktualizacji danych oraz informacji o częstotliwości aktualizacji danych. Dane kompletne to dane udostępniane lub przekazywane w całości, bez wyłączenia poszczególnych części danych i zgodne ze stanem faktycznym. Ewentualne wyłączenie niektórych informacji jest możliwe jedynie, kiedy wymagają tego przepisy prawa (np. część danych podlega anonimizacji ze względu na ochronę danych osobowych), a dysponent danych poinformuje o przyczynach wyłączenia. Jakość udostępnianych lub przekazywanych treści należy zapewnić poprzez ich właściwe opracowanie pod względem merytorycznym oraz technicznym (zgodność z obowiązującymi standardami technicznymi³³⁾).

Oprócz warunków fakultatywnych o charakterze ogólnym (art. 15 ust. 1), w art. 15 ust. 2 projektu określono grupę warunków, która dotyczy części zasobów muzeów państwowych i samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych, bibliotek pedagogicznych oraz archiwów. Na podstawie art. 15 ust. 2 projektu ustawy podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi, muzeami samorządowymi, bibliotekami publicznymi, bibliotekami naukowymi, bibliotekami pedagogicznymi lub archiwami mogą określać inne niż wyżej wymienione warunki ponownego wykorzystywania ograniczające wykorzystywanie informacji sektora publicznego:

1. w działalności komercyjnej lub na określonych polach eksploatacji, jeżeli dotyczą zbiorów o charakterze martyrologicznym oraz zawierają godło, barwy i hymn

³³⁾ Np. standard technicznych i standard API, <https://dane.gov.pl/pl/knowledgebase/useful-materials/standardy-otwartosci-danych>

- Rzeczypospolitej Polskiej, a także herby, reprodukcje orderów, odznaczeń lub odznak honorowych, odznak lub oznak wojskowych bądź innych odznaczeń;
2. w działalności niekomercyjnej, jeżeli są powiązane z obiektami objętymi roszczeniami lub prawami osób trzecich lub niebędącymi własnością podmiotu zobowiązanego.

Na podstawie art. 15 ust. 3 projektu ustawy wprowadzona została możliwość określenia warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego poprzez zastosowanie standardowych otwartych licencji.

W art. 2 pkt 5 dyrektywy 2019/1024/UE zdefiniowane zostało pojęcie licencji standardowej, która oznacza zbiór z góry określonych warunków ponownego wykorzystywania w formacie cyfrowym, najlepiej kompatybilny ze standardowymi licencjami publicznymi, dostępnymi w internecie. Natomiast zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE w państwach członkowskich, w których stosowane są licencje, państwa członkowskie zapewniają, aby licencje standardowe na ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które to licencje można dostosować do określonych wniosków o licencje, były dostępne w formacie cyfrowym i mogły być przetwarzane elektronicznie. Państwa członkowskie mają zachęcać do stosowania takich licencji standardowych.

W motywie 44 preambuły do dyrektywy 2019/1024/UE podkreślono, że w przypadku licencjonowania ważną rolę mogą odgrywać dostępne w internecie licencje standardowe. Państwa członkowskie powinny więc zapewnić dostępność licencji standardowych. Licencje na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego powinny w każdym przypadku jak najmniej ograniczać ponowne ich wykorzystywanie, np. przez ograniczenie się do wymogu wskazania źródła. Istotną rolę w tym zakresie powinny odgrywać otwarte licencje w formie standardowych licencji publicznych dostępnych w internecie, które umożliwiają swobodny dostęp do danych i treści oraz ich swobodne wykorzystywanie, zmienianie i udostępnianie przez wszystkich do dowolnego celu i które opierają się na otwartych formatach danych.

Umożliwienie udostępniania informacji na podstawie otwartych licencji było również postulowane w wytycznych Komisji Europejskiej z dnia 24 lipca 2014 r. w sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie

dokumentów (2014/C 240/01)³⁴⁾. W wytycznych wskazano, że w internecie dostępnych jest kilka licencji zgodnych z zasadami otwartości opisanymi przez Fundację Otwartej Wiedzy (Open Knowledge Foundation)³⁵⁾ służących promowaniu nieograniczonego ponownego wykorzystywania treści internetowych. Przetłumaczono je na wiele języków, poddaje się je centralnej aktualizacji i są już powszechnie stosowane na całym świecie. Otwarte licencje standardowe, np. najnowsze licencje Creative Commons (CC) (wersja 4.0)³⁶⁾, mogłyby pozwolić na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego bez konieczności tworzenia i aktualizacji specjalnie opracowanych licencji na poziomie krajowym. Spośród nich szczególnie interesujące jest przekazanie do domeny publicznej CC0. Jako narzędzie prawne, które pozwala zrzec się praw autorskich i praw do baz danych dotyczących informacji sektora publicznego, zapewnia użytkownikom dużą elastyczność.

Określanie warunków ponownego wykorzystywania (obligatoryjnych lub fakultatywnych) stanowi wyjątek od zasady bezwarunkowości i powinien być on interpretowany ściśle. Oprócz regulacji art. 14 i 15 podmiot zobowiązany powinien również stosować się do wskazań art. 16 projektu ustawy, zgodnie z którym określone przez podmiot zobowiązany warunki ponownego wykorzystywania muszą być obiektywne, proporcjonalne, niedyskryminacyjne oraz nie ograniczające w sposób nieuzasadniony możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

W przypadku naruszenia przez użytkownika warunków ponownego wykorzystywania będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu zobowiązania.

Rozdział 4. Zasady ustalania opłat za ponowne wykorzystywanie.

Przepis art. 17 projektu ustawy formułuje generalną zasadę bezpłatnego udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania.

Podmioty zobowiązane będą mogły jednak, zgodnie z art. 18 ust. 1 projektu ustawy, nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, jeżeli przygotowanie lub przekazanie

³⁴⁾ Obwieszczenie Komisji „Wytyczne sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów” 2014/C 240/01, Dz. Urz. UE C 240 z 24.07.2014, str. 1; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52014XC0724%2801%29>.

³⁵⁾ <http://opendefinition.org/>

³⁶⁾ <http://creativecommons.org/licenses/>

informacji sektora publicznego w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie wymagałoby poniesienia dodatkowych kosztów. Nakładając opłatę, podmiot zobowiązany będzie uwzględniać koszty przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego w określony sposób lub w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie, mogących mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania danych. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie (art. 18 ust. 2 projektu ustawy).

Dyrektywa 2019/1024/UE wprowadziła w art. 6 ust. 4 możliwość pobierania (w stosownych przypadkach) opłat uwzględniających koszty anonimizacji danych osobowych oraz koszty środków zastosowanych w celu ochrony poufnych informacji handlowych. Odzwierciedlenie wskazanych przepisów dyrektywy stanowi art. 18 ust. 3 projektu ustawy, zgodnie z którym podmiot zobowiązany, ustalając wysokość opłaty, o której mowa w art. 18 ust. 2 projektu ustawy, może uwzględnić koszty czynności związanych z anonimizacją lub ze środkami zastosowanymi w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.

Muzea państwowe i muzea samorządowe w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym, na podstawie art. 19 ust. 1 projektu ustawy będą mogły nałożyć opłaty wyższe niż wyżej wymienione. Ustalając wysokość takich opłat należy uwzględnić koszty gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw, a ich łączna wysokość nie może przekroczyć sumy tych kosztów wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. W wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów (2014/C 240/01) wskazuje się, że zwrot z inwestycji można rozumieć jako wartość procentową, oprócz kwalifikujących się kosztów, umożliwiającą pokrycie kosztów kapitału oraz uwzględnienie rzeczywistej stopu zwrotu (zysku). Komisja Europejska wskazała w tym przypadku na koszty związane z utworzeniem danych (produkowanie: generowanie danych i metadanych, kontrola jakości, kodowanie; gromadzenie: zbieranie i sortowanie danych: usuwanie, zubażanie baz danych), koszty szeroko związane z dystrybucją (infrastruktura: tworzenie

i konserwacja oprogramowania, konserwacja sprzętu, środki przekazu; powielanie: koszt dodatkowej kopii płyty DVD, klucza USB, karty SD itp.; obsługa: materiał opakowaniowy, przygotowanie zamówienia; konsultacje: rozmowy telefoniczne i wymiana e-maili z ponownymi użytkownikami, koszty obsługi klienta; dostarczenie: koszty przesyłki, łącznie ze standardowymi przewoźnikami przesyłek lub przesyłkami ekspresowymi), koszty typowe dla bibliotek, muzeów i archiwów (ochrona: koszty przechowywania i magazynowania danych; ustalanie praw: czas/wysyłek związany z identyfikacją posiadaczy praw i uzyskaniem od nich pozwolenia).

W art. 19 ust. 2 projektu ustawy proponuje się, aby „rozsądny zwrot z inwestycji” nie był wyższy niż 5 punktów procentowych powyżej stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego. Jednocześnie należy podkreślić, że zawsze do decyzji podmiotu zobowiązanego pozostaje możliwość odstąpienia od powyższej reguły i ustalenia opłaty ograniczonej do kosztów wskazanych w art. 18 projektu ustawy bez względu na cel ponownego wykorzystywania.

Przepis art. 19 ust. 3 projektu ustawy zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, maksymalnych stawek opłat możliwych do pobierania przez podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi, za udostępnianie informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania ograniczonych do kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji.

W art. 20 projektu ustawy uregulowano kwestię nakładania opłat odzwierciedlających koszty wynikające z dostosowania systemu teleinformatycznego lub warunków technicznych i organizacyjnych do realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego. Podkreślić przy tym należy, że przepisy dotyczące możliwości nakładania opłat, o jakich mowa powyżej, nie mają zastosowania do udostępnionych przez API danych dynamicznych i danych o wysokiej wartości, zgodnie z przepisami rozdziału 5 projektu ustawy.

Nakładanie opłat zawsze musi spełniać wymagania określone zgodnie z zasadą przejrzystości. Ponadto na podstawie art. 21 projektu ustawy podmiot zobowiązany, na żądanie wnioskodawcy, będzie zobligowany wskazać sposób obliczenia opłat w odniesieniu do konkretnego wniosku o ponowne wykorzystywanie.

Rozdział 5. Dane o wysokiej wartości, dane dynamiczne i dane badawcze.

Jedną z kluczowych zmian wprowadzonych dyrektywą 2019/1024/UE jest wyodrębnienie spośród informacji sektora publicznego szczególnych kategorii danych, tj. danych o wysokiej wartości oraz danych dynamicznych, a także objęcie regulacjami ponownego wykorzystywania danych badawczych spełniających określone w dyrektywie warunki.

Dane badawcze.

Dyrektywa 2019/1024/UE objęła swoim zakresem kategorię danych badawczych spełniających określone w dyrektywie warunki. Stanowi to nowość w porównaniu z dotychczasowymi rozwiązaniami, które zakładały całościowe wyłączenie tego rodzaju informacji z zakresu obowiązywania przepisów regulujących ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Obowiązująca dotychczas dyrektywa 2003/98/WE nie znajdowała zastosowania do dokumentów będących w posiadaniu instytucji edukacyjnych i badawczych, w tym organizacji ustanowionych w celu przekazywania wyników badań, szkół i uniwersytetów, z wyłączeniem bibliotek uniwersyteckich. Na gruncie prawa krajowego prowadziło to do wyłączenia stosowania przepisów ustawy z 2016 r. w stosunku do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w tym m.in. uczelni, instytutów naukowych Państwowej Akademii Nauk, instytutów badawczych itd. Wyjątek dotyczył bibliotek naukowych w rozumieniu przepisów ustawy o bibliotekach oraz dwóch państwowych instytutów badawczych – Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej (IMGW-PIB) oraz Państwowego Instytutu Geologicznego (PIG-PIB). Wskazane podmioty nie podlegały wyłączeniu spod regulacji ustawy.

Dyrektywa 2019/1024/UE zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. c objęła zakresem swojej regulacji również dane badawcze z zastrzeżeniem jednakże, że dotyczy to wyłącznie danych spełniających warunki określone w art. 10 dyrektywy. Zgodnie z powyższym obowiązek udostępniania do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych lub niekomercyjnych (z uwzględnieniem uzasadnionych interesów handlowych, działań

związanych z transferem wiedzy oraz istniejących już praw własności intelektualnej) dotyczy tylko tych danych badawczych, które są finansowane ze środków publicznych i zostały już publicznie udostępnione przez naukowców, organizacje prowadzące badania naukowe lub organizacje finansujące badania naukowe za pośrednictwem repozytorium instytucjonalnego lub tematycznego.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. 1 dyrektywy 2019/1024/UE nie znajduje ona jednak zastosowania do dokumentów innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. c, będących w posiadaniu organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe. Mając na uwadze powyższe w art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy, stosownie do dotychczasowych rozwiązań, wyłączono z zakresu regulacyjnego ustawy podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Jednocześnie jednak w drodze wyjątku od wskazanego wyłączenia, ponownemu wykorzystywaniu podlegać będą dane badawcze, o których mowa w art. 22 projektu ustawy.

Zgodnie z art. 22 projektu, na zasadach przewidzianych w ustawie, ponownemu wykorzystywaniu podlegać będą dane badawcze, będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jeżeli zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych oraz są już publicznie udostępniane w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym. Ponadto wykorzystywanie danych badawczych, spełniających powyższe kryteria, będzie bezpłatne. Art. 22 projektu ustawy implementuje art. 10 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE.

Dane badawcze spełniające warunki, o których mowa w art. 22 projektu ustawy, należy zatem uznać za kolejny, obok już istniejących, wyjątków od generalnego wyłączenia z regulacji ustawy informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów sektora nauki. W tym rozumieniu dane badawcze należy uznać za szczególny rodzaj informacji sektora publicznego, które po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 22 projektu będą (na zasadzie wyjątku) podlegać ponownemu wykorzystywaniu. Pozostałe informacje będące w posiadaniu podmiotów sektora nauki, tj. informacje sektora publicznego inne niż dane badawcze oraz dane badawcze niespełniające przesłanek określonych w art. 22 projektu, nie będą podlegały ponownemu wykorzystywaniu.

Art. 22 formułuje zatem dwie przesłanki po spełnieniu, których możliwe będzie ponowne wykorzystywanie danych badawczych. Przesłankami tymi są:

- publiczne udostępnienie danych badawczych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego,
- wytworzenie lub zgromadzenie tych danych w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych.

Potwierdzeniem spełnienia pierwszej przesłanki będzie udostępnienie danych badawczych. W przypadku drugiej przesłanki za konieczne należy uznać oznaczenie danego zbioru danych badawczych tak aby potencjalny użytkownik wiedział, że udostępniane dane zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych. Jeżeli bowiem podmiot zobowiązany nie poinformuje o powyższym – tzn. jeżeli nie oznaczy udostępnianego zbioru danych, że spełnia on przesłanki określone w art. 22 ustawy – to potencjalny użytkownik nie będzie wiedział, czy może ponownie wykorzystywać takie dane. Potwierdzeniem tego, że określony zbiór danych badawczych, już udostępniony w systemie teleinformatycznym, spełnia również drugą przesłankę (finansowanie ze środków publicznych) jest informacja o warunkach ponownego wykorzystywania lub informacja, że dane badawcze można ponownie wykorzystywać bezwarunkowo.

Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 11 ust. 3 projektu ustawy każdy podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych, wraz z ich udostępnianiem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania lub opłat za ponowne wykorzystywanie albo określa te warunki lub wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie. W art. 22 dodatkowo podkreślono ten obowiązek – podmiot zobowiązany udostępniając w celu ponownego wykorzystywania dane badawcze, o których mowa w art. 22, wraz z ich udostępnieniem musi poinformować o braku warunków ponownego wykorzystywania tych danych albo określić te warunki. Obowiązek ten nie dotyczy oczywiście informacji dotyczących opłat ponieważ dane badawcze udostępnia się bezpłatnie.

W art. 10 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE państwa członkowskie zostały zobowiązane do przyjęcia polityk krajowych oraz podjęcia odpowiednich działań mających na celu zapewnienie powszechnej dostępności danych badawczych finansowanych ze środków

publicznych („polityka otwartego dostępu”), zgodnie z zasadą „otwartości domyślnej” i zgodnie z zasadami FAIR. Działania te powinny uwzględniać kwestie związane z prawami własności intelektualnej, ochroną danych osobowych i poufnością, bezpieczeństwem oraz uzasadnionymi interesami handlowymi zgodnie z zasadą „otwarty jak to najbardziej możliwe, zamknięty jak to konieczne”. W tym kontekście w art. 23 projektu ustawy zobowiązano ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki do opracowania Polityki otwartego dostępu do danych badawczych finansowanych ze środków publicznych, która uwzględniać powinna w szczególności aktualny stan udostępniania danych badawczych oraz standardy i dobre praktyki w zakresie udostępniania danych badawczych, obowiązujący stan prawny, kierunki rozwoju w zakresie otwartego dostępu do danych badawczych i zarządzania wynikami badań naukowych, a także postanowienia Programu otwierania danych, o którym mowa w art. 28 projektu ustawy.

Dane dynamiczne.

Szczególną kategorię informacji sektora publicznego stanowią dane dynamiczne, które aby mogły zostać za takie uznane, zgodnie z art. 2 pkt 3 projektu ustawy muszą zostać utrwalone w postaci elektronicznej i spełniać kryterium podlegania częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym, w szczególności ze względu na ich zmienność lub szybką dezaktualizację. W motywie 31 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE wymieniono przykładowe kategorie informacji sektora publicznego, które spełniać mogą kryteria danych dynamicznych, tj. dane środowiskowe, dane o ruchu, dane satelitarne, dane meteorologiczne, a także dane wygenerowane przez czujniki. Wartość ekonomiczna tego rodzaju danych zależy od natychmiastowej dostępności informacji oraz regularnego ich aktualizowania. W związku z powyższym w celu zagwarantowania możliwości pełnego i efektywnego wykorzystania potencjału danych dynamicznych, w tym aby ułatwić rozwój bazujących na takich danych aplikacji internetowych i mobilnych oraz aplikacji korzystających z chmury obliczeniowej, w dyrektywie 2019/1024/UE wprowadzono szczególne zasady, na jakich dane dynamiczne powinny być udostępniane do ponownego wykorzystywania.

Mając na względzie rozwiązania przyjęte w dyrektywie, w projekcie ustawy przewidziano szczególne regulacje dotyczące udostępniania danych dynamicznych w celu ich ponownego wykorzystywania. Zgodnie z art. 24 ust. 1 projektu ustawy podmioty

zobowiązane zobligowane zostały do udostępniania informacji sektora publicznego, spełniających kryteria danych dynamicznych, niezwłocznie (natychmiast) po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem API oraz jeżeli będzie to możliwe – do zbiorczego pobrania. Przez udostępnianie danych dynamicznych do zbiorczego pobrania należy rozumieć zapewnienie (o ile to możliwe) przez podmiot zobowiązany funkcjonalności systemu teleinformatycznego, dzięki której użytkownicy będą mogli pobrać określony zasób danych w całości za pomocą funkcji w rodzaju „pobierz wszystko”.

Jednocześnie, w przypadku kiedy zapewnienie przez podmiot zobowiązany dostępności danych dynamicznych w sposób przewidziany w ustawie, przekraczałoby możliwości finansowe lub techniczne takiego podmiotu, na podstawie art. 24 ust. 2 projektu ustawy, dopuszczono możliwość udostępnienia takich danych w terminie późniejszym, pod warunkiem jednakże zachowania możliwości wykorzystania potencjału gospodarczego i społecznego udostępnianych zasobów. Techniczne oraz finansowe przesłanki, o których mowa w art. 24 ust. 2 projektu ustawy dotyczą posiadanej przez podmiot zobowiązany infrastruktury teleinformatycznej i związanych z tym możliwości (technicznych i finansowych) udostępniania danych dynamicznych za pośrednictwem interfejsu programistycznego aplikacji (API).

Dane o wysokiej wartości.

Poza kategorią danych dynamicznych w dyrektywie 2019/1024/UE wyodrębniono również kategorię zbiorów danych o wysokiej wartości. Zgodnie z definicją przyjętą w art. 2 pkt 4 projektu ustawy dane o wysokiej wartości oznaczają informacje sektora publicznego, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia produktów, usług i zastosowań opartych na wykorzystaniu tych danych.

W celu stworzenia warunków sprzyjających ponownemu wykorzystywaniu danych, które wiążą się z istotnymi korzyściami społeczno-ekonomicznymi, mającymi szczególnie wysoką wartość dla gospodarki i społeczeństwa, w załączniku I do dyrektywy 2019/1024/UE określono wykaz tematycznych kategorii zbiorów danych o wysokiej wartości, obejmujących:

- 1) dane geoprzestrzenne;
- 2) dane dotyczące obserwacji Ziemi i środowiska;
- 3) dane meteorologiczne;

- 4) dane statystyczne;
- 5) dane dotyczące przedsiębiorstw i ich własności;
- 6) dane dotyczące mobilności.

W motywie 66 preambuły dyrektywy 2019/1024/UE wymieniono następujące przykłady zbiorów danych o wysokiej wartości mieszczące się w sześciu powyższych kategoriach tematycznych: kody pocztowe, mapy krajowe i lokalne (dane geoprzestrzenne), zużycie energii i obrazy satelitarne (dane dotyczące obserwacji Ziemi i środowiska), dane *in situ* z instrumentów i prognozy pogody (dane meteorologiczne), wskaźniki demograficzne i gospodarcze (dane statystyczne), rejestry przedsiębiorstw i numery identyfikacyjne (dane dotyczące przedsiębiorstw i ich własności), znaki drogowe i śródlądowe drogi wodne (dane dotyczące mobilności).

W dyrektywie 2019/1024/UE przyjęto szczególne wymogi dotyczące publikacji i ponownego wykorzystywania danych o wysokiej wartości, które wiązać należy z koniecznością zapewnienia możliwości pełnego wykorzystania ich potencjału oraz zapewnienia maksymalnych korzyści społeczno-ekonomicznych lub środowiskowych wynikających z udostępniania takich zasobów dużej liczbie użytkowników. W odniesieniu do rozwiązań przyjętych na gruncie dyrektywy, w art. 25 ust. 1 projektu ustawy wprowadzono szczególne warunki udostępniania danych o wysokiej wartości w celu ich ponownego wykorzystywania. Dane takie muszą być udostępniane bezpłatnie, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, za pośrednictwem API oraz jeżeli to możliwe – do zbiorczego pobrania. W projekcie ustawy uwzględniono również wprowadzone w przepisach dyrektywy wyjątki od wymogu bezpłatnego udostępniania zbiorów danych o wysokiej wartości. W dyrektywie 2019/1024/UE wskazany wymóg nie dotyczy m.in. bibliotek, w tym bibliotek uniwersyteckich, muzeów i archiwów, a także przedsiębiorstw publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy. Analogicznie do wskazanych rozwiązań, na podstawie art. 25 ust. 2 projektu ustawy, muzea państwowe, muzea samorządowe, biblioteki publiczne, biblioteki naukowe, biblioteki pedagogiczne i archiwa oraz podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 5 projektu ustawy, w przypadku udostępniania danych o wysokiej wartości w celu ich ponownego wykorzystywania, będą mogły (w drodze wyjątku) nakładać opłaty za ponowne wykorzystywanie zgodnie z przepisami rozdziału 4 ustawy (przepisami dot. opłat).

W dyrektywie 2019/1024/UE przyjęto następujący mechanizm „uwalniający” dane o wysokiej wartości do ponownego wykorzystywania. Spośród wymienionych w załączniku I do dyrektywy sześciu kategorii tematycznych Komisja Europejska – na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE – w drodze aktów wykonawczych ustanowi wykaz będących w posiadaniu organów sektora publicznego lub przedsiębiorstw publicznych szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości. W odniesieniu do powyższego w projekcie ustawy w art. 26 wskazano, że udostępnianiu w celu ponownego wykorzystywania w sposób, o którym mowa w art. 25, podlegać będą dane o wysokiej wartości wymienione w wykazie ustanowionym w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE. Dodatkowo w art. 27 wprowadzono upoważnienie do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia (rozporządzenie fakultatywne), w którym określone zostaną, odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych, lista będących w ich posiadaniu danych o wysokiej wartości, warunki ponownego wykorzystywania tych danych, a także sposób udostępniania oraz formaty tych danych i metadanych. Możliwość wydania takiego rozporządzenia przewidziano z uwagi na fakt, że konieczne może się okazać dodatkowe wykonanie w prawie krajowym aktów wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE.

Rozdział 6. Program otwierania danych.

Rozdział ten zakłada przeniesienie do niniejszej ustawy w całości regulacji dotyczących Programu otwierania danych, które znajdują się obecnie w ustawie o dostępie do informacji publicznej.

Program ten ma na celu zwiększenie ilości oraz poprawę jakości informacji sektora publicznego, danych prywatnych oraz metadanych opisujących ich strukturę udostępnianych w portalu danych, które będą miały wpływ na jak najszersze ponowne wykorzystywanie. Ustawodawca przeniósł z ustawy o dostępie do informacji publicznej do projektowanego art. 28 przepis upoważniający ministra właściwego do spraw informatyzacji do opracowania Programu otwierania danych oraz wyliczenie elementów treści, jakie mają znaleźć się w dokumencie, m.in. kierunki rozwoju i priorytety w zakresie otwartości danych; potrzeba wsparcia nowoczesnych technologii wykorzystujących otwarte dane oraz przegląd prowadzonej polityki otwartych danych. Przepisy rozdziału wskazują okres, na jaki jest przyjmowany Program oraz formę jego

opracowania (art. 28 ust. 2–3). Zgodnie z art. 28 ust. 4 zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji Programu powierza się członkom Rady Ministrów oraz Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego (którzy będą wspierani przez pełnomocników do spraw otwartości danych, działających w ramach poziomu operacyjnego). Projektodawca na podstawie art. 28 ust. 5 umożliwi włączenie się w realizację Programu również innym podmiotom, które tworzą lub przechowują dane o dużym potencjale ponownego wykorzystywania, w szczególności jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty prywatne.

Wychodząc naprzeciw potrzebie wzmocnienia koordynacji działań w ramach realizacji Programu otwierania danych oraz wymiany informacji na poziomie strategiczno-politycznym w zakresie otwartości danych w Rzeczypospolitej Polskiej, projektodawca zakłada powołanie koordynatora programu. Zgodnie z art. 29 koordynowanie działań w ramach realizacji Programu otwierania danych powierza się ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji. Działalność koordynatora programu zapewni spójność kierunków w procesie zwiększenia ilości oraz poprawy jakości informacji sektora publicznego oraz metadanych oraz nada temu procesowi odpowiednią rangę. Projektowana regulacja zobowiązuje ministra właściwego do spraw informatyzacji do dokonywania w drugim i czwartym oraz w ostatnim roku obowiązywania programu jego przeglądu (we współpracy z realizatorami programu). Po zakończeniu programu minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawia Radzie Ministrów końcowe sprawozdanie z realizacji programu w ciągu 6 miesięcy od jego zakończenia. Ponadto, do zadań koordynatora programu należeć będzie m.in.: promowanie jednolitej polityki otwierania danych; harmonizacja procesów wynikających z realizacji programu otwierania danych; współpraca z realizatorami programu w zakresie realizacji programu; zaplanowanie i skoordynowanie działań edukacyjnych, podnoszących kompetencje cyfrowe administracji w zakresie otwartości danych. Do zadań koordynatora będzie również należeć współpraca z podmiotami zobowiązanymi, organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami uczestniczącymi w działaniach w zakresie polityki otwierania danych.

Art. 30 ustawy wyznacza zadania realizatorów programu, do których należą w szczególności: zapewnienie należytej realizacji programu otwierania danych, współpraca z koordynatorem programu w zakresie jego realizacji, przedstawianie w każdym półroczu kalendarzowym koordynatorowi programu harmonogramu udostępniania danych w

portalu dane.gov.pl, tj. nowych informacji sektora publicznego lub poprawę jakości informacji sektora publicznego udostępnionych już na portalu danych. Projektowana regulacja zobowiązuje realizatorów programu do składania koordynatorowi programu rocznego sprawozdania z realizacji programu w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

Rozdział 7. Portal danych.

Rozdział ten zakłada przeniesienie do niniejszej ustawy i zaktualizowanie regulacji dotyczącej centralnego repozytorium informacji publicznej, która znajduje się obecnie w ustawie o dostępie do informacji publicznej.

Ustawodawca w słowniczku ustawowym, w art. 2 pkt 13 projektu ustawy, zdefiniował portal danych jako prowadzone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, powszechnie dostępne w sieci teleinformatycznej repozytorium, służące do udostępniania informacji sektora publicznego oraz danych prywatnych w celu ponownego wykorzystywania. Portal danych zastąpi dotychczasowe funkcjonalności centralnego repozytorium informacji publicznej. Funkcję portalu danych pełnić będzie serwis internetowy dostępny na stronie www.dane.gov.pl.

Do art. 32 ust. 1 przeniesiona została regulacja (obecnie funkcjonująca w ustawie o dostępie do informacji publicznej) warunkująca rodzaj informacji sektora publicznego możliwy do udostępniania w portalu danych. W celu przejrzystości stosowanych określeń, w przedmiotowym artykule proponuje się zastąpienie sformułowania „zasoby informacyjne” (obecnie funkcjonującego w ustawie o dostępie do informacji publicznej) określeniem „informacje sektora publicznego” zdefiniowanym w słowniczku ustawowym w art. 2 pkt 8. Ujednolicenie stosowanych określeń w ustawie ma na celu również ułatwienie posługiwania się tekstem aktu prawnego.

Projekt ustawy wyznacza zamknięty katalog podmiotów, które są zobligowane do udostępniania w portalu otwartych danych informacji sektora publicznego lub metadanych w celu ich ponownego wykorzystywania. Projektowany przepis art. 32 ust. 2 rozszerza obecny zakres podmiotów zobowiązanych (określony w ustawie o dostępie do informacji publicznych) obowiązanych do udostępniania posiadanych informacji sektora publicznego w portalu otwartych danych. Proponowany katalog obejmuje podmioty zobowiązane w rozumieniu art. 3 pkt 1–4 projektu niniejszej ustawy. W związku z tym, katalog podmiotów, które będą zobligowane do udostępniania w portalu

danych informacji sektora publicznego (lub metadanych) będzie w zasadniczej części tożsamy z katalogiem podmiotów zobligowanych do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ich ponownego wykorzystywania. Dane będące w posiadaniu ww. podmiotów mają ogromną wartość informacyjną i mogą stanowić cenne źródło informacji, na bazie których powstaje coraz więcej nowoczesnych produktów. Portal danych zapewnia szybki dostęp do danych. Stanowić będzie centralny punkt dostępu do zasobów będących w posiadaniu nie tylko administracji centralnej i samorządowej, ale również przedsiębiorstw publicznych, a także podmiotów będących w posiadaniu danych badawczych (o których mowa w art. 22). Dane będą udostępniane bez potrzeby składania wniosków do urzędów, bez zbędnych ograniczeń terytorialnych i licencyjnych. W związku z powyższym, zmiana przepisów zapewni większy dostęp do danych, będących jednym z fundamentów innowacji, zapewniając jednocześnie możliwość wykorzystania ich pełnego potencjału w usługach, aplikacjach, modelach biznesowych i nowych technologiach.

Na podstawie art. 32 ust 5. ustawodawca wprowadził dodatkowy nieobligatoryjny warunek publikowania w portalu informacji sektora publicznego jako otwartych danych, tj. m.in. kompletnych, udostępnionych w niezastrzeżonym i otwartym formacie. Definicja otwartych danych jest zawarta w art. 2 pkt 11 projektu ustawy. Ustanowienie przepisów prawnych regulujących zasady otwartości danych ma przyczynić się do zwiększenia pewności obrotu danymi do ich ponownego wykorzystywania, zarówno po stronie udostępniającego, jak i korzystającego z danych. Otwartość danych pozwala na swobodny dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie. W tym zakresie istotne są kwestie licencjonowania oraz ochrony praw autorskich. Aspekt prawny jest ściśle i nierozzerwalnie związany z aspektem technicznym i finansowym. Od strony technicznej otwartość polega na przygotowaniu i udostępnianiu danych w sposób dający wszystkim użytkownikom takie same możliwości skorzystania z nich, niezależnie od posiadanej i używanej przez nich technologii. Równie istotny jest aspekt finansowy, który sprowadza się do nieodpłatnego udostępniania danych. Podmioty powinny udostępniać dane w sposób użyteczny dla użytkownika (każdej osobie fizycznej, prawnej i jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej), tj. w taki sposób, aby ten mógł wykorzystywać dane do dowolnych celów, bez obaw o naruszenie jakichkolwiek praw innych osób. Dla użytkownika oznaczałoby to wyeliminowanie barier i pewność prawną

w dalszej eksploatacji danych publicznych. Mając na względzie powyższe istotnym jest aby informacje sektora publicznego spełniały cechy otwartości danych.

Projektodawca zdecydował się na uchylenie przepisów upoważniających do obligatoryjnego wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej, na podstawie którego wydano rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie zasobu informacyjnego przeznaczonego do udostępniania w centralnym repozytorium informacji publicznej. W projekcie ustawy przewidziano jedynie możliwość fakultatywnego wydania (przez Radę Ministrów) ww. rozporządzenia m.in. na wypadek nieprzewidzianych i nadzwyczajnych sytuacji takich jak epidemia COVID-19 (art. 33 projektu ustawy).

Jednakże jako obligatoryjne narzędzie zastępcze zaprojektowano wprowadzenie do Programu otwierania danych (art. 33 ust. 3 projektu ustawy) obowiązku przygotowywania przez realizatorów programu, harmonogramów udostępniania nowych informacji sektora publicznego w portalu. Rozwiązanie to było dotychczas stosowane w ramach Programu otwierania danych publicznych (na lata 2016–2020) i zostało z powodzeniem wdrożone. Harmonogramy otwierania danych były przygotowywane dwa razy w roku. Po uzyskaniu pozytywnej opinii przez Zespół Zadaniowy działający w ramach Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, harmonogram publikowano w portalu otwartych danych. W roku 2019 na podstawie przedmiotowego harmonogramu udostępniono ok. 140 nowych zbiorów danych zawierających informacje sektora publicznego.

W następstwie rezygnacji z upoważnienia do obligatoryjnego wydania ww. rozporządzenia, do art. 34 ust. 7 zawierającego upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia przepisów technicznych dotyczących funkcjonowania portalu danych, dodano regulacje w zakresie sposobu udostępniania informacji sektora publicznego oraz metadanych, mając na względzie posiadaną przez podmioty infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej informacji publicznych oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu.

W przepisach dotyczących możliwości zlecenia wyspecjalizowanym podmiotom czynności związanych z prowadzeniem portalu danych (art. 34), określono w ustępie 3, pkt 1, w literze c, dodatkowy warunek do spełnienia przez ww. podmioty, związany z zawieraniem umowy o powierzeniu przetwarzania danych osobowych, o której mowa w

art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2016/679. Warunek ten dotyczy zapewnienia przez wyspecjalizowane podmioty odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, w szczególności zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem, nielegalnym ujawnieniem lub pozyskaniem, a także ich modyfikacją, uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą.

Projektowana ustawa dokonuje także zmiany porządkującej w przepisach dotyczących udostępniania danych spoza sektora publicznego (art. 35). Proponuje się zastąpienie sformułowania „treści utrwalonych w postaci elektronicznej” (obecnie funkcjonującego w ustawie o dostępie do informacji publicznej – art. 9c ust. 1a) określeniem „dane prywatne” zdefiniowanym słowniczku ustawowym w art. 2 pkt 5. Wprowadzając możliwość dobrowolnego publikowania danych prywatnych w portalu dane.gov.pl ustawodawca podejmuje aktywność w celu stworzenia linii współpracy w relacji Biznes – Administracja (B2G). Wiele danych, które mogą mieć istotne znaczenie dla realizacji zadań w interesie publicznym (np. w dziedzinie transportu, dostarczania i wykorzystania energii, ochrony środowiska, edukacji itp.) jest świadczonych przez podmioty prywatne. Dane prywatne generowane przez podmioty spoza sektora publicznego, udostępniane w portalu, mogą mieć istotne znaczenie dla realizacji zadań w interesie publicznym i stanowić wysoką wartość dla dobra wspólnego. Tego typu dane, mogą stać się filarem procesów skutkujących powstaniem produktów i usług konkurujących pod względem efektywności i innowacyjności z publicznymi. Dane płynące z sektora prywatnego bezpośrednio wpływają na rozwój innowacyjnych produktów, rozwój sztucznej inteligencji oraz innych pożądaných zastosowań i narzędzi cyfrowych. Z uwagi na bardzo różnorodny zakres danych, jakie już są i będą udostępniane w portalu dane.gov.pl, ich systematycznej weryfikacji i aktualizacji dokonywać będą podmioty je udostępniające.

Rozdział 8. Pełnomocnicy do spraw otwartości danych.

Projekt ustawy przewiduje również powołanie sieci pełnomocników do spraw otwartości danych. Obecnie na mocy Programu otwierania danych przyjętego uchwałą nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2021 r. (M. P. z 2021 r. poz. 290), formalnie funkcjonuje już sieć pełnomocników. Jest ona jednak ograniczona wyłącznie do poziomu administracji rządowej (ministerstwa, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Główny Urząd Statystyczny). Potrzeba poszerzenia tzw. sieci pełnomocników na wielu poziomach instytucjonalnych pojawiła się na bazie doświadczeń z wdrażania ww.

programu i wymaga ustawowego umocowania. Działanie to pozwoli na ujednoczenie działań w zakresie wdrażania polityki otwierania danych na różnych szczeblach administracji jak i przyczyni się do przyspieszenia procesu otwierania danych w Polsce oraz poprawy ich jakości. W związku z tym, w art. 37 ust. 2 przewidziano powoływanie pełnomocników na zasadzie obligatoryjności w organach administracji rządowej: po jednym z każdego urzędu obsługującego ministra, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Głównym Urzędzie Statystycznym. Projektodawca zakłada, iż ustanowieni pełnomocnicy będą wykonywali swoje czynności również w organach i jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez właściwych ministrów, Prezesa Rady Ministrów. Od normy tej przewidziany jest jeden wyjątek. Z uwagi na to, iż w Głównym Urzędzie Statystycznym projektodawca przewiduje powoływanie pełnomocnika, to nie będzie on podlegać pełnomocnikowi powołanemu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W ramach dobrowolności, na podstawie art. 37 ust. 4 ustawodawca dopuszcza powołanie pełnomocników w innych instytucjach niż podmioty zobowiązane. Nadrzędnym zadaniem jakie powierza się ww. pełnomocnikom będzie realizowanie działań mających na celu poprawę jakości i zwiększenie ilości informacji sektora publicznego udostępnianych na portalu danych w celu ponownego wykorzystywania. Ponadto, w ramach poziomu operacyjnego pełnomocnicy ds. otwartości danych będą wspierać realizatorów programu w wykonywaniu zadań związanych z realizacją programu. Artykuł 38 zawiera otwarty katalog obowiązków pełnomocników, do których będzie należeć m.in.: pozyskiwanie informacji sektora publicznego możliwych do udostępniania na portalu; monitorowanie jakości i aktualności informacji sektora publicznego oraz metadanych, ocena informacji sektora publicznego pod względem ich jakości oraz użyteczności, do ich ponownego wykorzystywania.

Rozdział 9. Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego przekazywanych na wniosek.

Przesłanki do złożenia wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego wskazane zostały w art. 39 ust. 1 projektu ustawy, zgodnie z którym wniosek wnosi się do podmiotu zobowiązanego w przypadku gdy informacje sektora publicznego będące w posiadaniu podmiotu zobowiązanego:

- 1) nie są udostępniane w BIP lub w portalu danych;
- 2) są udostępniane w systemie teleinformatycznym innym niż określony w pkt 1 i nie zostały określone warunki ponownego wykorzystywania lub opłaty za

- ponowne wykorzystywanie albo nie poinformowano o braku takich warunków lub opłat;
- 3) zainteresowany (potencjalny użytkownik) chce wykorzystać informacje sektora publicznego, ale na innych warunkach, niż zostały dla tych informacji określone przez podmiot zobowiązany;
 - 4) zainteresowany posiada już informacje sektora publicznego uzyskane na podstawie innych ustaw określających zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami sektora publicznego (np. uzyskał ją w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej) i chce ją ponownie wykorzystywać.

Wniosek może ponadto dotyczyć umożliwienia ponownego wykorzystywania, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego (art. 39 ust. 2 projektu ustawy).

Wniosek powinien zostać rozpatrzony niezwłocznie, nie później jednak niż 14 dni od jego otrzymania. Projekt ustawy dopuszcza również możliwość przedłużenia terminu na rozpatrzenie wniosku jeżeli jest to uzasadnione poziomem skomplikowania sprawy. W takim przypadku, kiedy wniosek nie może zostać rozpatrzony w terminie 14 dni, podmiot zobowiązany zawiadamia w tym terminie wnioskodawcę o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim rozpatrzy wniosek, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia tego wniosku.

Zgodnie z art. 39 ust. 4 projektu ustawy wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego można złożyć w postaci papierowej albo elektronicznej. Treść wniosku określają przepisy art. 39 ust. 3 projektu ustawy, które m.in. stanowią o obowiązku opisania rodzaju działalności, w której informacje sektora publicznego będą ponownie wykorzystywane, w szczególności wskazanie dóbr, produktów lub usług, dla jakich wnioskodawca domaga się informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania. Rozwiązanie takie jest korzystne zarówno dla podmiotu zobowiązanego w zakresie wyboru trybu jak i wnioskodawcy. Ponadto wymóg określenia celów ponownego wykorzystywania pozwoli na precyzyjne ustalenie warunków ponownego wykorzystywania przez podmioty zobowiązane. Jest to istotne w szczególności w przypadku podmiotów będących muzeami państwowymi, muzeami samorządowymi, bibliotekami publicznymi, bibliotekami naukowymi, bibliotekami

pedagogicznymi lub archiwami, które zyskają możliwość fakultatywnego określania warunków ponownego wykorzystywania. Taki wymóg wydaje się także uzasadniony z uwagi na zasadę niedyskryminacji określoną w art. 8 projektu ustawy. Zasada ta gwarantuje, że podmiot zobowiązany przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w porównywalnych sytuacjach na takich samych warunkach. W przypadku niespełnienia wymogów formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia braków, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania (art. 39 ust. 5 projektu ustawy).

W wyniku realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie, z wyjątkiem wniosku o ponowne wykorzystywanie danych w sposób stały i bezpośredni, o którym mowa w art. 39 ust. 2 projektu ustawy, podmiot zobowiązany:

- 1) przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania bez ograniczeń warunkami (bez określania warunków ponownego wykorzystywania);
- 2) informuje o braku informacji sektora publicznego wskazanych we wniosku;
- 3) w przypadku posiadania informacji sektora publicznego przez wnioskodawcę – zawiadamia o braku ograniczenia warunkami;
- 4) przedstawia wnioskodawcy ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego lub informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie (jeżeli są przewidziane) lub w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4, informację o przyczynach braku możliwości przekazania informacji sektora publicznego i wskazanie w jaki sposób lub w jakiej formie informacje sektora publicznego mogą zostać przekazane;
- 5) odmawia, w drodze decyzji, ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

Zainteresowanym zostanie zapewniona możliwość kwestionowania treści poszczególnych warunków, a także wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Wnioskodawca, który otrzyma ofertę może, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy albo poinformować o jej przyjęciu. Brak reakcji wnioskodawcy w tym terminie jest równoznaczny z wycofaniem wniosku. W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot

zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzygnie o warunkach ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego lub o wysokości opłat lub w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4, odmówi wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.

Zgodnie z art. 41 ust. 4 projektu ustawy podmiot zobowiązany odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego (odmawia przekazania informacji sektora publicznego) w przypadku gdy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom, o którym mowa w art. 6 projektu ustawy.

Projekt przewiduje również możliwość uzyskania na podstawie wniosku o ponowne wykorzystywanie bezpośredniego i stałego dostępu do informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym (art. 39 ust. 2 projektu ustawy). Rozwiązanie to należy do fakultatywnych sposobów przekazywania informacji sektora publicznego przez podmiot zobowiązany, co oznacza, że podmiot ten może, lecz nie musi zapewnić takiej formy dostępu. Chodzi wyłącznie o dostęp bezpośredni w czasie rzeczywistym (on-line). Rozwiązanie to nie polega na reprodukowaniu informacji sektora publicznego utrwalonych w postaci papierowej lub na informatycznych nośnikach danych. W wyniku realizacji tego wniosku podmiot zobowiązany:

- 1) przedstawia wnioskodawcy ofertę, zawierającą warunki ponownego wykorzystywania lub wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie oraz informacje dotyczące dostępności informacji sektora publicznego; przy czym od tej oferty nie przysługuje sprzeciw;
- 2) informuje wnioskodawcę o braku możliwości ponownego wykorzystywania w sposób wskazany we wniosku lub ze względu na format w jakim informacje sektora publicznego miałyby zostać udostępnione;
- 3) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.

W odniesieniu do obowiązku przedstawienia w ramach oferty informacji dotyczących dostępności informacji sektora publicznego należy wyjaśnić, że projekt ustawy przewiduje dwa tryby dostępu do informacji sektora publicznego, tj. przekazywanie informacji sektora publicznego na wniosek (tryb wnioskowy) oraz udostępnianie

informacji sektora publicznego w systemie teleinformatycznym (tryb pozawnioskowy). Wniosek o uzyskanie dostępu do danych zgromadzonych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym stanowi szczególnie rodzaj trybu wnioskowego. Taka forma dostępu do danych jest w pewien sposób zbliżona do trybu udostępniania informacji sektora publicznego za pośrednictwem API. Jednak zgodnie z systematyką ustawy jest to sposób uzyskania dostępu do informacji sektora publicznego kwalifikowany jako tryb wnioskowy (dostęp do danych następuje na wniosek).

Wskazany w art. 13 projektu ustawy wymóg publikacji przez podmiot zobowiązany informacji dotyczących dostępności dotyczy jedynie udostępniania informacji sektora publicznego za pośrednictwem API (tryb pozawnioskowy). Nie obejmuje tym samym sytuacji, w których użytkownik uzyska dostęp do danych w trybie wnioskowym na podstawie wniosku o dostęp do danych zgromadzonych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym. Mając powyższe na względzie konieczne było uwzględnienie informacji dotyczących dostępności informacji sektora publicznego w ofercie, którą podmiot zobowiązany może złożyć wnioskodawcy rozpatrując tego rodzaju wniosek.

Przepisy art. 41 ust. 5 i art. 42 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy stanowią, że w przypadku gdy podstawą odmowy są prawa autorskie lub prawa pokrewne, prawa do baz danych lub prawa do odmian roślin przysługujące osobom trzecim, podmiot zobowiązany wskazuje osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada prawa własności intelektualnej, jeżeli jest znana, albo licencjodawcę, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany przedmiot praw własności intelektualnej. Podmiot zobowiązany będzie również obowiązany do wskazania takiej informacji w przypadku odmowy przekazania informacji sektora publicznego ze względu na objęcie tych informacji prawami własności przemysłowej lub prawami własności przemysłowej podlegającymi ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej. Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 3 dyrektywy 2019/1024/UE z tego obowiązku będą zwolnione muzea państwowe i muzea samorządowe, biblioteki publiczne, naukowe i pedagogiczne oraz archiwa.

Warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, a także wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie informacji stanowią ofertę w rozumieniu art. 66 k.c.

Zastosowanie znajdują wówczas przepisy k.c. dotyczące zawierania umów przez ofertę i jej przyjęcie, w tym ofertę w postaci elektronicznej (art. 66 i nast. k.c.). Co do zasady umowę uznaje się za zawartą w momencie, w którym składający ofertę otrzyma oświadczenie potwierdzające jej przyjęcie. W przypadku naruszenia warunków określonych w umowie zastosowanie znajdują ogólne zasady odpowiedzialności cywilnoprawnej, o czym była już mowa w punkcie uzasadnienia dotyczącym warunków ponownego wykorzystywania.

Do postępowania kończącego się wydaniem decyzji odmawiających przekazania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania oraz stwierdzającej warunki ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie, w zakresie nieuregulowanym ustawą, zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego³⁷⁾ co powoduje, że rozstrzygnięcie podmiotu zobowiązanego podlega kontroli instancyjnej, a następnie sądownoadministracyjnej. Projekt ustawy przewiduje zmianę w zakresie trybu odwoławczego od decyzji wydawanych przez podmioty zobowiązane. Przepisy ustawy z 2016 r. nie wprowadzały szczególnych rozwiązań proceduralnych w zakresie postępowania odwoławczego. Zastosowanie znajdowały w pełni przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji wydanej przez podmiot zobowiązany był organ administracji publicznej wyższego stopnia (zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. właściwym do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy). W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie przepisów szczególnych w stosunku do rozwiązań ogólnej procedury administracyjnej. Zgodnie z art. 43 ust. 1 projektu ustawy organem odwoławczym od decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz od decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie będzie minister właściwy do spraw informatyzacji (przepis art. 127 § 3 k.p.a. stosuje się). Zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 2019/1024/UE środki odwoławcze od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania obejmować powinny możliwość kontroli takich rozstrzygnięć przez bezstronny organ odwoławczy posiadający odpowiednią wiedzę specjalistyczną – taki jak krajowy organ ochrony konkurencji, odpowiedni organ

³⁷⁾ (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanego dalej „k.p.a.”.

regulujący dostęp do dokumentów, organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 lub krajowy organ sądowy – którego decyzje są wiążące dla danego organu sektora publicznego. Minister właściwy do spraw informatyzacji jako organ właściwy w sprawach z zakresu ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (organ regulujący dostęp do informacji sektora publicznego w Polsce), rozpatrując odwołania od decyzji wydawanych przez podmioty zobowiązane, pełnić będzie w ten sposób (jako organ II instancji) rolę bezstronnego organu odwoławczego posiadającego odpowiednią wiedzę specjalistyczną. Proponowane zmiany dotyczyć będą jednak jedynie decyzji, od których na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego stronie służy odwołanie (art. 127 § 2 k.p.a.). W przypadku, decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze (na które zgodnie z art. 127 § 3 k.p.a. nie służy odwołanie) zastosowanie znajdować będą nadal przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego – strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach dotyczących przekazywania na wniosek informacji sektora publicznego oraz ich ponownego wykorzystywania zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi³⁸⁾, z tym że przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi, natomiast skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

Zgodnie z art. 44 projektu ustawy przepisów dotyczących rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie (przepisów rozdziału 9) nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5 projektu ustawy oraz danych badawczych, o których mowa w art. 22 projektu. Przepis ten jest konsekwencją wyłączenia (na gruncie dyrektywy 2019/1024/UE) z regulacji dotyczących przetwarzania wniosków o ponowne wykorzystywanie przedsiębiorstw publicznych oraz instytucji edukacyjnych, organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe (art. 4 ust. 6 dyrektywy).

Rozdział 10. Zmiany w przepisach obowiązujących.

- 1) Projekt ustawy dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej w zakresie zmian będących konsekwencją

³⁸⁾ (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.).

wyodrębnienia z przedmiotowej ustawy regulacji dotyczących centralnego repozytorium informacji publicznej i wprowadzenia w projekcie ustawy przepisów odwołujących się do portalu danych, tj. art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 pkt 4, art. 9 ust. 1 pkt 3 oraz art. 10 ust. 1 oraz uchylenia art. 1 ust. 3 oraz art. 9a – 9e;

- 2) Projekt dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112, ze zm.) w zakresie zmian dotyczących wprowadzenia w przedmiotowej ustawie przepisów regulujących udostępnianie i przekazywanie do ponownego wykorzystywania danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Sądowym, tj. dodanie po art. 4a przedmiotowej ustawy art. 4b;
- 3) Projekt ustawy dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne przez dodanie Rozdziału 3b. Konieczność dodania rozdziału 3b ustawy o informatyzacji wynika z potrzeby wprowadzenia rozwiązania organizacyjno-technicznego służącego do prowadzenia analiz wspomagających tworzenie kluczowych polityk publicznych z wykorzystaniem danych gromadzonych w rejestrach publicznych i systemach teleinformatycznych. Zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), przetwarzanie w celu innym niż cel, w którym dane osobowe zostały zebrane, może odbywać się na podstawie prawa państwa członkowskiego stanowiącego w demokratycznym społeczeństwie niezbędny i proporcjonalny środek służący zagwarantowaniu celów, o których mowa w art. 23 ust. 1. Tworzenie kluczowych polityk publicznych mieści się w celach, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. e ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, tj. innych ważnych celach leżących w ogólnym interesie publicznym państwa członkowskiego;

Platforma będzie centralnym narzędziem analitycznym pozyskującym niezbędne dane będące w dyspozycji jednostek administracji publicznej, wskazane przez jednostkę inicjującą analizę. Analizy będą przeprowadzane na podstawie

porozumień podpisanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji z podmiotami publicznymi biorącymi udział w analizach. Porozumienia te będą zawierały co najmniej cel analizy, zakres danych niezbędnych do jej przeprowadzenia, informację na temat danych z rejestrów i systemów teleinformatycznych, które będą ze sobą łączone, metodę pseudonimizacji, tryb udostępniania, mając na uwadze cel, zakres analizy oraz przepisy o ochronie danych osobowych. Zawarcie porozumienia poprzedza się przeprowadzeniem weryfikacji dotyczącej celu i zakresu analizy wspomagającej tworzenie kluczowej polityki publicznej oraz niezbędności łączenia danych udostępnianych z rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych dla realizacji tej analizy, a także wykonaniem szacowania ryzyka oraz oceny skutków przetwarzania danych osobowych w tej analizie.

Dane na platformę trafią po ich uprzedniej pseudonimizacji oraz zaszyfrowaniu przez każdego z właścicieli rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, z których udostępniane są niezbędne dane na potrzeby prowadzenia analizy. Wprowadzenie pseudonimizacji jest procesem uznawanym za odwracalny, wymaga jednak podkreślenia, że w ramach platformy analitycznej nie będzie możliwości odwrócenia tego procesu z uwagi na odseparowanie dostępu do kluczy pseudonimizujących. Ponadto sposób funkcjonowania platformy przewiduje usuwanie pseudonimizowanych danych niezwłocznie po zakończeniu analizy.

W ramach zintegrowanej platformy analitycznej zaplanowano zastosowanie szeregu środków bezpieczeństwa w celu zminimalizowania ryzyka naruszenia praw lub wolności osób fizycznych, o których mowa w art. 35 rozporządzenia 2016/679.

Przeprowadzono także ocenę skutków na etapie projektowania:

Cel analiz	Celem analiz jest podnoszenie jakości zarządzania i efektywności administracji oraz realizacji społecznie użytecznych celów w zakresie diagnozy problemów i monitoringu postępów ich rozwiązywania. Mają one wesprzeć rozwiązywanie konkretnych problemów społecznych i gospodarczych i tworzenie polityk publicznych. Działania na zintegrowanej platformie analitycznej będą opierały się na danych będących w dyspozycji jednostek administracji publicznej, danych gromadzonych i tworzonych przez administrację publiczną oraz danych dostępnych z innych źródeł.
Charakter przetwarzania	Dane osobowe będą udostępniane przez właścicieli danych na rzecz właścicieli analiz dla celów analitycznych.

	<p>Dane z każdego rejestru będą spseudonimizowane przez właściciela danych (np. nr PESEL będzie zaszyfrowany przy pomocy klucza generowanego przez podmiot niezależny od operatora platformy i gestorów danych), który po wykorzystaniu do tego celu, będzie permanentnie usunięty.</p> <p>Pozyskane dane po wykonaniu analiz zostaną usunięte. Zostaną zachowane jedynie wyniki badań (mogą to być np. zagregowane anonimowe dane).</p> <p>Źródło danych: bazy danych poszczególnych właścicieli danych określonych podczas diagnozy zasobów i diagnozy potrzeb.</p> <p>Dane nie będą udostępniane innym podmiotom.</p> <p>Operacją mającą wysokie ryzyko jest łączenie wielu baz danych z dużą ilością danych osobowych.</p>
Zgodność i proporcjonalność	<p>Żadne dane nie będą przekazywane za granicę.</p> <p>Bez połączenia danych i bez zaprojektowania odpowiednich wskaźników nie będzie możliwe uzyskanie założonych celów w inny sposób.</p> <p>Informacje, jakie mogą zostać przekazane w sposób publiczny (wyłącznie na podstawie decyzji właściciela analiz) będą stanowiły wyniki analiz i będą to co najwyżej dane zagregowane. Nie będziemy udzielać informacji na temat połączonych danych jednostkowych. Wszystkie badania będą wykonywane na danych grupowych (nie planuje się analizy dla pojedynczej osoby).</p>
Zakres przetwarzania	<p>W analizach przewiduje się, że będą to typowe dane osobowe i nie będą dotyczyły informacji na temat wyroków i czynów zabronionych.</p> <p>Tylko te dane, które są potrzebne do wykonania analizy (określone na podstawie diagnozy zasobów i diagnozy zapotrzebowań) będą przetwarzane.</p> <p>Dane będą przechowywane w formie spseudonimizowanej podczas trwania badania. Po uzyskaniu odpowiednich rezultatów dane zostaną usunięte w sposób trwały.</p> <p>Dane będą przetwarzane na terytorium Polski.</p>
Opis kategorii osób, których dane mają być wykorzystane w projekcie	<p>W ramach zaplanowanych analiz przewidywane jest przetwarzanie danych osób fizycznych pozyskiwanych z różnych rejestrów informacyjnych administracji publicznej.</p> <p>Szczegółowe kategorie osób, które mają być przetwarzane będą zależały od każdej analizy. Aby poprawnie zidentyfikować kategorie osób, właściciel analizy musi zidentyfikować te informacje oraz przeprowadzić szczegółową ocenę skutków w kontekście konkretnego badania jako procesu przetwarzania danych oraz musi zidentyfikować te informacje w formie diagnozy zasobów i diagnozy zapotrzebowań.</p>
Opis kategorii danych osobowych, które mają być wykorzystane w projekcie	<p>Kategorie danych zostaną opisane i określone w Karcie badań podczas fazy przygotowawczej (diagnoza zasobów) poszczególnego badania. W pierwszej kolejności zostaną opisane wszystkie kategorie danych w bazach danych gestorów, a następnie (na podstawie zaprojektowanych wskaźników) określone będą kategorie danych konieczne do realizacji konkretnych analiz.</p>
Czy podczas analiz dane będą udostępniane (przekazywane) innym podmiotom wykorzystującym dane dla własnych celów (niezwiązanych z potrzebami/celami administratora)?	<p>Dane osobowe oraz inne dane nie będą przekazywane nikomu, kto nie jest związany z przeprowadzaniem analiz oraz nie będą przetwarzane dla innych celów niż te, które są powiązane z ich realizacją.</p>
Czy projekt zakłada tworzenie profili na	<p>Nie przewiduje się profilowania indywidualnych osób, których dane będą w nich przetwarzane.</p> <p>Dla weryfikacji tej hipotezy, każde badanie powinno przeanalizować ten aspekt przetwarzania w ramach własnej oceny skutków.</p>

podstawie danych osobowych?	
Zautomatyzowane podejmowanie decyzji	Nie przewiduje się zautomatyzowanego podejmowania decyzji, które by miały skutek prawny lub równie istotny dla indywidualnych osób, których dane będą w nich przetwarzane. Dla weryfikacji tej hipotezy, każde badanie powinno przeanalizować ten aspekt przetwarzania w ramach własnej oceny skutków.
Czy w ramach projektu dane osobowe mogą być przekazywane poza terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG)?	Na obecnym etapie planu realizacji projektu nie przewiduje się przekazywania danych do innych krajów, w tym do krajów z poza EOG.
Na jak długo potrzebujesz dostępu do danych?	W ramach każdej z analiz dane będą potrzebne przez cały okres jej realizacji. Po zakończeniu analiz, pozyskane dane jednostkowe będą usuwane z platformy.
Czy założenia analiz uwzględniają zasadę minimalizacji danych osobowych?	Założenia projektu przewidują uwzględnienie zasady minimalizacji danych. Zasada ta musi być też zweryfikowana na poziomie każdej analizy, w ramach której ocena skutków musi być wykonana przez właściciela analiz (administratora danych). Dlatego każda analiza jest poprzedzona diagnozą zasobów, czyli analizą konkretnych pól w bazach danych posiadanych przez właścicieli danych. Na tej podstawie projektowane będą wskaźniki, sposoby łączenia danych oraz określone to, jakie dane są konieczne, aby wykorzystać ww. wskaźniki. Jeśli konkretne dane nie będą konieczne do realizacji wskaźników (np. imię i nazwisko), to dane te nie będą pobierane do wykonania analiz. Warto też zaznaczyć, że przed pobraniem danych osobowych do łączenia – każdy wskaźnik zostanie wcześniej przetestowany i zweryfikowany na sztucznie wygenerowanych danych próbkowych. Dopiero po uzyskaniu odpowiednich rezultatów, zostaną rozpoczęte analizy na danych rzeczywistych.
Czy założenia projektu uwzględniają zasadę domyślnej ochrony prywatności?	Ogólne założenia przewidują uwzględnienie zasady domyślnej ochrony danych, ale zasada ta musi być też zweryfikowana na poziomie każdej analizy, w ramach których szczegółowa analiza oceny skutków musi być wykonana przez właściciela analiz (administratora danych).

Pod względem technicznym, aby zapewnić maksymalne zabezpieczenie danych osobowych, przewiduje się następujące funkcjonalności platformy ZPA:

1. Pseudonimizacja jest dokonywana przez organ lub podmiot, który udostępnia dane na potrzeby przeprowadzenia analiz za pomocą zintegrowanej platformy analitycznej, po określeniu niezbędnego zakresu danych związanego z prowadzoną analizą, z koniecznością ich szyfrowania przed przekazaniem.
2. Przesłanie w bezpieczny sposób pseudonimizowanych i zaszyfrowanych danych na platformę, zabezpieczonym kanałem

komunikacyjnym udostępnionym właścicielom rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, z których udostępniane są niezbędne dane na potrzeby prowadzenia analiz.

3. Pozbawienie finalnych danych analitycznych identyfikatorów, według których były wcześniej łączone, a następnie nadanie im nowych sztucznych identyfikatorów.
4. Przeprowadzanie poszczególnych analiz odbywać się będzie w oddzielnych, wzajemnie od siebie odseparowanych obszarach analitycznych platformy, co praktycznie całkowicie eliminuje możliwość ich nieuprawnionego odczytu lub ingerencji przez nieautoryzowanych użytkowników platformy.
5. Udostępnienie analitykom powołanym przez właściciela analiz dedykowanego środowiska analitycznego wraz z pseudonimowanymi danymi w celu przeprowadzenia analiz.
6. Udostępnienie wyników właścicielowi analiz, który decyduje o ich ewentualnym upublicznieniu. W żadnym przypadku platforma analityczna automatycznie nie publikuje wyników analiz w jakiegokolwiek formie. Wynik analiz będzie pozbawiony jakichkolwiek pseudonimizowanych danych, jak również danych jednostkowych.
7. Po zakończeniu analiz obszar analityczny platformy zostanie bezpowrotnie usunięty, a dane źródłowe zostaną usunięte.

- 4) Projekt ustawy dokonuje nowelizacji szeregu ustaw wprowadzając zmiany będące konsekwencją uchylecia ustawy z 2016 r.

Rozdział 11. Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepisy końcowe.

Przepis art. 58 ust. 1 projektu ustawy przewiduje stosowanie przepisów dotychczasowych do spraw z zakresu udostępniania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z art. 58 ust. 2 projektu ustawy postanowienia umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niezgodne z art. 9 ust. 2, wygasają wraz z końcem okresu ich obowiązywania, nie później jednak niż w dniu 18 lipca 2043 r. Przepis ten wdraża postanowienie art. 12 ust. 5 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym istniejące w dniu 17 lipca 2013 r. uzgodnienia dotyczące wyłączności, które nie

kwalfikują się jako wyjątki określone w ust. 2 i 3 dyrektywy, a do których przystąpiły organy sektora publicznego, wygasają wraz z końcem obowiązywania stosownej umowy, a w każdym razie najpóźniej w dniu 18 lipca 2043 r.

Na podstawie art. 59 projektu minister właściwy do spraw nauki i szkolnictwa wyższego został zobowiązany do opracowania Polityki otwartego dostępu do danych badawczych w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9b ust. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (ustawy z 2016 r.), tj.:

- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego Repozytorium Informacji Publicznej³⁹⁾,
- rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe⁴⁰⁾

w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 34 ust. 7 oraz art. 19 ust. 3 projektu ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Program otwierania danych na lata 2021–2027, który został przyjęty w drodze uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2021 r. (M.P. z 2021 r. poz. 290) na podstawie art. 9e ustawy o dostępie do informacji publicznej stanie się Programem otwierania danych, o którym mowa w art. 28 projektu ustawy.

Ponadto, dotychczas funkcjonujące centralne repozytorium informacji publicznej prowadzone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 9b ustawy o dostępie do informacji publicznej, w projektowanej ustawie staje się portalem danych.

Jednocześnie, projektowana ustawa uchyla ustawę z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

³⁹⁾ (Dz. U. z 2014 r. poz. 361, z późn. zm.).

⁴⁰⁾ (Dz. U. z 2016 r. poz. 1011).

VI. Pozostałe informacje

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z ww. przepisami.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Ogłoszona w Dzienniku Ustaw ustawa zostanie przekazana do Komisji Europejskiej jako krajowy środek wykonawczy.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz art. 52 § 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, z chwilą skierowania do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dot. danych dynamicznych (art. 24 projektu ustawy).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Adam Andruszkiewicz – Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dominik Sybilski – Naczelnik Wydziału Regulacji Wykorzystywania i Wymiany Danych w Departamencie Zarządzania Danymi Tel.: 22 245 55 71 Mail: dominik.sybilski@mc.gov.pl</p> <p>Mikołaj Garstka – główny specjalista w Departamencie Zarządzania Danymi Tel.: 22 556 84 05 Mail: mikolaj.garstka@mc.gov.pl</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu w zakresie art. 51 projektu ustawy (Zintegrowana platforma analityczna) Szymon Rymsza – kierownik projektu Zintegrowana platforma analityczna Tel.: 22 245 57 02 Mail: szymon.rymsza@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 04.06.2021</p> <p>Źródło: Prawo UE Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56)</p> <p>Nr w wykazie prac UC47</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Głównym celem ustawy będzie zwiększenie podaży otwartych danych i stworzenie optymalnego otoczenia regulacyjnego dla efektywnego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

Potrzeba uchwalenia ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego wynika z konieczności implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56), zwanej dalej „dyrektywą 2019/1024/UE”. Niniejsza dyrektywa zastąpił dyrektywę 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 345 z 31.12.2003, str. 90) zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 1), a na jej wdrożenie państwa członkowskie mają czas do 17 lipca 2021 r.

Główne elementy nowej dyrektywy opierają się na dotychczasowych przepisach i nie będą miały zasadniczego wpływu na procedurę i zasady ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

Nowa dyrektywa wprowadza zmiany mające na celu zwiększenie ilości danych sektora publicznego dostępnych do ponownego wykorzystywania. Najważniejsze z nich to:

- wprowadzenie kategorii danych o wysokiej wartości, które muszą być udostępniane, co do zasady nieodpłatnie, w formie nadającym się do odczytu maszynowego, za pośrednictwem interfejsów API, oraz – jeśli to możliwe – do zbiorczego pobrania. Wykaz tematycznych kategorii zbiorów danych o wysokiej wartości stanowi załącznik do dyrektywy;
- zobowiązanie organów sektora publicznego do udostępniania danych dynamicznych do ponownego wykorzystywania natychmiast po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem interfejsów API, oraz, w odpowiednich przypadkach, do zbiorczego pobrania;
- rozszerzenie zakresu dyrektywy o dane pochodzące z przedsiębiorstw publicznych (przy wyłączeniu z szeregu obowiązków przewidzianych w dyrektywie) oraz o dane badawcze finansowane ze środków publicznych, które zostały już udostępnione przez naukowców, organizacje prowadzące badania naukowe lub organizacje finansujące badania naukowe.

Zwiększenie ilości danych sektora publicznego dostępnych do ponownego wykorzystania będzie miało szereg pozytywnych skutków dla innowacyjności gospodarki i jakości życia społeczeństwa. Sektor publiczny posiada w wielu obszarach ogromne ilości wartościowych zasobów (np. dane o mobilności, dane meteorologiczne, ekonomiczne czy finansowe), które mogą być następnie wykorzystywane do tworzenia nowych, innowacyjnych produktów i usług z korzyścią dla społeczeństwa i gospodarki.

Polska od ostatnich kilku lat umacnia swoje miejsce w rankingach otwartości i ma duży potencjał, aby stać się jednym z liderów otwartości. W rankingu Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) „*Open, Useful, Reusable*

Government Data”, opublikowanym w raporcie *Government at a Glance 2019*, Polska znalazła się na 14. miejscu na 32 badane państwa – biorąc pod uwagę dostęp i otwartość danych oraz rządowe wsparcie dla możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Jest to awans o 6 miejsc w stosunku do rankingu z 2017 r. W rankingu *Open Data Maturity in Europe 2019* sporządzonym na zlecenie Komisji Europejskiej, badającym poziom otwartości danych w poszczególnych krajach Unii Europejskiej (UE) Polska zajęła 7. miejsce. Jest to duży awans z 14 miejsca w 2018 r. i 22. miejsca w 2017 r. W czołówce krajów z największą otwartością danych znajdują się Irlandia, Hiszpania, Francja i Cypr. W 2020 r. Polska zajęła 6 miejsce (grupa liderów).

Zintegrowana platforma analityczna (art. 51 projektu ustawy).

Dodatkowo, celem nowelizacji ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne będzie stworzenie ram prawnych dla funkcjonowania centralnego rozwiązania analitycznego wykorzystującego system teleinformatyczny do realizacji analiz na rzecz ściśle określonych podmiotów publicznych, w oparciu o dane pozyskane z różnych rejestrów prowadzonych obecnie w ramach administracji publicznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z poszerzeniem zakresu dyrektywy 2019/1024/UE (dane badawcze, dane przedsiębiorstw publicznych) oraz wyodrębnieniem spośród informacji sektora publicznego nowych kategorii danych – danych dynamicznych oraz danych o wysokiej wartości, jak i zmianie tytułu samego instrumentu, rekomendowane jest opracowanie projektu nowej ustawy, której proponuje się nadać tytuł „ustawa o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”. Konsekwencją będzie uchylenie przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446). Nowa ustawa opierać się będzie w zasadniczej części na dotychczasowych zasadach i procedurze udostępniania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania, jednocześnie promując rozwiązania, których celem będzie zapewnienie dostępu w czasie rzeczywistym do danych dynamicznych oraz danych o wysokiej wartości za pośrednictwem API, zwiększenie podaży wartościowych danych publicznych do ponownego wykorzystywania, w tym danych badawczych oraz danych pochodzących z przedsiębiorstw publicznych.

Nowa ustawa zawierać będzie ponadto nowe regulacje wykraczające poza minimum określone dyrektywą 2019/1024/UE, m.in.: zaktualizowanie i przeniesienie do projektowanej ustawy regulacji dotyczącej centralnego repozytorium informacji publicznej (portal dane.gov.pl) znajdującej się obecnie w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176); wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do opracowania Programu otwierania danych (który zastąpi dotychczasowy Program otwierania danych publicznych przyjęty uchwałą nr 107/2016 Rady Ministrów z dnia 20 września 2016 r.); uregulowanie w ustawie statusu i zadań pełnomocników do spraw otwartości danych działających obecnie w wybranych instytucjach administracji rządowej (ministerstwa, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Główny Urząd Statystyczny) oraz poszerzenie sieci pełnomocników do spraw otwartości danych przez umożliwienie ich powoływania w innych instytucjach, nie tylko rządowych.

Zintegrowana platforma analityczna (art. 51 projektu ustawy).

Proponuje się dodatkowo wprowadzenie podstaw do stworzenia technicznych i organizacyjnych możliwości zwiększenia skuteczności dialogu społecznego i skuteczności działań administracji w wybranych obszarach problemów społecznych i gospodarczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2019/1024/UE ma zostać zaimplementowana przez państwa UE do 17 lipca 2021 r. W związku z tym, że dyrektywa została przyjęta 20 czerwca 2019 r., państwa członkowskie dopiero rozpoczęły proces implementacyjny.

Irlandia, która od dwóch lat jest liderem w rankingu *Open Data Maturity*, prowadzi w zakresie otwartości danych politykę o charakterze wielowymiarowym, wykraczającym poza wymogi wynikające z postanowień prawa UE.

Poza rozporządzeniami ministerialnymi, które stanowią implementację dyrektyw 2013/37/UE i 2003/98/WE, Irlandia przyjęła w 2014 r. *Freedom of Information Act*. Ustawa ta wprowadza zasadę, zgodnie z którą każdy podmiot publiczny powinien publikować jak najwięcej informacji jak to tylko możliwe z punktu widzenia przepisów prawa – zachęca więc do bardziej proaktywnego udostępniania informacji. W *Freedom of Information Act* ustanowiono wymóg publikowania informacji zgodnie z określonymi wytycznymi i ze schematem publikacji, co sprawia, że forma publikowanych przez podmioty sektora publicznego informacji jest jednolita.

W zakresie ochrony praw własności intelektualnej w przypadku badań naukowych finansowanych ze środków publicznych instytucja może udzielić licencji na wykorzystanie tych wyników.

W Irlandii funkcjonuje również specjalny mechanizm odwołania od decyzji odmownych na ponowne wykorzystanie danych – rolę organu odwoławczego w pierwszej instancji pełni *Information Commissioner*.

Ponadto, Irlandia ustanowiła fundusz *Open Data Engagement Fund*, którego środki są przeznaczane na budowanie świadomości na temat otwartych danych i promowania innowacyjnych zastosowań danych publikowanych na krajowym portalu data.gov.ie.

Irlandia przyjęła również Strategię Otwartych Danych 2017–2022. Jej celem jest uczynienie z Irlandii lidera w

zakresie otwartości danych. Strategia zakłada zwiększenie publikowania danych publicznych wysokiej wartości w otwartym formacie, aby były w pełni dostępne do ponownego wykorzystania. Dane mają być domyślnie otwarte i wysokiej jakości (dokładne, wiarygodne, interoperacyjne i aktualizowane w regularnych odstępach czasu). Każdy podmiot publiczny zobowiązany jest do przeprowadzania audytu posiadanych zasobów danych oraz do przyjęcia planu otwierania danych, który powinien nadawać priorytet otwieraniu danych wysokiej wartości. Katalog podmiotów zobowiązanych do otwierania danych ma zostać poszerzony i objąć publiczne szkoły wyższe oraz dane badawcze finansowane ze środków publicznych.

Również we **Francji** rozwiązania w zakresie otwartości danych znacząco wykraczają poza wymogi ustanowione w dyrektywie.

Zarówno ustawa nr 2015-1779 z 2015 r. (*Loi relative à la gratuité et aux modalités de la réutilisation des information du secteur public* znana również jako *Loi Valter*), jak i ustawa nr 2016-1321 z 2016 r. (*Loi pour une République numérique* znana również jako *Loi Lemaire*) wprowadziły zasadę domyślnej bezpłatności oraz zasadę domyślnej otwartości.

Zarówno organy sektora publicznego, jak i przedsiębiorstwa publiczne oraz podmioty prywatne realizujące zadania publiczne, mają obowiązek publikowania online, bezpłatnie oraz w otwartym formacie wszystkich (z nielicznymi wyjątkami) zasobów stanowiących informacje sektora publicznego, które dostępne są w formie elektronicznej, wraz z ich kodami źródłowymi. Przykłady takich zasobów to: posiadane przez te podmioty bazy danych; dokumenty już przekazane na wniosek o dostęp do informacji publicznej; dane o znaczeniu gospodarczym, społecznym, zdrowotnym lub środowiskowym oraz algorytmy wykorzystywane przy podejmowaniu decyzji administracyjnych (dotyczące np. sposobów obliczania podatków czy przydziału uczniów do szkół). Dane te mogą być następnie ponownie wykorzystywane. Ustawa *loi numerique* wprowadza ponadto pojęcie danych mających znaczenie dla interesu publicznego, które również muszą być udostępniane zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne. Są to dane dotyczące wykonywania usług publicznych (w transporcie, gospodarce wodnej, gospodarowaniu odpadami itp.), dane dotyczące dotacji publicznych powyżej pewnego progu, dane dot. użytkowania energii.

Postanowienia *loi numerique* mają również na celu ułatwienie dostępu do danych badawczych. Wyniki badań naukowych finansowanych w min. 50% ze środków publicznych mogą być udostępniane bezpłatnie w otwartym formacie w formie cyfrowej po 6 miesiącach od ich pierwszej publikacji w przypadku nauk ścisłych i medycznych i po 12 miesiącach w przypadku nauk humanistycznych.

Przepisy *loi numerique* ułatwiają ponadto dostęp do danych w celu badań naukowych – pracownicy publicznych instytucji badawczych mogą wykonywać kopie danych z baz danych i opracowań naukowych w celu analizy tekstów lub danych (*text and data mining*).

Ponadto, francuski portal otwartych danych (www.data.gouv.fr) oferuje wiele funkcjonalności. Umożliwia interakcję między podmiotami publikującymi i użytkownikami. Odwiedzający portal mają możliwość przekazywania informacji zwrotnych odnoszących się do każdego zestawu danych, kontaktu z podmiotami publikującymi dane i zgłaszania błędów. Użytkownicy mogą również tworzyć profile, dzięki którym mają z kolei możliwość obserwowania podmiotów publikujących i podglądu statystyk nt. ich aktywności. Użytkownicy mogą spersonalizować ustawienia i np. obserwować pojawiające się dane w ramach zakresu własnych zainteresowań. Dane mające znaczenie dla interesu gospodarczego i społecznego muszą być obowiązkowo aktualizowane na portalu.

We **Włoszech**, zgodnie z dekretem ustawodawczym 97/2016 podmioty sektora publicznego są zobowiązane do publikowania wszystkich dokumentów i danych o dużym znaczeniu publicznym na swoich stronach internetowych. Również instytucje badawcze i szkoły wyższe mają obowiązek zapewnienia otwartego dostępu do artykułów naukowych, które prezentują wyniki badań finansowanych w co najmniej 50% ze środków publicznych (*Legge 7 ottobre 2013, n. 112, Disposizioni urgenti per la tutela, la valorizzazione e il rilancio dei beni e delle attività culturali e del turismo*).

Włochy w swojej polityce otwartych danych przyjęły zasadę domyślnej otwartości (*open data by default*). W tym celu przyjęto Wytyczne dotyczące rozwoju zasobów informacji publicznej (*Guidelines for the Development of the Public Information Heritage*), które na bieżąco są aktualizowane. Zawierają one wskazówki i ustanawiają standardy otwierania danych w sektorze publicznym, np. w zakresie struktury architektury danych publicznych, publikowania danych wysokiej jakości, przestrzegania międzynarodowych standardów lub korzystania z otwartych licencji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze usług pocztowych	1 operator pocztowy – Poczta Polska (ponadto na rynku działa 145 operatorów, podmiotów niepublicznych: 56 działa na	GUS ¹⁾	Przedsiębiorstwa publiczne nie będą zobowiązane do udostępniania lub

¹⁾ *Poczta i telekomunikacja – wyniki działalności w 2018 roku*, GUS, Warszawa, Szczecin 2019, str. 20 (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/transport-i-lacznosc/lacznosc/poczta-i-telekomunikacja-wyniki-dzialalnosci-w-2018-r-2,3.html>)

	obszarze lokalnym, 45 – krajowym i zagranicznym, 36 – krajowym, 8 – zagranicznym)		przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania, w efekcie nie będą obciążone nowymi obowiązkami o charakterze biurokratycznym związanymi z obsługą wniosków. Decyzja o tym, czy zezwolić na ponowne wykorzystywanie posiadanych informacji pozostanie w gestii zainteresowanego podmiotu. Dopiero wówczas, gdy przedsiębiorstwo publiczne dobrowolnie udostępni lub przekaze określone dane do ponownego wykorzystywania będzie zobowiązane do przestrzegania odpowiednich obowiązków określonych w przepisach rozdziałów 2–4 projektu ustawy (dot. zasad, warunków oraz opłat za
Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze transportu lotniczego	1 przewoźnik – PLL LOT / PLL LOT Cargo	GUS ²⁾	
Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze transportu wodnego – morskiego i śródlądowego	6 (oraz spółki nadzorowane przez MGMiŻS (obecnie MI) – 20, z czego 2 w likwidacji)	GUS ³⁾ / MGMiŻS ⁴⁾	
Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze transportu kolejowego – pasażerskiego	Przewozy pasażerskie realizowane są przez 12 operatorów, którzy mają zawarte umowy o świadczenie usług publicznych z: ministrem właściwym ds. transportu, marszałkami województw i Prezydentem m.st. Warszawy. Zarządcy infrastruktury, o których mowa w art. 38a ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, z późn. zm.).	UTK ⁵⁾	
Porty lotnicze	14 (liczba ta wzrośnie do 15 – w czwartym kwartale 2020 roku ma zakończyć się budowa terminala Radom – Sadków)	ULC ⁶⁾	
Porty morskie	4 (Gdańsk, Gdynia, Szczecin, Świnoujście)	MGMiŻS ⁷⁾	
Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze górnictwa i wydobywania	33	GUS ⁸⁾	
Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze produkcji i dostaw gazu, energii cieplnej, energii elektrycznej	343	GUS ⁹⁾	

²⁾ Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpień-2019,4,26.html>)

³⁾ Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpień-2019,4,26.html>)

⁴⁾ Lista spółek nadzorowanych przez MGMiŻS, stan na 18.01.2018 (https://gospodarkamorska.bip.gov.pl/lista-spolek-nadzorowanych/117074_lista-spolek-nadzorowanych.html)

⁵⁾ Sprawozdanie z funkcjonowania rynku transportu kolejowego w 2017 roku, Urząd Transportu Kolejowego, Warszawa 2018 (<https://utk.gov.pl/pl/raporty-i-analizy/analizy-i-monitoring/sprawozdania/14357,Sprawozdanie-z-funkcjonowania-rynkukolejowego-w-2017-r.html>)

⁶⁾ Dane Urzędu Lotnictwa Cywilnego na podstawie informacji uzyskanych z portów lotniczych, Warszawa, marzec 2019 (https://www.ulc.gov.pl/_download/regulacja_rynkustatystyki/2018/4-kw-2018/wg_portow_lotniczych_kw42018.pdf)

⁷⁾ Program rozwoju polskich portów morskich do roku 2020 (z perspektywą do 2030 roku), MGMiŻS, Warszawa 2017 (https://www.gov.pl/documents/528248/541918/PROGRAM_PRPM_26112018.pdf/917baba4-8f73-1d3d-1f63-8446b0c41145)

⁸⁾ Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpień-2019,4,26.html>)

⁹⁾ Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpień-2019,4,26.html>)

Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze poboru, uzdatniania i dostarczania wody	1130	GUS ¹⁰⁾	ponowne wykorzystywanie. Objęcie przedsiębiorstw publicznych
Przedsiębiorstwa publiczne działające w obszarze odprowadzania i oczyszczania ścieków	285	GUS ¹¹⁾	regulacjami ustawy, przy jednoczesnym niewprowadzaniu bezwzględnego obowiązku udostępniania lub przekazywania posiadanych przez takie podmioty informacji, nie wpłynie negatywnie na równość przedsiębiorstw publicznych i prywatnych (w tym ich konkurencyjność)
Jednostki sektora nauki (podmioty wymienione w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)	130 uczelni publicznych (w tym 34 wyższe szkoły zawodowe, 18 uniwersytetów, 18 uczelni technicznych, 9 – medycznych, 6 – rolniczych / przyrodniczych, 6 akademii wychowania fizycznego, 5 uczelni ekonomicznych, 5 – pedagogicznych, 19 – artystycznych, 2 akademie morskie, 5 uczelni wojskowych, 2 – służb państwowych, 1 – teologiczna). 65 jednostek Polskiej Akademii Nauk. ok. 110 instytutów badawczych (w tym 38 instytutów w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicza).	MEiN ¹²⁾ , Rejestr instytucji szkolnictwa wyższego w systemie POL-on Rada Główna Instytutów Badawczych ¹³⁾	Określanie warunków ponownego wykorzystywania danych badawczych udostępnianych w publicznie dostępnych systemach teleinformatycznych, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym
Organy administracji rządowej (w tym jednostki podległe lub nadzorowane) oraz jednostki samorządu terytorialnego	2807 jednostek samorządu terytorialnego KPRM, ministerstwa, urzędy centralne, jednostki podległe lub nadzorowane, rządowa administracja terenowa (liczba trudna do oszacowania)	https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/	Udostępnianie za pośrednictwem API do ponownego wykorzystywania danych dynamicznych (w przypadku ich posiadania) oraz danych o wysokiej wartości (w przypadku ich uwzględnienia w akcie

¹⁰⁾ Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpien-2019,4,26.html>)

¹¹⁾ Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpien-2019,4,26.html>)

¹²⁾ Ministerstwo Edukacji i Nauki – Uczelnie publiczne (<https://www.gov.pl/web/nauka/uczelnie-publiczne>)

¹³⁾ Biuletyn Informacyjny Rady Głównej Instytutów Badawczych, nr 1 (104), kwiecień 2019 r., s. 1–2 (https://www.rgib.org.pl/images/dokumenty/biuletyn/biuletyn_1_2019.pdf)

			wykonawczym). Przed wydaniem aktu wykonawczego przez KE, nie jest możliwe wyczerpujące określenie liczby tych podmiotów, ani ilości zasobów, które będą udostępniane przez API.
Jednostki sektora finansów publicznych, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej	Dysponenci środków budżetu państwa	Ministerstwo Finansów	Udostępnianie posiadanych informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania w portalu dane.gov.pl
Obywatele	Wszyscy obywatele RP		<ul style="list-style-type: none"> • dostęp do szerszego niż dotychczas zakresu informacji sektora publicznego, • zmniejszenie kosztów bezpośrednich związanych z wykorzystywaniem informacji sektora publicznego.
Zintegrowana platforma analityczna (art. 51 projektu ustawy)			
Organy administracji rządowej	KPRM, ministerstwa, urzędy centralne, jednostki podległe lub nadzorowane, rządowa administracja terenowa (liczba trudna do oszacowania)	https://stat.gov.pl/statyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/	Korelacja danych pochodzących z różnych źródeł pozwala na analizę posiadanych zbiorów, budowanie modeli statystycznych umożliwiających predykcję i przewidywanie kierunków wprowadzania polityk publicznych. Działanie ma umożliwić uzyskanie analiz wielowymiarowych, które będą podstawą do zwiększenia skuteczności i szybkości działań administracji w wybranych obszarach problemów społecznych i gospodarczych, poprzez wsparcie i przyspieszenie procesów decyzyjnych za pomocą wysokiej jakości informacji analitycznej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został skierowany do konsultacji publicznych oraz opiniowania do szerokiego kręgu interesariuszy z co najmniej 21 dniowym terminem na przedstawienie stanowiska (lista podmiotów w pkt 13). Z konsultacji został przygotowany raport.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

6.1. Otwarte dane i ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0,34	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	6,59
budżet państwa	0,34	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	0,625	6,59
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-0,34	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-6,59
budżet państwa	-0,34	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-0,625	-6,59
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

6.2. Zintegrowana platforma analityczna (art. 51 projektu ustawy)

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	2,96	2,21	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	17,77
budżet państwa	2,96	2,21	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	17,77
JST			0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-2,96	-2,21	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4	-17,77
budżet państwa	-2,96	-2,21	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-5,17
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	I. Wydatki związane z utrzymaniem i rozwojem portalu danych (dane.gov.pl).
	Obecnie zadania związane z funkcjonowaniem centralnego repozytorium informacji publicznej (aktualna nazwa portalu danych), na podstawie umowy ramowej, realizuje Centralny Ośrodek Informatyki (jednostka nadzorowana przez ministra właściwego do spraw informatyzacji). Koszty funkcjonowania portalu pokrywane są ze środków pochodzących z realizowanego przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów (wcześniej Ministerstwo Cyfryzacji) projektu „Otwarte dane plus”, dofinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 w ramach II osi E-administracja i otwarty rząd, poddziałanie 2.3.1 „Cyfrowe udostępnienie informacji sektora publicznego ze źródeł administracyjnych i zasobów nauki” (POPC.02.03.01-00-0064/18-00). Struktura źródeł finansowania wydatków związanych z utrzymaniem oraz rozwojem portalu danych w pierwszym roku obowiązywania ustawy (2021 r.) pozostanie bez zmian. Źródłem finansowania wydatków w

kwocie 2,21 mln zł w roku 2021 r. będą środki pochodzące z projektu pn. „Otwarte dane plus” dofinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014 – 2020 (POPC.02.03.01-00-0064/18-00). W tym środki pochodzące z UE: 1,87 mln zł¹⁴⁾ (84,63%) oraz wkład krajowy: 0,34 mln zł¹⁵⁾ (15,37%).

Zakłada się, że w latach 2022 r. – 2031 r. (po zakończeniu projektu „Otwarte dane plus”) wydatki związane z utrzymaniem oraz rozwojem portalu dane.gov.pl finansowane będą w całości z budżetu państwa lub w przypadku uruchomienia nowego projektu dot. otwartych danych – z budżetu państwa oraz środków UE. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów planuje, że działania związane z rozwojem i rozbudową portalu dane.gov.pl (realizowane obecnie w ramach projektu „Otwarte dane plus”) kontynuowane będą w nowej perspektywie budżetowej UE w ramach projektów dotyczących cyfrowej dostępności i użyteczności informacji sektora publicznego oraz projektów służących zwiększeniu dostępności i wykorzystywania danych w gospodarce i administracji dofinansowanych ze środków z funduszy europejskich (wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027). Uruchomienie nowego projektu pozwoli na zmniejszenie udziału środków pochodzących z budżetu państwa w ogólnej sumie wydatków związanych z utrzymaniem i rozwojem portalu danych.

Źródła finansowania oraz prognozowane kwoty wydatków związanych z utrzymaniem i rozwojem portalu danych w okresie 10 lat od wejścia w życie ustawy				
Lata		Wydatki [mln zł]	Źródła finansowania	
0	2021 r.	2,21	Projekt „Otwarte de plus” POPC.02.03.01 00 0064/18 00	
			Wkład UE: 84,63%	Wkład krajowy: 15,37%
1	2022 r.	0,625	Budżet państwa/nowy projekt realizowany ze środków Unii Europejskiej	
2	2023 r.	0,625		
3	2024 r.	0,625		
4	2025 r.	0,625		
5	2026 r.	0,625		
6	2027 r.	0,625		
7	2028 r.	0,625		
8	2029 r.	0,625		
9	2030 r.	0,625		
10	2031 r.	0,625		

W przypadku braku możliwości zaangażowania w latach 2022–2031 środków z projektów unijnych, ewentualne wydatki po stronie budżetu państwa potrzebne na utrzymanie i rozwój portalu danych (dane.gov.pl) będą sfinansowane w ramach limitu wydatków ministra właściwego do spraw informatyzacji i nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel.

II. Wydatki związane z obsługą wniosków o udostępnienie informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania

Koszty administracyjne związane z obsługą wniosków o udostępnienie informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania będą pokrywane w ramach środków ujętych w planach finansowych jednostek objętych regulacją, w przypadku wydatków budżetu państwa, w ramach środków dostępnych we właściwych częściach budżetowych, a w przypadku wydatków jednostek samorządu terytorialnego, w ramach ich budżetów.

W przypadku budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego projektowana ustawa nie spowoduje zwiększenia wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, natomiast w przypadku pozostałych jednostek (jednostki sektora nauki, przedsiębiorstwa publiczne) ewentualny wzrost wydatków może wiązać się z podjęciem decyzji przez kierowników tych instytucji o udostępnieniu informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania. Trzeba zaznaczyć, że podmioty te samodzielnie podejmują decyzję o udostępnieniu informacji, nie ma natomiast bezwzględnego obowiązku.

III. Wydatki związane z wytworzeniem i obsługą zintegrowanej platformy analitycznej (art. 51 projektu ustawy)

Obecnie zadania związane z wytworzeniem rozwiązania techniczno-organizacyjnego są pokrywane ze środków pochodzących z realizowanego przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów (wcześniej Ministerstwo Cyfryzacji) projektu „Zintegrowana Platforma Analityczna” dofinansowanego w ramach Programu

¹⁴⁾ 1 870 323 zł

¹⁵⁾ 339 677 zł

Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020. Oś Priorytetowa nr 2 „E-administracja i otwarty rząd”. Działanie nr 2.2 „Cyfryzacja procesów back - office w administracji rządowej” (POPC.02.02.00-00-0015/18-00).

Wydatki związane z utrzymaniem oraz rozwojem zintegrowanej platformy analitycznej w pierwszych dwóch latach obowiązywania ustawy (2021 r. i 2022 r.) zostaną sfinansowane ze środków pochodzących z projektu pn. „Zintegrowana Platforma Analityczna” dofinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2019–2022 (POPC.02.02.00-00-0015/18-00), którego wartość wynosi 41 998 811,73 zł (w tym środki pochodzące z UE: 35 543 594,36 zł (84,63%) oraz wkład krajowy: 6 455 217,37 zł (15,37%).

W roku 2021 ww. wydatki zostaną sfinansowane ze środków pochodzących z UE: 16,33 mln zł (84,63%) oraz wkład krajowy: 2,96 mln zł (15,37%), natomiast w roku 2022 ze środków pochodzących z UE: 12,14 mln zł (84,63%) oraz wkład krajowy: 2,21 mln zł (15,37%).

Zakłada się, że w latach 2023 r.–2031 r. (po zakończeniu projektu „Zintegrowana Platforma Analityczna”) wydatki związane z utrzymaniem oraz rozwojem platformy finansowane będą w całości z budżetu państwa (część 27 – Informatyzacja).

Źródła finansowania oraz prognozowane kwoty wydatków związanych z utrzymaniem i rozwojem portalu danych w okresie 10 lat od wejścia w życie ustawy			
Lata		Wydatki [mln zł]	Źródła finansowania
0	2021 r.	19,29 (wkład krajowy – 2,96)	Projekt „Zintegrowana Platforma Analityczna” POPC.02.02.00-00-0015/18-00 Wkład UE: 84,63% Wkład krajowy: 15,37%
1	2022 r.	14,35 (wkład krajowy – 2,21)	
2	2023 r.	1,4	Budżet państwa
3	2024 r.	1,4	
4	2025 r.	1,4	
5	2026 r.	1,4	
6	2027 r.	1,4	
7	2028 r.	1,4	
8	2029 r.	1,4	
9	2030 r.	1,4	
10	2031 r.	1,4	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

I. Wydatki związane z utrzymaniem i rozwojem portalu danych (dane.gov.pl).

Za podstawę do obliczeń przyjęto aktualne koszty ponoszone w związku z utrzymaniem oraz rozwojem centralnego repozytorium informacji publicznej (portal dane.gov.pl), na które składają się m.in. koszty bieżącej eksploatacji, napraw oraz rozbudowy portalu. Koszty zostały oszacowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń związanych z prowadzeniem portalu. W pierwszym roku obowiązywania nowej ustawy (2021 r.) wydatki związane z utrzymaniem i rozwojem portalu będą wyższe niż w latach kolejnych z uwagi na zaplanowane w ramach projektu „Otwarte dane plus” działania, w tym rozbudowę portalu oraz zwiększenie jego funkcjonalności, a także otwarcie przez API baz partnerów projektu oraz ich zamieszczenie na dane.gov.pl. Prognozowane wydatki w latach 2022 – 2031 są mniejsze, ponieważ nie obejmują kosztów działań projektowych związanych z rozwojem portalu, dofinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

II. Wydatki związane z obsługą wniosków o udostępnienie informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania.

Potencjalne koszty i dochody (w ujęciu pieniężnym) nie obejmują ewentualnych działań związanych z digitalizacją zasobów (na wnioski) czy ustalaniem statusu prawnoautorskiego zasobu. Ich skala jest niemożliwa do przewidzenia, a ewentualne koszty z tym związane zawsze będą mogły być pokrywane z opłat za udostępnienie do ponownego wykorzystania. Stąd obydwie te kategorie zostały uwzględnione w zestawieniu kosztów/korzyści niemierzalnych.

Koszty dla budżetu państwa mogą wiązać się z koniecznością dobudowy interfejsów programowania aplikacji (API) do wybranych baz danych/zbiorów danych i dostosowanie ich do zautomatyzowanego udostępniania przez API.

Na obecnym etapie nie jest możliwe ustalenie kosztów dobudowy kluczy API do wybranych baz danych/zbiorów danych. W IV kwartale 2019 r. dopiero rozpoczęły się prace nad aktem wykonawczym do dyrektywy 2019/1024/UE, w którym zostanie określona lista zbiorów danych o wysokiej wartości. W akcie wykonawczym zostaną wskazane zbiory danych o wysokiej wartości spośród kategorii tematycznych wymienionych w Załączniku I do dyrektywy 2019/1024/UE, tj.:

1. Dane geoprzestrzenne.
2. Dane dotyczące obserwacji Ziemi i środowiska.

<p>3. Dane meteorologiczne. 4. Dane statystyczne. 5. Dane dotyczące przedsiębiorstw i ich własności. 6. Dane dotyczące mobilności.</p> <p>Dane te będą udostępniane do ponownego wykorzystywania co do zasady bezpłatnie poprzez API. Ewentualne koszty dobudowy API obejmą te zbiory danych, które obecnie nie są dostępne poprzez API. Prace nad aktem wykonawczym zakończą się ok. 2021 r. Koszty dobudowy API będą uzależnione od wielkości bazy, liczby rekordów i aktualnej infrastruktury IT. Już obecnie wiele zbiorów danych jest udostępnianych przez API. Przykładowo na portalu danych dane.gov.pl poprzez API dostępnych jest 246 zasobów. Ponadto w ramach realizowanych przez Ministerstwo Cyfryzacji dwóch projektów dofinansowanych z Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 pn. „Otwarte dane: dostęp, standard, edukacja” oraz „Otwarte dane plus” poprzez API zostały otwarte następujące bazy danych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców • Ogólnopolski Informator o Czasie Oczekiwania na Świadczenia Medyczne • Statystyka Jednorodnych Grup Pacjentów • Informator o umowach • Bank Danych Lokalnych • BESTI@ – informatyczny system zarządzania finansami jednostek samorządu terytorialnego <p>Natomiast do 2021 r. zostaną otwarte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dziedzinowe Bazy Wiedzy • rejestry publiczne w turystyce • Informatyczny System Obsługi Budżetu Państwa – TREZOR <p>Niezależnie od ww. projektów jako przykłady dużych rejestrów, z których dane są już obecnie dostępne poprzez API można wymienić bazy GUS https://api.stat.gov.pl/ Można założyć, że część zbiorów danych o wysokiej wartości ujętych w akcie wykonawczym do dyrektywy 2019/1024/UE obejmie dane, które już obecnie są udostępniane poprzez API (już teraz jako przykład takich danych można wskazać dane statystyczne). Wówczas koszty wdrożenia ulegną znacznej redukcji.</p> <p>III. Wydatki związane z wytworzeniem i obsługą zintegrowanej platformy analitycznej (art. 51 projektu ustawy) Za podstawę do obliczeń przyjęto aktualne koszty ponoszone w związku z wytworzeniem zintegrowanej platformy analitycznej, na które składają się m.in. koszty utrzymania infrastruktury, koszt utrzymania odpowiednich etatów projektowych, koszt zapewnienia ciągłości oprogramowania. Koszty zostały oszacowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń związanych z prowadzeniem projektu. W pierwszym i drugim roku obowiązywania nowej ustawy (2021 r. i 2022 r.) wydatki związane z budową platformy będą wyższe ze względu na prowadzony projekt i koszty wytworzenia platformy. W pozostałych latach liczone było jedynie utrzymanie rozwiązania.</p>								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	Kwota trudna do oszacowania.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedsiębiorcy mogą wykorzystywać otwarte dane publiczne w dwojaki sposób: komercyjnie i niekomercyjnie. Cele komercyjne to tworzenie nowych produktów bądź usług (np. systemy nawigacyjne, lokalizacyjne, aplikacje na urządzenia mobilne), natomiast cele niekomercyjne to wykorzystywanie danych do analiz wewnętrznych w firmie czy prac naukowo-badawczych. Możliwość ponownego wykorzystania przez przedsiębiorców informacji sektora publicznego stworzy szanse rozwojowe dla firm: np. w zwiększaniu efektywności wewnętrznej działalności firmy, w tworzeniu innowacyjnych usług lub produktów czy też w tworzeniu nowych modeli biznesowych a w efekcie – w budowaniu przewagi konkurencyjnej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	j.w.
		Gospodarka jest jednym z głównych beneficjentów procesu otwierania danych publicznych. Dzięki otwartym danym możliwe jest zwiększenie tempa rozwoju przedsiębiorczości i rozwoju gospodarczego w sektorze prywatnym, co z kolei istotnie przekłada się na wzrost gospodarczy. Skutkiem wzrostu gospodarczego jest wzrost zamożności społeczeństwa – skorzystają więc na tym gospodarstwa domowe, zwykli obywatele. Wzrost zamożności – na poziomie jednostki i rodziny – to jednak nie tylko poprawa warunków materialnych ale również zwiększenie uczestnictwa w różnych aspektach funkcjonowania społeczeństwa; zwiększenie aktywności społecznej i obywatelskiej. Dodatkowo, dzięki nowym aplikacjom i produktom opartym na danych, ułatwiającym codzienne czynności, poprawia się jakość życia obywateli.

Niemierzalne

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Precyzyjnych i aktualnych danych na temat wielkości i charakterystyki rynku ponownego wykorzystywania danych publicznych w Polsce dostarczy badanie ankietowe, które na zlecenie Ministerstwa Cyfryzacji/Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (w ramach projektu „Otwarte dane plus”) będzie realizowane wśród przedstawicieli firm w III i IV kwartale 2020 r. Celem tego badania będzie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. oszacowanie wielkości rynku ponownego wykorzystania danych publicznych (określenie liczby firm działających na polskim rynku, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, które w swojej działalności wykorzystują dane publiczne) z uwzględnieniem – między innymi – wielkości firmy oraz branży, w której działa; 2. określenie poziomu zainteresowania biznesu dostępem do otwartych danych publicznych, rozpoznanie, czy – i w jakim stopniu – przedsiębiorcy dostrzegają w otwartych danych szanse rozwojowe dla swoich firm: np. w zwiększaniu efektywności wewnętrznej działalności firmy, w tworzeniu innowacyjnych usług lub produktów i/lub w budowaniu nowych modeli biznesowych; 3. zbadanie trendów rynkowych w tym zakresie (na które dane, tj. z jakich obszarów tematycznych, jest i w najbliższych latach może być największy popyt i dlaczego, a także na jakie branże oraz rozwiązania biznesowe może się to przełożyć w największym stopniu); 4. rozpoznanie barier ograniczających ponowne wykorzystywanie danych publicznych (technicznych, prawnych, mentalnych, wynikających z braku wiedzy czy kompetencji itd.).
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: przyspieszenie procesów decyzyjnych w administracji publicznej (art. 51 projektu ustawy)	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Zmniejszenie obciążeń regulacyjnych związane będzie ze wzrostem ilości zasobów (danych dynamicznych oraz danych o wysokiej wartości) udostępnianych za pośrednictwem portalu danych oraz innych systemów teleinformatycznych. Dostępność większej ilości danych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych przyczyni się do spadku ilości wniosków o ponowne wykorzystywanie składanych przez użytkowników. Zmniejszy to obciążenia administracyjno-biurokratyczne podmiotów zobowiązanych związanych z obsługą wniosków.

Projekt nie przewiduje istotnych obciążeń w związku z poszerzeniem zakresu regulacyjnego ponownego wykorzystywania. Przedsiębiorstwa publiczne nie będą zobowiązane do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego. Decyzja o tym, czy zezwolić na ponowne wykorzystywanie posiadanych informacji pozostanie w gestii zainteresowanego podmiotu. Dane badawcze zostały natomiast objęte regulacją ustawy jedynie w zakresie w jakim są finansowane ze środków publicznych i zostały już publicznie udostępnione w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym,

zatem zmiana ta dotyczy danych, które co do zasady, mają postać elektroniczną.

Ewentualne obciążenia dla określonych kategorii podmiotów zobowiązanych związane mogą być z koniecznością udostępniania danych dynamicznych oraz danych o wysokiej wartości za pośrednictwem API. Należy jednak podkreślić, że w przypadku kiedy zapewnienie przez podmiot zobowiązany dostępności danych dynamicznych w sposób przewidziany w ustawie przekraczałoby możliwości finansowe lub techniczne podmiotu zobowiązanego, w projekcie ustawy dopuszczono możliwość udostępnienia takich danych w terminie późniejszym. Podmioty zobowiązane będą obowiązane do udostępniania określonych zbiorów danych o wysokiej wartości, o ile dane te zostaną wskazane w aktach wykonawczych wydanych przez Komisję Europejską.

Wprowadzane obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE, dotyczyć będą konieczności uregulowania statusu i zadań pełnomocników do spraw otwartości danych, przyjęcia wieloletniej strategii otwierania danych (Program otwierania danych) oraz określenia w akcie wykonawczym przez Radę Ministrów m.in. zakresu informacji sektora publicznego przeznaczonych do udostępnienia w portalu danych oraz harmonogramu ich udostępniania (rozporządzenie fakultatywne). Rozwiązania te mają na celu zoptymalizowanie dystrybucji danych do dalszej eksploatacji.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacja może potencjalnie pozytywnie oddziaływać na podmioty chcące tworzyć nowe produkty i usługi na podstawie informacji sektora publicznego. Możliwość wykorzystania informacji sektora publicznego to szansa dla przedsiębiorców, którzy chcą na ich podstawie stworzyć nowe produkty i usługi. Rozwój przedsiębiorstw przekłada się z kolei na nowe miejsca pracy.

Według szacunków w roku 2020 wartość rynku otwartych danych w UE wyniesie 75,7 mld EUR, zaś liczba miejsc pracy związanych z otwartymi danymi w sektorze prywatnym osiągnie poziom blisko 100 tysięcy¹⁶⁾.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: polityka zatrudnienia, polityka społeczna, podatkowa (art. 51 projektu ustawy)

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Regulacja będzie pozytywnie oddziaływać na zwiększenie ilości danych dostępnych dla użytkowników za pośrednictwem interfejsu programistycznego aplikacji (API). Będzie to miało szczególne znaczenie dla użytkowników profesjonalnych (np. programistów, firmy z branży IT). W projekcie ustawy wprowadzone zostały szczególne wymogi dotyczące publikacji w celu ponownego wykorzystywania danych o wysokiej wartości oraz danych dynamicznych. Dotyczą one m.in. udostępniania wskazanych kategorii danych za pośrednictwem interfejsów API. Dzięki zastosowaniu tego rodzaju rozwiązań, zapewniających połączenie i wzajemną wymianę danych pomiędzy programami komputerowymi i systemami teleinformatycznymi, wskazane zbiory danych będą cały czas na bieżąco aktualizowane, przez co możliwe będzie pełne wykorzystanie ich potencjału w budowie aplikacji i programów komputerowych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

1. Określenie w akcie wykonawczym przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe.
2. Określenie w akcie wykonawczym przez Radę Ministrów odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych, listy będących w ich posiadaniu danych o wysokiej wartości, warunków ponownego wykorzystywania tych danych, a także sposobów udostępniania oraz formatów tych danych i metadanych (rozporządzenie fakultatywne).
3. Określenie w akcie wykonawczym przez Radę Ministrów zakresu informacji sektora publicznego przeznaczonego do udostępniania w portalu danych wraz z wykazem podmiotów zobowiązanych do ich udostępniania (rozporządzenie fakultatywne).
4. Określenie w akcie wykonawczym przez Radę Ministrów sposobu udostępniania, przetwarzania danych w portalu danych oraz standardów technicznych prowadzenia portalu.
5. Określenie aktami wykonawczymi Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE, wykazu danych o wysokiej wartości spośród kategorii tematycznych wymienionych w Załączniku I do dyrektywy 2019/1024/UE.

Zintegrowana platforma analityczna (art. 51 projektu ustawy)

6. Określenie w akcie wykonawczym przez Radę Ministrów wykazu rejestrów publicznych i systemów

¹⁶⁾ Por: Europejski Portal Danych (<https://www.europeandataportal.eu/pl/using-data/benefits-of-open-data>)

teleinformatycznych, z których udostępniane są dane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zostanie przeprowadzone badanie ewaluacyjne ex post regulacji co najmniej 2 lata po wejściu w życie ustawy. Na obecnym etapie nie jest możliwe precyzyjne określanie szczegółów badania ewaluacyjnego (w tym wskazanie szczegółów dot. mierników). Niemniej jednak wskaźnikami, które zostaną najprawdopodobniej wykorzystane w badaniu będą: wzrost liczby zasobów udostępnianych w portalu dane.gov.pl, ilość dobudowanych kluczy API do baz/zasobów danych, ilość pełnomocników do spraw otwartości danych, a także ilość zbiorów danych prywatnych udostępnianych w portalu dane.gov.pl.

Zintegrowana platforma analityczna (art. 51 projektu ustawy)

W przypadku zastosowania zintegrowanej platformy analitycznej będą brane pod uwagę elementy jakościowe i ilościowe ewaluacji efektów. Podstawowe elementy jakościowe, które będą polegały na badaniach ewaluacyjnych:

1. Sposób wykorzystania wyników analiz prowadzonych za pośrednictwem platformy,
2. Wpływ wyników realizowanych analiz na jakość decyzji zarządczych oraz kształtowanie polityk publicznych w wybranych obszarach funkcjonowania państwa,
3. Stopień upowszechnienia wyników analiz wśród interesariuszy.

Dodatkowo monitorowane będą następujące wskaźniki ilościowe:

1. ilość analiz Oceny Skutków Regulacji przeprowadzonych w oparciu o uzyskane wyniki analiz;
2. zmiany wartości wydatków publicznych realizowanych w wybranych obszarach polityk publicznych, w których prowadzone były analizy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Lista podmiotów, do których projekt został skierowany w procesie konsultacji publicznych oraz opiniowania.

a) Projekt został skierowany do konsultacji publicznych do co najmniej następujących podmiotów:

- Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) Uniwersytet Warszawski
- Polska Akademia Umiejętności (PAU)
- Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk (PTPN)
- Polskie Towarzystwo Informatyczne (PTI)
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT)
- Sieć Obywatelska Watchdog Polska
- Fundacja ePaństwo
- Fundacja Panoptykon
- Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich
- Stowarzyszenie Muzealników Polskich
- Polska Izba Książki
- Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej
- Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych
- Instytut Spraw Publicznych
- Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji
- Stowarzyszenie autorów ZAiKS
- Fundacja Nowoczesna Polska
- Fundacja Centrum Cyfrowe
- Stowarzyszenie Wikimedia Polska
- Fundacja InStrat
- Fundacja Orange
- Collegium Artium
- Stowarzyszenie OpenStreetMap Polska
- Fundacja OpenStax Poland
- Fundacja Katalyst Education
- Ruch społeczny Obywatele Nauki
- Fundacja Nowe Media
- Stowarzyszenie EBIB
- Związek Producentów Audio Video
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej

- Stowarzyszenie Filmowców Polskich
- Związek Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska
- Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki
- Konfederacja Lewiatan
- Związek Nauczycielstwa Polskiego
- Związek Pracodawców Business Centre Club
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- Pracodawcy RP
- Związek Rzemiosła Polskiego
- Forum Związków Zawodowych

b) Projekt został skierowany do opiniowania do co najmniej następujących podmiotów:

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
- Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych
- Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
- Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy
- Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
- Naczelny Sąd Administracyjny
- Kancelaria Prezydenta RP
- Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych
- Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu
- FilMOTEKA Narodowa
- Polski Instytut Sztuki Filmowej
- Narodowy Instytut Audiowizualny
- Biblioteka Narodowa
- Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów
- Instytut Książki
- Narodowy Instytut Dziedzictwa
- Polska Akademia Nauk
- Narodowe Centrum Badań i Rozwoju
- Narodowe Centrum Nauki
- Rada Główna Instytutów Badawczych
- Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski
- Zachęta Narodowa Galeria Sztuki
- Muzeum Narodowe w Warszawie
- Muzeum Narodowe w Krakowie
- Muzeum Narodowe w Poznaniu
- Muzeum Narodowe we Wrocławiu
- Muzeum Narodowe w Szczecinie
- Muzeum Narodowe w Gdańsku
- Muzeum Narodowe w Kielcach

<https://www.europeandataportal.eu/pl/using-data/benefits-of-open-data>

Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpien-2019,4,26.html>)

Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpien-2019,4,26.html>)

Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpien-2019,4,26.html>)

Miesięczna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON sierpień 2019, GUS
(<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/miesieczna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-sierpien-2019,4,26.html>)

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

PROJEKT USTAWY O OTWARTYCH DANYCH I PONOWNYM WYKORZYSTYWANIU INFORMACJI SKETORA PUBLICZNEGO (UC47)

1. Informacje ogólne.

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowana ustawa została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

2. Przebieg konsultacji publicznych i opiniowania.

a) Projekty ustawy zostały skierowane do konsultacji publicznych w dniu 22 sierpnia z 30-dniowym terminem na zgłaszanie uwag. W ramach konsultacji publicznych projekt został przesłany do następujących podmiotów:

- 1) Collegium Artium
- 2) Creative Commons Polska
- 3) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki
- 4) Forum Związków Zawodowych
- 5) Fundacja Centrum Cyfrowe
- 6) Fundacja ePaństwo
- 7) Fundacja im. Stefana Batorego
- 8) Fundacja Instrat
- 9) Fundacja Katalyst Education
- 10) Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej
- 11) Fundacja Nowe Media
- 12) Fundacja Nowoczesna Polska
- 13) Fundacja OpenStax Poland
- 14) Fundacja Orange
- 15) Fundacja Panoptykon
- 16) Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji
- 17) Instytut Spraw Publicznych
- 18) Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) Uniwersytet Warszawski
- 19) Konfederacja Lewiatan
- 20) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
- 21) Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych
- 22) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
- 23) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- 24) Polska Akademia Umiejętności
- 25) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
- 26) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
- 27) Polska Izba Książki
- 28) Polskie Radio S.A.
- 29) Polskie Towarzystwo Informatyczne
- 30) Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk
- 31) Pracodawcy RP
- 32) Ruch społeczny Obywatele Nauki
- 33) Sieć Obywatelska Watchdog Polska

- 34) Stowarzyszenie Aegis
- 35) Stowarzyszenie Autorów i Wydawców COPYRIGHT POLSKA
- 36) Stowarzyszenie autorów ZAiKS
- 37) Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich
- 38) Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL
- 39) Stowarzyszenie EBIB
- 40) Stowarzyszenie Filmowców Polskich
- 41) Stowarzyszenie Klimatologów Polskich
- 42) Stowarzyszenie Kreatywna Polska
- 43) Stowarzyszenie Muzealników Polskich
- 44) Stowarzyszenie OpenStreetMap Polska
- 45) Stowarzyszenie Wikimedia Polska
- 46) Telewizja Polska S.A.
- 47) Związek Nauczycielstwa Polskiego
- 48) Związek Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska
- 49) Związek Pracodawców Business Centre Club
- 50) Związek Producentów Audio Video
- 51) Związek Rzemiosła Polskiego
- 52) Rada Dialogu Społecznego
- 53) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

- b) W celu wykonania obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania w dniu 22 sierpnia 2020 r. z 21-dniowym terminem na zgłaszanie uwag. W ramach opiniowania projekt został przesłany do następujących podmiotów:

- 1) Biblioteka Narodowa
- 2) Rada ds. Narodowego Zasobu Bibliotecznego
- 3) Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski
- 4) Filmoteka Narodowa - Instytut Audiowizualny
- 5) Instytut Książki
- 6) Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu
- 7) Kancelaria Prezydenta RP
- 8) Krajowa Rada Biblioteczna
- 9) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji
- 10) Muzeum Narodowe w Gdańsku
- 11) Muzeum Narodowe w Kielcach
- 12) Muzeum Narodowe w Krakowie
- 13) Muzeum Narodowe w Poznaniu
- 14) Muzeum Narodowe w Szczecinie
- 15) Muzeum Narodowe w Warszawie
- 16) Muzeum Narodowe we Wrocławiu
- 17) Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych
- 18) Naczelny Sąd Administracyjny
- 19) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju
- 20) Narodowe Centrum Nauki
- 21) Narodowy Instytut Dziedzictwa
- 22) Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów
- 23) Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy
- 24) Polska Akademia Nauk
- 25) Polski Instytut Sztuki Filmowej
- 26) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego
- 27) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
- 28) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych
- 29) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- 30) Rada Główna Instytutów Badawczych
- 31) Rada Mediów Narodowych
- 32) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
- 33) Zachęta Narodowa Galeria Sztuki

c) Uwagi do projektu ustawy w ramach konsultacji publicznych i opiniowania zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Polski Komitet Normalizacyjny
- 2) Kancelaria Prezydenta RP
- 3) Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych
- 4) Główny Urząd Statystyczny
- 5) Rada Główna Instytutów Badawczych
- 6) Narodowe Centrum Nauki
- 7) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
- 8) Polska Akademia Nauk
- 9) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju
- 10) Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny
- 11) Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów
- 12) Urząd Ochrony Danych Osobowych
- 13) Naczelny Sąd Administracyjny
- 14) Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy
- 15) Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW
- 16) Konfederacja Lewiatan
- 17) Fundacja ePaństwo
- 18) Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska
- 19) Polska Federacja Szpitali
- 20) Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich
- 21) Fundacja InStrat
- 22) Polski Związek Instytucji Pożyczkowych

d) Projekt ustawy został również skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST).

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

W dniach 26-27 listopada oraz 1 grudnia 2020 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa (online), w której udział wzięli m.in. przedstawiciele podmiotów zgłaszających uwagi do projektu ustawy w ramach konsultacji publicznych i opiniowania. Uwagi wraz z prezentacją stanowiska projektodawcy wobec tych uwag omówiono w tabeli stanowiącej załącznik do Raportu.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia innym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

ZALĄCZNIK DO RAPORTU Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA PROJEKT USTAWY O OTWARTYCH DANYCH I PONOWNYM WYKORZYSTYWANIU INFORMACJI SEKTORA PUBLICZNEGO (UC47) – TABELA UWAG

	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Stanowisko Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
1.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 1 ust. 1	Ponadto poddaję pod rozagę redakcję normy zawartej w art. 1 ust. 1 projektu ustawy, zawierającą zakres spraw regulowanych ustawą. W myśl tego przepisu, ustawa określa zasady i tryb udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, podmioty, które udostępniają lub przekazują te informacje, warunki ponownego wykorzystywania tych informacji oraz zasady ustalania opłat za ich ponowne wykorzystywanie. Tymczasem, zarówno warunki, jak i zasady ustalania opłat, „zawierają się” w zasadach i trybie udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, przez co dodatkowe ich wyodrębnienie jest niepotrzebne. Zwracano na to uwagę w doktrynie na kanwie dotychczasowych przepisów (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Art. 1, LEX, 2019). Dodatkowo, określenie „zasady udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania”, użyte w art. 1 projektu ustawy, posiada inne znaczenie niż materia uregulowana w rozdziale 2 projektu ustawy, który ma tożsamy tytuł.	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony.
2.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 2 pkt 1	W art. 2 projektowanej ustawy GUS proponuje zapewnić pełną zgodność określeń definiowanych w tym przepisie z definicjami zawartymi w art. 2 dyrektywy 2019/1024 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony. Wyjaśnienie dodatkowe: GUS odstąpił od uwagi w części dot. „ <i>rozszerzenia (...) definicji w taki sposób, aby dotyczyła zidentyfikowania również osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie</i>

			<p>Urz. UE L 172 z 26.08.1919, z. 156), dalej: „dyrektywa 2019/1024”.</p> <p>Dotyczy to w szczególności definicji: anonimizacji, zawartej w art. 2 pkt 1 projektowanej ustawy, która powinna być zgodna z definicją anonimizacji zawartą w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2019/1024. W przypadku wystąpienia istotnych powodów uzasadniających potrzebę ustalenia definicji anonimizacji zawartej w art. 2 pkt 1 projektowanej ustawy w sposób odbiegający od definicji tego pojęcia zawartej w dyrektywie 2019/1024 GUS zwraca uwagę na potrzebę rozszerzenia tej definicji w taki sposób, aby dotyczyła zidentyfikowania również osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawne, a nie tylko osoby fizycznej (jak zawarto w projekcie).</p>	<p><i>posiadającej osobowości prawnej, a nie tylko osoby fizycznej (jak zawarto w projekcie). ”.</i></p>
3.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW	Art. 2 pkt 1	<p>Zaproponowana definicja anonimizacji nie daje jasności co do wzajemnego zakresu pojęć „dane osobowe” oraz dane poddane procesowi anonimizacji. Nie jest jasne, co oznacza zanonimizowanie danych osobowych w taki sposób, że identyfikacja osoby nie jest możliwa, skoro dane osobowe (wg RODO) to właśnie dane, które dotyczą zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Przy takim podejściu istnieje ryzyko wykreowania trzech kategorii danych: danych osobowych, danych nie-osobowych i danych co prawda zanonimizowanych, ale nadal spełniających kryteria definicji danych osobowych. O wiele prostsze byłoby zdefiniowanie pojęcia anonimizacji w sposób następujący: „proces zmiany informacji sektora publicznego lub danych prywatnych w informacje, które nie stanowią danych osobowych”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Art. 2 pkt 1 projektu ustawy implementuje art. 2 pkt 7 dyrektywy 2019/1024/UE (definicja anonimizacji). Dodatkowo w celu zapewnienia pełnej zgodności z przepisami dyrektywy art. 2 pkt 1 zostanie zmieniony.</p>
4.	Polska Federacja Szpitali	Art. 2 pkt 1	<p>Poszerzenie i doprecyzowanie zasad anonimizacji danych. Standard anonimizacji Projekt ustawy w art. 2 pkt 1 wprowadza do polskiego porządku prawnego definicję legalną anonimizacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie dostrzega potrzeby wprowadzenia w projekcie ustawy upoważnienia do wydania wytycznych w zakresie przeprowadzania</p>

		<p>Definicja bazuje na definicji zawartej w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, a zmiany zaproponowane w krajowej wersji oceniamy pozytywnie (odejście od pojęcia „dokumentu” na rzecz „informacji”). W tym zakresie dostrzegamy jednak dwa zasadnicze problemy.</p> <p>Po pierwsze, zaproponowana definicja anonimizacji odpowiada jej intuicyjnemu rozumieniu, pozostaje też zbieżna z rozumieniem anonimizacji w rozumieniu RODO. Jako definicja nie pełni więc w pełni swej funkcji, tj. nie tłumaczy znaczenia pojęć, które mogą być niezrozumiałe lub różnie rozumiane. Obecnie zasadniczym problemem w naszej ocenie jest nie tyle odpowiedź na pytanie, czym jest anonimizacja i co należy przez nią rozumieć, tylko jak należy ją poprawnie przeprowadzić, by otrzymać informacje które rzeczywiście „nie odnoszą się do zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej”. Podmiot udostępniający informacje sektora publicznego może nie wiedzieć, jak od strony technicznej przeprowadzić anonimizację, a przez to ostatecznie udostępniać dane, które nie są wcale zanonimizowane lub nie udostępniać ich wcale pod pretekstem, że nie może ich w żaden sposób zanonimizować. Projekt ustawy nie rozwiązuje w naszej ocenie tego problemu.</p> <p>Dlatego też proponujemy rozważyć wprowadzenie w Projekcie ustawy upoważnienia dla Ministra Cyfryzacji do wydania wytycznych w zakresie przeprowadzania anonimizacji. Wskazanie, jak należy przeprowadzić proces anonimizacji, będzie cennym uzupełnieniem</p>	<p>anonimizacji. W tym zakresie opracowany został Standard bezpieczeństwa¹, zbiór zaleceń dotyczących bezpieczeństwa otwierania danych publicznych. Dokument ten służy zapewnieniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w procesach otwierania danych przez podmioty publiczne. Standard ten obejmuje m.in.: minimalne czynności dotyczące udostępniania danych do ponownego wykorzystywania, grupy danych podlegające nieograniczonemu ponownemu wykorzystywaniu, dane podlegające anonimizacji i pseudonimizacji oraz sposoby doboru technik. Planuje się, że Standard bezpieczeństwa będzie zalecany do stosowania w Programie otwierania danych na lata 2021-2027.</p> <p>Dodatkowo podmioty zobowiązane mogą stosować wytyczne dotyczące technik anonimizacji zawarte w Opinii Grupy Roboczej Art. 29 05/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie technik anonimizacji².</p>
--	--	--	--

¹ <https://dane.gov.pl/pl/knowledgebase/useful-materials/standardy-otwartosci-danych>

² https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/index_en.htm

			<p>definicji. Dostarczy odpowiedzi na pytanie, co dokładnie powinienem zrobić, jaką operację przeprowadzić, by otrzymać dane anonimowe. Wytyczne mogą przybrać formę rozporządzenia i mieć wiążący prawnie charakter, mogą też zostać opublikowane w BIP Ministerstwa Cyfryzacji, przybierając postać tzw. soft law.</p> <p>W innym przypadku podmioty udostępniające dane mogą mieć poważne wątpliwości, czy dane poddane anonimizacji to już dane anonimowe, czy jeszcze dane jedynie speudonimizowane w rozumieniu RODO, stanowiące dane osobowe. Wszelkie wątpliwości w tym zakresie działań zaś będą w praktyce na niekorzyść zwiększenia otwartości danych. Problem ten przedstawiliśmy też szerzej w naszym stanowisku z dnia 16 września 2020 r. w ramach prekonsultacji społecznych projektu „Programu otwierania danych na lata 2021-2027”.</p>	
5.	Polska Federacja Szpitali	Art. 2 pkt 1	<p>Poszerzenie i pewność zastosowania</p> <p>Choć Projekt ustawy wprowadza definicję anonimizacji, w dalszych przepisach sama anonimizacja pojawia się tylko jeden jedyny raz w art. 18 ust. 3 Projektu ustawy. Zgodnie z nim podmiot zobowiązany ustalając wysokość opłaty za ponowne wykorzystanie, może uwzględnić koszty czynności związanych z anonimizacją danych osobowych oraz ze środkami zastosowanymi w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.</p> <p>Jak wskazany przepis należy interpretować w związku z art. 6 ust. 2 Projektu ustawy, zgodnie z którym prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa lub prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych? Czy podmiot zobowiązany ma w każdym przypadku obowiązek udostępnić dane i dokonać niezbędnej do tego anonimizacji (przy możliwości pobrania dodatkowej opłaty), czy też podmiot zobowiązany w przypadku</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dodatkowe wyjaśnienie dot. udostępniania lub przekazywania ISP zawierających dane osobowe dodane zostanie do uzasadnienia.</p> <p>Anonimizację danych należy przeprowadzić wówczas kiedy ISP nie mogą być przekazane z uwagi na ograniczenie ze względu na ochronę danych osobowych (brak podstaw legalizujących przetwarzanie). Odmowa przekazania jakichkolwiek danych jest ostatecznością, np. wniosek obejmuje przekazanie wyłącznie danych osobowych, wówczas depersonalizacja danych powoduje, że przekazanie danych jest bezcelowe, nie ma jakiegokolwiek wartości informacyjnej.</p>

			<p>danych osobowy może fakultatywnie je udostępnić, jeżeli podda je uprzedniej anonimizacji?</p> <p>Mając na uwadze zasadność przyjęcia pierwszego rozwiązania – zgadzamy się bowiem z postulatem wskazanym w projekcie „Programu otwierania danych na lata 2021-2027”, że „konieczność zapewnienia ochrony danych osobowych nie powinna stać na przeszkodzie otwieraniu danych” - proponujemy doprecyzować redakcję przepisów, by było jasne, że ochrona danych osobowych nie ogranicza prawa do ponownego wykorzystywania w tym sensie, że uniemożliwia przekazanie jakichkolwiek danych, lecz zobowiązuje podmiot udostępniający do przeprowadzenia anonimizacji i w takiej formie ich dalszego udostępnienia.</p> <p>Jest to szczególnie ważne m.in. w kontekście placówek medycznych, które mogą dostawać wnioski np. o udostępnienie informacji sektora publicznego w zakresie danych medycznych z elektronicznej dokumentacji medycznej. Jeżeli podmiot leczniczy nie musiałby udostępniać danych po poddaniu ich anonimizacji, doprowadzić to może do „zamknięcia” danych medycznych, które mogą być wykorzystywane do rozwoju narzędzi i usług o zastosowaniu klinicznym.</p>	
6.	Polska Federacja Szpitali	Art. 2 pkt 1	<p>W takim przypadku dochodzi też problem zbiegu udostępniania informacji sektora publicznego z zasadami dostępu do dokumentacji medycznej oraz jednostkowych danych medycznych, który nie został rozwiązany w Projekcie ustawy, a który wpłynie będzie na praktykę realizacji Projektu ustawy przez publiczne placówki medyczne. Systemowe podejście do tematu otwartości danych wymaga też nowelizacji ustaw sektorowych. Pragniemy też przy tym wyraźnie podkreślić, że w pełni doceniając znaczenie większej otwartości danych i możliwości związanych z ich wykorzystaniem w ochronie zdrowia, dostęp do nich następować musi</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>1. Uwaga dot. zbiegu ustaw szczególnych i przepisów projektowanej ustawy. Projekt ustawy reguluje kwestię relacji przepisów ustaw szczególnych i przepisów projektowanej ustawy (reguły kolizyjne). Zgodnie z art. 7 ust. 1 projektu ustawy w przypadku zbiegu przepisów zastosowanie znajdować będą przepisy ustawy szczególnej, które w sposób odmienny regulują zasady, warunki i tryb dostępu do ISP niż projektowana ustawa. Regulację art. 7 ust. 1 należy również wiązać z przepisem art. 6 ust. 3 projektu,</p>

			z poszanowaniem praw pacjenta i ochroną jego prywatności. Stąd szczególne znaczenie anonimizacji, która pozwala pogodzić interes publiczny w dziedzinie zdrowia (rozwój nowych technologii medycznych) oraz prawa pacjenta do prywatności.	<p>w którym przewidziano przesłankę ograniczającą prawo do ponownego wykorzystywania informacji będących ISP, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw. Należy przy tym podkreślić, że zawarte w art. 6 ust. 3 sformułowanie „dostęp jest ograniczony” należy odnosić nie tylko do przepisów innych ustaw, w których wprost wskazano na ograniczenie dostępu do określonych danych przez użycie właśnie takiego zwrotu lub tożsamego, ale również do takich regulacji, które w sposób pozytywny określają reguły dostępu do informacji (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 143³).</p> <p>2. Uwaga dot. nowelizacji ustaw sektorowych. Uwaga poza zakresem projektowanej ustawy.</p>
7.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 2 pkt 2	<p>W art. 2 projektowanej ustawy GUS proponuje zapewnić pełną zgodność określeń definiowanych w tym przepisie z definicjami zawartymi w art. 2 dyrektywy 2019/1024 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.08.1919, s. 156), dalej: „dyrektywa 2019/1024”.</p> <p>Dotyczy to w szczególności definicji: danych badawczych, zawartej w art. 2 pkt 2 projektowanej ustawy, która powinna być zgodna z definicją danych badawczych zawartą w art. 2 pkt 9 dyrektywy 2019/1024.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo Przepis zostanie zmieniony. W definicji danych badawczych usunięte zostaną przykłady danych badawczych, w tym „dane statystyczne”.</p>

³ W omawianym zakresie art. 6 ust. 3 projektu ustawy jest tożsamy z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

			<p>Należy zwrócić uwagę, że w pracach nad projektem dyrektywy 2019/1024 brały udział w szczególności środowiska naukowe, które obecnie już w praktyce posługują się definicjami zawartymi w dyrektywie, dlatego wszystkie odpowiednie definicje (unijna i polska) powinny być zgodne.</p> <p>Natomiast w przypadku wystąpienia istotnych powodów uzasadniających niemożność zapewnienia pełnej zgodności definicji danych badawczych zawartej w art. 2 pkt 2 projektowanej ustawy z definicją zawartą w dyrektywie 2019/1024 alternatywnym rozwiązaniem mogłoby być zastąpienie w art. 2 pkt 2 projektowanej ustawy wyrazów „w szczególności dane statystyczne” wyrazami „w szczególności wynikowe informacje statystyczne, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i 1486);”. Zmiana ta umożliwiłaby dostosowanie tej definicji do krajowych reguł prawnych prowadzenia badań statystycznych statystyki publicznej, co należy uznać za absolutnie konieczne.</p>	
8.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 2 pkt 2 Art. 26 pkt 1 lit. d	<p>W projektowanej ustawie nie określono, co należy rozumieć pod pojęciem danych statystycznych, o których mowa np. w art. 2 pkt 2, art. 26 pkt 1 lit. d. Należy zwrócić uwagę, że w polskim systemie prawnym pojęcie to zdefiniowane jest w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, która jest ustawą podstawową, określającą zasady i tworzącą podstawy rzetelnego, obiektywnego, profesjonalnego i niezależnego prowadzenia badań statystycznych statystyki publicznej, których wyniki mają charakter oficjalnych danych statystycznych. Przywołana ustawa ustala również organizację i tryb prowadzenia tych badań i zakres związanych z nimi obowiązków.</p> <p>Mając na uwadze powyższe uwarunkowania prawne pojęcie „danych statystycznych” zawarte w przepisach</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmianie ulegnie przepis art. 2 pkt 2. W definicji danych badawczych usunięte zostaną przykłady danych badawczych, w tym „dane statystyczne” (zob. uwaga GUS nr 9). W związku z powyższym pojęcie „dane statystyczne” zostanie zastosowane w projekcie ustawy tylko jeden raz, tj. w przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia w sprawie danych o wysokiej wartości. Wyjaśnić jednak należy, że w tym przypadku „dane statystyczne” zostaną tam wskazane jako jedna z tematycznych kategorii zbiorów danych o wysokiej wartości (załącznik I do dyrektywy 2019/1024/UE).</p>

		<p>projektowanej ustawy powinno być tożsame z definicją danych statystycznych, o której mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej – dlatego konieczne jest w art. 2 projektowanej ustawy po pkt 4 dodanie pkt 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a) dane statystyczne – dane statystyczne, o których mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i 1486);”.</p> <p>Jeżeli jednak pojęcie „danych statystycznych” na potrzeby projektowanej ustawy ma być, zgodnie z intencją ustawodawcy, rozumiane inaczej (albo szerzej), również konieczne jest ustalenie jednoznacznej i wyczerpującej definicji tego pojęcia w art. 2 projektowanej ustawy.</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p> <p>GUS podtrzymuje uwagę zgłoszoną przy piśmie z dnia 11 września 2020 r. (vide uwaga nr 10 w zestawieniu uwag) dotyczącą potrzeby dodania w art. 2 pkt 4a zawierającego definicję „danych statystycznych”, o ile pojęcie to będzie przywoływane w innych przepisach projektowanej ustawy. W takim przypadku definicja „danych statystycznych” powinna otrzymać brzmienie:</p> <p>„4a) dane statystyczne – dane statystyczne, o których mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i 1486);”.</p> <p>Jeżeli natomiast pojęcie „danych statystycznych” miałyby być, zgodnie z intencją ustawodawcy, rozumiane na potrzeby projektowanej ustawy inaczej (albo szerzej), również konieczne byłoby ustalenie jednoznacznej i wyczerpującej definicji tego pojęcia w art. 2 projektowanej ustawy.</p>	
--	--	---	--

9.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 2 pkt 2	<p>Odnosząc się natomiast do objaśnienia wyrażenia danych badawczych zawartych w treści art. 2 pkt 2 projektu ustawy, to zauważyć należy, że zostało ono odmiennie wyjaśnione niż w dyrektywie 2019/1024. W projektowanym art. 2 pkt 2 za dane badawcze uznaje się informacje sektora publicznego udostępniane w postaci elektronicznej przez podmioty wskazane w przedmiotowej regulacji, natomiast w art. 2 pkt 9 ww. dyrektywy jest mowa o formie cyfrowej danych badawczych, innych niż publikacje naukowe, które są gromadzone lub produkowane w ramach działalności badawczo-naukowej (...). W związku z powyższym, dochodzi do rozbieżności z uzasadnieniem dotyczącym wprowadzenia proponowanej definicji (str. 39 projektu uzasadnienia), które wskazuje, że „(...) Definicja danych badawczych zaproponowana w projekcie ustawy stanowi odzwierciedlenie definicji wprowadzonej na gruncie dyrektywy 2019/1024.”</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony.</p>
10.	Polska Akademia Nauk	Art. 2 pkt 2	<p>Jeżeli projektowana ustawa wejdzie w życie, to zmieni ona sposób procedowania przez socjologów. Zwłaszcza biorąc pod uwagę, że zgodnie z kodeksem etyki socjologa „udział w badaniach socjologicznych powinien opierać się na dobrowolnej i świadomej zgodzie badanych. Socjolog ma obowiązek wyjaśnienia czego dotyczyć będzie badanie (...). W przypadku, gdy prawdopodobne jest, że z danych badawczych będą korzystać również inni badacze, należy poinformować o tym badanych oraz uzyskać ich zgodę na to”. Dla wszystkich nowych danych archiwizowanych w repozytoriach od wejścia w życie ustawy, zgoda uczestników badania musiałaby być dużo szersza niż dotychczas.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektowanej ustawy.</p>
11.	Polska Akademia Nauk	Art. 2 pkt 2	<p>Ustawa porusza kwestie anonimizowania danych, ale jest niedostosowana do specyfiki danych z badań jakościowych. Badania jakościowe częściej opierają się na większym zaufaniu respondenta wobec badacza,</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo Przepis zostanie zmieniony. W definicji danych badawczych usunięte zostaną przykłady danych badawczych, w tym „nagrania wywiadów”.</p>

			szczególnie w grupach marginalizowanych, w badaniach dotyczących tematów kontrowersyjnych. Narracje są zindywidualizowane, a nie zestandaryzowane. Respondenci takich badań niekoniecznie zgadzają się na archiwizację w otwartym dostępie. Tymczasem ustawa obejmuje też dane z badań jakościowych, wyraźnie jest mowa o „nagraniach wywiadów i zdjęciach” (tak jak i w samej dyrektywie). Proponuje się zastąpienie pojęcia „nagrania” – pojęciem „transkrypcji nagrania”.	
12.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 2 pkt 2	<p>Proponowana zmiana: „2) dane badawcze – informacje sektora publicznego udostępniane w postaci elektronicznej przez podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086), inne niż publikacje naukowe, które zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej w rozumieniu art. 4 tej ustawy i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym lub służą weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań, w szczególności dane statystyczne, wyniki eksperymentów, pomiarów, obserwacji prowadzonych w terenie, wyniki ankiet, nagrania wywiadów, zdjęcia, a także metadane, specyfikacje i inne obiekty cyfrowe”.</p> <p>Uzasadnienie: Usunięcie powtórzenia w postaci „z dnia” oraz dodanie odnośnika „tej ustawy” doprecyzowuje przepis redakcyjnie i nie wprowadza zmian merytorycznych.</p>	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony.
13.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i	Art. 2 pkt 2 Art. 2 pkt 3 Art. 2 pkt 11	Zaproponowane definicje danych badawczych, danych dynamicznych i danych otwartych zakładają, że dane te są zawsze w postaci elektronicznej. Zakresem definicji powinny być objęte dane niezależnie od postaci.	Uwaga nieuwzględniona 1. Uwaga dot. definicji danych badawczych i danych dynamicznych. Przepisy art. 2 pkt 2 i 3 projektu ustawy, w których zdefiniowano dane badawcze oraz dane dynamiczne implementują odpowiednio art. 2 pkt 9 i 8 dyrektywy 2019/1024/UE. Ustawodawca unijny

	Komputerowego UW			<p>zdefiniował dane badawcze oraz dane dynamiczne jako dokumenty (ISP) w formie cyfrowej.</p> <p>2. Uwaga dot. definicji otwartych danych. Otwarte dane są szczególnym rodzajem ISP. Są to ISP o szczególnych cechach, które pozwalają na pełne wykorzystywanie ich potencjału w ramach ponownego wykorzystywania (m.in. format przeznaczony do odczytu maszynowego). Cechy te determinują postać elektroniczną otwartych danych. Dodatkowo w motywie 16 preambuły do dyrektywy 2019/1024/UE wskazano, że pojęcie otwartych danych ogólnie odnosi się do danych w otwartym formacie, które mogą być swobodnie wykorzystywane, ponownie wykorzystywane i udostępniane przez wszystkich do dowolnego celu. Jednocześnie w art. 2 pkt 14 dyrektywy 2019/1024/UE format otwarty został zdefiniowany jako format pliku, który nie jest powiązany z platformą oraz jest udostępniany obywatelom bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne wykorzystywanie dokumentów.</p>
14.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 2 pkt 2	W definicji danych badawczych użyte jest wyrażenie „... udostępniane w postaci elektronicznej...”, podczas gdy w Dyrektywie i innych podobnych dokumentach stosowane jest wyrażenie „... udostępniane w postaci cyfrowej ...”. Postulujemy utrzymanie zgodności terminologicznej z Dyrektywą.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, z późn. zm.) w odniesieniu do informacji lub danych stosowane jest wyrażenie „postać elektroniczna” - informacje lub dane w postaci elektronicznej (np. art. 1 pkt 2, art. 3 pkt 10, art. 16 ust. 2 pkt 4, art. 20ae ust. 2). W projekcie ustawy zastosowana nazewnictwo stosowane w przepisach krajowych (postać elektroniczna zamiast forma cyfrowa).</p>
15.	Polska Federacja Szpitali	Art. 2 pkt 2	Poszerzenie kręgu podmiotów zobowiązanych do udostępniania danych badawczych.	<p>Uwaga uwzględniona częściowo</p>

			<p>Projekt ustawy w art. 2 pkt 2 wprowadza i definiuje pojęcie danych badawczych, które oznaczają informacje sektora publicznego udostępniane w postaci elektronicznej przez podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.</p> <p>W praktyce więc zakres danych badawczych podlegających udostępnianiu ograniczony został podmiotowo do m.in. uczelni, Polskiej Akademii Nauk czy instytutów badawczych. Poddajemy pod rozwagę projektodawcy poszerzenie tego kręgu (lub też zrezygnowanie z ograniczenia o charakterze podmiotowym) na inne podmioty, które mogą dysponować danymi o charakterze „badawczym”. Taki charakter będą miały np. dane związane z eksperymentami medycznymi, w szczególności badaniami klinicznymi, które znajdują się w dyspozycji podmiotów leczniczych prowadzących badania kliniczne. Warto, by także dostęp do nich był bardziej otwarty (choć oczywiście z poszanowaniem tajemnicy przedsiębiorstwa oraz prywatność osoby fizycznej, której dane dotyczyły).</p>	Przepis zostanie zmieniony. Z definicji danych badawczych usunięte zostaną elementy podmiotowe.
16.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 2 pkt 3	W definicji danych dynamicznych użyte jest wyrażenie „... udostępniane w postaci elektronicznej...”, podczas gdy w Dyrektywie i innych podobnych dokumentach stosowane jest wyrażenie „... udostępniane w postaci cyfrowej ...”. Postulujemy utrzymanie zgodności terminologicznej z Dyrektywą.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, z późn. zm.) w odniesieniu do informacji lub danych stosowane jest wyrażenie „postać elektroniczna” - informacje lub dane w postaci elektronicznej (np. art. 1 pkt 2, art. 3 pkt 10, art. 16 ust. 2 pkt 4, art. 20ae ust. 2). W projekcie ustawy zastosowana nazewnictwo stosowane w przepisach krajowych (postać elektroniczna zamiast forma cyfrowa).</p>
17.	Polski Związek Instytucji Pożyczkowych	Art. 2 pkt 3 Art. 2 pkt 4	W ujęciu przedmiotowym, odnosząc się do nowych kategorii danych, tj. danych dynamicznych i danych o wysokiej wartości, ich wyróżnienie z całą pewnością	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zasady dot. ponownego wykorzystywania danych dynamicznych i danych o wysokiej wartości</p>

			zasługuje na aprobatę, jednak bez zapewnienia obligatoryjnego zapewnienia dostępu zarówno do dotychczasowych jak i nowych kategorii tzw. otwartych danych, może się okazać, iż dane te będą miały wartość jedynie teoretyczną.	uregulowane zostały w rozdziale 5 projektu ustawy. Dodatkowo w przypadku danych o wysokiej wartości wydane zostaną rozporządzenia wykonawcze określające dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych listę będących w ich posiadaniu danych o wysokiej wartości, harmonogram udostępniania takich danych na portalu danych, sposób ich udostępniania, format danych, możliwe warunki ponownego wykorzystywania, a także częstotliwość aktualizacji danych oraz metadanych.
18.	Polska Federacja Szpitali	Art. 2 pkt 4	Poszerzenie katalogu danych o wysokiej wartości Projekt ustawy w art. 2 pkt 4 wprowadza i definiuje dane o wysokiej wartości. Sama definicja, ze względu na użyte w niej klauzule generalne, nie pełni swej funkcji, nie tłumaczy, jakie dane stanowią dane o wysokiej wartości. Odpowiedzi to to pytanie dostarcza dopiero art. 26 Projektu ustawy, który wskazuje, że to dopiero Minister Cyfryzacji wyznaczy dane, które stanowią dane o wysokiej wartości. Przywołany przepis zawiera też kategorie tematyczne danych, które mają dość niejednorodny charakter, np. dziedzinowy, jak dane meteorologiczne, czy też odnoszący się do charakteru samych danych, a nie ich przedmiotu np. dane statystyczne. Wykaz ten odpowiada załącznikowi nr 1 do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Istotną wartością byłoby poszerzenie katalogu tych danych, w tym włączenie do niego danych związanych ze zdrowiem publicznym.	Uwaga nieuwzględniona W przypadku danych o wysokiej wartości wydane zostaną rozporządzenia wykonawcze określające dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych listę będących w posiadaniu podmiotów zobowiązanych danych o wysokiej wartości, harmonogram udostępniania takich danych na portalu danych, sposób ich udostępniania, format danych, możliwe warunki ponownego wykorzystywania, a także częstotliwość aktualizacji danych oraz metadanych. Tematyczne kategorie zbiorów danych o wysokiej wartości są zdeterminowane zakresem załącznika nr 1 do dyrektywy 2019/1024/UE oraz wykazem, który ustanowi KE na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE.
19.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 2 pkt 5	Ponadto wydaje się, że definicja danych prywatnych zawarta w art. 2 pkt 5 projektu nie jest precyzyjna. Projektodawca zdefiniował „dane prywatne” jako każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia,	Uwaga uwzględniona częściowo Przepis zostanie zmieniony poprzez doprecyzowanie definicji danych prywatnych

			<p>w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącej w posiadaniu podmiotu innego niż podmiot zobowiązany i przez niego wytworzona. Natomiast tak zaproponowana konstrukcja definicji wydaje się być definicją niedookreśloną, ponieważ brakuje odniesienia się do „przedmiotu” treści lub jej części.</p>	<p>w zakresie dot. danych osobowych. Za dane prywatne nie będą uznawane dane osobowe. Definicja danych prywatnych w projekcie ustawy, w jej części przedmiotowej, została skonstruowana w identyczny sposób jak definicja ISP (każda treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej itd.). Tym co odróżnia dane prywatne od ISP jest fakt ich posiadania przez podmioty inne niż podmioty zobowiązane (podmioty inne niż podmioty wskazane w art. 3 projektu) oraz to, że dane prywatne muszą być wytworzone przez takie podmioty. Dodatkowo za dane prywatne nie będą uznawane dane osobowe. Zatem danymi prywatnymi będzie każda treść lub jej część będąca w posiadaniu podmiotu innego niż podmiot zobowiązany i przez niego wytworzona, z wyjątkiem danych osobowych. W szczególności będą to zasoby danych znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorców, czy też organizacji pozarządowych. Sformułowanie definicji danych prywatnych należy wiązać z wprowadzeniem w projekcie ustawy możliwości dobrowolnego udostępniania na portalu dane.gov.pl zasobów informacji będących w posiadaniu podmiotów sektora prywatnego. To do tych podmiotów będzie należała decyzja o udostępnianiu tego rodzaju danych do ponownego wykorzystywania na portalu dane.gov.pl.</p>
20.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i	Art. 2 pkt 5	<p>Zaproponowana definicja danych prywatnych rodzi ryzyko wykreowania nowego reżimu ochronnego (dodatkowego w stosunku do istniejących, takich jak prawo autorskie, sui generis prawo do baz danych, tajemnica przedsiębiorstwa), wynikającego z samego tylko faktu wytworzenia i posiadania określonych danych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Definicja danych prywatnych w projekcie ustawy, w jej części przedmiotowej, została skonstruowana w identyczny sposób jak definicja ISP (każda treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej,</p>

	Komputerowego UW		<p>Taki reżim, z uwagi na łatwość spełnienia przesłanki wytworzenia i posiadania, byłby krokiem w stronę zamykania, a nie otwierania danych. Przesłanka posiadania jest dodatkowo o tyle wątpliwa, że np. w rozwiązaniach takich jak tajemnica przedsiębiorstwa o udzieleniu ochrony nie decyduje fakt posiadania, lecz podjęcia kroków w celu zachowania danych w tajemnicy. Tu natomiast pozbawienie posiadania danych - nawet wbrew woli podmiotu - prowadziłoby do utraty przez dane charakteru „prywatnych”. Uważamy, że nie ma potrzeby kreowania nowej kategorii danych i nowego reżimu ochronnego - wystarczy potwierdzenie, że udostępnianie danych musi odbywać się z poszanowaniem już istniejących praw osób trzecich (a podmioty zobowiązane powinny uwzględniać te prawa i w razie potrzeby odpowiednio je pozyskiwać w związku z procesem otwierania danych).</p>	<p>elektronicznej itd.). Tym co odróżnia dane prywatne od ISP jest fakt ich posiadania przez podmioty inne niż podmioty zobowiązane (podmioty inne niż podmioty wskazane w art. 3 projektu) oraz to, że dane prywatne muszą być wytworzone przez takie podmioty. Dodatkowo definicja danych prywatnych zostanie zmieniona poprzez jej doprecyzowanie w zakresie dot. danych osobowych. Za dane prywatne nie będą uznawane dane osobowe. Zatem danymi prywatnymi będzie każda treść lub jej część będąca w posiadaniu podmiotu innego niż podmiot zobowiązany i przez niego wytworzona, z wyjątkiem danych osobowych. W szczególności będą to zasoby danych znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorców, czy też organizacji pozarządowych. Sformułowanie definicji danych prywatnych należy wiązać z wprowadzeniem w projekcie ustawy możliwości dobrowolnego udostępniania na portalu dane.gov.pl zasobów informacji będących w posiadaniu podmiotów sektora prywatnego. To do tych podmiotów będzie należała decyzja o udostępnianiu tego rodzaju danych do ponownego wykorzystywania na portalu dane.gov.pl. Projekt ustawy nie wprowadza żadnych ograniczeń dot. możliwości wykorzystywania tego rodzaju danych.</p>
21.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 2 pkt 6	<p>Proponowana zmiana: „6) format otwarty – format pliku, który nie jest powiązany z platformą oraz jest udostępniany bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne jego wykorzystywanie”. Uzasadnienie: Dodanie odnośnika „jego” doprecyzowuje, że mowa o formacie pliku.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Format otwarty jest to format pliku, który ma ułatwiać ponowne wykorzystywanie ISP. Ponownie wykorzystywane dotyczy ISP, a nie pliku (zob. definicję ponownego wykorzystywania). Wprowadzenia słowa „jego” prowadziłoby w istocie do sytuacji, w której ponowne wykorzystywanie dotyczyłoby pliku, a nie ISP.</p>

22.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW	Art. 2 pkt 6	<p>W definicji formatu otwartego nie jest jasne, co oznacza „powiązanie z platformą”, gdyż każda implementacja określonego formatu siłą rzeczy musi być z daną platformą związana. Prawidłowa definicja powinna brzmieć: „format pliku, interfejsu lub protokołu komunikacyjnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – którego specyfikacja powstała i jest utrzymywana w drodze procedury pozwalającej na uwzględnienie potrzeb każdego zainteresowanego, – którego wykorzystanie oraz wdrożenie nie wymaga korzystania z własnościowych narzędzi ani rozwiązań, – dla którego istnieją kompletne implementacje pochodzące od niezależnych dostawców lub którego kompletna implementacja dostępna jest dla wszystkich bez ograniczeń technicznych ani prawnych. 	<p>Uwaga uwzględniona częściowo Zaproponowana definicja formatu otwartego zostanie dodana w uzasadnieniu do projektu ustawy. Dodatkowo przepis zostanie zmieniony. W definicji formatu otwartego słowo „platforma” zostanie zamienione na słowo „system”. Ponadto wyrażenie „nie jest powiązany z systemem” zostanie zastąpione wyrażeniem „jest niezależny od systemu”. Druga zmiana związana jest z brzmieniem art. 2 pkt 14 dyrektywy 2019/1024/UE w innych wersjach językowych. Wersja angielska: “‘open format’ means a file format that is platform-independent (...)”. Wersja niemiecka: “‘offenes Format‘ ein Dateiformat, das plattformunabhängig ist (...)”. Wersja polska: “‘format otwarty’ oznacza format pliku, który nie jest powiązany z platformą (...)”.</p>
23.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW	Art. 2 pkt 7	<p>W definicji formatu przeznaczonego do odczytu maszynowego należy doprecyzować enigmatyczne kryterium „łatwości” dodając na końcu tej definicji dopisek „bez utraty ich semantycznej interoperacyjności”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony.</p>
24.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW	Art. 2 pkt 11	<p>Konieczne jest uzupełnienie definicji otwartych danych o kryteria, o których mowa w art. 27 ust. 2 projektu, gdyż są to elementy tej definicji, a nie dodatkowe cechy, które otwarte dane mogą mieć, lecz nie muszą.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony.</p>

25.	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów	Art. 2 pkt 13 Art. 8 ust. 2	Wątpliwości budzi kwestia udostępniania zasobów pomiędzy muzeami stanowiącymi podmioty zobowiązane ustawą. W myśl obecnie obowiązującej ustawy, jak i nowego projektu nie dochodzi do ponownego wykorzystywania informacji w przypadku wykonywania zadań publicznych. Decydujące znaczenie ma więc właściwa wykładnia kryterium wykonywania zadania publicznego w muzeach, która – z uwagi na swój generalny charakter – może prowadzić do licznych nadużyć w relacjach między instytucjami. Sytuacja dotyczy stosowania między muzeami opłat wyższych za udostępnienie informacji, niż określonych w ustawie re-use. Przeczy to zasadzie równego traktowania. (patrz ekspertyza s. 167 „Ponowne udostępnianie ISP pomiędzy instytucjami kultury”).	<p>Uwaga nieuwzględniona Definicja ponownego wykorzystywania stanowi implementację art. 2 pkt 11 dyrektywy 2019/1024/UE. Ponownym wykorzystywanie w rozumieniu ustawowym nie jest w związku z tym udostępnianie lub przekazanie ISP przez podmiot wykonujący zadania publiczne innemu podmiotowi wykonującemu zadania publiczne wyłącznie w celu realizacji takich zadań.</p> <p>Wymiana ISP pomiędzy muzeami, której celem jest realizacja zadań publicznych nie jest ponownym wykorzystywaniem. W związku z tym przepisy projektowanej ustawy (w tym przepisy dot. opłat i zasad ponownego wykorzystywania ISP) nie będą znajdować zastosowania. Regulacje dot. opłat nakładanych przez muzea w ramach współpracy (prowadzonej w ramach realizacji zadań publicznych) są poza zakresem projektowanej ustawy.</p>
26.	Fundacja ePaństwo	Art. 2 pkt 13	Niewątpliwie dobrym pomysłem jest wprowadzenie definicji legalnych w postaci słowniczka przedstawionego w art. 2 projektu. Niemniej, po raz kolejny musimy zwrócić uwagę na problem z definicją ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Zdając sobie sprawę, że jest to sformułowanie zaczerpnięte z treści dyrektywy uważamy, że dotychczasowe problemy interpretacyjne tej definicji mogą prowadzić do problemów z udostępnianiem i wykorzystywaniem informacji sektora publicznego. Wskazanie, że ponownym wykorzystywaniem informacji sektora publicznego jest jej wykorzystywanie w celu innych niż pierwotny publiczny cel, dla którego informacja została wytworzona, może prowadzić i jak wskazuje praktyka, czasami prowadzi do ograniczenia ponownego wykorzystywania. Jeżeli publicznym celem wytworzenia informacji było jego	<p>Uwaga uwzględniona częściowo Definicja ponownego wykorzystywania stanowi implementację art. 2 pkt 11 dyrektywy 2019/1024/UE.</p> <p>Dodatkowe wyjaśnienie: przepis art. 2 pkt 13 projektu ustawy zostanie zmieniony poprzez zastąpienie zwrotu „w dowolnym celu innym niż” zwrotem „w jakimkolwiek innym celu niż”. Ponadto do definicji, oprócz przesłanki wytworzenia, dodane zostaną nowe, tj. przesłanki: pozyskania, zgromadzenia oraz przetworzenia.</p>

			<p>upublicznienie to podmiot wykorzystujący dane chcą upublicznić te same dane, ale w zmienionej formie graficznej nie spełnia definicji zawartej w art. 2 pkt 1. Niektóre instytucje oporowały przed wyrażeniem zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego w postaci rejestru umów wskazując, że rejestry te zostały stworzone w określonym kształcie w odpowiedzi na potrzebę posiadania takiego rejestru w przypadku wniosków o udostępnienie informacji publicznej. Ich dalsze upublicznienie nie będzie zatem „innym niż pierwotny publiczny cel”.</p> <p>Podkreślamy, że Fundacja nie zgadza się z taką interpretacją i wiem, że jest ona niewłaściwa. Rozumiemy również intencje autorów definicji, ale zwracamy uwagę, że jest ona dla wielu podmiotów niejasna i starają się one interpretować ją na swoją – źle rozumianą – korzyść. Proponujemy uproszczenie definicji wskazując, że ponownym wykorzystywaniem jest wykorzystywanie przez użytkowników informacji sektora publicznego w dowolnym celu.</p>	
27.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 2	<p>W słowniczku pojęć ustawowych nie zostało uwzględnione pojęcie danych osobowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 oraz art. 14 pkt 4 projektu ustawy w przeciwieństwie do słowniczka definicji zawartych w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (zwanej dalej „dyrektywą 2019/1024”), w którym pojęcie to zostało dookreślone poprzez odpowiednie odesłanie do definicji art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679. W związku z powyższym, wydaje się celowym uzupełnienie katalogu definicji ustawowych o pojęcie „danych osobowych”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Pojęcie danych osobowych zostało zdefiniowane w art. 4 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.). W związku z powyższym nie ma potrzeby jego definiowania w projekcie ustawy.</p>
28.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 2	<p>Ponadto, należałoby rozważyć wprowadzenie do katalogu objaśnień wyrażeń ustawowych definicji otwartej licencji standardowej. Przedmiotowe wyrażenie zostało wskazane</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Projektodawca stoi na stanowisku, że formułowanie definicji standardowej otwartej licencji w projekcie</p>

		<p>wyłącznie w treści art. 14 ust. 3 projektu ustawy w następującym brzmieniu: „Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego stosując standardowe otwarte licencje”. W związku z powyższym celem jest wyjaśnienie, co należałoby rozumieć przez „standardowe otwarte licencje”. Jest to pojęcie nieostre. Warto też tutaj nadmienić, że dyrektywa 2019/1024 nie przewiduje tzw. „standardowych otwartych licencji”, a jedynie „licencje standardowe” (art. 2 pkt 5 ww. dyrektywy). W akcie unijnym „licencji standardowej” został poświęcony art. 8, który przewiduje zobowiązanie państw członkowskich stosujących licencje, do zapewnienia aby licencje standardowe na ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które można dostosować do określonych wniosków o licencje, były dostępne w formacie cyfrowym i mogły być przetwarzane elektronicznie. Ponadto, pkt 44 motywu dyrektywy 2019/1024 przewiduje co prawda istotną rolę jaką mają odgrywać otwarte licencje przy ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (które powinny jak najmniej ograniczać ich ponowne wykorzystywanie), ale ma dotyczyć to „otwartych licencji w formie standardowych licencji publicznych dostępnych w internecie, które umożliwiają swobodny dostęp do danych i treści oraz ich swobodne wykorzystywanie, zmienianie i udostępnianie przez wszystkich do dowolnego celu i które opierają się na otwartych formatach danych”. W związku z powyższym, w celu zagwarantowania przejrzystości regulacji, zasadnym wydaje się uwzględnienie w słowniczku definicji ustawowych wyrażenia „otwartych licencji standardowych”.</p>	<p>ustawy (ustawy z zakresu prawa administracyjnego) nie jest konieczne lub wręcz wskazane. Jako inny przykład pojęcia, które również nie zostało zdefiniowane w przepisach projektowanej ustawy oraz obecnie obowiązującej ustawy z 2016 r. należy wskazać pojęcie oferty (rozdział 9 projektu ustawy). Pojęcie standardowej otwartej licencji pojawia się w projekcie tylko jeden raz. Nie zostało ono również zdefiniowane w dyrektywie 2019/1024/UE. Pojęcie standardowej otwartej licencji zostanie szerzej wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu ustawy.</p> <p>W tym miejscu należy wyjaśnić, że w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2019/1024/UE zdefiniowane zostało pojęcie licencji standardowej, która oznacza zbiór z góry określonych warunków ponownego wykorzystywania w formacie cyfrowym, najlepiej kompatybilny ze standardowymi licencjami publicznymi, dostępnymi w internecie. Natomiast zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy w państwach członkowskich, w których stosowane są licencje, państwa członkowskie zapewniają, aby licencje standardowe na ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które to licencje można dostosować do określonych wniosków o licencje, były dostępne w formacie cyfrowym i mogły być przetwarzane elektronicznie. Państwa członkowskie zachęcają do stosowania takich licencji standardowych.</p> <p>W motywie 44 preambuły do dyrektywy 2019/1024/UE podkreślono, że w przypadku licencjonowania ważną rolę mogą odgrywać dostępne w internecie licencje standardowe. Państwa członkowskie powinny więc zapewnić dostępność licencji standardowych. Licencje na</p>
--	--	--	---

				<p>ponowne wykorzystywanie ISP powinny w każdym przypadku jak najmniej ograniczać ponowne ich wykorzystywanie, na przykład poprzez ograniczenie się do wymogu wskazania źródła. Istotną rolę w tym zakresie powinny odgrywać otwarte licencje w formie standardowych licencji publicznych dostępnych w internecie, które umożliwiają swobodny dostęp do danych i treści oraz ich swobodne wykorzystywanie, zmienianie i udostępnianie przez wszystkich do dowolnego celu i które opierają się na otwartych formatach danych. Umożliwienie udostępniania informacji na podstawie otwartych licencji było również postulowane w wytycznych Komisji Europejskiej z dnia 24 lipca 2014 r. w sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów (2014/C 240/01)⁴. W wytycznych wskazano, że w internecie dostępnych jest kilka licencji zgodnych z zasadami otwartości opisanymi przez Fundację Otwartej Wiedzy (Open Knowledge Foundation⁵) służących promowaniu nieograniczonego ponownego wykorzystywania treści internetowych. Przetłumaczono je na wiele języków, poddaje się je centralnej aktualizacji i są już powszechnie stosowane na całym świecie. Otwarte licencje standardowe, na przykład najnowsze licencje Creative Commons (CC) (wersja 4.0⁶), mogłyby pozwolić na ponowne wykorzystanie ISP bez konieczności tworzenia i aktualizacji specjalnie</p>
--	--	--	--	--

⁴ Obwieszczenie Komisji „Wytyczne sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów” 2014/C 240/01, Dz. Urz. UE C 240 z 24.07.2014, str. 1; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52014XC0724%2801%29>.

⁵ <http://opendefinition.org/>

⁶ <http://creativecommons.org/licenses/>

				opracowanych licencji na poziomie krajowym lub niższym niż krajowy. Spośród nich szczególnie interesujące jest przekazanie do domeny publicznej CC0. Jako narzędzie prawne, które pozwala zrzec się praw autorskich i praw do baz danych dotyczących ISP, zapewnia użytkownikom dużą elastyczność.
29.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 3 pkt 5 lit. d	Projektowany przepis nie określa w sposób wyczerpujący w jaki sposób należy rozumieć pojęcie „dominującego wpływu” bądź to przez wymienienie enumeratywnie wszystkich przypadków uznawanych na gruncie ustawy za wywieranie dominującego wpływu na inny podmiot lub przez odwołanie do tego pojęcia określonego w innych aktach prawnych.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pojęcie dominującego wpływu zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 5 projektu ustawy.</p> <p>Art. 3 pkt 5 implementuje art. 1 ust. 1 lit. b oraz art. 2 pkt 3 dyrektywy 2019/1024/UE.</p> <p>Mając na uwadze rozwiązanie przyjęte w dyrektywie 2019/1024/UE, w której definicję „przedsiębiorstwa publicznego” sformułowano w oparciu o przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 243, z późn. zm), art. 3 pkt 5 projektu ustawy w zasadniczej części wzorowano na art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2019, z późn. zm.). Wskazana ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektyw unijnych dotyczących zamówień publicznych. Pojęcie „dominującego wpływu” zostało w związku z tym zdefiniowane w przepisach projektowanej ustawy w sposób identyczny jak ma to miejsce w ustawie – Prawo zamówień publicznych.</p>
30.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 4 ust. 1 pkt 2	Ponadto proponuję, aby w art. 4 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy po zwrocie „z wyjątkiem” dodać dwukropek	Uwaga uwzględniona kierunkowo

		<p>i oznaczyć jako lit. a następujący po nim fragment: „muzeów państwowych i muzeów samorządowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902), bibliotek publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2019 r. poz. 1479),” przy czym przecinek przed wyrazami „bibliotek publicznych” zastąpić spójnikiem „oraz” i skreślić wyrazy „a także” następujące po tak wyodrębnionej jednostce redakcyjnej. Pozostałą część dotychczasowego pkt 2 oznaczyć jako lit. b, nadając jej brzmienie: „b) jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164, dalej „u.n.z.a.”), a także jednostek organizacyjnych będących archiwami wyodrębnionymi albo prowadzących archiwa wyodrębnione, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, zwanych dalej „archiwami” – w odniesieniu do działalności archiwalnej w zakresie państwowego zasobu archiwalnego;”. W art. 4 ust. 1 pkt 2 projekt ustawy powtarza się dotychczasowe błędne sformułowanie „państwowych instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną (...), z wyjątkiem (...) archiwów tworzących państwową sieć archiwalną (...)”. Wskazane archiwa tworzące państwową sieć archiwalną nie są instytucjami kultury ani nie prowadzą działalności kulturalnej w rozumieniu ustawy. Nie mogą być więc – poprzez użycie zwrotu „z wyjątkiem” – wyłączone z kategorii, do której nie należą. Dlatego uzasadnione jest wyliczenie ich odrębnie. Jako podmioty zobowiązane w rozumieniu projektu ustawy nie powinny być wskazywane archiwa wyodrębnione, gdyż – z nielicznymi wyjątkami - nie są one jednostkami organizacyjnymi, a jedynie komórkami takich jednostek,</p>	<p>Przepis zostanie zmieniony poprzez usunięcie z jego treści zwrotu „a także archiwów tworzących państwową sieć archiwalną oraz innych jednostek organizacyjnych prowadzących działalność archiwalną w zakresie państwowego zasobu archiwalnego w rozumieniu art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), zwanych dalej „archiwami””.</p>
--	--	--	---

			<p>mającymi ograniczone kompetencje zarządcze. Z uwagi na to, mylące jest użyte w projekcie sformułowanie: „archiwa tworzące państwową sieć archiwalną oraz inne jednostki organizacyjne”. Podobne zastrzeżenia dotyczą archiwów zakładowych, wskazanych w art. 22 ust. 1 pkt 3 i 3a u.n.z.a., będących komórkami obsługującymi albo nawet stanowiskami pracy macierzystych jednostek organizacyjnych. Istnienie zobowiązań wynikających z projektu ustawy zależy od charakteru i statusu tych jednostek, a nie obsługujących je ich archiwów zakładowych. Dlatego proponuję, aby w tym miejscu całkowicie je pominąć. Adekwatne zobowiązania tych macierzystych jednostek dostatecznie wynikają z innych przepisów projektu.</p>	
31.	Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych	Art. 4 ust. 1 pkt 2	<p>Proponowane zmiany: W art. 4 ust. 1 pkt 2 projektu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po zwrocie „z wyjątkiem” dodać dwukropki i oznaczyć jako lit. a następujący po nim fragment: <i>„muzeów państwowych i muzeów samorządowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902), bibliotek publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2019 r. poz. 1479),”</i>, przy czym przecinek przed wyrazami „bibliotek publicznych” zastąpić spójnikiem „oraz” i skreślić wyrazy „a także” następujące po tak wyodrębnionej jednostce redakcyjnej; 2) pozostałą część dotychczasowego pkt 2 oznaczyć jako lit. b, nadając jej brzmienie: <i>„b) jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), a także jednostek organizacyjnych będących archiwami wyodrębnionymi albo prowadzących archiwa wyodrębnione, o których mowa</i> 	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo Przepis zostanie zmieniony poprzez usunięcie z jego treści zwrotu „a także archiwów tworzących państwową sieć archiwalną oraz innych jednostek organizacyjnych prowadzących działalność archiwalną w zakresie państwowego zasobu archiwalnego w rozumieniu art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), zwanych dalej „archiwami””.</p>

			<p>w art. 22 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, zwanych dalej „archiwami” – w odniesieniu do działalności archiwalnej w zakresie państwowego zasobu archiwalnego;”</p> <p>Uzasadnienie: W art. 4 ust. 1 pkt 2 projekt powtarza za ustawą o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego z 2016 r. (upw) błędne sformułowanie „państwowych instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną (...), z wyjątkiem (...) archiwów tworzących państwową sieć archiwalną (...)”. Wskazane archiwa tworzące państwową sieć archiwalną nie są instytucjami kultury ani nie prowadzą działalności kulturalnej w rozumieniu ustawy. Nie mogą być więc – poprzez użycie zwrotu „z wyjątkiem” – wyłączone z kategorii, do której nie należą. Dlatego uzasadnione jest wyliczenie ich odrębnie. Jako podmioty zobowiązane w rozumieniu uOD nie powinny być wskazywane archiwa wyodrębnione, gdyż z nielicznymi wyjątkami nie są one jednostkami organizacyjnymi, a jedynie komórkami takich jednostek, mającymi ograniczone kompetencje zarządcze. Z uwagi na to mylące jest użyte w projekcie sformułowanie: „archiwa tworzące państwową sieć archiwalną oraz inne jednostki organizacyjne”.</p> <p>Podobne, lecz mocniejsze zastrzeżenie dotyczy archiwów zakładowych, wskazanych w art. 22 ust. 1 pkt 3 i 3a unza, będących komórkami obsługowymi albo nawet stanowiskami pracy macierzystych jednostek organizacyjnych. Istnienie zobowiązań wynikających z uOD zależy od charakteru i statusu tych jednostek, a nie obsługujących je ich archiwów zakładowych. Dlatego proponuje się w tym miejscu całkowicie je pominąć. Odnosne zobowiązania tych macierzystych jednostek dostatecznie wynikają z innych przepisów projektu.</p>	
--	--	--	--	--

32.	Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny	Art. 4 ust. 1 pkt 2	<p>Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy, jej przepisów nie stosuje się do informacji sektora publicznego, będących w posiadaniu państwowych instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), z wyjątkiem muzeów państwowych i muzeów samorządowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902), bibliotek publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2019 r. poz. 1479), a także archiwów tworzących państwową sieć archiwalną oraz innych jednostek organizacyjnych prowadzących działalność archiwalną w zakresie państwowego zasobu archiwalnego w rozumieniu art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164).</p> <p>Podstawami prawnymi działalności Filmoteki Narodowej – Instytutu Audiowizualnego (FINA) są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 2199 ze zm.) – art. 28, 2) ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), 3) zarządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 28 października 2016 r. w sprawie połączenia państwowych instytucji Filmoteki Narodowej i Narodowego Instytutu Audiowizualnego (Dz. Urz. MKiDN poz. 62 oraz z 2017 r. poz. 7 i 16), na podstawie którego powstała nowa instytucja kultury Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny (FINA), 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny pozostaje państwową instytucją kultury w związku z tym dotyczy jej wyłączenie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy.</p>
-----	---	---------------------	--	--

			<p>4) zarządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 30 maja 2017 r. w sprawie nadania statutu Filmotece Narodowej – Instytutowi Audiowizualnemu (Dz. Urz. MKiDN poz. 32).</p> <p>Zgodnie z art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o kinematografii i postanowieniami Statutu nadanego przez Organizatora, Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny jest państwową instytucją kultury wyspecjalizowaną w zakresie ochrony narodowego dziedzictwa kulturalnego w dziedzinie kinematografii i wykonuje zadania polegające, w szczególności na:</p> <ol style="list-style-type: none">1) gromadzeniu i zabezpieczaniu:<ol style="list-style-type: none">a) materiałów negatywnych, kopii wzorcowych oraz innych archiwalnych kopii filmowych filmów polskich,b) archiwalnych kopii filmowych filmów niebędących filmami polskimi, jeżeli filmy te mają istotne znaczenie dla polskiej kultury, nauki lub życia społecznego,2) wypracowywaniu metodologii archiwizacji filmów polskich i polskiej dokumentacji historyczno-filmowej,3) gromadzeniu i archiwizacji dokumentacji dotyczącej produkcji filmów i rozpowszechnianiu filmów,4) upowszechnianiu kultury filmowej, w tym udostępnianiu zasobów sztuki filmowej,5) gromadzeniu zbiorów bibliotecznych oraz eksponatów dotyczących historii filmu i kinematografii,6) prowadzeniu katalogu dzieł filmowych,7) współpracy z krajowymi i zagranicznymi podmiotami,	
--	--	--	---	--

			<p>8) działalności kulturalno-oświatowej oraz wydawniczej oraz pozostałe zadania określone w Statucie nadanym przez Organizatora – Ministra Kultury i Dziedzictwa narodowego.</p> <p>Jednocześnie, zgodnie z art. 28 ust. 5 ustawy o kinematografii do działalności Filmoteki Narodowej – Instytutu Audiowizualnego, określonej wyżej w pkt 1-3, stosuje się ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U z 2019 r. poz. 553 i 730). Natomiast do pozostałej działalności Filmoteki Narodowej – Instytutu Audiowizualnego, w tym polegającej na upowszechnieniu kultury filmowej i udostępnianiu zasobów sztuki filmowej (pkt 4) nie ma zastosowania ustawa o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.</p> <p>W tych okolicznościach, wobec zawartego w art. 4 ust. 1 pkt 2 opiniowanej ustawy wyłączenia stosowania jej przepisów do informacji publicznych posiadanych przez państwowe instytucje kultury, nasuwa się pytanie czy Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny będzie uprawniona do korzystania z tego wyłączenia, czy jednak, podlegając obowiązkowi stosowania przepisów ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach do części swoich zadań wymienionych w art. 28 ust. 2 pkt 1-3 ustawy o kinematografii, powinna być zaliczana do podmiotów zobowiązanych do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania.</p> <p>W naszym przekonaniu uprawniona jest interpretacja, iż obowiązek stosowania ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach do określonej części działalności nie zmienia statusu Filmoteki Narodowej – Instytutu Audiowizualnego, która pozostaje państwową instytucją kultury, zatem dotyczy jej wyłączenie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 2 opiniowanej ustawy.</p>	
--	--	--	---	--

33.	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów	Art. 4 ust. 1 pkt 3	<p>Może zachodzić konflikt w odniesieniu do zakresu podmiotowego ustawy. Co do zasady ustawą są objęte muzea państwowe i samorządowe, a niestosuje się jej w przypadku części instytucji wymienionych w Prawie o szkolnictwie wyższym w tym innych podmiotów prowadzących głównie działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły (art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce). Część muzeów stanowi jednostki naukowe. W aktualnym wykazie jednostek naukowych figuruje 7 instytucji muzealnych tj. Muzeum Górnośląskie w Bytomiu, Muzeum Historii Fotografii im. Walerego Rzewuskiego w Krakowie, Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Narodowe w Poznaniu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK (https://polon.nauka.gov.pl/opi/aa/rejestry/nauka?execution=e1s1).</p>	<p>Uwaga uwzględniona Do art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu, w którym znajdują się wyjątki od generalnego wyłączenia z zakresu regulacyjnego projektowanej ustawy podmiotów wchodzących w skład systemu szkolnictwa wyższego i nauki, zostanie dodany nowy wyjątek dot. muzeów państwowych oraz muzeów samorządowych prowadzących działalność naukową.</p>
34.	Fundacja ePaństwo	Art. 4 ust. 1 pkt 3	<p>Z zadowoleniem przyjęliśmy rozszerzenie zakresu przedmiotowego dotychczasowych przepisów oraz kręgu podmiotów zobowiązanych. Nie znajdujemy jednak uzasadnienia dla tak szerokiego wyłączenia podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Przepis powinien być w tym zakresie skonstruowany odwrotnie – powinien uwzględniać wszystkie podmioty, o których mowa w art. 7 przywołanej ustawy, a jeśli to wyraźnie uzasadnione mógłby wprowadzać od tej zasady wyjątki. Trudno jest nam bowiem zrozumieć, dlaczego np. Instytut Wymiaru Sprawiedliwości nie został uznany za podmiot zobowiązany. W tym zakresie należałoby rozszerzyć krąg podmiotów zobowiązanych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wyłączenie zakresu regulacyjnego ustawy podmiotów wchodzących w skład systemu szkolnictwa wyższego i nauki, tj. podmiotów o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.) jest następstwem postanowień dyrektyw 2019/1024/UE. Zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. 1 dyrektywa co do zasady nie ma zastosowania do dokumentów będących w posiadaniu organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe, w tym organizacji utworzonych na potrzeby transferu wyników badań naukowych. Wyjątek w tym względzie dot. danych badawczych spełniających określone w dyrektywie warunki. Ten wyjątek został uwzględniony projekcie ustawy.</p>

35.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 6 ust. 1	<p>Zawarta w art. 6 ust. 1 projektu ustawy ochrona informacji niejawnych oraz innych tajemnic została oparta na krajowym prawie ochrony informacji niejawnej i regulacji dotyczącej tajemnic ustawowo chronionych. Nie podlegają więc ochronie informacje wrażliwe dla bezpieczeństwa publicznego, niebędące informacjami niejawnymi w świetle ustawy o ochronie informacji niejawnej, których ujawnienie jedynie potencjalnie mogłoby wywołać szkodę dla interesu publicznego. Ponadto, rozproszone przepisy prawne dotyczące chronionych tajemnic częstokroć uniemożliwiają jednoznaczne objęcie danej informacji zakresem przedmiotowym konkretnej tajemnicy. W związku z tym, zasadne jest rozważenie wprowadzenia do projektu ustawy, jako aktu kompleksowo wyznaczającego prawne ograniczenia ponownego wykorzystywania, samoistnych przesłanek materialnych ograniczeń w zakresie ochrony informacji niejawnych oraz tajemnic ustawowo chronionych, które uwzględniając ekonomiczne cele ponownego wykorzystywania, jednocześnie ograniczyłyby wykorzystywanie informacji wrażliwych dla bezpieczeństwa publicznego przez sektor prywatny w działalności komercyjnej. Odniesieniem dla formułowania zakresu ograniczeń winny być wartości wskazane w art. 61 ust. 3 Konstytucji RP, tj. ochrona porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga wstępna: art. 6 ust. 1 jest tożsamy z obecnie obowiązującymi przepisami: art. 6 ust. 1 ustawy z 2016 r.. Przepis ten nie budził wątpliwości interpretacyjnych lub istotnych problemów w stosowaniu przepisów ustawy. Wprowadzenie w projektowanej regulacji samoistnych przesłanek materialnych ograniczeń w zakresie ochrony informacji niejawnych oraz tajemnic ustawowo chronionych, zdaniem projektodawcy nie jest konieczne. Projekt ustawy wprowadza bardzo szeroką definicję ISP oraz szeroki katalog podmiotów zobowiązanych do udostępniania lub przekazywania ISP do ponownego wykorzystywania. Jednocześnie prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom wskazanym w ustawie, w tym m.in. ograniczeniom, o których mowa w art. 6 ust. 1 projektu, zgodnie z którym prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Katalog ograniczeń prawa do ponownego wykorzystywania obejmuje również inne ograniczenia, w tym m.in.: – ograniczenie ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa lub prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych – ograniczenie w zakresie informacji będących ISP, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw, – ograniczenie w zakresie ISP których wytwarzanie przez podmioty zobowiązane nie</p>
-----	-----------------------------	---------------	---	---

				<p>należy do zakresu ich zadań publicznych określonych prawem,</p> <p>– ograniczenie ze względu na ochronę infrastruktury krytycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856).</p> <p>Każdy z podmiotów zobowiązanych, będąc w posiadaniu określonych ISP (najczęściej zgromadzony lub wytworzony w ramach prowadzonej działalności), posiada odpowiednią wiedzę o istniejących ograniczeniach prawnych w zakresie ich upubliczniania, w tym w szczególności w zakresie ochrony informacji niejawnych oraz ochrony innych tajemnic ustawowo chronionych. Ponadto z uwagi na szeroki katalog ISP obejmujący bardzo zróżnicowane zasoby danych (np. dane statystyczne, gospodarcze, środowiskowe, materiały archiwalne, zdigitalizowane księgozbiory lub kolekcje dzieł sztuki, informacje publiczne, dane z czujników itd.) nie sposób byłoby zdefiniować w projekcie ustawy wyczerpującego katalogu samoistnych przesłanek materialnych ograniczeń w zakresie ochrony informacji niejawnych oraz tajemnic ustawowo chronionych.</p>
36.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 6 ust. 1	<p>W art. 6 projektowanej ustawy GUS proponuje nadanie ust. 1 następującego brzmienia:</p> <p>„1. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych, o ochronie tajemnicy statystycznej oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>1. Uwaga dot. wskazania w art. 6 ust. 1 tajemnicy statystycznej.</p> <p>Tajemnica statystyczna jest inną tajemnicą ustawowo chronią w związku z powyższym niezasadnym byłoby jej dodatkowe (oddzielne) wymienianie w przepisach projektowanej ustawy. Tajemnica statyczna jest już „ujęta” w art. 6 ust. 1</p>

		<p>Proponowane brzmienie ust. 1 jest niezbędne dla podkreślenia znaczenia tajemnicy statystycznej, jako przesłanki uzasadniającej ograniczenie prawa do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w zakresie danych statystycznych – projektowana ustawa przewiduje, że dane statystyczne mają być udostępniane jako dane badawcze (art. 2 pkt 2) lub jako dane o wysokiej wartości (art. 2 pkt 4). Uwypuklenie w omawianym przepisie tajemnicy statystycznej ma na celu dostosowanie projektowanej ustawy do dyrektywy 2019/1024 – w art. 2 ust. 2 lit. d tej dyrektywy wskazano, że nie ma ona zastosowania do dokumentów, takich jak dane wrażliwe, które są wyłączone z dostępu na podstawie systemów dostępu państwa członkowskiego, w tym ze względu właśnie na tajemnicę statystyczną.</p> <p>Zobowiązania międzynarodowe Polski w zakresie statystyki publicznej oraz zadania realizowane przez polską statystykę publiczną są stale monitorowane przez organizacje międzynarodowe, zarówno w zakresie podstaw prawnych działania, jak i realizacji badań statystycznych. Można założyć, że brak jednoznacznego przeniesienia treści dyrektywy UE do prawa polskiego powodowałby istotne zastrzeżenia ze strony właściwych organów UE, a dla adresatów tych norm, bardzo często prowadzących działalność w środowisku międzynarodowym, byłyby źródłem wielu problemów praktycznych.</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p> <p>GUS podtrzymuje uwagę zgłoszoną przy piśmie z dnia 11 września 2020 r. dotyczącą art. 6 projektowanej ustawy (<i>vide</i> uwaga nr 57 w zestawieniu uwag). GUS po raz</p>	<p>projektu. Przepis art. 6 ust. 1 projektu ustawy jest tożsamy z obecnie obowiązującym przepisami – art. 6 ust. 1 ustawy z 2016 r. Przepis ten nie budził wątpliwości interpretacyjnych w zakresie dot. ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania ze względu na tajemnicę statystyczną. Art. 6 ust. 1 projektu ustawy oraz art. 6 ust. 1 ustawy z 2016 r. nie zostały również zakwestionowane jako niezgodne z prawem Unii Europejskiej. Art. 6 ust. 1 projektu ustawy w pełni implementuje art. 1 ust. 2 lit. d (w uwagach GUS wskazano błędnie jednostkę redakcyjną dyrektywy), ponieważ wskazana w przepisach dyrektywy tajemnica statystyczna w polskich przepisach stanowi inną tajemnicę ustawową chronioną.</p> <p>2. Wyjaśnienie dot. uwagi, że „projektowana ustawa przewiduje, że dane statystyczne mają być udostępniane jako dane badawcze (art. 2 pkt 2)”. Wprowadzenie definicji danych badawczych w projekcie ustawy należy rozpatrywać w powiązaniu z poszerzeniem zakresu regulacyjnego dyrektywy 2019/1024/UE (art. 1 ust. 1 lit. c). Dyrektywa 2019/1024/UE objęła swoim zakresem kategorię danych badawczych spełniających określone w dyrektywie warunki (art. 10 ust. 2 dyrektywy). Stanowi to nowość w porównaniu z dotychczasowymi rozwiązaniami, które zakładały całościowe wyłączenie tego rodzaju informacji z zakresu obowiązywania przepisów regulujących ponowne wykorzystywanie.</p>
--	--	--	--

			<p>kolejny zwraca uwagę na konieczność nadania w art. 6 następującego brzmienia ust. 1:</p> <p>„1. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych, o ochronie tajemnicy statystycznej oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.”.</p> <p>Proponowane brzmienie ust. 1 jest niezbędne dla podkreślenia znaczenia tajemnicy statystycznej, jako przesłanki uzasadniającej ograniczenie prawa do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w zakresie danych statystycznych. Uwypuklenie w omawianym przepisie tajemnicy statystycznej ma na celu dostosowanie projektowanej ustawy do dyrektywy 2019/1024 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.08.1919, z. 156), dalej: „dyrektywa 2019/1024”. W art. 2 ust. 2 lit. d tej dyrektywy wskazano, że nie ma ona zastosowania do dokumentów, takich jak dane wrażliwe, które są wyłączone z dostępu na podstawie systemów dostępu państwa członkowskiego, w tym ze względu właśnie na tajemnicę statystyczną (zatem prawodawca unijny podkreślił szczególny charakter tajemnicy statystycznej). Należy mieć na uwadze, że zobowiązania międzynarodowe Polski w zakresie statystyki publicznej oraz zadania realizowane przez polską statystykę publiczną są stale monitorowane przez organizacje międzynarodowe, zarówno w zakresie podstaw prawnych działania, jak i realizacji badań statystycznych.</p>	<p>Obowiązująca dotychczas dyrektywa 2003/98/WE⁷ nie znajdowała zastosowania do dokumentów będących w posiadaniu instytucji edukacyjnych i badawczych, w tym organizacji ustanowionych w celu przekazywania wyników badań, szkół i uniwersytetów, z wyłączeniem bibliotek uniwersyteckich (art. 1 ust. 2 lit. e dyrektywy 2003/98/WE). Na gruncie prawa krajowego prowadziło to do wyłączenia stosowania przepisów ustawy z 2016 r. w stosunku do ISP będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.) (poza nielicznymi wyjątkami). Dyrektywa 2019/1024/UE zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. c objęła zakresem swoich regulacji pewną kategorię danych badawczych. Są to dane badawcze spełniające warunki określone w art. 10 ust. 2 dyrektywy, zgodnie z którym dane badawcze udostępnia się do ponownego wykorzystywania w zakresie, w jakim dane te są finansowane ze środków publicznych i zostały już publicznie udostępnione przez naukowców, organizacje prowadzące badania naukowe lub organizacje finansujące badania naukowe za pośrednictwem repozytorium instytucjonalnego lub tematycznego. Nowa dyrektywa nadal nie znajduje jednak zastosowania do dokumentów innych niż te, których mowa w ust. 1 lit. c, będących w posiadaniu organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania</p>
--	--	--	--	---

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 345 z dnia 31.12.2003, str. 90) zmienionej dyrektywą 2013/37/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 175 z dnia 27.06.2013, str. 1).

				<p>naukowe, w tym organizacji utworzonych na potrzeby transferu wyników badań naukowych (innych niż te wskazane powyżej). Zatem poszerzenie zakresu regulacyjnego dyrektywy 2019/1024/UE dotyczy tylko wybranej kategorii danych badawczych.</p> <p>Mając na uwadze powyższe w art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy, stosownie do dotychczasowych rozwiązań, wyłączono z zakresu regulacyjnego ustawy podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Jednocześnie jednak w drodze wyjątku od wskazanego wyłączenia, ponownemu wykorzystywaniu podlegać będą dane badawcze spełniające warunki, o których w art. 22 projektu ustawy.</p> <p>Zgodnie z art. 22 projektu, na zasadach przewidzianych w ustawie, ponownemu wykorzystywaniu podlegać będą dane badawcze, będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które są finansowane ze środków publicznych oraz zostały już publicznie udostępnione systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym. Ponadto wykorzystywanie danych badawczych, spełniających powyższe kryteria, będzie bezpłatne. Art. 22 projektu ustawy implementuje art. 10 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE.</p> <p>Dane badawcze spełniające warunki, o których mowa w art. 22 projektu ustawy, należy zatem uznać za kolejny, obok już istniejących, wyjątków od generalnego wyłączenia z regulacji ustawy ISP</p>
--	--	--	--	--

				<p>będących w posiadaniu podmiotów sektora nauki. W tym rozumieniu dane badawcze należy uznać za szczególny rodzaj ISP, które po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 22 projektu będą (na zasadzie wyjątku) podlegać ponownemu wykorzystywaniu. Pozostałe informacje będące w posiadaniu podmiotów sektora nauki, tj. ISP inne niż dane badawcze oraz dane badawcze niespełniające przesłanek określonych w art. 22 projektu, nie będą podlegały ponownemu wykorzystywaniu.</p> <p>Reasumując, GUS (jako podmiot niewymieniony w art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce) będzie nadal udostępniać posiadane przez siebie ISP na zwykłych zasadach, tj. bez ograniczeń związanych z ponownym wykorzystywaniem danych badawczych, o których mowa w art. 22 projektu ustawy.</p>
37.	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Art. 6 ust. 2	<p>Zgodnie z art. 6 ust. 2 projektu <i>prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa lub prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku gdy osoba fizyczna wyrazi zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych w celu ponownego wykorzystywania lub gdy przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa. Ograniczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie dotyczy również osób wykonujących zawody lub działalność regulowaną w zakresie danych pochodzących z jawnych rejestrów zawodów lub działalności regulowanej udostępnianych w sieci teleinformatycznej przez podmioty zobowiązane.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo Wyjaśnienia wstępne. Zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy 2019/1024/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (która ma zostać implementowana do krajowego porządku prawnego przepisami projektowanej ustawy) dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla krajowych i unijnych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne</p>

		<p>W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych projektowane rozwiązanie narusza prawo do prywatności i ochrony danych osobowych szerokiej kategorii osób określonych w ww. przepisie. Wskazane podmiotowe wyłączenie ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania informacji ze względu prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych po pierwsze nie ma uzasadnienia w przepisach dyrektywy 2019/1024/UE. Po wtóre, rozwiązanie to nie uwzględnia zasady zgodności z prawem wynikającej z art. 5 ust. 1 lit. a RODO (dane osobowe muszą być przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą ("zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość")). Sam fakt przynależności do określonej grupy osób czy to pełniących funkcje publiczne mających związek z ich pełnieniem czy wykonujących zawody lub działalność regulowaną nie wyłącza ich prawa do ochrony danych osobowych. Projektodawca powinien wziąć zatem pod uwagę wytyczną wynikającą z motywu 52 dyrektywy 2019/1024/UE co do tego, że ponowne wykorzystywanie danych osobowych jest dopuszczalne jedynie, gdy jest ono zgodne z zasadą celowości a zatem zagwarantować w przepisach zastosowanie w każdym przypadku stosowania zasady ograniczenia celu określonej w <i>art. 5 ust. 1 lit. b RODO, zgodnie z którą dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami</i>. Sam fakt pełnienia funkcji lub określonej działalności zawodowej nie może powodować tego, że każda, nawet najbardziej wrażliwa informacja o osobie trafia do domeny publicznej i może być wykorzystywana do dowolnych celów, m.in. komercyjnych. Projektodawca w tworzonych przepisach prawa zadbać powinien zatem o ten aspekt ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego celem</p>	<p>rozporządzenie o ochronie danych) i Dyrektywy 2002/58/WE2, a także odpowiadających im przepisów prawa krajowego. Tym samym przepisy projektowanej ustawy należy odnieść do treści art. 86 i motywu 154 preambuły ogólnego rozporządzenia. Celem przedmiotowego przepisu ogólnego rozporządzenia jest wyznaczenie relacji między prawem do ochrony danych osobowych a dostępem do dokumentów urzędowych (na gruncie prawa krajowego dostępu do informacji publicznej), a zgodnie z dyspozycją motywu 154 również ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Zgodnie z tymi przepisami przepisy krajowe powinny godzić publiczny dostęp do dokumentów urzędowych i ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego z prawem do ochrony danych osobowych i dlatego mogą przewidywać niezbędne uwzględnienie prawa do ochrony danych osobowych na podstawie tego rozporządzenia. Łączna interpretacja art. 86 i motywu 154 preambuły RODO pozwala na wyprowadzenie wniosku, że ogólne rozporządzenie nie wyłącza możliwości ujawnienia danych osobowych stanowiących informacje sektora publicznego w ramach ponownego wykorzystywania, o ile przepisy prawa krajowego to przewidują. Uznanie ponownego wykorzystywania za interes publiczny na gruncie art. 86 oznacza, że RODO nie wyłącza możliwości ujawnienia danych osobowych stanowiących informacje sektora publicznego w ramach ponownego wykorzystywania. Oznacza to, że krajowe organy publiczne lub podmioty publiczne (czyli na gruncie projektu - podmioty zobowiązane), powinny mieć</p>
--	--	--	--

		<p>zapewnienia poszanowania i stosowania obowiązujących przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w procesie implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2019/1024/UE i wynikających w niej istotnych dla ochrony danych osobowych założeń.</p> <p>Biorąc pod uwagę przytoczone argumenty Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych wskazuje na niezbedność zmiany projektowanego art. 6 ust. 2 poprzez usunięcie z przepisu podmiotowych wyłączeń kategorii osób, co do których ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania informacji ze względu prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych nie może mieć zastosowania.</p>	<p>zapewnioną możliwość, aby w ramach informacji sektora publicznego przekazywanych lub udostępnianych do ponownego wykorzystywania znajdowały się dane osobowe, jeżeli takie ujawnienie przewidziane zostało przepisami prawa państwa członkowskiego. Ochrona danych osobowych z góry nie wyłącza zatem możliwości ponownego wykorzystywania danych osobowych w ramach informacji sektora publicznego.</p> <p>Wyjaśnienia do art. 6 ust. 2.</p> <p>W opinii KPRM projektowane rozwiązanie nie narusza prawa do prywatności i ochrony danych osobowych osób pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji. Należy zauważyć, że dostęp do informacji dotyczących osób pełniących funkcje publiczne i pozostających w związku z ich pełnieniem pozostaje od lat przedmiotem wypowiedzi Trybunału Konstytucyjnego, sądów administracyjnych oraz doktryny. W orzecznictwie przyjmuje się pewną gradację dostępności informacji w zależności od tego, z jakiej sfery one pochodzą. Inaczej traktuje się informacje o jednostce dotyczące jej sfery zawodowej, wykonywania przez nią funkcji publicznych, podejmowania różnego rodzaju działań w sferze publicznej, inaczej zaś informacje dotyczące tego, co dla człowieka intymne, indywidualne, niedostępne dla szerszej publiczności. Zwykle wskazuje się, że do prywatności jednostki należą informacje dotyczące jej zdrowia, życia rodzinnego, towarzyskiego, seksualnego, sposobu spędzania wolnego czasu, sytuacji majątkowej. Sądowictwo</p>
--	--	---	--

				<p>administracyjne i doktryna opowiada się za szerokim rozumieniem pojęcia osoby pełniącej funkcje publiczne . Przyjmuje się, że wymieniony w art. 115 § 13 i 19 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny katalog osób uznanych przez ustawodawcę za funkcjonariuszy publicznych ma charakter jedynie podstawowy i niewyczerpujący. Podkreśla się, że pojęcie "osoby pełniącej funkcję publiczną" ma na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej (a w konsekwencji w projektowanej ustawie) autonomiczne i szersze znaczenie niż pojęcie funkcjonariusza publicznego, o którym mowa w Kodeksie karnym. Najprostszym wyjaśnieniem pojęcia osoby pełniącej funkcję publiczną jest przyjęcie, że osoba, aby mogła być za taką uznana, musi w ramach instytucji publicznej realizować w pewnym zakresie nałożone na tę instytucję zadania publiczne, z wyłączeniem stanowisk usługowych i technicznych.</p> <p>Osobą pełniącą funkcję publiczną jest każdy, kto pełni funkcję w organach władzy publicznej lub też w strukturach osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, jeżeli tylko funkcja ta ma związek z dysponowaniem majątkiem państwowym lub samorządowym albo zarządzaniem sprawami związanymi z wykonywaniem swych zadań przez władze publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują lub gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.</p> <p>Wykładni pojęcia funkcji publicznej dokonał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 marca 2006 r. (sygn. K17/05). W ocenie TK, aby zdekodować to pojęcie należy badać czy określona osoba w ramach instytucji publicznej realizuje</p>
--	--	--	--	---

				<p>w pewnym zakresie nałożone na tę instytucję zadanie publiczne. Chodzi zatem o podmioty, którym przysługuje co najmniej wąski zakres kompetencji decyzyjnej w ramach instytucji publicznej. W tym kontekście Trybunał zaznaczył, że nie każdy pracownik takiej instytucji będzie tym funkcjonariuszem, którego sfera chronionej prywatności może być zawężona z perspektywy uzasadnionego interesu osób trzecich, realizującego się w ramach prawa do informacji. Nie można twierdzić, że w wypadku ustalenia kręgu osób, których życie prywatne może być przedmiotem uzasadnionego zainteresowania publiczności, istnieje jednolity mechanizm czy kryteria badania zakresu możliwej ingerencji. TK dostrzegł, że trudno byłoby stworzyć ogólny, abstrakcyjny, a tym bardziej zamknięty katalog tego rodzaju funkcji i stanowisk.</p> <p>W orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że informacje (w tym dane osobowe) dotyczące osób pełniących funkcje publiczne związane z pełnieniem tych funkcji są jawne i podlegają udostępnieniu każdemu zainteresowanemu.</p> <p>Przykładowo wyrokiem z dnia 21 czerwca 2018 r. (sygn. SA/Wa 735/17) NSA uznał, że nazwiska ekspertów przygotowujących podstawę programową dla szkół są jawne i podlegają udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. W ocenie NSA, ingerencja w prywatność polegająca na ujawnieniu nazwiska osoby pełniącej funkcje publiczną nie przekracza granicy intymności oraz życia rodzinnego wyznaczonej przepisami art. 47 i art. 61 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 8 i art. 10 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka</p>
--	--	--	--	---

				<p>i Podstawowych Wolności. Mieści się w ramach wyjątku sformułowanego w art. 5 ust. 2 zdanie drugiej ustawy o dostępie do informacji publicznej odczytywanego w kontekście równoważnych norm konstytucyjnych ustanawiających prawo do dostępu do informacji publicznej oraz ochronę prywatności. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że pełnienie funkcji publicznej nie może prowadzić do pozbawienia danej osoby sfery, w której pozostaje ona wolna od zewnętrznego zainteresowania. Jako przykładowe informacje, które nie dotyczą pełnienia funkcji publicznej i nie są z nią związane można wymienić, informacje dotyczące korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, informacje o hobby, zainteresowaniach, sposobie spędzania wolnego czasu, przynależności wyznaniowej, stanie zdrowia, stanie rodzinnym, prywatnym numerze telefonu, prywatnym adresie mailowym, adresie zamieszkania.</p> <p>W innym wyroku wydanym już po wejściu w życie RODO WSA w Olsztynie (wyrok z 19 października 2018 r., II SA/OI 542/18) stwierdził, że lekarze, niebędący funkcjonariuszami publicznymi, ale podlegający wpisowi do właściwego rejestru, nie mogą korzystać z ochrony danych w rejestrze tym zawartych – w szczególności dotyczy to ich imion i nazwisk. Lekarze wykonują zawód zaufania publicznego i szczególnej odpowiedzialności, stąd też winni być podmiotami możliwymi do pełnej identyfikacji na płaszczyźnie zawodowej. Przepisy: art. 5 ust. 1 pkt b, art. 6 ust. 1 pkt c RODO, art. 23 i art. 24 KC oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej „nie wykluczały możliwości uwzględnienia wniosku skarżącego w zakresie udostępnienia imion i nazwisk lekarzy</p>
--	--	--	--	--

				<p>legitymujących się specjalizacją z onkologii klinicznej, świadczących usługi medyczne finansowane ze środków publicznych w poszczególne dni i godziny, którzy zostali sprawozdani przez Ośrodek. Powołane (...) przepisy RODO dotyczą bowiem zbierania i przetwarzania danych osobowych osób fizycznych, a nie ich udostępniania w ramach dostępu do informacji publicznej”.</p> <p>Po drugie, projektowany przepis stanowi odzwierciedlenie obowiązującego ograniczenia prawa do prywatności na gruncie art. 6 ust. 2 ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Wreszcie co istotne, symetryczne ograniczenie prawa do prywatności występuje na gruncie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej (art. 5). Usunięcie projektowanego przepisu doprowadziłoby do rozwarstwienia przepisów dwóch ustaw informacyjnych i skutkowałoby istotną niepewnością prawną w zakresie realizacji podstawowych uprawnień, których zapowiedź została sformułowana w art. 61 Konstytucji RP.</p> <p>Po trzecie, należy wskazać, że informacje o osobach pełniących funkcje publiczne mających związek z pełnieniem tych funkcji są udostępniane na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej. BIP obok centralnego repozytorium informacji publicznej stanowi tzw. bezwnioskowy tryb ponownego wykorzystywania, którego konsekwencją jest możliwość wykorzystywania informacji w nim udostępnionych bez konieczności składania wniosku. BIP realizuje zatem cele zarówno dostępu do informacji publicznej, jak i ponownego wykorzystywania informacji sektora</p>
--	--	--	--	---

				<p>publicznego. Usunięcie zatem przedmiotowego ograniczenia prywatności w zakresie informacji o osobach pełniących funkcje publiczne spotęgowałoby niepewność prawną w zakresie możliwości wykorzystywania przez każdego zainteresowanego informacji udostępnianych na podstawie przepisów prawa (w wyniku realizacji obowiązków wynikających z prawa powszechnie obowiązującego) w BIP.</p> <p>Konkludując celem projektowanego art. 6 ust. 2 jest ochrona informacji ze sfery prywatności. Granicę ochrony prywatności na gruncie tego przepisu wyznacza informacja o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji. Przepis swoim zakresem nie obejmuje – jak wskazał Prezes UODO – „nawet najbardziej wrażliwych informacji”, a jedynie te, które są nierozzerwalnie związane z pełnieniem funkcji publicznych.</p> <p>Jednocześnie projektodawca w celu zachowania spójności z przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej uwzględni uwagę Prezesa PUODO w zakresie w jakim dotyczy informacji o osobach wykonujących zawody lub działalność regulowaną.</p>
38.	Fundacja ePaństwo	Art. 6 ust. 2	Również wyjątki zawarte w art. 6 ust. 2 projektu ustawy wydają się za zbyt wąsko przedstawione. Wyłącznie kwestią interpretacji – wynikającą z art. 7 ust. 4 pkt 2 projektu, przepisów ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (również w kształcie proponowanym w art. 48 projektu), przepisów z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych jest możliwość ponownego wykorzystywania danych osobowych osób pełniących funkcje w podmiotach wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS).	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z przepisu art. 6 ust. 2 projektu ustawy usunięte zostanie wyłączenie dot. osób wykonujących zawody lub działalność regulowaną.</p>

			<p>W art. 6 ust. 2 projektu jako dopuszczalne do ponownego wykorzystywania wskazano natomiast wprost wyłącznie (poza danymi osób pełniących funkcje publiczne) dane osób z rejestrów zawodów i działalności reglamentowanej, które – podobnie jak Krajowy Rejestr Sądowy są jawne na mocy innych przepisów. Z uwagi na to, że dane z KRS stanowią będą najprawdopodobniej również dane o wysokiej wartości oraz z uwagi na to, że istnieje na nie duży popyt, który związany jest z gwarancjami bezpieczeństwa obrotu prawnego, proponujemy aby wprost określić je jako wyjątek od generalnego ograniczenia wykorzystywania danych osobowych. Przedstawione w art. 48 projektu rozwiązania dają bowiem Ministrowi Sprawiedliwości pełną swobodę w określeniu zakresu przekazywanych danych z KRS – również w zakresie zawężenia kategorii danych.</p>	
39.	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów	Art. 6 ust. 3	<p>Wątpliwości dotyczą tego, czy art. 30a ustawy o muzeach wprowadzony poprzednią ustawą re-use, pozwalający na ograniczenie dostępu do informacji służących do zapewnienia bezpieczeństwa muzealnym, czy też jest podstawą do odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie. Obecny projekt ustawy tego nie doprecyzowuje. (patrz ekspertyza str. 163 „Kolizja z Ustawą o muzeach”).</p> <p>Ponadto nie jest jasne, czy art. 2 ust. 8 ustawy o muzeach nie należy traktować jako lex specialis w tej kwestii wyłączający udostępnienie zbiorów w celach innych niż edukacyjne i naukowe. (patrz ekspertyza str. 161).</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>1. Art. 30a ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902). Art. 30a ustawy o muzeach ogranicza dostęp do określonych rodzajów informacji służących do zapewnienia bezpieczeństwa muzealnym i w związku z tym ograniczeniu podlegać będzie również prawo do ponownego wykorzystywania ISP (art. 6 ust. 3 projektu). Wskazane ograniczenie stanowić będzie podstawę do odmowy przekazania ISP na wniosek.</p> <p>2. Art. 2 ust. 8 ustawy o muzeach. Przepis art. 2 ust. 8 dotyczy zbiorów muzealnych, przedmiotem ponownego wykorzystywania co do zasady nie będzie obiekt muzealny a jego digitalizat, metadane etc. Ponadto należy również podkreślić, że zgodnie z art. 2 pkt 8 ustawy o muzeach muzeum realizuje cele określone w art. 1 tej ustawy, w szczególności przez udostępnianie zbiorów do</p>

				celów edukacyjnych i naukowych. Zwrot „w szczególności” zastosowany w art. 2 ustawy o muzeach wskazuje, że nie są to jedyne zadania, które realizuje muzeum, a przykładowy katalog. Udostępnianie zbiorów do celów edukacyjnych i naukowych nie wyłącza tym samym możliwości udostępniania lub przekazywania przez muzeum ISP do innych celów. Przy czym należy ponowić zastrzeżenie, że przedmiotem ponownego wykorzystywania co do zasady nie będzie sam obiekt muzealny, a np. jego digitalizat.
40.	Fundacja ePaństwo	Art. 6 ust. 4 pkt 1	Nie znajdujemy również uzasadnienia dla ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania w zakresie informacji sektora publicznego, których wytwarzanie przez podmioty zobowiązane nie należy do zakresu ich zadań publicznych przewidzianych prawem (art. 6 ust. 4 pkt 1). Wyłącza to wiele materii informacji na temat działalności tychże podmiotów. Za przykład mogą chociażby służyć wspomniane rejestry umów, których przygotowanie wykracza poza obowiązki przewidziane przepisami prawa. Należy ten przepis usunąć z treści projektu.	Uwaga nieuwzględniona Art. 6 ust. 4 pkt 1 projektu ustawy stanowi implantację art. 1 ust. 2 lit. a dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym dyrektywa nie ma zastosowania do dokumentów, których wydawanie jest działalnością wykraczającą poza zakres zadań publicznych zainteresowanych organów sektora publicznego określonych przepisami ustawowymi lub innymi wiążącymi przepisami w państwie członkowskim lub, w przypadku braku takich przepisów, określonych zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w zainteresowanym państwie członkowskim, o ile zakres zadań publicznych jest przejrzysty i podlega przeglądowi.
41.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 6 ust. 4 pkt 3	Ograniczenie ponownego wykorzystywania, zawarte w art. 6 ust. 4 pkt 3 projektu ustawy, zostało sformułowane z odwołaniem się do ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231 oraz z 2020 r. poz. 288), prawa do baz danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2134 oraz z 2020 r. poz. 288), prawa do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2018 r. poz.	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony.

		<p>432 oraz z 2020 r. poz. 288), prawa własności przemysłowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 286, 288, 1086 i 2309) lub prawa własności przemysłowej podlegającego ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej. Równocześnie, ponowne wykorzystywanie podlega ograniczeniu w stosunku do informacji objętych tymi prawami, gdy przysługują one podmiotom innym niż podmioty zobowiązane. Tymczasem, zgodnie z motywem 54 wdrażanej Dyrektywy 2019/1024, <i>„Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawa własności intelektualnej osób trzecich. W celu uniknięcia wątpliwości określenie „prawa własności intelektualnej” odnosi się tylko do praw autorskich i praw pokrewnych, w tym form ochrony sui generis. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do dokumentów objętych prawem własności przemysłowej, takich jak patenty, zarejestrowane wzory i zarejestrowane znaki towarowe. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na istnienie ani na własność praw własności intelektualnej organów sektora publicznego ani też nie ogranicza wykonywania tych praw w żaden sposób wychodzący poza granice określone w niniejszej dyrektywie”</i>. W tej materii właściwa implementacja prawa unijnego powinna zmierzać do przedmiotowego wyłączenia informacji objętych prawem własności przemysłowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 286, 288, 1086 i 2309) lub prawa własności przemysłowej podlegającego ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej. Ewentualne ograniczenie ponownego wykorzystywania ze względu na prawa własności przemysłowej powinno zaś dotyczyć informacji objętych</p>	
--	--	--	--

			tymi prawami, gdy przysługują one również podmiotom zobowiązany.	
42.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 6	<p>GUS proponuje po art. 6 dodanie art. 6a w brzmieniu: „Art. 6a. 1. Przetwarzanie danych statystycznych, w szczególności danych osobowych do celów statystycznych, uzyskanych w badaniach statystycznych określonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, oraz w innych badaniach statystycznych, odbywa się na zasadach i podlega ograniczeniom określonym w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. 2. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega wyłączeniu w przypadku danych jednostkowych identyfikowalnych, o których mowa w art. 2 pkt 8a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.” Proponowany przepis ma na celu zapewnienie bezwzględnego przestrzegania przy ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego zasad przetwarzania danych statystycznych oraz tajemnicy statystycznej, uregulowanych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97). GUS podtrzymuje uwagę zgłoszoną przy piśmie z dnia 11 września 2020 r. dotyczącą potrzeby dodania art. 6a do projektowanej ustawy (<i>vide</i> uwaga nr 65 w zestawieniu uwag). GUS proponuje po art. 6 dodanie art. 6a w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy reguluje kwestię relacji przepisów ustaw szczególnych i przepisów projektowanej ustawy (reguły kolizyjne). Zgodne z art. 7 ust. 1 projektu ustawy w przypadku zbiegu przepisów zastosowanie znajdować będą przepisy ustawy szczególnej, które w sposób odmienny niż projektowana ustawa regulują zasady, warunki i tryb dostępu do ISP (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 226⁸). Regulację art. 7 ust. 1 należy wiązać z przepisem art. 6 ust. 3 projektu, w którym przewidziano przesłankę ograniczającą prawo do ponownego wykorzystywania informacji będących ISP, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw. Należy przy tym podkreślić, że zawarte w art. 6 ust. 3 sformułowanie „dostęp jest ograniczony” należy odnosić nie tylko do przepisów innych ustaw, w których wprost wskazano na ograniczenie dostępu do określonych danych przez użycie właśnie takiego zwrotu lub tożsamego, ale również do takich regulacji, które w sposób pozytywny określają reguły dostępu do informacji (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora</p>

⁸ W omawianym zakresie art. 7 ust. 1 projektu ustawy jest tożsamy z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

			<p>„Art. 6a. 1. Przetwarzanie danych statystycznych, w szczególności danych osobowych do celów statystycznych, uzyskanych w badaniach statystycznych określonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, oraz w innych badaniach statystycznych, odbywa się na zasadach i podlega ograniczeniom określonym w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.</p> <p>2. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega wyłączeniu w przypadku danych jednostkowych identyfikowalnych, o których mowa w art. 2 pkt 8a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.”.</p> <p>Proponowany przepis ma na celu zapewnienie bezwzględnego przestrzegania przy ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego zasad przetwarzania danych statystycznych oraz tajemnicy statystycznej, uregulowanych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. Propozycja ta ma ścisły związek z ww. uwagą dotyczącą konieczności uwypuklenia tajemnicy statystycznej w treści art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy.</p>	<p>publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 143⁹).</p> <p>Dodatkowo zgodnie z art. 6 ust. 1 projektu ustawy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Inną tajemnicą ustawową chronioną, o której mowa w tym przepisie jest m.in. tajemnica statystyczna. Jeżeli zatem ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443, z późn. zm.) (jako ustawa szczególna) w sposób odmienny regulować będzie dostęp do danych lub zasady ich udostępniania, czy ponownego wykorzystywania – przepisy te będą znajdować pierwszeństwo przed projektowaną ustawą. Mając powyższe na uwadze postulowana zmiana polegająca na wprowadzeniu do przepisów projektowanej ustawy dodatkowych regulacji wskazujących na konieczność przestrzegania przy ponownym wykorzystywaniu ISP zasad przetwarzania danych statystycznych oraz tajemnicy statystycznej, nie jest konieczna. Takie przepisy zostały w projekcie ustawy zawarte. Jest to art. 7 ust. 1 oraz powiązane z nimi art. 6 ust. 1 i 3, które stanowią dodatkowo przesłankę do wydania decyzji o odmowie przekazania ISP do ponownego wykorzystywania.</p>
43.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 7 ust. 2-5	Przepisy art. 7 ust. 2-5 projektu ustawy wprowadzają ogólną regułę kolizyjną, zgodnie z którą przepisy projektu ustawy nie naruszają ochrony danych osobowych, jednakże powstaje pytanie, czy powyższe	Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienia wstępne. Zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy 2019/1024/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca

⁹ W omawianym zakresie art. 6 ust. 3 projektu ustawy jest tożsamy z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

		<p>zastrzeżenie oraz wskazanie sposobu realizacji przez podmioty zobowiązane jednego spośród licznych obowiązków informacyjnych można uznać za owo „pogodzenie” ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego z prawem do ochrony danych osobowych. Tymczasem, zgodnie z art. 86 RODO, dane osobowe zawarte w dokumentach urzędowych, które posiada organ lub podmiot publiczny lub podmiot prywatny w celu wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, mogą zostać przez ten organ lub podmiot ujawnione zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega ten organ lub podmiot, dla pogodzenia publicznego dostępu do dokumentów urzędowych z prawem do ochrony danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Wymogi takiego pogodzenia można wywodzić z art. 6 ust. 1 lit. c oraz lit. e RODO, jak również z art. 6 ust. 2 i 3 RODO. Przepisy projektu ustawy nie przewidują szczególnych wymogów przetwarzania danych osobowych, których określenie umożliwia art. 6 ust. 2 RODO, jak i nie zawierają przepisów wskazanych w art. 6 ust. 3 RODO, zapewniających proporcjonalne stosowanie RODO, adekwatne dla celu przetwarzania, jakim jest realizacja prawa do ponownego wykorzystywania informacji. Zasadne jest, zatem, rozważenie określenia ustawowych kryteriów proporcjonalności zakresu przetwarzania danych do celu ponownego wykorzystywania.</p>	<p>2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (która ma zostać implementowana do krajowego porządku prawnego przepisami projektowanej ustawy) dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla krajowych i unijnych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) i Dyrektywy 2002/58/WE2, a także odpowiadających im przepisów prawa krajowego. Tym samym przepisy projektowanej ustawy należy odnieść do treści art. 86 i motywu 154 preambuły ogólnego rozporządzenia.</p> <p>Celem przedmiotowego przepisu ogólnego rozporządzenia jest wyznaczenie relacji między prawem do ochrony danych osobowych a dostępem do dokumentów urzędowych (na gruncie prawa krajowego dostępu do informacji publicznej), a zgodnie z dyspozycją motywu 154 również ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Zgodnie z tymi przepisami przepisy krajowe powinny godzić publiczny dostęp do dokumentów urzędowych i ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego z prawem do ochrony danych osobowych i dlatego mogą przewidywać niezbędne uwzględnienie prawa do ochrony danych osobowych na podstawie tego rozporządzenia. Łączna interpretacja art. 86 i motywu 154 preambuły RODO pozwala na</p>
--	--	--	---

				<p>wyprowadzenie wniosku, że ogólne rozporządzenie nie wyłącza możliwości ujawnienia danych osobowych stanowiących informacje sektora publicznego w ramach ponownego wykorzystywania, o ile przepisy prawa krajowego to przewidują. Uznanie ponownego wykorzystywania za interes publiczny na gruncie art. 86 oznacza, że RODO nie wyłącza możliwości ujawnienia danych osobowych stanowiących informacje sektora publicznego w ramach ponownego wykorzystywania. Oznacza to, że krajowe organy publiczne lub podmioty publiczne (czyli na gruncie projektu - podmioty zobowiązane), powinny mieć zapewnioną możliwość, aby w ramach informacji sektora publicznego przekazywanych lub udostępnianych do ponownego wykorzystywania znajdowały się dane osobowe, jeżeli takie ujawnienie przewidziane zostało przepisami prawa państwa członkowskiego. Ochrona danych osobowych z góry nie wyłącza zatem możliwości ponownego wykorzystywania danych osobowych w ramach informacji sektora publicznego.</p> <p>1. Art. 7 ust. 4 i 5 – przepisy zostaną usunięte z projektu.</p> <p>2. Art. 7 ust. 3 – wyjaśnienie. Podmiot zobowiązany zbierając dane osobowe do określonych celów nie jest w stanie antycypować, że przedmiotowe dane potencjalnie w przyszłości mogą być objęte wnioskiem o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Nie ulega wątpliwości, że dane osobowe mogą zostać przekazane lub udostępniane do ponownego wykorzystywania, o ile istnieje podstawa prawna</p>
--	--	--	--	--

				wymieniona w art. 6 ust. 1 RODO. Należy zauważyć jednocześnie, że samo działanie na danych osobowych objętych wnioskiem, które ostatecznie nie stanowić będzie samego przekazania lub udostępniania danych do ponownego wykorzystywania, np. polegające w szczególności na anonimizacji danych (depersonalizacji informacji sektora publicznego w części w jakiej zawiera dane osobowe) i w konsekwencji przekazanie do ponownego wykorzystywania jedynie zanonimizowanej informacji sektora publicznego, może zostać uznane za operację przetwarzania danych osobowych. Wówczas w świetle art. 13 ust. 3 RODO pojawia się wątpliwość, czy podmiot zobowiązany przetwarzający dane osobowe w ramach realizacji ustawowo nałożonych na niego obowiązków (realizacja przepisów o ponownym wykorzystywaniu) będzie zobligowany wypełnić przedmiotowy obowiązek informacyjny. Po drugie pojawia się zagadnienie praktycznych możliwości realizacji art. 13 ust. 3 RODO przez podmiot zobowiązany, w szczególności, gdy przedmiotem wniosku o ponowne wykorzystywanie nie są pojedyncze dane, a np. baza danych i podmiot zobowiązany nie dysponuje informacjami pozwalającymi na efektywną realizację obowiązku informacyjnego, nawet w sytuacji, gdy ostatecznym sposobem załatwienia wniosku nie jest przekazanie danych osobowych.
44.	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Art. 7 ust. 3-5	Zgodnie z art. 7 ust. 2 projektu <i>przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie danych osobowych</i> . W ust. 3 – 5 ww. przepisu zawarto natomiast – w sprzeczności z ww. ust. 2 -wyłączenia stosowania RODO. Zgodnie z projektowanym przepisem <i>do przetwarzania danych osobowych w celu udostępniania</i>	Uwaga uwzględniona częściowo 1. Art. 7 ust. 4 i 5 – uwaga uwzględniona. Projektodawca uwzględni uwagę Prezesa UODO w zakresie projektowanego art. 7 ust. 4 i 5. W opinii projektodawcy spełnienie wtórnego obowiązku informacyjnego przez użytkownika informacji

		<p><i>lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania przepisu art. 13 ust. 3 RODO nie stosuje się. Projektodawca przewiduje, że do przetwarzania przez użytkownika, w celu ponownego wykorzystywania, danych osobowych: osób pełniących funkcje publiczne mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania tych funkcji; osób fizycznych reprezentujących osoby prawne, w tym ich danych kontaktowych; obejmujących nazwę (firmę), numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo imię i nazwisko kontrahenta podmiotu zobowiązanego; osób wykonujących zawody lub działalność regulowaną w zakresie w jakim zostały udostępnione lub przekazane przez podmioty zobowiązane do ponownego wykorzystania – przepisów art. 14 ust. 1–4 RODO nie stosuje się. W projektowanym przepisie Projektodawca proponuje również, że obowiązek, o którym mowa w art. 19 RODO, podmiot zobowiązany wykonuje przez zaktualizowanie danych odpowiednio na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, na portalu otwartych danych lub w inny sposób.</i></p> <p>Wobec powyższego organ nadzorczy zwraca uwagę, że ograniczenia stosowania przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych po pierwsze nie mogą prowadzić do wyłączenia praw oraz mogą następować tylko gdy ograniczenie jest środkiem niezbędnym i proporcjonalnym do celów, ze względu na które jest wprowadzane. Po drugie ograniczenia mogą mieć miejsce tylko w ściśle wskazanych w przepisach RODO przypadkach oraz, po trzecie, mogą następować jedynie z uwzględnieniem zastosowania odpowiednich gwarancji w treści aktów prawnych ograniczających. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 1 RODO <i>prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlegają administrator danych lub podmiot przetwarzający, może</i></p>	<p>sektora publicznego zawierającej dane osobowe powinno być każdorazowo oceniane w kontekście potencjalnego wyłączenia przedmiotowego obowiązku w oparciu o przesłanki wymienione w art. 14 ust. 5 RODO. Z kolei obowiązek powiadomienia, o którym mowa w art. 19 RODO należy rozpatrywać w kontekście możliwości jego realizacji lub niewspółmiernie dużego wysiłku.</p> <p>2. Art. 7 ust. 3 – uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W odniesieniu do art. 7 ust. 3 projektodawca proponuje zachowanie przedstawionego w opiniowaniu brzemienia przepisu, tj. „do przetwarzania danych osobowych w celu udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania przepisu art. 13 ust. 3 RODO nie stosuje się”. Podmiot zobowiązany zbierając dane osobowe do określonych celów nie jest w stanie antycypować, że przedmiotowe dane potencjalnie w przyszłości mogą być objęte wnioskiem o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Nie ulega wątpliwości, że dane osobowe mogą zostać przekazane lub udostępniane do ponownego wykorzystywania, o ile istnieje podstawa prawna wymieniona w art. 6 ust. 1 RODO. Należy zauważyć jednocześnie, że samo działanie na danych osobowych objętych wnioskiem, które ostatecznie nie stanowić będzie samego przekazania lub udostępniania danych do ponownego wykorzystywania, np. polegające w szczególności na anonimizacji danych (depersonalizacji informacji sektora publicznego w części w jakiej zawiera dane osobowe) i w konsekwencji przekazanie do ponownego wykorzystywania jedynie</p>
--	--	---	---

		<p><i>aktem prawnym ograniczyć zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 12-22 RODO i w art. 34 RODO, a także w art. 5 RODO o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12-22 RODO jeżeli ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym celom wskazanym w art. 23 ust. 1 lit. a – j RODO. Ponadto, art. 23 ust. 2 RODO określa jakie szczegółowe przepisy zawierać bezwzględnie musi akt prawny ograniczający zakres obowiązków i praw przewidzianych w RODO.</i></p> <p>W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie jest zatem dopuszczalne wyłączanie realizacji praw informacyjnych poprzez przyjęcie przepisów o niestosowaniu art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 1-4 RODO, bowiem postanowienia zawarte w art. 7 ust. 3-4 projektu naruszają istotę podstawowych praw i wolności osób, które będą pozbawione szeregu praw i informacji zagwarantowanych im przepisami art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 1-4 RODO. Przyjęcie takiego rozwiązania w art. 7 ust. 3-4 projektu nie znajduje racji bytu tym bardziej w sytuacji gdy, jak wynika z dyrektywy 2019/1024/UE, nie jest to środkiem niezbędnym. W motywie 71 dyrektywy 2019/1024/UE wprost wskazano bowiem, że <i>dyrektywa ta nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych, w tym prawa do prywatności, ochrony danych osobowych, prawa własności oraz integracji osób z niepełnosprawnościami.</i> Należy również wskazać, że cel jakim jest ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nie mieści się w katalogu celów określonych w art. 23 ust. 1 lit. a-j RODO. W konkluzji, przedmiotowe ust. 3-4 w art. 7 projektu są niezgodne z zasadą zgodności z prawem wynikającą z art. 5 ust. 1 lit. a RODO oraz pozostają w</p>	<p>zanonimizowanej informacji sektora publicznego, może zostać uznane za operację przetwarzania danych osobowych. Wówczas w świetle art. 13 ust. 3 RODO pojawia się wątpliwość, czy podmiot zobowiązany przetwarzający dane osobowe w ramach realizacji ustawowo nałożonych na niego obowiązków (realizacja przepisów o ponownym wykorzystywaniu) będzie zobligowany wypełnić przedmiotowy obowiązek informacyjny. Po drugie pojawia się zagadnienie praktycznych możliwości realizacji art. 13 ust. 3 RODO przez podmiot zobowiązany, w szczególności, gdy przedmiotem wniosku o ponowne wykorzystywanie nie są pojedyncze dane, a np. baza danych i podmiot zobowiązany nie dysponuje informacjami pozwalającymi na efektywną realizację obowiązku informacyjnego, nawet w sytuacji, gdy ostatecznym sposobem załatwienia wniosku nie jest przekazanie danych osobowych.</p> <p>W przypadku podtrzymania uwagi, uprzejmie proszę Prezesa UODO o opinię w zakresie skutków postulowanego usunięcia z projektu art. 7 ust. 3 w kontekście każdorazowego informowania osoby, której dane dotyczą, na mocy art. 13 ust. 3 RODO, w sytuacji w której podmiot zobowiązany przetwarza jej dane osobowe wypełniając obowiązek nałożony przepisami prawa (również w sytuacji w której nie dochodzi do przekazania danych osobowych użytkownikowi) oraz sposobu realizacji obowiązku wynikającego z art. 13 ust. 3 RODO w ramach stosowania przepisów o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.</p>
--	--	--	--

		<p>sprzeczności z art. 7 ust. 2 projektu, zgodnie z którym przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie danych osobowych.</p> <p>Odrębnie potraktować należy brzmienie art. 7 ust. 5 projektu odnoszące się do realizacji art. 19 RODO - <i>obowiązek, o którym mowa w art. 19 RODO, podmiot zobowiązany wykonuje przez zaktualizowanie danych odpowiednio na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, na portalu otwartych danych lub w inny sposób.</i></p> <p>Zgodnie z art. 19 administrator informuje o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych lub ograniczeniu przetwarzania, których dokonał zgodnie z art. 16 RODO (Prawo do sprostowania danych), art. 17 ust. 1 RODO (Prawo do usunięcia danych) i art. 18 RODO (Prawo do usunięcia danych), każdego odbiorcę, któremu ujawniono dane osobowe, chyba że okaże się to niemożliwe lub będzie wymagać niewspółmiernie dużego wysiłku. Administrator informuje osobę, której dane dotyczą, o tych odbiorcach, jeżeli osoba, której dane dotyczą, tego zażąda. Zarówno w przepisach jak i w uzasadnieniu projektu brak jest wskazania z jakiego powodu Projektodawca przyjął takie – nieodpowiadające przepisom RODO, w szczególności art. jego 19 - rozwiązanie i w jaki sposób będzie realizowany tak ukształtowany obowiązek. Należy podkreślić, że <i>zaktualizowanie danych odpowiednio na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, na portalu otwartych danych lub w inny sposób</i> nie jest tożsame z poinformowaniem odbiorcy, któremu ujawniono dane osobowe co sprawia że, art. 7 ust. 5 projektu jest niezgodny także z zasadą zgodności z prawem wynikającą z art. 5 ust. 1 lit. a RODO. Biorąc pod uwagę przytoczone argumenty Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych oczekuje zmiany projektowanego art. 7 poprzez usunięcie</p>	
--	--	---	--

			z przepisu ust. 3-5 dotyczących ograniczenia zakresu obowiązków i praw przewidzianych w RODO.	
45.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 7 ust. 5 [UOKiK – art. 7 pkt 5]	Zgodnie z brzmieniem art. 7 pkt 5 [chodzi o art. 7 ust. 5] projektu, na podmiot zobowiązany zostaje nałożony obowiązek wynikający z art. 19 rozporządzenia 2016/679 (np. obowiązek w zakresie sprostowania lub usunięcia danych osobowych) w zakresie zaktualizowania danych na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, na portalu otwartych danych lub w inny sposób. W związku z powyższym, zasadnym wydaje się doprecyzowanie sformułowania dotyczącego „innego sposobu” wskazanego w normie. Czy taka konstrukcja przepisu oznacza, że podmiot zobowiązany będzie mógł wybrać każdy dowolny sposób wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ww. regulacji, czyli taki jaki uzna za najwłaściwszy?	Wyjaśnienie Art. 7 ust. 5 zostanie usunięty z projektu ustawy.
46.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 9 ust. 2	Proponowana zmiana: „2. W przypadku gdy prawidłowe wykonywanie zadań publicznych wymaga ograniczenia korzystania z informacji sektora publicznego przez innych użytkowników, a celu tego nie da się osiągnąć innymi sposobami, podmiot zobowiązany zawiera z użytkownikiem umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z tej informacji”. Uzasadnienie: Wszelkie ograniczenia prawa do korzystania z informacji od ogólnej zasady dostępności danych powinny dotyczyć jedynie sytuacji szczególnych, w których prawidłowa realizacja celu nie może zostać osiągnięta innymi sposobami. W takim przypadku zawarcie umowy powinno być obligatoryjne.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy formułuje w art. 9 projektu ustawy zasadę niewyłączności, zgodnie z którą podmiot zobowiązany ma generalny zakaz zawierania umów o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP. Zawarcie umowy o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP jest dopuszczalne jedynie wyjątkowo, w sytuacji gdy jest to niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań publicznych (art. 9 ust. 2 projektu ustawy). Art. 9 ust 2 projektu ustawy implementuje art. 12 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE. W motywie 48 dyrektywy 2019/1024/UE podkreślono, że określając zasady ponownego wykorzystywania dokumentów, organy sektora publicznego powinny zapewnić ich zgodność z unijnymi i krajowymi regułami konkurencji, w możliwie najszerszym

				<p>stopniu unikając zawierania umów o wyłączności z partnerami prywatnymi.</p> <p>Mając na uwadze powyższe umowy o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z ISP powinny być zawierane tylko w wyjątkowych sytuacjach, a podmiot zobowiązany powinien mieć możliwość, a nie obowiązek zawarcia takiej umowy. Należy dążyć do maksymalnego ograniczenia stosowana tego rodzaju umów.</p>
47.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 9 ust. 3	<p>Proponowana zmiana:</p> <p>„3. Umowa o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego podlega co najmniej raz w roku ocenie przez podmiot zobowiązany co do dalszego istnienia powodów jej zawarcia. Jeżeli w wyniku oceny podmiot zobowiązany stwierdzi ustanie powodów jej zawarcia, niezwłocznie wypowiada umowę ze skutkiem natychmiastowym”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>W zależności od rodzaju i zakresu informacji oraz warunków zawartej umowy może zaistnieć sytuacja, w której celowym i zasadnym będzie dokonanie oceny umowy w okresach częstszych niż raz w roku. Decyzja czy dokonać oceny raz do roku, czy w okresach częstszych powinna należeć do podmiotu zobowiązanego.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis zostanie zmieniony.</p>
48.	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Art. 10	<p>W art. 10 projektu Projektodawca określa, <i>obowiązki podmiotów zobowiązanych, które udostępniają lub przekazują informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych.</i></p> <p>W przypadku jeżeli przekazywane z użyciem systemów teleinformatycznych informacje sektora publicznego będą odnosić się do danych badawczych w rozumieniu art. 2 pkt 2 projektu, danych prywatnych w rozumieniu art. 2 pkt 5 lub danych przekazywanych przez sektor zdrowia istnieje ryzyko, że może dojść do przetwarzania danych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zdaniem projektodawcy nie ma potrzeby określenia w projektowanym przepisie - wśród obowiązków podmiotów zobowiązanych, które udostępniają lub przekazują informacje sektora publicznego zawierające dane osobowe (w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych) - obligatoryjnego dokonywania oceny skutków dla ochrony danych zgodnie z art. 35 RODO w</p>

		<p>szczególnej kategorii, wymienionych w art. 9 RODO (m.in. dane osobowe dotyczące zdrowia, ujawniając poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe). Dane te poddane są szczególnemu reżimowi przetwarzania, co oznacza, że powinny być chronione w sposób szczególny, w odróżnieniu od pozostałych kategorii danych tzw. zwykłych i mogą być przetwarzane jedynie przy spełnieniu warunków określonych w art. 9 ust. 2 RODO.</p> <p>Organ nadzorczy zauważa, że motyw 53 dyrektywy 2019/1024/UE postuluje by <i>przy podejmowaniu decyzji w sprawie zakresu i warunków ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego zawierających danych osobowe, na przykład w sektorze zdrowia, wymagane może być przeprowadzenie oceny skutków dla ochrony danych zgodnie z art. 35 RODO.</i> Zgodnie z ww. przepisem RODO jeżeli dany rodzaj przetwarzania - w szczególności z użyciem nowych technologii - ze względu na swój charakter, zakres, kontekst i cele z dużym prawdopodobieństwem może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych, administrator przed rozpoczęciem przetwarzania dokonuje oceny skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych.</p> <p>W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych rekomendowanym rozwiązaniem jest określenie w projektowanym przepisie - wśród obowiązków podmiotów zobowiązanych, które udostępniają lub przekazują informacje sektora publicznego zawierające dane osobowe (w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych) - obowiązkowego dokonywania oceny skutków dla ochrony danych zgodnie z art. 35 RODO w przypadku przetwarzania danych badawczych w rozumieniu art. 2 pkt</p>	<p>przypadku przetwarzania danych badawczych w rozumieniu art. 2 pkt 2 projektu, danych prywatnych w rozumieniu art. 2 pkt 5 projektu i danych przekazywanych przez sektor zdrowia. Obowiązek ten, jak i pozostałe obowiązki administratora oraz uprawnienia osób, których dane dotyczą wynika wprost z przepisów RODO. Powtarzanie przedmiotowych norm byłoby nadregulacją i pozostawało w sprzeczności z Zasadami techniki prawodawczej.</p>
--	--	---	--

			2 projektu, danych prywatnych w rozumieniu art. 2 pkt 5 projektu i danych przekazywanych przez sektor zdrowia. Takie rozwiązanie realizowałoby założenia dyrektywy 2019/1024/UE, jak również spełniało zasady poufności i integralności danych osobowych wynikające z art 5 ust. 1 lit. f RODO4 oraz zminimalizowało by ryzyko ujawnienia szczególnych kategorii danych osobowych określonych w art. 9 RODO.	
49.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 10 ust. 2	Budzi wątpliwości zapis "Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego poprzez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”, zapewnia dostępność, stabilność, utrzymanie przez cały cykl użytkowania, jednolitość sposobu korzystania i standardów, łatwość użytkowania oraz bezpieczeństwo stosowanego API." Czy nie będzie ograniczał postęp technologiczny, a co za tym idzie, nie będzie powodował wygaszania systemów informacyjnych?	Uwaga nieuwzględniona Uwaga nie ma charakteru prawnolegislacyjnego.
50.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 10 ust. 3	Proponowana zmiana: „3. Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do tworzenia informacji sektora publicznego, ich przetwarzania w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie oraz sporządzania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań”. Uzasadnienie: Sformułowanie „podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności” rozumiane może w ten sposób, że każde czynności, które nie są czynnościami prostymi uznawane są za nieproporcjonalne.	Uwaga nieuwzględniona Art. 10 ust. 3 projektu ustawy implementuje art. 5 ust. 3 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym organy sektora publicznego nie są zobowiązane do tworzenia czy dostosowywania dokumentów (ISP) ani dostarczania wyciągów w przypadku gdy wymagałoby to nieproporcjonalnie dużego wysiłku, wykraczającego poza prostą czynność. Należy dodatkowo wskazać, że projektodawca wprowadzi do przepisów ustawy dodatkową procedurę, zgodnie z którą w sytuacji, o której mowa w art. 10 ust. 3, podmiot zobowiązany będzie zobligowany do poinformowania o przyczynach braku możliwości przekazania ISP (w sposób wskazany we wniosku) i wskazania w jaki sposób lub w jakiej formie ISP może zostać przekazana. Wnioskodawca będzie mógł przyjąć ofertę podmiotu zobowiązanego lub ją odrzucić (złożyć

				sprzeciw). W przypadku złożenia sprzeciwu – zostanie wydana decyzja o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie ISP.
51.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 10 ust. 4	<p>Proponowana zmiana: „4. Podmiot zobowiązany może przekazywać lub udostępniać do ponownego wykorzystywania kod źródłowy programu komputerowego opracowany w ramach realizacji zadań publicznych”.</p> <p>Uzasadnienie: Zmiany w postaci „przekazać” na „przekazywać” oraz „opracowanego” na „opracowany” poprawiają stylistykę i nie wprowadzają zmian merytorycznych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>1. Zmiana słowa „przekazać” na „przekazywać” Przekazywanie ISP dotyczy trybu wnioskowego – podmiot zobowiązany przekazuje określone ISP na wniosek złożony przez zainteresowanego. Jest to czynność jednorazowa. W odróżnieniu od trybu pozawnioskowego w ramach którego podmiot zobowiązany udostępnia (permanently, cały czas) określone ISP w systemie teleinformatycznym). Jest to w związku z tym udostępnianie, a nie udostępnienie.</p> <p>2. Zmiana słowa „opracowanego” na „opracowany”. Opracowywany jest program komputerowy, którego częścią jest kod źródłowy.</p>
52.	Fundacja ePaństwo	Art. 10 ust. 4	<p>Z ogromnym zadowoleniem przyjmujemy zaproponowane w art. 10 ust. 4 rozwiązanie polegające na dopuszczeniu do fakultatywnego udostępnienia kodu źródłowego programu komputerowego. Jednakże, w naszej opinii powinna to być generalna zasada, a nie jak – wobec brzmienia art. 6 ust. 4 pkt 6 projektu – wyjątek od zasady braku możliwości ponownego wykorzystywania programu komputerowego – również w kontekście jego kodu źródłowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W projekcie ustawy ograniczono prawo do ponownego wykorzystywania w zakresie ISP stanowiących program komputerowy (art. 6 ust. 4 pkt 6). Wprowadzenie wskazanego ograniczenia związane jest z rozumieniem definicji „dokumentu” przyjętej na gruncie dyrektywy 1024/2019/UE. Zgodnie z motywem 30 preambuły do dyrektywy definicja „dokumentu” wskazana w art. 2 pkt 6 dyrektywy nie obejmuje programów komputerowych. Jednocześnie jednak państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania dyrektywy na programy komputerowe. W związku z powyższym w art. 10 ust. 4 projektu ustawy wskazano możliwość udostępnienia lub przekazywania przez podmioty zobowiązane do ponownego wykorzystywania kodów źródłowych</p>

				(oraz innych elementów) programów komputerowych opracowanych w ramach realizacji zadań publicznych. Decyzja w tym zakresie należeć będzie do podmiotu zobowiązanego. Wprowadzenie do projekt ustawy możliwości fakultatywnego przekazania lub udostępniania do ponownego wykorzystywania kodu źródłowego programu komputerowego jest nowym rozwiązaniem w obszarze regulacyjnym ponownego wykorzystywania. Mając jednak na uwadze przytoczone w uwadze argumenty (które należy uznać za trafne) niewykluczone, że w przyszłości zmiany w tym zakresie będą dalej idące.
53.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 11 ust. 1	W przypadku bibliotek wszystkich rodzajów opracowanie wymaganych warunków i informacji może być niemożliwe, a ewentualne koszty realizacji udostępnienia danych na podstawie wniosków - niewspółmiernie wysokie. Należy doprecyzować zasady udostępniania warunkowego i bezwarunkowego.	Uwaga nieuwzględniona Tożsame przepisy funkcjonują już obecnie (art. 11 ust. 1 ustawy z 2016 r.) i nie stanowią dla podmiotów zobowiązanych problemów. Poza tym art. 11 ust. 1 projektu dotyczy udostępnienia informacji przez podmiot zobowiązany. Szereg podmiotów udostępnia je na swoich stronach BIP.
54.	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Art. 13	Zgodnie z art. 13 projektu podmiot zobowiązany odpowiada za zgodność z obowiązującymi przepisami, dostępność, poprawność, aktualność, kompletność i jakość informacji sektora publicznego, które udostępnia lub przekazuje do ponownego wykorzystywania. Wskazać zatem trzeba, że zgodnie z motywem 52 dyrektywy 2019/1024/UE <i>proces anonimizacji informacji jest sposobem pogodzenia względów przemawiających za umożliwieniem ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w jak najszerszym zakresie z obowiązkami wynikającymi z przepisów o ochronie danych.</i> Dlatego też Projektodawca powinien rozszerzyć katalog obowiązków podmiotu zobowiązanego o dokonywanie prawidłowej anonimizacji w rozumieniu art. 2 ust. 7	Uwaga nieuwzględniona W opinii projektodawcy niezasadne jest rozszerzenie katalogu obowiązków podmiotu zobowiązanego o dokonywanie prawidłowej anonimizacji w rozumieniu art. 2 ust. 7 dyrektywy 2019/1024/UE zgodnie ze standardami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym opracowanym na podstawie delegacji zawartej w projekcie. Po pierwsze, projekt zawiera definicję anonimizacji, zatem oczywistym jest, że podmiot zobowiązany dokonując anonimizacji danych musi osiągnąć skutek takiej operacji, a więc nieodwracalną i trwałą depersonalizację informacji sektora publicznego, która uniemożliwia identyfikację osoby fizycznej. Po drugie, nie jest jasne w oparciu o jakie standardy,

			<p>dyrektywy 2019/1024/UE zgodnie ze standardami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym opracowanym na podstawie delegacji zawartej w projekcie. Przyjęcie takiego rozwiązania spowodowałoby wprowadzenie pożądanego i pomocnego ujednolicenia postępowania podmiotów zobowiązanych w zakresie wykonywania anonimizacji.</p>	<p>które miałyby zostać określone w rozporządzeniu do projektowanej ustawy, podmiot zobowiązany miałby dokonywać anonimizacji. Projektodawcy nie jest znane rozwiązanie istniejące w ustawodawstwach państw członkowskich UE, polegające na określaniu w przepisach wdrażających dyrektywy o ponownym wykorzystywaniu upoważnienia do „opracowania standardów” w przepisach wykonawczych w zakresie anonimizacji danych. W opinii KPRM nie jest to materia, która powinna być objęta przepisami służącymi transpozycji dyrektywy 2019/1024/UE, wykracza to poza cele i zakres projektowanej regulacji. Ponadto nie jest jasny szczegółowy zakres materialny takiego aktu wykonawczego.</p> <p>Ponadto, mając na uwadze Opinię 05/2014 Grupy Roboczej art. 29 w sprawie technik anonimizacji Ministerstwo Cyfryzacji opracowało już Standard bezpieczeństwa, który jest dostępny na portalu dane.gov.pl https://dane.gov.pl/pl/knowledgebase/useful-materials/standardy-otwartosci-danych i jest zalecany do stosowania przez podmioty udostępniające informacje sektora publicznego do ponownego wykorzystywania.</p>
55.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 13	<p>GUS proponuje w rozdziale 2 po art. 13 dodanie art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. Podmioty zobowiązane zapewniają: 1) interoperacyjność prowadzonych rejestrów urzędowych i systemów informacyjnych administracji publicznej; 2) stosowanie przy udostępnianiu lub przekazywaniu informacji sektora publicznego podstawowych standardów klasyfikacyjnych i identyfikacyjnych, w tym oznaczeń kodowych przyjętych w rejestrze terytorialnym,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Kwestie poruszone w uwadze dotyczą problematyki regulowanej przez ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 z późn. zm.). Projektowana ustawa nie stanowi instrumentu legislacyjnego, który mógłby realizować cele zakładane przez zgłaszającego uwagę.</p>

			<p>oraz definicji podstawowych kategorii ustalonych w rejestrach urzędowych i systemach informacyjnych administracji publicznej”.</p> <p>Dodanie art. 13a ma na celu zobowiązanie podmiotów udostępniających lub przekazujących informacje sektora publicznego, w tym dane o wysokiej wartości, do tworzenia warunków sprzyjających ponownemu wykorzystywaniu informacji sektora publicznego poprzez zwiększenie spójności zasobów informacyjnych w prowadzonych przez te podmioty rejestrach i systemach informacyjnych.</p> <p>Proponowany przepis jest konieczny dla zapewnienia spójności ze zmianami proponowanymi w art. 26 i art. 45 projektowanej ustawy (w zakresie dodania pkt 6a w art. 25 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej).</p>	
56.	Fundacja ePaństwo	Rozdział 3	<p>Ponawiamy swoją krytykę rozwiązań dotyczących warunków wykorzystywania informacji sektora publicznego (doceniając jednocześnie nowość w postaci odniesienia się do tzw. otwartych licencji) oraz kwestii opłat. Zdajemy sobie sprawę, że w znacznej mierze wynika to z treści dyrektywy, a na podstawie przeprowadzanych przez nas badań wygląda na to, że obydwa obszary nie stanowią praktycznej bariery w ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektodawca przyjmuje do wiadomości stanowisko nakreślono w uwadze. Należy jednak podkreślić, że w istotnej części przepisy regulujące określanie warunków ponownego wykorzystywania ISP stanowią odzwierciedlenie regulacji dyrektywy 2019/1024/UE.</p>
57.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 14 ust. 3	<p>W art. 14 ust. 3 projektu ustawy wprowadzona została fakultatywna możliwość określenia warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego przy zastosowaniu standardowych otwartych licencji (np. otwartych licencji typu Creative Commons). Sugerujemy obowiązek oznaczania konkretnymi licencjami CC (Wytyczne Komisji Europejskiej z 2014 r. w sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów (2014/C 240/01)¹⁰).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Celem projektowanych przepisów jest pozostawienie podmiotom zobowiązanych elastyczności w zakresie wyboru właściwych licencji. W wytycznych Komisji Europejskiej z dnia 24 lipca 2014 r. w sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów (2014/C 240/01)¹⁰.</p>

¹⁰ Obwieszczenie Komisji „Wytyczne sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów” 2014/C 240/01, Dz. Urz.

			<p>danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów zalecały wykorzystanie licencji Creative Commons 4.0 a w szczególności przekazanie do domeny publicznej CC0), zwłaszcza, że zgodnie z art. 14 ust. 2 dla utworów i baz danych, oraz art. 14 ust. 4 dla danych osobowych podmioty zobowiązane i tak będą musiały określić warunki ponownego wykorzystania.</p>	<p>W wytycznych wskazano, że w internecie dostępnych jest kilka licencji zgodnych z zasadami otwartości opisanymi przez Fundację Otwartej Wiedzy (Open Knowledge Foundation¹¹) służących promowaniu nieograniczonego ponownego wykorzystywania treści internetowych. Wskazane w uwadze licencje Creative Commons¹² zostały podane przez Komisję Europejską jako przykładowe.</p> <p>Projektodawca stoi na stanowisko, że podmioty zobowiązane powinny mieć możliwość wyboru licencji spośród dostępnych obecnie lub w przyszłości. Dzięki temu możliwe będzie „dopasowanie” właściwej licencji do warunków ponownego wykorzystywania ISP, które podmioty zobowiązane będą określać. Projektodawca może w tym zakresie jedynie zalecać użycie określonych licencji.</p>
58.	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów	Art. 14 ust. 5	<p>Wątpliwości budzi sformułowanie w ust. 5 – czy oznacza to, że muzea mogą odnieść ten przepis w praktyce do wszelkich zasobów? Dla muzeów jest to szczególnie istotne w kwestii tzw. zbiorów wrażliwych – martyrologicznych i zawierających symbole narodowe.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Art. 14 ust. 1 projektu ustawy wyraża zasadę bezwarunkowości ponownego wykorzystywania ISP, od której projekt ustawy przewiduje określone wyjątki. Przewidziano dwa rodzaje warunków ponownego wykorzystywania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obligatoryjne (art. 14 ust. 2 i 4) – fakultatywne (art. 14. ust. 5). <p>Należy jednak podkreślić, że fakultatywność, o której mowa w tym przypadku została w znacznej mierze ograniczona, bowiem podmiot zobowiązany może jedynie zdecydować o tym, czy zastosuje</p>

UE C 240 z 24.07.2014, str. 1; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52014XC0724%2801%29>.

¹¹ <http://opendefinition.org/>

¹² <http://creativecommons.org/licenses/>

				<p>dodatkowe warunki. Przedmiot tych warunków został określony w art. 15 projektu.</p> <p>Zgodnie z art. 15 ust. 1 warunki mogą dotyczyć:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji od podmiotu zobowiązanego, – obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej, – zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane informacje. <p>Oprócz warunków fakultatywnych o charakterze ogólnym (art. 15 ust. 1). W art. 15 ust. 2 projektu określono grupę warunków, która dotyczy części zasobów muzeów państwowych i samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych oraz archiwów.</p> <p>„Fakultatywność określania warunków (...) sprowadza się jedynie do podjęcia decyzji o ich zastosowaniu. Treść tych warunków ustawodawca ustalił (...). Podmiot zobowiązany nie ma więc możliwości dowolnego określania warunków ponownego wykorzystywania ISP.” (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 307¹³).</p> <p>Podmiotowi zobowiązanemu pozostawiono zatem jedynie możliwość podjęcia decyzji co do określenia dodatkowych warunków ponownego wykorzystywania w przypadkach innych niż</p>
--	--	--	--	---

¹³ W omawianym zakresie art. 14 ust. 5 projektu ustawy jest tożsamy z art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

				<p>określone w art. 14 ust. 2 i 4, a treść samych warunków została ściśle określona.</p> <p>Mając jednak na uwadze potencjalne wątpliwości interpretacyjne przepis art. 14 ust. 5 zostanie zmieniony poprzez wskazanie, że podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 15, w przypadkach innych niż określone w ust. 2 i 4 (dodanie wyrażenia: „o których mowa w art. 15”).</p> <p>Dodatkowo należy wyjaśnić, że określanie warunków ponownego wykorzystywania (obligatoryjnych lub fakultatywnych) stanowi wyjątek od zasady bezwarunkowości i powinien być on interpretowany ściśle. Oprócz regulacji art. 14 i 15 podmiot zobowiązany powinien również stosować się do wskazań art. 16 projektu ustawy, zgodnie z którym warunki ponownego wykorzystywania nie mogą w sposób nieuzasadniony ograniczać możliwości ponownego wykorzystywania ISP. Przepis ten zostanie również uzupełniony o dodatkowe kryteria jakie spełniać powinny warunki ponownego wykorzystywania, tj. kryteria obiektywizmu, proporcjonalności oraz niedyskryminacji.</p>
59.	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów	Art. 14 ust. 5	<p>Konieczne jest jednoznaczne ustalenie, czy w przypadku tzw. zbiorów wrażliwych (obiekty martyrologiczne i zawierające symbole narodowe) jest możliwe nakładanie warunków ponownego wykorzystania na podstawie art. 14 ust. 5. Należy zapewnić mechanizmy gwarantujące bezpieczeństwo w udostępnianiu tych dóbr i brać pod uwagę okoliczność, iż udostępniane wizerunki i metadane zbiorów muzealnych są częścią narodowego dziedzictwa kulturowego i stanowią symbole ważne dla kraju. Udostępnienie ważnych symboli podmiotom prywatnym do celów komercyjnych powinno odbywać się zgodnie z</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Do art. 15 ust. 2 dodany zostanie pkt stanowiący podstawę umożliwiającą określanie przez muzea, biblioteki oraz archiwa warunków ponownego wykorzystywania ISP w działalności komercyjnej lub na określonych polach eksploatacji, jeżeli dotyczyć będą one zbiorów o charakterze martyrologicznym oraz zawierają godło, barwy i hymn Rzeczypospolitej Polskiej, a także herby, reprodukcje orderów, odznaczeń lub odznak</p>

			procedurami gwarantującymi bezpieczeństwo kulturowe państwa polskiego.	honorowych, odznak lub odznak wojskowych bądź innych odznaczeń.
60.	Konfederacja Lewiatan	Art. 15 ust. 1	<p>Konfederacja Lewiatan przedstawia uwagę, która ma na celu doprecyzowanie art. 15 ust. 1 projektu w sposób niepozostawiający wątpliwości, że przepis ten zawiera zamknięty katalog warunków, które można określić dla wykorzystania w przypadkach innych niż wskazane w art. 14 ust. 2 i 4.</p> <p>Proponowana zmiana: Art. 15. 1. Warunki ponownego wykorzystywania w przypadkach innych niż określone w art. 14 ust. 2 i 4, mogą dotyczyć wyłącznie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji od podmiotu zobowiązanego; 2) obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej; 3) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane informacje. 	<p>Uwaga uwzględniona częściowo</p> <p>Doprecyzowanie, o którym mowa w uwadze zostanie wprowadzone w art. 14 ust. 5 projektu ustawy. Przepis ten zostanie zmieniony poprzez wskazanie, że podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 15, w przypadkach innych niż określone w ust. 2 i 4 (dodanie wyrażenia: „o których mowa w art. 15”).</p> <p>Wyjaśnienie dodatkowe: Art. 14 ust. 1 projektu ustawy wyraża zasadę bezwarunkowości ponownego wykorzystywania ISP, od której projekt ustawy przewiduje określone wyjątki. Przewidziano dwa rodzaje warunków ponownego wykorzystywania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obligatoryjne (art. 14 ust. 2 i 4) – fakultatywne (art. 14. ust. 5). <p>Należy jednak podkreślić, że fakultatywność, o której mowa w tym przypadku została w znacznej mierze ograniczona, bowiem podmiot zobowiązany może jedynie zdecydować o tym, czy zastosuje dodatkowe warunki. Przedmiot tych warunków został określony w art. 15 projektu.</p> <p>Zgodnie z art. 15 ust. 1 warunki mogą dotyczyć:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji od podmiotu zobowiązanego, – obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej, – zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane informacje.

				<p>Oprócz warunków fakultatywnych o charakterze ogólnym (art. 15 ust. 1). W art. 15 ust. 2 projektu określono grupę warunków, która dotyczy części zasobów muzeów państwowych i samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych oraz archiwów.</p> <p>„Fakultatywność określania warunków (...) sprowadza się jedynie do podjęcia decyzji o ich zastosowaniu. Treść tych warunków ustawodawca ustalił (...). Podmiot zobowiązany nie ma więc możliwości dowolnego określania warunków ponownego wykorzystywania ISP.” (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 307¹⁴).</p> <p>Podmiotowi zobowiązanemu pozostawiono zatem jedynie możliwość podjęcia decyzji co do określenia dodatkowych warunków ponownego wykorzystywania w przypadkach innych niż określone w art. 14 ust. 2 i 4, a treść samych warunków została ściśle określona.</p> <p>Mając jednak na uwadze potencjalne wątpliwości interpretacyjne przepis art. 14 ust. 5 zostanie zmieniony poprzez wskazanie, że podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 15, w przypadkach innych niż określone w ust. 2 i 4 (dodanie wyrażenia: „o których mowa w art. 15”).</p> <p>Dodatkowo należy wyjaśnić, że określanie warunków ponownego wykorzystywania</p>
--	--	--	--	---

¹⁴ W omawianym zakresie art. 14 ust. 5 projektu ustawy jest tożsamy z art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

				(obligatoryjnych lub fakultatywnych) stanowi wyjątek od zasady bezwarunkowości i powinien być on interpretowany ściśle. Oprócz regulacji art. 14 i 15 podmiot zobowiązany powinien również stosować się do wskazań art. 16 projektu ustawy, zgodnie z którym warunki ponownego wykorzystywania nie mogą w sposób nieuzasadniony ograniczać możliwości ponownego wykorzystywania ISP. Przepis ten zostanie również uzupełniony o dodatkowe kryteria jakie spełniać powinny warunki ponownego wykorzystywania, tj. kryteria obiektywizmu, proporcjonalności oraz niedyskryminacji.
61.	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów	Art. 15 ust 1 i 2	Ustępy 1 i 2 są ze sobą niespójne. Jeżeli ust. 1 wskazuje czego „mogą dotyczyć” warunki (a nie „dotyczą”), oznacza to, że nie jest to katalog zamknięty, zatem sformułowanie w ust. 2 mówiące, że możliwe jest określenie warunków innych niż w ust. 1 jest nadmiarowe. Wątpliwości budzi jednocześnie przyczyna, dla której przepisując treść ust. 2 z wcześniejszej ustawy re-use zachowano fragment dotyczący roszczeń osób trzecich, natomiast pominięto dotyczący obiektów martyrologicznych i zawierających symbole narodowe (art. 14 ust 2 ustawy re-use). (Wątpliwości te wskazano również w ekspertyzie, s. 164 „Warunki udostępniania”).	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Art. 14 ust. 1 projektu ustawy wyraża zasadę bezwarunkowości ponownego wykorzystywania ISP, od której projekt ustawy przewiduje określone wyjątki. Przewidziano dwa rodzaje warunków ponownego wykorzystywania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obligatoryjne (art. 14 ust. 2 i 4) – fakultatywne (art. 14. ust. 5). <p>Należy jednak podkreślić, że fakultatywność, o której mowa w tym przypadku została w znacznej mierze ograniczona, bowiem podmiot zobowiązany może jedynie zdecydować o tym, czy zastosuje dodatkowe warunki. Przedmiot tych warunków został określony w art. 15 projektu.</p> <p>Zgodnie z art. 15 ust. 1 warunki mogą dotyczyć:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji od podmiotu zobowiązanego, – obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej,

				<p>– zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępnianie lub przekazywane informacje.</p> <p>Oprócz warunków fakultatywnych o charakterze ogólnym (art. 15 ust. 1). W art. 15 ust. 2 projektu określono grupę warunków, która dotyczy części zasobów muzeów państwowych i samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych oraz archiwów.</p> <p>„Fakultatywność określania warunków (...) sprowadza się jedynie do podjęcia decyzji o ich zastosowaniu. Treść tych warunków ustawodawca ustalił (...). Podmiot zobowiązany nie ma więc możliwości dowolnego określania warunków ponownego wykorzystywania ISP.” (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 307¹⁵).</p> <p>Podmiotowi zobowiązanemu pozostawiono zatem jedynie możliwość podjęcia decyzji co do określenia dodatkowych warunków ponownego wykorzystywania w przypadkach innych niż określone w art. 14 ust. 2 i 4, a treść samych warunków została ściśle określona.</p> <p>Mając jednak na uwadze potencjalne wątpliwości interpretacyjne przepis art. 14 ust. 5 zostanie zmieniony poprzez wskazanie, że podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 15,</p>
--	--	--	--	---

¹⁵ W omawianym zakresie art. 14 ust. 5 projektu ustawy jest tożsamy z art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

				<p>w przypadkach innych niż określone w ust. 2 i 4 (dodanie wyrażenia: „o których mowa w art. 15”). Dodatkowo należy wyjaśnić, że określanie warunków ponownego wykorzystywania (obligatoryjnych lub fakultatywnych) stanowi wyjątek od zasady bezwarunkowości i powinien być on interpretowany ściśle. Oprócz regulacji art. 14 i 15 podmiot zobowiązany powinien również stosować się do wskazań art. 16 projektu ustawy, zgodnie z którym warunki ponownego wykorzystywania nie mogą w sposób nieuzasadniony ograniczać możliwości ponownego wykorzystywania ISP. Przepis ten zostanie również uzupełniony o dodatkowe kryteria jakie spełniać powinny warunki ponownego wykorzystywania, tj. kryteria obiektywizmu, proporcjonalności oraz niedyskryminacji.</p> <p>Dodatkowo do art. 15 ust. 2 dodany zostanie pkt stanowiący podstawę umożliwiającą określanie przez muzea, biblioteki oraz archiwa warunków ponownego wykorzystywania ISP w działalności komercyjnej lub na określonych polach eksploatacji, jeżeli dotyczyć będą one zbiorów o charakterze martyrologicznym oraz zawierają godło, barwy i hymn Rzeczypospolitej Polskiej, a także herby, reprodukcje orderów, odznaczeń lub odznak honorowych, odznak lub oznak wojskowych bądź innych odznaczeń.</p>
62.	Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych	Uwaga ogólna	Występujący w projekcie w różnych formach gramatycznych zwrot „opłat za [ich] ponowne wykorzystywanie” proponuje się zastąpić – przy pierwszym użyciu (art. 1) – zwrotem „opłat z tytułu dodatkowych kosztów przygotowania lub przekazania informacji, zwanych dalej „opłatami za dodatkowe koszty”, a w przypadku użycia w kolejnych jednostkach	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W projekcie ustawy występują następujące rodzaje opłat:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, jeżeli przygotowanie lub przekazanie informacji w sposób lub w formie wskazanych we wniosku

		<p>redakcyjnych (rzeczony zwrot występuje tam bez zaimka „ich”): „opłata za dodatkowe koszty” – w odpowiedniej liczbie i przypadku. Zmiana nie miałaby wpływu na posługiwanie się w projekcie terminem „opłata” bez dodatkowych określeń.</p> <p>Podstawowa charakterystyka przesłanek nakładania opłat (art. 18 ust. 1 projektu) wskazuje, że należności te nie mają związku z jakimikolwiek okolicznościami wykorzystywania informacji, a w tym – z celem lub sposobem wykorzystywania. Występujący już w upw – zwrot „opłata za ponowne wykorzystywanie” wskazuje na poddanie ciężarom finansowym samego korzystania z informacji sektora publicznego, niezgodnie z oczywistym znaczeniem przepisów projektu oraz intencją prawodawcy.</p> <p>Dyrektywa 2019/1024 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w 6 spośród 33 przypadków użycia terminu „opłata” (w tym tylko dwukrotnie w przepisie operacyjnym) odnosi go – bez szczególnej językowej dyscypliny – do ponownego wykorzystywania (motywy 18, 36, 46, 64 i 66 oraz art. 7 ust. 1 i 2). Dominuje użycie pozbawione dodatkowych określeń, a pojawiają się też rozwinięcia: „przekraczające koszty krańcowe”, „za użytkowanie komercyjne i niekomercyjne” lub „za usługi”. Proponowana zmiana nie koliduje więc z dyrektywą, a poprawnie oddaje faktyczną przesłankę naliczenia należności.</p>	<p>o ponowne wykorzystywanie wymaga poniesienia dodatkowych kosztów. Ustalając wysokość takiej opłaty uwzględnia się koszty przygotowania lub przekazania ISP w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, które będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania lub przekazania ISP w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie. Dodatkowo podmiot zobowiązany ustalające wysokość opłaty może uwzględnić koszty czynności związanych z anonimizacją danych osobowych oraz ze środkami zastosowanymi w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa (art. 18 projektu ustawy – opłata nakładana na zasadach ogólnych).</p> <p>– muzea państwowe i muzea samorządowe w przypadku udostępniania lub przekazywania ISP do ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym mogą nałożyć opłatę wyższą niż ta ustalona w związku z rozpatrywaniem wniosku, którym mowa powyżej. W opłacie tej uwzględnia się koszty gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw (art. 19 projektu ustawy – opłata nakładana w związku z komercyjnym wykorzystaniem ISP będących w posiadaniu muzeów),</p>
--	--	--	--

				<p>– podmiot zobowiązany, umożliwiając ponowne wykorzystywanie, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, ISP gromadzonych i przechowywanych w jego systemie teleinformatycznym, może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, uwzględniając koszty wynikające z dostosowania systemu teleinformatycznego oraz warunków technicznych i organizacyjnych do realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie (art. 20 projektu ustawy – opłata nakładana w związku z realizacją wniosku o dostęp do danych w sposób stały i bezpośredni).</p> <p>Biorąc pod uwagę zróżnicowanie poszczególnych rodzajów opłat, jakie mogą być nakładane (przesłanek nakładania opłat) na podstawie projektowanych przepisów (obowiązujących również obecnie – ustawa z 2016 r.) projektodawca stoi na stanowisku, aby pozostawić obecną nazwę „opłaty za ponowne wykorzystywanie”. Taki sposób określenia opłat został już przyjęty w obszarze ponownego wykorzystywania ISP i nie budził jak dotąd wątpliwości interpretacyjnych. Z treści przepisów projektowanej ustawy (oraz ustawy z 2016 r.) jasno wynika, że opłata za ponowne wykorzystywanie nie jest opłatą za ISP lub wykorzystywanie ISP, ale stanowi ekwiwalent dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmiot zobowiązany.</p>
63.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 18	Art. 18 sprawia wrażenie, że stoi w sprzeczności z zapisem Art. 11.1., w którym mówi się o konieczności pewnych regulacji z góry, natomiast Art. 18. zobowiązuje do każdorazowej wyceny poniesionych kosztów.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W art. 11 ust. 1 projektu ustawy wskazano jakie informacje podmiot zobowiązany jest zobligowany udostępnić w BIP. W art. 11 ust. 1 pkt 2 projektu wskazano, że w BIP podmiot zobowiązany udostępnia „informację o wysokości opłat za</p>

				<p>ponowne wykorzystywanie, w tym informację o podstawie ich obliczania, <u>jeżeli zostały przez niego ustalone</u>".</p> <p>Dodatkowo podmiot zobowiązany wskazuje „informację o czynnikach, które będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie i <u>które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania informacji</u>".</p> <p>Wysokość opłaty za ponowne wykorzystywanie podmiot zobowiązany ustala każdorazowo podczas rozpatrywania danego wniosku.</p>
64.	Naczelny Sąd Administracyjny	Art. 19 ust. 2 i 3	Zasadnym wydaje się doprecyzowanie zawartego w art. 19 ust. 2 i ust. 3 pojęcia „rozsądny zwrot z inwestycji”, zwłaszcza, że pojęcie to odnosi się do ustalenia wysokości opłaty, która może być nałożona przez muzea w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Pojęcie rozsądnego zwrotu z inwestycji zostanie wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu ustawy.</p>
65.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 21	<p>Proponowana zmiana:</p> <p>„Art. 21. 1. Podmiot zobowiązany wskazuje, na żądanie wnioskodawcy, sposób obliczenia opłaty za ponowne wykorzystywanie w odniesieniu do złożonego przez wnioskodawcę wniosku o ponowne wykorzystywanie.</p> <p>2. Wnioskodawca może wnieść żądanie, o którym mowa w ust. 1 w dowolnej formie”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Proponuje się doprecyzowanie formy w jakiej może zostać złożone żądanie wnioskodawcy dotyczące wskazania przez podmiot zobowiązany sposobu obliczenia opłaty za ponowne wykorzystanie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wnioskodawca może wnieść żądanie, o którym mowa w art. 21 projektu ustawy w dowolnej postaci. Podobnie jak w przypadku wniosku o ponowne wykorzystywanie przedmiotowe żądanie może zostać złożone w postaci papierowej albo elektronicznej (jakiegokolwiek postaci elektronicznej, np. mailowo).</p>
66.	Polska Akademia Nauk	Art. 22 ust. 1	Ustawa odnosi się do ponownego wykorzystywania danych o ile „zostały już udostępnione w publicznie dostępnym systemie teleinformatycznym podmiotu	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 22 ust. 1 projektu ustawy implementuje art. 10 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie</p>

			zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym”. Fakt, że takie dane muszą być udostępnione dalej do powszechnego wglądu, może mieć efekt przeciwny, tj. prowadzić do nieudostępniania tych danych w repozytoriach teleinformatycznych, a ograniczania archiwizacji do wersji papierowej.	z którym dane badawcze udostępnia się do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych lub niekomercyjnych w zakresie, w jakim dane te są finansowane ze środków publicznych i zostały już publicznie udostępnione przez naukowców, organizacje prowadzące badania naukowe lub organizacje finansujące badania naukowe za pośrednictwem repozytorium instytucjonalnego lub tematycznego.
67.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW	Art. 22	Zaproponowane sformułowanie art. 22 ustawy pomija fakt, że dane badawcze mogą być udostępniane w publicznie dostępnych systemach innych niż systemy podmiotu zobowiązanego (zewnętrzne repozytoria danych). W takich repozytoriach istnieje często możliwość ograniczenia dostępności samych danych, przy ogólnej publicznej dostępności całego repozytorium i metadanych. Uważamy, że wystarczy ograniczyć treść tego przepisu do: „Dane badawcze podlegają ponownemu wykorzystywaniu, o ile są finansowane ze środków publicznych.”	Uwaga uwzględniona częściowo Przepis art. 22 ust. 1 projektu zostanie zmieniony. Dane badawcze będą podlegać ponownemu wykorzystywaniu, o ile będą finansowane ze środków publicznych oraz zostaną publicznie udostępnione w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego. Zwrot „publicznie udostępnione w systemie teleinformatycznym” zamiast „udostępnione w publicznie dostępnym systemie teleinformatycznym”
68.	Fundacja ePaństwo	Art. 22	Z równym zadowoleniem przyjmujemy rozwiązania wskazane w rozdziale 5 projektu odnoszące się do danych badawczych. Naszą wątpliwość budzi jednak ograniczenie ponownego wykorzystywania danych badawczych wyłącznie do tych, które już zostały udostępnione w systemie teleinformatycznym. Stanowi to ograniczenie możliwości ponownego wykorzystywania danych, które z różnych przyczyn zostały udostępnione publicznie, ale nie za pośrednictwem narzędzi technologicznych. Wartością dodaną ponownego wykorzystywania tego typu danych byłoby właśnie umieszczenie ich w powszechnie dostępnym systemie teleinformatycznych, co jednocześnie przełożyłoby się na zwiększenie zdigitalizowanego zasobu naukowego w Polsce.	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 22 ust. 1 projektu ustawy implementuje art. 10 ust. 2 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym dane badawcze udostępnia się do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych lub niekomercyjnych w zakresie, w jakim dane te są finansowane ze środków publicznych i zostały już publicznie udostępnione przez naukowców, organizacje prowadzące badania naukowe lub organizacje finansujące badania naukowe za pośrednictwem repozytorium instytucjonalnego lub tematycznego. Należy zauważyć, że w ramach obecnie obowiązujących przepisów tego rodzaju zasoby

				były co do zasady całkowicie wyłączone z zakresu ponownego wykorzystywania ISP.
69.	Polska Akademia Nauk	Uwaga ogólna	Konieczne jest określenie w ustawie czasu przechowywania danych badawczych, które zostały wytworzone w ramach działalności naukowej.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga poza zakresem projektowanej ustawy.
70.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW	Art. 23	Polityka otwartego dostępu do danych badawczych finansowanych ze środków publicznych określona przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji powinna uwzględniać europejskie oraz światowe standardy i dobre praktyki w tym zakresie. Proponujemy dodanie w art. 23 po „aktualny stan udostępniania danych badawczych” sformułowania „standardy i dobre praktyki w zakresie udostępniania danych badawczych”.	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony
71.	Platforma Otwartej Nauki Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW	Art. 23	W art. 23 należy zmienić błędną nazwę „kierunki rozwoju w zakresie otwartego dostępu do danych badawczych i zarządzania wynikami badań naukowych” na prawidłową: „Kierunki rozwoju otwartego dostępu do publikacji i wyników badań naukowych w Polsce”.	Uwaga nieuwzględniona W art. 23 pkt 3 projektu ustawy nie wskazywano na Przyjęty przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego dokument „Kierunki rozwoju otwartego dostępu do publikacji i wyników badań naukowych w Polsce” ¹⁶ . W tym przypadku chodziło o podkreślenie, że przy opracowywaniu polityki należy uwzględnić ogólne kierunki rozwoju otwartego dostępu w zakresie danych badawczych.
72.	Rada Główna Instytutów Badawczych	Art. 25 ust. 1 pkt 1	Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z projektem ustawy, szczególnie biorąc pod uwagę jego uzasadnienie, dane o dużej wartości mają zostać udostępnione zupełnie bez opłat. Jednak art. 385 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875, 1378) zobowiązuje Instytuty do pobierania opłat w przypadkach wykorzystania danych dla potrzeb działalności gospodarczej oraz w przypadkach, o których	Uwaga uwzględniona Właściwy przepis zostanie wprowadzony do projektu ustawy.

¹⁶ <https://www.gov.pl/web/nauka/dokumenty-na-temat-otwartego-dostepu>

			mowa w ust. 3 tego artykułu. Zachodzi zatem sprzeczność między przepisami Prawa wodnego i projektu ustawy. W chwili obecnej Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej wystąpił do Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w celu wyjaśnienia podniesionych tu wątpliwości.	
73.	Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy	Art. 25 ust. 1 pkt 1	Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z projektem ustawy, szczególnie biorąc pod uwagę jego uzasadnienie, dane o dużej wartości mają zostać udostępnione zupełnie bez opłat. Jednak art. 385 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875, 1378) zobowiązuje Instytut do pobierania opłat w przypadkach wykorzystania danych dla potrzeb działalności gospodarczej oraz w przypadkach, o których mowa w ust. 3 tego artykułu. Zachodzi zatem sprzeczność między przepisami Prawa wodnego i projektu ustawy.	Uwaga uwzględniona Właściwy przepisy zostanie wprowadzony do projektu ustawy.
74.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 26	W art. 26 projektowanej ustawy GUS proponuje nadanie następującego brzmienia wprowadzeniu do wyliczenia: „Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, określi w drodze rozporządzenia, odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych:”	Wyjaśnienie Przepis art. 26 projektu zostanie zmieniony. W miejsce upoważnienia dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania jednego rozporządzenia w sprawie danych o wysokiej wartości, wprowadzonych zostanie kilka upoważnień dla poszczególnych ministrów właściwych ze względu na zasoby danych mieszczące się w kategoriach tematycznych wskazanych w załączniku I do dyrektywy 2019/1024/UE. Co do zasady każdy z właściwych ministrów wydawać będzie rozporządzenie dotyczące zasobów danych o wysokiej wartości (przy współuczestnictwie ministra właściwego do spraw informatyzacji) z określonej kategorii tematycznej. Wyjątek dotyczy kategorii tematycznej dane statystyczne. W tym przypadku rozporządzenie wydawać będzie minister właściwy do spraw informatyzacji po zasięgnięciu opinii

				Prezesa Głównego Urzędu Statycznego. Elementy rozporządzeń co do zasady pozostaną bez zmian.
75.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 26	W art. 26 projektowanej ustawy GUS proponuje w pkt 1 nadanie następującego brzmienia lit. d: „d) dane statystyczne, z wyłączeniem wynikowych informacji statystycznych, o których mowa w art. 26a”.	Uwaga nieuwzględniona/wyjaśnienie Przepis art. 26 projektu zostanie zmieniony. W miejsce upoważnienia dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania jednego rozporządzenia w sprawie danych o wysokiej wartości, wprowadzonych zostanie kilka upoważnień dla poszczególnych ministrów właściwych ze względu na zasoby danych mieszczące się w kategoriach tematycznych wskazanych w załączniku I do dyrektywy 2019/1024/UE. Co do zasady każdy z właściwych ministrów wydawać będzie rozporządzenie dotyczące zasobów danych o wysokiej wartości (przy współuczestnictwie ministra właściwego do spraw informatyzacji) z określonej kategorii tematycznej. Wyjątek dotyczy kategorii tematycznej dane statystyczne. W tym przypadku rozporządzenie wydawać będzie minister właściwy do spraw informatyzacji po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statycznego. Elementy rozporządzeń co do zasady pozostaną bez zmian.
76.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 26	W art. 26 projektowanej ustawy GUS proponuje nadanie następującego brzmienia części wspólnej: „– mając na względzie: 1) wykaz ustanowiony przez Komisję Europejską na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/1024/UE z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego; 2) podstawowe standardy klasyfikacyjne i identyfikacyjne, w tym oznaczenia kodowe przyjęte w rejestrze terytorialnym, oraz definicje	Uwaga nieuwzględniona/wyjaśnienie Przepis art. 26 projektu zostanie zmieniony. W miejsce upoważnienia dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania jednego rozporządzenia w sprawie danych o wysokiej wartości, wprowadzonych zostanie kilka upoważnień dla poszczególnych ministrów właściwych ze względu na zasoby danych mieszczące się w kategoriach tematycznych wskazanych w załączniku I do dyrektywy 2019/1024/UE. Co do zasady każdy z właściwych ministrów wydawać będzie rozporządzenie

			<p>podstawowych kategorii ustalonych w rejestrach urzędowych i systemach informacyjnych administracji publicznej.”.</p> <p>Jednocześnie po art. 26 GUS proponuje dodanie art. 26a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 26a. 1. Rodzaje wynikowych informacji statystycznych z badań statystycznych objętych programem badań statystycznych statystyki publicznej, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, spełniających warunki danych o wysokiej wartości, określa dla każdego z tych badań program badań statystycznych statystyki publicznej.</p> <p>2. Rodzaje wynikowych informacji statystycznych, o których mowa w ust. 1, udostępniane są na zasadach, w formach i terminach określonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej dla każdego z badań statystycznych objętych tym programem.”.</p> <p>Zmiany te mają na celu zapewnienie spójności art. 26 projektowanej ustawy, w odniesieniu do danych statystycznych, z corocznym programem badań statystycznych statystyki publicznej. Należy zwrócić uwagę, że zasadniczą część spośród danych statystycznych pozyskiwanych przez jednostki służb statystyki publicznej w ramach programu badań statystycznych statystyki publicznej stanowi dane o wysokiej wartości w rozumieniu projektowanej ustawy i dyrektywy 2019/1024. Są to informacje sektora publicznego, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki. Program badań statystycznych statystyki publicznej określać będzie w szczególności rodzaje wynikowych informacji statystycznych z badań statystycznych objętych tym programem, spełniających warunki danych o wysokiej wartości w rozumieniu art. 2 pkt 4 projektowanej ustawy o otwartych danych i</p>	<p>dotyczące zasobów danych o wysokiej wartości (przy współuczestnictwie ministra właściwego do spraw informatyzacji) z określonej kategorii tematycznej. Wyjątek dotyczy kategorii tematycznej dane statystyczne. W tym przypadku rozporządzenie wydawać będzie minister właściwy do spraw informatyzacji po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Elementy rozporządzeń co do zasady pozostaną bez zmian. W przypadku kategorii tematycznej dane statystyczne minister właściwy do spraw informatyzacji po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) listę będących w posiadaniu podmiotu zobowiązanego danych o wysokiej wartości spośród kategorii tematycznej: dane statystyczne, 2) harmonogram udostępniania na portalu danych: <ol style="list-style-type: none"> a) danych, o których mowa w pkt 1, oraz metadanych albo b) metadanych, w przypadku gdy dane, o których mowa w pkt 1, przechowywane są w publicznie dostępnym systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego i udostępniane w celu ich ponownego wykorzystywania w sposób, o którym mowa w art. 25 ust. 1 projektu ustawy, 3) sposób udostępniania, o którym mowa w pkt 2, mając na względzie posiadaną przez podmiot zobowiązany infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej danych o wysokiej wartości oraz ich udostępnianie w celu ponownego wykorzystywania, a także
--	--	--	--	---

		<p>ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, dla każdego z badań statystycznych objętych tym programem – temu służy zmiana proponowana w art. 18 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej polegająca na nadaniu nowego brzmienia pkt 9 (vide poniżej). Zatem nie ma potrzeby precyzowania katalogu tych danych w drodze rozporządzenia Ministra Cyfryzacji. Wynikowe informacje statystyczne uzyskane przez jednostki służb statystyki publicznej w innych badaniach statystycznych, mogą być w bardzo wielu przypadkach uznane również za dane o wysokiej wartości, co powinno nastąpić w drodze rozporządzenia Ministra Cyfryzacji wydawanego na podstawie art. 26 projektowanej ustawy. Jednocześnie zasadne jest, w celu prawidłowego ustalenia katalogu tych danych, aby Prezes GUS był organem współuczestniczącym przy wydawaniu tego rozporządzenia (współuczestnictwo polegać będzie na zasięgnięciu opinii Prezesa GUS). Jednocześnie w art. 26 proponuje się rozbudowanie wytycznych dotyczących treści tego aktu o podstawowe standardy klasyfikacyjne i identyfikacyjne, w tym oznaczenia kodowe przyjęte w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju (TERYT) oraz definicje podstawowych kategorii w innych rejestrach urzędowych i systemach informacyjnych administracji publicznej.</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p> <p>GUS proponuje modyfikację treści uwagi, zgłoszonej przy piśmie z dnia 11 września 2020 r., dotyczącej potrzeby dodania art. 26a do projektowanej ustawy (vide uwaga nr 124 w zestawieniu uwag). Uwzględniając ustalenia dokonane na spotkaniu roboczym w dniu 4 grudnia</p>	<p>możliwości techniczne przechowywania tych danych na portalu danych,</p> <p>4) format danych, o których mowa w pkt 2,</p> <p>5) możliwe warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w rozdziale 3 projektu ustawy,</p> <p>6) częstotliwość aktualizacji danych oraz metadanych, o których mowa w pkt 2, mając na względzie konieczność zagwarantowania ich aktualności.</p> <p>Z uwzględnieniem wykazu ustanowionego przez Komisję Europejską na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE.</p>
--	--	--	---

		<p>2020 r., przepis ten powinien otrzymać następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 26a. Zakres danych o wysokiej wartości z badań statystycznych objętych programem badań statystycznych statystyki publicznej, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej wraz z:</p> <ol style="list-style-type: none">1) harmonogramem udostępniania tych danych,2) formatem i sposobem udostępniania tych danych,3) częstotliwością aktualizacji tych danych i związanych z nimi metadanych <p>– określa dla każdego z tych badań program badań statystycznych statystyki publicznej.”.</p> <p>Przepis art. 26a projektowanej ustawy jest ściśle powiązany ze zmianą, którą GUS proponuje wprowadzić w art. 45 projektowanej ustawy w zakresie dotyczącym dodania w art. 18 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej pkt 10 w brzmieniu:</p> <p>„10) zakres danych o wysokiej wartości, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia ... 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego wraz z:</p> <ol style="list-style-type: none">a) harmonogramem udostępniania tych danych,b) formatem i sposobem udostępniania tych danych,c) częstotliwością aktualizacji tych danych i związanych z nimi metadanych”.<p>Obydwa omawiane przepisy (art. 26a projektowanej ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego w zestawieniu z art. 18 ust. 1 pkt 10 ustawy o statystyce publicznej umożliwią osiągnięcie celu dyrektywy 2019/1024 w zakresie odnoszącym się do ponownego wykorzystywania danych o wysokiej wartości z badań statystycznych objętych programem badań statystycznych statystyki publicznej. Program ten ustalany jest corocznie przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia</p>	
--	--	--	--

			<p>wydawanego na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że zasadnicza część spośród danych statystycznych pozyskiwanych przez jednostki służb statystyki publicznej w ramach programu badań statystycznych statystyki publicznej stanowi dane o wysokiej wartości w rozumieniu projektowanej ustawy i dyrektywy 2019/1024. Są to informacje sektora publicznego, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki. Program badań statystycznych statystyki publicznej, po wejściu w życie projektowanej ustawy, określać będzie w szczególności zakres danych o wysokiej wartości, w rozumieniu art. 2 pkt 4 projektowanej ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego wraz z harmonogramem udostępniania tych danych, formatem i sposobem ich udostępniania, a także częstotliwością aktualizacji tych danych i związanych z nimi metadanych.</p>	
77.	Fundacja ePaństwo	Art. 26	<p>Chwaląc rozwiązanie przyjęte w art. 26 projektu, zwracamy się jednocześnie z prośbą o rozważenie czy nie zobowiązać ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania rozporządzenia listy danych oraz harmonogramu udostępniania w określonym terminie – np. do 6 miesięcy po wejściu ustawy w życie. Na marginesie, wskazujemy również, że projekt takiego rozporządzenia powinien być jak najszerszej skonsultowany uwzględniając zbierania opinii od szerokiego kręgu interesariuszy i beneficjentów danych o wysokiej wartości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Na tym etapie legislacyjnym nie jest to możliwe. Niewyuczone jednak, że po publikacji aktu wykonawczego Komisji Europejskiej przepis taki zostanie dodany do projektu ustawy.</p>
78.	Fundacja InStrat	Art. 26	<p>Dane o wysokiej wartości i dane badawcze - statystyka publiczna z sektora energetycznego i górnictwo.</p> <p>Projekt Ustawy wskazuje na konieczność udostępniania informacji sektora publicznego, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W przypadku kiedy wskazane w uwadze kategorie danych (dane dot. zużycia i wytwarzania energii) zostaną zidentyfikowane w akcie wykonawczym Komisji Europejskiej wydanym na podstawie art. 14</p>

		<p>społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia produktów, usług i zastosowań opartych na wykorzystaniu tych danych. Co więcej Projekt podkreśla, że dane te powinny być powszechnie dostępne w formacie nadającym się do odczytu maszynowego za pośrednictwem API, możliwe do zbiorczego pobrania, a przede do nieodpłatnego ponownego wykorzystywania na tych samych zasadach dla każdego użytkownika.</p> <p>Jak jednak zauważyliśmy, istotnym problemem z prawnego punktu widzenia jest re-użycie wyników informacji statystycznych ze statystyki publicznej z sektorów energetycznego oraz górnictwa węgla kamiennego. Odmiennie od standardowego procesu opracowywania publikacji z wynikowymi informacjami statystycznymi przez Główny Urząd Statystyczny, zadanie to zostało powierzone Agencji Rynku Energii S.A. (sektor energetyczny) oraz Agencji Rozwoju Przemysłu w Katowicach (sektor górnictwa węgla kamiennego).</p> <p>Fundacja Instrat zidentyfikowała systemowy problem związany z brakiem powszechnego dostępu do tych zasobów (publikacji w formacie PDF, Word z wynikowymi informacjami statystycznymi). W ramach kampanii informacyjnej na rzecz zwiększenia jakości publikowanych danych, postanowiliśmy wesprzeć administrację publiczną poprzez zlecenie opinii prawnej nt. statusu prawnego tychże publikacji pod kątem praw autorskich, tajemnicy statystycznej i potencjalnej odpowiedzialności operatora portalu energy.instrat.pl za re-użycie w/w zbiorów danych. Co należy podkreślić, do dzisiaj w/w publikacje dostępne są odpłatnie na stronach sklepów internetowych ARE oraz ARP Katowice.</p> <p>Fundacja Instrat dostrzega rozbieżność pomiędzy stanem zastanym wynikającym z trwającego od ponad 20 lat systemu zlecenia prowadzenia statystyki publicznej w/w</p>	<p>ust. 1 dyrektywy 2019/1024/UE niewykluczone, że zostaną również następnie wskazane w rozporządzeniu dot. danych o wysokiej wartości. W przepisie ustawowym upoważniającym do wydania takiego rozporządzenia wskazana będzie jedynie tematyczna kategoria zbiorów danych o wysokiej wartości (zob. załącznik I do dyrektywy 2019/1024/UE). Poszczególne, konkretne zasoby danych zostaną natomiast wskazane w samym rozporządzeniu na podstawie wskazanego powyżej aktu wykonawczego Komisji Europejskiej.</p>
--	--	--	--

			<p>podmiotom (ARE & ARP Katowice) a ambitnymi założeniami dot. implementacji w Ustawie definicji zbiorów wysokiej wartości.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe, rekomendujemy uwzględnienie w artykule 26 pkt. 1 Ustawy danych dot. zużycia i wytwarzania energii (wynikowych informacji statystycznych) jako przykładu danych statystycznych (części zarówno zbioru danych badawczych jak i danych o wysokiej wartości).</p> <p>Rozwiązanie to pozwoliłoby na rozszerzenie grona podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji sektora publicznego z kręgu instytucji publicznych (GUS, URE, minister właściwy ds. energii, ds. górnictwa itd.) do instytucji prywatnych wykonujących zadanie publiczne powierzone na mocy ustawy (operator sieci przesyłowej elektroenergetycznej - Polskie Sieci Elektroenergetyczne, PSE) lub zamówienia publicznego (ARE oraz ARP Katowice).</p>	
79.	Fundacja ePaństwo	Art. 27 ust. 2 Art. 29 ust. 1	<p>W kontekście określonej w art. 27 ust. 2 definicji otwartych danych oraz wskazania w art. 29 ust. 1 zasobu informacji, które mają być publikowane w portalu otwartych danych, zauważamy, że nie likwiduje to problemu publikowania na portalu dokumentów, które co prawda są możliwe do odczytania maszynowego, ale w istocie są dokumentami narracyjnymi, opisowymi pozbawionymi danych nadających się do ponownego wykorzystywania. Problemu tego nie likwiduje rozwiązanie przewidziane w art. 29 ust. 5 projektu. Na portalu powinny być publikowane dane źródłowe, które ewentualnie złożyły się na opracowanie dokumentu narracyjnego. Dla zobrazowania problemu polecamy zapoznanie się z danymi dotyczącymi stanu sanitarnego pływalni za 2019 r. (https://api.dane.gov.pl/media/resources/20200907/BAS_2019.pdf) słusznie opisanego jedną gwiazdką w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247, z późn. zm.) regulują kwestię formatów stosowanych przez systemy teleinformatyczne podmiotów realizujących zadania publiczne, wśród nich znajdują się również formaty z pierwszego stopnia otwartości danych. Ponadto, w projekcie Programu otwierania danych na lata 2011-2027 (obecnie procedowany), jest zawarte zalecenie niepublikowania danych na 1 stopniu otwartości. W projekcie Programu w części dot. poprawy interoperacyjności danych i jakości</p>

			<p>pięciostopniowej skali otwartości. Dokument ten, chociaż bez wątpienia ciekawy, to jest zupełnie bezużyteczny w kontekście ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. W związku z tym, wnosimy o rozważenie by w portalu znajdowały się wyłącznie te dane, które spełniają warunek co najmniej dwóch gwiazdek standardu otwartości.</p>	<p>również ujęta została rekomendacja udostępniania danych i metadanych w możliwe najwyższej skali otwartości danych.</p> <p>Wprowadzenie przepisów obligatoryjnych na poziomie ustawy (projektu ustawy) mogłoby wykluczyć podmioty które z różnych względów, (np. panujących barier w urzędach), publikują dane na niższych stopniach otwartości.</p>
80.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 28 ust. 1	<p>Oprócz ministra właściwego ds. cyfryzacji, za Program Otwierania Danych powinien współodpowiadać minister właściwy ds. nauki.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jak wskazują szczegółowe wytyczne dotyczące treści uchwały w sprawie Programu otwierania danych zawarte w upoważnieniu, Program ma na celu określenie polityki otwartości danych w całej administracji rządowej. Natomiast tematyka otwartych danych w nauce, jest jedynie częścią problematyki otwartych danych.</p> <p>Dostrzegając natomiast istotę obszaru otwartych danych w nauce, temat ten został znacząco wyszczególniony (jako jeden z podrozdziałów) w projekcie Programu otwierania danych, który jest obecnie procedowany. Zaproponowany w projekcie Programu kształt rozdziału dotyczący zasobów nauki nie został zakwestionowany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki na etapie uzgodnień międzyresortowych.</p>
81.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Rozdział 7	<p>Należy uwzględnić gromadzenie surowych danych badawczych, w przypadku, gdy zgodnie z umowami grantowymi, mają być bezpłatnie udostępniane jako informacja publiczna.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Dane surowe zostały pośrednio wskazane w definicji otwartych danych (art. 2 pkt 11 projektu ustawy) w filarze otwartości dotyczącym upubliczniania danych w wersji źródłowej. Filar ten podkreśla, że dane publiczne (w projekcie ustawy ISP/otwarte dane) powinny być dostępne w oryginalnej i niezmienionej formie, a nie w postaci np. analiz, podsumowań, skrótów czy streszczeń, tak aby możliwe było m.in. łączenie</p>

				danych z różnych źródeł. Chodzi zatem o dostęp do danych w tzw. postaci surowej, a nie tylko zagregowanej lub zmodyfikowanej. Kwestia ta została również wyjaśniona w uzasadnieniu do projektu ustawy.
82.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 29 ust. 2	<p>W art. 29 ust. 2 projektu ustawy nałożono na podmioty zobowiązane, w tym Kancelarię Prezydenta RP, obowiązek udostępniania informacji sektora publicznego o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego na Portalu Otwartych Danych. Zauważyć należy, że odpowiednikiem Portalu Otwartych Danych jest obecnie Centralne Repozytorium Informacji Publicznej, uregulowane w art. 9a-9e u.d.i.p. Z obowiązku publikacji informacji w CRIP wyłączono zaś szereg podmiotów, aktualnie objętych nowym obowiązkiem. Dodatkowo, w pkt 4 Oceny Skutków Regulacji wśród podmiotów, na które oddziałuje projekt, wskazano jedynie organy administracji rządowej (w tym jednostki podległe lub nadzorowane) oraz jednostki samorządu terytorialnego. Tym samym, pomija się całokształt jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, będących podmiotami zobowiązanymi na gruncie art. 3 pkt 1 projektu ustawy, jak również inne państwowe jednostki organizacyjne bez osobowości prawnej, podmioty prawa publicznego oraz ich związki, tj. podmioty wskazane w art. 3 pkt 2-4 projektu ustawy. Z tych względów, rekomenduje się ponowne rozważenie kręgu podmiotów, zobowiązanych do obowiązkowego udostępniania na portalu otwartych danych posiadanych informacji sektora publicznego oraz metadanych opisujących ich strukturę. Do tej pory, zobowiązane były jedynie podmioty, wskazane w dotychczasowym art. 9a ust. 2 u.d.i.p. (organy administracji rządowej, fundusze</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo</p> <p>1. Uwaga uwzględniona w zakresie dokonania zmian w pkt 4 OSR (podmioty, na które oddziałuje projekt).</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona w zakresie „wyłączenie Kancelarii Prezydenta spod zakresu normy określonej w art. 29 ust. 2 projektu ustawy”. Dysponent danych samodzielnie ocenia czy będące w jego posiadaniu ISP mają ma szczególne znaczenie dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Jeśli podmiot zobowiązany nie posiada ISP spełniających warunki, o których mowa w przepisie, nie udostępnia ich na portalu danych.</p>

		<p>celowe, ZUS, KRUS, NFZ, państwowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce). Ewentualne rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych powinno zostać poprzedzone szczegółową analizą wskazującą, które podmioty posiadają informacje o szczególnym walorze, opisanym w art. 29 ust. 1 projektu ustawy. W przeciwnym razie, organy sektora publicznego zostaną obciążone szeregiem nowych obowiązków, nieproporcjonalnych do spodziewanych korzyści.</p> <p>Zauważyć również należy, że ponowne wykorzystywanie informacji ma charakter gospodarczy i użytkowy, gdyż jest nim takie użycie danych publicznych, którego celem jest wytworzenie produktów, usług lub dóbr o wartości dodanej. Nie wszystkie informacje sektora publicznego mogą zaś stanowić materiał adekwatny do tego celu. Tego typu informacji, tj. informacji adekwatnych do ww. celu, nie wytwarza, ze względu na przypisane jej kompetencje i zadania, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym, wnoszę o wyłączenie Kancelarii Prezydenta spod zakresu normy określonej w art. 29 ust. 2 projektu ustawy.</p> <p>Dodatkowe uwagi Kancelarii Prezydenta zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 04.12.2020 r., BPU.142.35.2020.2).</p> <p>W odniesieniu do ustaleń konferencji uzgodnieniowej dotyczącej projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47), która odbyła się w dniach 26-27 listopada i 1 grudnia 2020 r., uprzejmie informuję o podtrzymaniu, tylko częściowo uwzględnionej, uwagi w zakresie art. 29 ust. 2 projektu ustawy o otwartych</p>	
--	--	--	--

			<p>danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Przepis ten nakłada na podmioty zobowiązane, w tym Kancelarii Prezydenta RP obowiązek udostępniania informacji sektora publicznego o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego na Portalu Otwartych Danych. Takie rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych powinno zostać poprzedzone szczegółową analizą wskazującą, które podmioty posiadają informacje o tak szczególnym walorze, opisanym w art. 29 ust. 1 ww. projektu ustawy. Wobec tego, że Kancelaria Prezydenta RP nie wytwarza informacji sektora publicznego o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie, ponownie wnoszę o wyłączenie jej spod zakresu normy określonej w art. 29 ust. 2 ww. projektu ustawy.</p>	
83.	Fundacja Instrat	Art. 30	<p>W szczególności Fundacja pozytywnie ocenia przewidzianą w Rozdziale 7 możliwość tworzenia i zarządzania zbiorami danych przez sektor prywatny (przedsiębiorstwa, NGO) na portalu dane.gov.pl. Z naszego doświadczenia i konsultacji z głównymi wytwórcami danych w sektorze energetycznym, to istotnymi barierami wejścia są nie koszty uruchomienia, ale utrzymania i rozwoju systemów IT spełniających funkcję podobne do portalu dane.gov.pl. lub energy.instrat.pl.</p> <p>Warto jednak, aby podmioty wskazane w rozporządzeniu ministra ds. cyfryzacji na mocy artykułu 30 Ustawy do udostępnienia danych na portalu otwartych danych (dane.gov.pl lub własnym) zostały wyposażone w realne narzędzia realizacji tego obowiązku. Obawiamy się, że jak dotychczas, obowiązek ten mimo istotnego zaangażowania zasobów osobowych i finansowych Ministerstwa Cyfryzacji może zostać zrealizowany połowicznie lub niezrealizowany wcale. Tym samym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W projektowanym art. 30 ust 1 ustawy przewidziano jedynie możliwość fakultatywnego wydania rozporządzenia, m.in. na wypadek nieprzewidzianych i nadzwyczajnych sytuacji takich jak epidemia COVID - 19. Ponadto, art. 30 ust. 2 wskazuje, że minister ds. informatyzacji może zobowiązać do publikacji danych na portalu danych jedynie podmioty zobowiązane.</p> <p>Wprowadzone w kwietniu br. zmiany w art. 9c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176) uzupełniły krąg podmiotów, które mogą udostępniać dane w portalu dane.gov.pl o podmioty spoza sektora publicznego. Możliwość tworzenia i zarządzania danymi przez sektor prywatny (przedsiębiorstwa, NGO) na portalu dane.gov.pl już istnieje. Oferowana jest przestrzeń przechowywania i publikacji danych na dane.gov.pl, bez konieczności</p>

		<p>dostrzegamy konieczność zaangażowania realnych środków finansowych (np. w odpowiedniku/kontynuacji POPC) na wyposażenie w/w podmiotów zobowiązanych w narzędzia, tj. środki na otworzenie dotychczasowych zasobów na portalu dane.gov.pl lub własnym portalu otwartych danych.</p> <p>Biorąc pod uwagę dobre praktyki, ale i niedoskonałości dostrzeżone przy realizacji POPC rekomendujemy uruchomienie linii finansowania dla sektora prywatnego (przedsiębiorstw i organizacji pozarządowych), który mógłby spełnić funkcję doradczo-wykonawczą dla podmiotów (nowo) zobowiązanych na mocy Ustawy do udostępniania danych na portalu otwartych danych. Pokrycie kosztów uruchomienia i utrzymania portalu dla jego prowadzącego przez pierwsze np. 12-24 miesiące oraz współpraca z wykwalifikowanym partnerem mogłyby pozytywnie wpłynąć na nie tylko implementację wymogów ustawy zgodnie z harmonogramem, ale i podnieść jakość świadczonych przy pomocy tego portalu usług (jakość i zasobność udostępniania otwartych danych). W efekcie, powstałaby większa liczba usług i podmiotów ponownie wykorzystujących dane z takich portali, co jest oczekiwanym rezultatem Dyrektywy o otwartych danych i (...) oraz Projektu Ustawy.</p> <p>W szczególności, widzimy taką potrzebę w w/w sektorze energetycznym i górniczym, gdzie żadna z instytucji zaangażowanych w proces powstawania statystyki publicznej z w/w sektorów (MK, MAP, URE, ARE, GUS, ARP itd.) nie ma zasobów osobowych pozwalających na nawet bieżące zorientowanie się w wymogach prezentowanych w Projekcie Ustawy. Jej implementacja na poziomie technicznym bez odpowiedniej ramy finansowej (np. wsparcia z POPC lub podobnej linii finansowania) byłaby niepełna lub nawet celowo ograniczona do minimum. Dlatego Fundacja Instrat</p>	<p>posiadania własnych infrastruktur bazodanowych i teleinformatycznych.</p> <p>Odnosnie kwestii finansowych - istnieją programy dedukowane wspierające przedsiębiorców w udostępnianiu danych (jak np. POPC). KPRM w ramach swoich kompetencji i zadań, może udzielić dostawcom danym przestrzeni do przechowywania i udostępniania danych na dane.gov.pl oraz wsparcia technicznego.</p>
--	--	---	--

			<p>rekomenduje, aby za działaniami legislacyjnymi równolegle szły działania zmierzające ku zapewnieniu środków finansowych i wiedzy technicznej podmiotom, na które są nakładane nowe obowiązki.</p>	
84.	Fundacja Instrat	Art. 30 ust. 1 pkt 2	<p>Rekomendujemy równolegle, aby w wykazie podmiotów, o którym mowa w artykule 30 ust. 1 pkt. 2 ujęto wszystkie instytucje zaangażowane w proces powstawania statystyki publicznej z sektora energetycznego i górniczego, tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Agencja Rynku Energii S.A. 2. Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. Oddział w Katowicach 3. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. jako wykonawcy lub współtwórcy badań statystycznych określonych w Programie Badań Statystyki Publicznej; oraz potencjalnie, na podstawie planowanych obowiązków wprowadzenia instytucji Operatora Informacji Rynku Energii 4. operatorzy sieci dystrybucyjnej 	<p>Uwaga nieuwzględniona W projektowanym art. 30 ust 1 ustawy przewidziano jedynie możliwość fakultatywnego wydania rozporządzenia, m.in. na wypadek nieprzewidzianych i nadzwyczajnych sytuacji takich jak epidemia COVID - 19. Pozostawiono swobodę rozstrzygnięcia upoważnionemu, czy i kiedy chce z upoważnienia skorzystać. Określanie podmiotów, o których mowa w artykule 30 ust. 1 pkt. 2 nie jest w obecnej chwili uzasadnione. Ponadto art. 30 ust.2 wskazuje, że minister właściwy do spraw informatyzacji może zobowiązać do publikacji danych na portalu danych jedynie podmioty zobowiązane.</p>
85.	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Art. 31 ust. 1	<p>Zgodnie z art. 31 ust. 1 projektu <i>minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi portal otwartych danych. W ust. 3 ww. przepisu</i> wskazano, że <i>może on zlecić wyspecjalizowanym podmiotom czynności związane z prowadzeniem portalu otwartych danych, pod warunkiem zapewnienia przez te podmioty: rozliczalności i niezawodności jego prowadzenia; integralności, rozliczalności, dostępności, autentyczności i niezaprzeczalności zbiorów danych w nim udostępnianych oraz możliwości przeprowadzenia przez tego ministra kontroli spełnienia warunków, o których mowa w art. 31 ust. 1 projektu.</i></p> <p>Konstrukcja ww. przepisu projektu nie wskazuje, jednoznacznie czy zaprojektowane upoważnienie będzie wiązało się z przetwarzaniem danych osobowych w imieniu administratora przez niezależny podmiot, a co za tym idzie będzie ono stanowiło „powierzenie</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zmieniony.</p> <p>Wyjaśnienie dot. uwagi końcowej. Projektodawca przyjmuje do wiadomości postulat Prezesa UODO.</p>

			<p>przetwarzania na podstawie instrumentu prawnego” określone w art. 28 RODO czy może wskazany podmiot miałby inną rolę jako odrębnego administratora. W pierwszym przypadku przepis ten - w zakresie przepisów regulujących zasady ww. powierzenia - powinien zatem zostać rozbudowany przez Projektodawcę tak, by uwzględniał wszystkie warunki wymagane mocą art. 28 ust. 3. W przypadku jeżeli rola wyspecjalizowanego podmiotu miała być jednak inna to jego zadania i cele przetwarzania powinny być precyzyjnie określone celem wykluczenia wątpliwości co do zakresu jego odpowiedzialności jako administratora. W obecnym kształcie projektowany przepis może budzić wątpliwości realizujących procesy przetwarzania danych w oparciu o wskazaną regulację i jako taki narusza zasadę przejrzystości wynikającą z art. 5 ust. 1 lit. a RODO.</p> <p>Uwaga końcowa. W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych projekt powinien być poddany ocenie w trybie art. 35 ust. 10 RODO już na etapie tworzenia przepisów prawa w tym zakresie, tj. w toku procesu legislacyjnego, tak by przepisy były ustalone z uwzględnieniem dokonania oceny ryzyka przyjmowanych rozwiązań i przyjęcia przepisów dostosowanych do wyników tej oceny. Z uzasadnienia projektu nie wynika jednak aby tego rodzaju analiza była przeprowadzona. Dokonana ocena skutków dla ochrony danych mogłaby wykazać konieczność lub brak niezbędności wprowadzenia rozwiązań proponowanych niniejszym projektem.</p>	
86.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 31 ust. 3	Przedmiotowy przepis przewiduje, iż minister właściwy do spraw informatyzacji będzie mógł zlecić wyspecjalizowanym podmiotom czynności związane z prowadzeniem portalu otwartych danych. Wybrane, wyspecjalizowane, podmioty będą zobowiązane do	Uwaga nieuwzględniona Wskazany przepis ustawy jest przeniesiony z obowiązującej ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176). Przepis ten obowiązuje od 2013 r.

			zapewnienia rozliczalności i niezawodności prowadzenia portalu oraz zapewnienia integralności, rozliczalności, dostępności, autentyczności i niezaprzeczalności zbiorów danych w nim udostępnianych. W art. 31 ust. 3 projektu ustawy nie został określony tryb wyłaniania wyspecjalizowanego podmiotu do realizacji zadań wskazanych w przedmiotowej regulacji.	W przypadku zlecenia przez ministra właściwego do sprawy informatyzacji wyspecjalizowanym podmiotom czynności związanych z prowadzeniem portalu danych, proces ten odbywałby się przy zachowaniu przepisów o zamówieniach publicznych oraz podjęciu stosowanych decyzji przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Powyższe wyjaśnienie zostanie dodane do uzasadnienia projektowanych przepisów.
87.	Polska Federacja Szpitali	Art. 32	<p>Stworzenie mechanizmu dawstwa danych.</p> <p>Projekt ustawy wprowadza i definiuje dane prywatne. W naszej ocenie to doskonała sposobność do zaproponowania prawnych ram dla mechanizmu tzw. dawstwa danych (z ang. data donation), który umożliwiłby każdemu obywatelowi na dobrowolne przekazania danych osobowych do celów naukowych. Rozwiązanie to jest szczególnie pożądane w ochronie zdrowia. Uzyskiwane w ten sposób dane medyczne mogłyby służyć pomocą przy rozwijaniu produktów i usług o zastosowaniu klinicznym, a zatem w efekcie pomagać innym ludziom.</p> <p>Pod tym kątem, jak się wydaje, warto rozszerzyć art. 32 Projektu ustawy, który umożliwia zamieszczanie danych prywatnych na portalu otwartych danych przez inne podmioty niż podmioty zobowiązane. Portal otwartych danych lub inny portal mógłby stać się platformą łączącą „dawców” danych z ich „biorcami”, czyli potencjalnie różnymi podmiotami prowadzącymi badania naukowe lub prace badawczo rozwojowe.</p> <p>Cennym wsparciem byłaby także integracja przepisów dotyczących dawstwa danych prywatnych z regulacjami dotyczącymi udostępniania danych np. z rejestrów medycznych. Dzięki temu osoba, której dane osobowe są przetwarzane w takim rejestrze, mogłaby stosunkowo łatwo wyrazić zgodę na dostęp do nich innym podmiotom.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga poza zakresem projektowanej ustawy.</p>

			<p>W wymiarze technicznym służyć do tego może np. Internetowe Konto Pacjenta, niemniej zmiany prawne w tym zakresie wymagać będą konsultacji z Ministerstwem Zdrowia. Zasadnym jest również wprowadzenie standardu interoperacyjności rozwiązań informatycznych stosowanych przez podmioty publiczne, co nastąpić mogłoby poprzez obowiązek dostosowania wykorzystywanych produktów informatycznych do współpracy z systemami zewnętrznymi, służącymi do wymiany danych. Kluczowym elementem jest to, aby rozbudowa systemów teleinformatycznych podmiotów leczniczych nie wiązała się z drastycznymi oraz nadmiernymi wydatkami za rozwój takiego oprogramowania poprzez wprowadzenie kontroli takich kosztów.</p>	
88.	Fundacja Instrat	Art. 32 ust. 2	<p>Projekt ustawy przewiduje podstawę prawną do udostępniania, za pośrednictwem portalu dane.gov.pl, zasobów informacji będących w posiadaniu podmiotów sektora prywatnego (np. przedsiębiorców, organizacji pozarządowych). Jednak w przypadku obrotu danymi pochodzącymi od podmiotów prywatnych, wymiana oparta jest na dobrowolności przez co ich udostępnianie jest w dużej mierze ograniczone. Co więcej, brak jest jednak odpowiednich ram regulacyjnych mających za zadanie wspierać proces wymiany danych oraz zachęcać prywatnych przedsiębiorców do dzielenia się ich zasobami wiedzy. Z tego względu wspieramy postulowany w Programie Otwierania Danych pomysł aktywnego uczestnictwa w procesie kreowania unijnych przepisów oraz rozwiązań pozalegislacyjnych mających na celu większe zaangażowanie podmiotów prywatnych w wymianę danych. Polska, aby wykorzystać pełnię potencjału gospodarczego powinna wnosić o bardziej progresywne, niż proponowane przez UE rozwiązania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektowanej ustawy.</p>

89.	Fundacja InStrat	Rozdział 8	Wspierając implementację w ustawie istniejącego obecnie modelu pełnomocników ds. otwartości danych (rozdział 8 Ustawy) postulujemy powołanie sektorowych pełnomocników, którzy z poziomu jednej instytucji publicznej koordynaliby proces otwierania danych publicznych pomiędzy wybranymi instytucjami publicznymi i w/w podmiotami zobowiązanymi (np. ARE, ARP Katowice) w jednym sektorze, np. energetyce i górnictwie. Rekomendujemy, aby taki przedstawiciel został umocowany co najmniej w randze dyrektora departamentu (ministerstwa) odpowiedzialnego za zlecenie badań statystycznych przez Skarb Państwa (ministra właściwego ds. energii, ds. górnictwa).	Uwaga nieuwzględniona Obecnie funkcjonuje sieć pełnomocników powołanych w każdym ministerstwie, w KPRM oraz GUS. Model ten jest sprawdzony i na gruncie projektowanej ustawy zostanie zachowany. Każdy pełnomocnik w swoim zakresie zadań posiada koordynację tematyki otwartych danych w ministerstwie oraz w jednostkach podległych i nadzorowanych. Do decyzji ministra należy wybór odpowiedniego pełnomocnika w urzędzie. Dodatkowo, na bazie doświadczeń, planuje się poszerzenia tzw. sieci pełnomocników na wielu poziomach instytucjonalnych.
90.	Fundacja ePaństwo	Rozdział 9	Badania praktyki stosowania ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji publicznej wykazały, że tryb wnioskowy obarczony jest licznymi problemami, które skutkują tym, że praktycznie nie jest używany. Projekt ustawy niestety przenosi te biurokratyczne rozwiązania do przyszłego otoczenia prawnego, co więcej proponuje wdrożenie podobnego trybu również do danych z Krajowego Rejestru Sądowego. Jest to tryb zupełnie nieatrakcyjny dla użytkowników informacji sektora publicznego, którzy chcą budować usługi na podstawie tych informacji. Wniosek nie powinien wiązać się z większymi formalnościami niż tymi, które zostały określone w art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej poza określeniem danych podmiotu wnioskującego.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga przyjęta dom wiadomości. Regulacje ustawowe dot. trybu wnioskowego zostaną poddane dodatkowej analizie.
91.	Fundacja ePaństwo	Art. 38 ust. 2	Wskazujemy dodatkowo, że określenie w art. 38 ust. 2 okresu nie dłuższego niż 12 miesięcy na umożliwienie ponownego wykorzystywania w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie informatycznym podmiotu zobowiązanego jest niepraktyczne i stanowi barierę dla realizacji celów	Uwaga uwzględniona częściowo Przepis zostanie zmieniony poprzez usunięcie warunku dot. czasu na jaki zawarta może być umowa.

			ustawy. Z naszych ustaleń wynika, że z takiej możliwości nie korzystano przy już obowiązujących przepisach. Gwarancja dostępu do 12 miesięcy to zdecydowania za krótko by móc budować na tej podstawie aplikacje i serwisy wykorzystujące dane publiczne. Osoby i podmioty wykorzystujące informacje sektora publicznego muszą mieć takie gwarancje korzystania z danych, które zmotywują je do zainwestowania nakładów finansowych. W związku z tym, zwracamy się z prośbą o rozważenie dopuszczenia udostępnienia danych w ten sposób na czas nieokreślony z ewentualnym 3 miesięcznym okresem wypowiedzenia.	
92.	Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	Art. 38 ust. 3 i ust. 6	Projekt ustawy wskazuje jedynie na minimalne wymogi wniosku o ponowne wykorzystanie danych, określając przy tym, iż w razie niespełnienia warunków formalnych wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia braków. Proponuje się uzupełnienie regulacji o wskazanie podmiotu określającego warunki formalne oraz miejsca ich publikacji, w taki sposób aby wnioskodawca mógł się z nimi zapoznać przed złożeniem wniosku.	Uwaga nieuwzględniona Warunku jakie musi spełniać wniosek zawarte są w art. 38 ust. 2 projektu. Są to minimalne warunki. Jeżeli podmiot zobowiązany uzna za konieczne uzupełnienie wniosku wezwie w tym zakresie wnioskodawcę o uzupełnienie braków.
93.	Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych	Art. 38 ust. 6	Proponowane zmiany: W art. 38 po ust. 6 dodać nowy ust. 7, w brzmieniu: „7. Przekazanie informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania może nastąpić w trybie bezwioskowym, jeśli stanowią tak przepisy innych ustaw, o których mowa w art. 7 ust. 1, a uprawnienia osób zainteresowanych nie ulegną ograniczeniu w stosunku do trybu wnioskowego.” Uzasadnienie: Zgodnie z unza udostępnianie materiałów archiwalnych następuje – pod warunkiem braku przeszkód prawnych - na podstawie zgłoszenia zainteresowanej osoby, a jeśli informacja ma być przekazana w szczególny sposób lub w szczególnej formie – na podstawie zamówienia odpłatnej usługi (w kwocie kosztów rzeczywistych). Takie	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy reguluje kwestię relacji przepisów ustaw szczególnych i przepisów projektowanej ustawy (reguły kolizyjne). Zgodne z art. 7 ust. 1 projektu ustawy w przypadku zbiegu przepisów zastosowanie znajdować będą przepisy ustawy szczególnej, które w sposób odmienny niż projektowana ustawa regulują zasady, warunki i tryb dostępu do ISP (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji

			<p>uproszczone procedowanie tylko na podstawie art. 7 ust. 1 projektu powodowało na gruncie upw niepewność prawną, więc w projekcie uOD uzasadnione jest wyraźne sprecyzowanie wyjątku.</p>	<p>sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 226¹⁷).</p> <p>Regulację art. 7 ust. 1 należy wiązać z przepisem art. 6 ust. 3 projektu, w którym przewidziano przesłankę ograniczającą prawo do ponownego wykorzystywania informacji będących ISP, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw. Należy przy tym podkreślić, że zawarte w art. 6 ust. 3 sformułowanie „dostęp jest ograniczony” należy odnosić nie tylko do przepisów innych ustaw, w których wprost wskazano na ograniczenie dostępu do określonych danych przez użycie właśnie takiego zwrotu lub tożsamego, ale również do takich regulacji, które w sposób pozytywny określają reguły dostępu do informacji (zob. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, J. Wyporska-Frankiewicz, Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz. Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2019, str. 143¹⁸).</p> <p>W związku z powyższym niezadane jest wprowadzenie dodatkowego przepisu regulującego kwestię relacji przepisów ustaw szczególnych względem projektowanych regulacji. W zakresie w jakim inne ustawy (w tym ustawa wskazana w uwadze) wprowadzać będą odrębne zasady dostępu do określonych danych, regulacje takie (jako przepisy szczególne) znajdować będą pierwszeństwo przed przepisami projektowanej ustawy.</p>
--	--	--	---	---

¹⁷ W omawianym zakresie art. 7 ust. 1 projektu ustawy jest tożsamy z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

¹⁸ W omawianym zakresie art. 6 ust. 3 projektu ustawy jest tożsamy z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446, zwana dalej jako: ustawa z 2016 r.).

				Dodatkowo projekt ustawy przewiduje, że podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie ISP w przypadku gdy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 6.
94.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Art. 40 ust. 6	Należy doprecyzować, czy to oznacza, że, m. in. biblioteki, są zwolnione z konieczności wykonywania kwerendy i poszukiwania właścicieli praw własności intelektualnej do zbiorów, których udostępnienia odmówiono ze względu na wątpliwości dot. ochrony praw autorskich.	Wyjaśnienie Zgodnie z art. 40 ust. 6 projekt ustawy przepisu tego artykułu nie stosuje się do muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych oraz archiwów.
95.	Rada Główna Instytutów Badawczych	Art. 41 ust. 1 pkt 3	Art. 41 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy mówi, że w przypadku wniosku o umożliwienie przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, ponownego wykorzystywania, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, zastosowanie ma art. 40 ust. 4 i 6. Wyłącza to możliwość zastosowania art. 40 ust. 5, który pozwala na odmowę zgody na ponowne wykorzystanie w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 3 Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do tworzenia informacji sektora publicznego, ich przetwarzania w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie oraz sporządzania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności. W ocenie Rady Głównej zabieg ten jest nieuzasadniony, gdyż w swej działalności Instytuty spotykały się z żądaniem udostępnienia danych w czasie rzeczywistym, które obejmowały jednocześnie żądanie zmiany formatu danych (przetworzenia) lub wyciągu. W związku z powyższym art. 41 ust. 1 ust 3 powinien brzmieć:	Uwaga uwzględniona kierunkowo Uwaga uwzględniona kierunkowo poprzez dodanie do art. 41 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy drugiej przesłanki umożliwiającej podmiotowi zobowiązanemu poinformowanie wnioskodawcy o braku możliwości ponownego wykorzystywania w sposób wskazany we wniosku, tj. ze względu na format w jakim ISP miałyby być udostępniane.

			"3) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego; przepisy art. 40 ust. 4 - 6 stosuje się."	
96.	Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy	Art. 41 ust. 1 pkt 3	<p>Art. 41 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy mówi, że w przypadku wniosku o umożliwienie przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, ponownego wykorzystywania, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, zastosowanie ma art. 40 ust. 4 i 6. Wyłącza to możliwość zastosowania art. 40 ust. 5, który pozwala na odmowę zgody na ponowne wykorzystanie w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 3. Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do tworzenia informacji sektora publicznego, ich przetwarzania w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie oraz sporządzania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności. W ocenie IMGW-PIB zabieg ten jest nieuzasadniony, gdyż w swej działalności Instytut spotykał się z żądaniem udostępnienia danych w czasie rzeczywistym, które obejmowały jednocześnie żądanie zmiany formatu danych (przetworzenia) lub wyciągu.</p> <p>W związku z powyższym w ocenie Instytutu art. 41 ust. 1 pkt 3 powinien brzmieć:</p> <p>"3) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego; przepisy art. 40 ust. 4 -6 stosuje się."</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Uwaga uwzględniona kierunkowo poprzez dodanie do art. 41 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy drugiej przesłanki umożliwiającej podmiotowi zobowiązanemu poinformowanie wnioskodawcy o braku możliwości ponownego wykorzystywania w sposób wskazany we wniosku, tj. ze względu na format w jakim ISP miałyby być udostępniane.</p>
97.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 42 ust. 1	<p>Istotną kwestią związaną z projektowaną ustawą jest kontrola instancyjna odmowy udostępnienia informacji. Zgodnie z art. 42 ust. 1 projektu ustawy, organem odwoławczym od decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz od decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis zostanie zmieniony.</p>

		<p>wykorzystywanie jest minister właściwy do spraw informatyzacji.</p> <p>Proponuję, aby powyższej regulacji nadać następujące brzmienie:</p> <p>Organem odwoławczym od decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz od decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298) stosuje się.</p> <p>Uzasadniając tę uwagę chciałabym uprzejmie wskazać, że przyjęte rozwiązanie, w brzmieniu zaproponowanym w projekcie ustawy, będzie prowadzić do wielu kontrowersji i problemów w wykładni, w tym niesie ryzyko uznania, iż organem odwoławczym, od decyzji wydanej przez Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach określonych projektem ustawy jest minister właściwy do spraw informatyzacji.</p> <p>W związku z powyższym, zawarta w projekcie ustawy redakcja powołanego przepisu budzi wątpliwości w świetle art. 10 oraz art. 143 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Należy zauważyć, że w postępowaniu w sprawie dostępu do informacji publicznej, na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429 ze zm., dalej u.d.i.p.) w zw. z art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, dalej „k.p.a.”), właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia. Ponadto, zgodnie z art. 127 § 3 k.p.a.,</p>	
--	--	---	--

			<p>od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Wprawdzie w uzasadnieniu projektu niniejszej ustawy wskazuje się, że proponowane zmiany dotyczyć będą jedynie decyzji, od których na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego stronie służy odwołanie (art. 127 § 2 k.p.a.). W przypadku, decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze (na które zgodnie z art. 127 § 3 k.p.a. nie służy odwołanie) zastosowanie znajdować będą nadal przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego - strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (str. 69 uzasadnienia projektu ustawy), to jednak takie założenie budzi wątpliwości w świetle literalnego brzmienia art. 42 ust. 1 projektu ustawy. Przepis ten nie wprowadza wskazywanego w uzasadnieniu rozróżnienia, co może skutkować uzasadnionymi problemami w procesie wykładni i stosowania tego przepisu, w tym możliwością przyjęcia, że art. 42 ust. 1 projektu ustawy, regulując instytucję odwołania, stanowi lex specialis wobec art. 127 § 2 i 3 k.p.a., zwłaszcza w świetle brzmienia projektowanego art. 42 ust. 2, który - w zakresie nieuregulowanym ustawą - odsyła do stosowania k.p.a. Pozostawienie tej regulacji w niezmienionym brzmieniu może zatem skutkować niepożądanymi, z punktu widzenia ustrojowego, konsekwencjami w procesie stosowania prawa.</p>	
98.	Polski Komitet Normalizacyjny	Rozdział 10	Projekt ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego zakłada m.in. zmiany innych ustaw w zakresie dotyczącym	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 7 ust. 1 projektu przepisy ustawy nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej

		<p>problematyki otwartości danych oraz ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego.</p> <p>Chciałbym zwrócić uwagę, że ww. projekt ustawy nie zakłada zmiany ustawy o normalizacji z dnia 12 września 2002 r., która w art. 5 ust. 7 wyłącza dostęp do Polskich Norm w trybie ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej.</p> <p>W związku z powyższym w ocenie PKN istnieje potrzeba dodania w rozdziale 10 projektu ustawy - „Zmiany w przepisach” artykułu, w którym zostanie dokonana zmiana art. 5 ust. 7 ustawy o normalizacji poprzez wyraźne wskazanie, że ochrony Polskich Norm, o której mowa w art. 5 ust. 5 nie narusza ustawa o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Należy wyraźnie podkreślić, że zmiana w przedmiotowym zakresie uporządkuje jednoznacznie sposób udostępniania Polskich Norm.</p> <p>Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 31 maja 2004 r., sygn. akt OSK 205/04, potwierdził, iż Polskie Normy nie stanowią informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu na wniosek zainteresowanego w trybie art. 14 ustawy o dostępie do informacji publicznej, jeżeli informacja ma dotyczyć Polskiej Normy w rozumieniu przepisów ustawy o normalizacji.</p> <p>Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 293/17 oraz z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 297/17 potwierdził wyjątkowość przedmiotu ustawy o normalizacji i jej szczególne znaczenie dla kraju, stwierdzając, że ustawa ta reguluje sposób dostępności Polskich Norm. Potwierdził przy tym dotychczasowe stanowisko w orzecznictwie, że sformułowanie art. 5 ust. 7 ustawy o normalizacji może być odczytywane wyłącznie w jeden sposób, a mianowicie jako wyłączające dostępność Polskich Norm spod regulacji ustawy o dostępie do informacji publicznej.</p>	<p>ani wolności jej rozpowszechniania, ani przepisów innych ustaw określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących ISP. Art. 7 ust. 1 projektu ustawy stanowi implementację art. 1 ust. 3 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym dyrektywa opiera się na unijnych i krajowych systemach dostępu i pozostaje bez uszczerbku dla nich (nie zmienia krajowych reguł dostępu do ISP). Projektowana ustawa, podobnie jak obecnie obowiązująca ustawa z 2016 r., nie zastępuje w związku z tym reguł dostępu do informacji publicznej (przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, Dz. U. z 2020 r. poz. 2176).</p>
--	--	--	---

			<p>W świetle powyższego - jeśli ustawa o normalizacji wyłączyła dostępność Polskich Norm w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, konsekwentnie należy uznać, że dostęp do Polskich Norm nie przysługuje również w trybie ustawy o dostępie do informacji sektora publicznego, który to akt prawny jest ściśle powiązany przedmiotowo z ustawą o dostępie do informacji publicznej. Powyższe zostało potwierdzone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 21 sierpnia 2019 r. (I OSK 2354/17 oraz I OSK 2783/17). Reasumując wnoszę o dodanie do projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego w rozdziale 10 artykułu w brzmieniu:</p> <p>„W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1483) w art. 5 ust. 7 otrzymuje brzmienie: 7.Ochrony Polskich Norm, o której mowa w ust. 5, nie narusza ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429 późn. zm.) oraz ustawa z dniar. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. zr., poz.).”</p>	
99.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 45	<p>GUS proponuje rozszerzenie zmian wprowadzanych w art. 45 projektowanej ustawy w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i 1486). Oprócz zawartej już w projekcie zmiany w art. 49a ustawy o statystyce publicznej polegającej na zastąpieniu wyrazów „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), GUS proponuje dodać w art. 45 projektowanej ustawy następujące zmiany w ustawie o statystyce publicznej:</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo</p> <p>1. Uwaga uwzględniona w zakresie pkt a i b – dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97). Właściwe przepisy zostaną dodane do projektu ustawy.</p> <p>2. Uwaga nieuwzględniona w zakresie pkt c - dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p>

		<p>W art. 2 ustawy o statystyce publicznej proponuje się dodanie pkt 16 w brzmieniu: „16) informacja sektora publicznego – informacja w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U.)”.</p> <p>Potrzeba dodanie pkt 16 w art. 2 ustawy o statystyce publicznej wynika z wykorzystywania tego pojęcia w szczególności w dodawanym ust. 1a w art. 13 ustawy o statystyce publicznej (vide poniżej).</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p> <p>GUS proponuje rozszerzenie zmian wprowadzanych w art. 45 projektowanej ustawy w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i 1486). Oprócz zawartej już w projekcie zmiany dotyczącej art. 49a ustawy o statystyce publicznej polegającej na zastąpieniu wyrazów „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), GUS proponuje dodać w art. 45 projektowanej ustawy następujące zmiany w ustawie o statystyce publicznej:</p> <p>a) w art. 2 ustawy o statystyce publicznej proponuje się dodanie pkt 16 w brzmieniu: „16) informacja sektora publicznego – informacja w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U.)”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w związku z nieuwzględnianiem uwagi nr 124 (dotyczącej danych o wysokiej wartości).</p>
--	--	---	--

			<p>Potrzeba dodanie pkt 16 w art. 2 ustawy o statystyce publicznej wynika z wykorzystywania tego pojęcia w szczególności w dodawanym ust. 1a w art. 13 ustawy o statystyce publicznej (<i>vide</i> poniżej lit. b);</p> <p>b) w art. 13 ustawy o statystyce publicznej po ust. 1 proponuje się dodanie ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W sytuacjach potrzeby przeprowadzenia opracowań, analiz i wyników obliczeń na podstawie informacji sektora publicznego niedostępnych w trybie określonym w ust. 1, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest uprawniony do występowania do organów i podmiotów, o których mowa w ust. 1, o przekazanie lub udostępnienie nieodpłatnie służbom statystyki publicznej zgromadzonych danych jednostkowych identyfikowalnych, w tym danych osobowych zawierających się w katalogu danych, o których mowa w art. 35b ust. 1, nieidentyfikowalnych lub zestawień zbiorczych.”.</p> <p>Zmiana w art. 13 ustawy o statystyce publicznej ma umożliwić szybkie udostępnianie otwartych danych przez Prezesa GUS w szczególnych sytuacjach (np. pandemii, powodzi czy innych nieprzewidywalnych zdarzeń) co jest możliwe tylko w przypadku posiadania dostępu do danych źródłowych. W takich sytuacjach Prezes GUS będzie uprawniony do występowania do organów i podmiotów wskazanych w art. 13 ust. 1 (tj. organów administracji publicznej, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Narodowego Funduszu Zdrowia, a także innych państwowych lub samorządowych osób prawnych, organów rejestrowych oraz innych podmiotów prowadzących rejestry urzędowe lub systemy informacyjne administracji publicznej) o przekazanie lub udostępnienie służbom statystyki publicznej</p>	
--	--	--	---	--

		<p>zgromadzonych danych jednostkowych identyfikowalnych, nieidentyfikowalnych lub zestawień statystycznych.</p> <p>W związku z koniecznością pomiarów gospodarczych i społecznych konsekwencji szczególnych zagrożeń, np. epidemii COVID-19, oraz dostarczania również w takich sytuacjach oficjalnych danych, istnieje potrzeba wprowadzenia dodatkowego trybu przekazywania danych do GUS, tj. bez określenia w programie badań statystycznych statystyki publicznej danych, o których mowa w art. 13 ust. 1. Przekazane lub udostępnione służbom statystyki publicznej dane jednostkowe identyfikowalne podlegają ochronie określonej w art. 10 ustawy o statystyce publicznej. Proponowana zmiana umożliwi pozyskanie aktualnych informacji pozwalających na zbadanie na przykład zjawiska i wpływu subwencji pomocowych na stan finansowy i ekonomiczny podmiotów gospodarczych, pracodawców i pracowników w związku z zapobieganiem skutkom epidemii COVID-19 w Polsce.</p> <p>c) w art. 18 ustawy o statystyce publicznej w ust. 1 proponuje się dodanie pkt 10 w następującym brzmieniu:</p> <p>„10) zakres danych o wysokiej wartości, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia ... 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego wraz z:</p> <ul style="list-style-type: none">a) harmonogramem udostępniania tych danych,b) formatem i sposobem udostępniania tych danych,c) częstotliwością aktualizacji tych danych i związanych z nimi metadanych”.	
--	--	---	--

			<p>Jak wyżej wskazano, zmiana w art. 18 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej jest bezpośrednio związana z propozycją dotyczącą dodania art. 26a projektowanej ustawy i ma na celu implementację dyrektywy 2019/1024 w zakresie odnoszącym się do ponownego wykorzystywania danych o wysokiej wartości z badań statystycznych objętych programem badań statystycznych statystyki publicznej. Program ten ustalany jest corocznie w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, wydawanego na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej.</p>	
100.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 45	<p>GUS proponuje dodać w art. 45 projektowanej ustawy następujące zmiany w ustawie o statystyce publicznej: W art. 13 ustawy o statystyce publicznej po ust. 1 proponuje się dodanie ust. 1a w brzmieniu: „1a. W sytuacjach potrzeby przeprowadzenia opracowań, analiz i wyników obliczeń na podstawie informacji sektora publicznego niedostępnych w trybie określonym w ust. 1, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest uprawniony do występowania do organów i podmiotów, o których mowa w ust. 1, o przekazanie lub udostępnienie nieodpłatnie służbom statystyki publicznej zgromadzonych danych jednostkowych identyfikowalnych, nieidentyfikowalnych lub zestawień zbiorczych.”.</p> <p>Zmiana w art. 13 ustawy o statystyce publicznej ma na celu ukształtowanie szczególnego uprawnienia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego możliwego do stosowania w sytuacjach wymagających dodatkowych opracowań, analiz i wyników obliczeń. W takich sytuacjach Prezes GUS będzie uprawniony do występowania do organów i podmiotów wskazanych w art. 13 ust. 1 (tj. organów administracji publicznej, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Narodowego Funduszu Zdrowia, a także innych państwowych lub samorządowych osób prawnych, organów rejestrowych</p>	<p>Uwaga ujęta w uwadze nr 182 w ramach dodatkowych uwag GUS zgłoszonych po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS GP03.0201.341.2020.97).</p>

		<p>oraz innych podmiotów prowadzących rejestry urzędowe lub systemy informacyjne administracji publicznej) o przekazanie lub udostępnienie służbom statystyki publicznej zgromadzonych danych jednostkowych identyfikowalnych, nieidentyfikowalnych lub zestawień statystycznych.</p> <p>W związku z koniecznością pomiarów gospodarczych i społecznych konsekwencji szczególnych zagrożeń, np. epidemii COVID-19, oraz dostarczania również w takich sytuacjach oficjalnych danych, istnieje potrzeba wprowadzenia dodatkowego trybu przekazywania danych do GUS, tj. bez określenia w programie badań statystycznych statystyki publicznej danych, o których mowa w art. 13 ust. 1. Przekazane lub udostępnione służbom statystyki publicznej dane jednostkowe identyfikowalne podlegają ochronie określonej w art. 10 ustawy o statystyce publicznej. Proponowana zmiana umożliwi pozyskanie aktualnych informacji pozwalających na zbadanie na przykład zjawiska i wpływu subwencji pomocowych na stan finansowy i ekonomiczny podmiotów gospodarczych, pracodawców i pracowników w związku z zapobieganiem skutkom epidemii COVID-19 w Polsce.</p> <p>Zmiana w art. 13 zapewni możliwość szerszego wykorzystania informacji produkowanych lub reprodukowanych przez organy sektora publicznego wykonujące swoje zadania publiczne. Zapewni także dostęp do danych pochodzących z różnych źródeł, sektorów i dziedzin, co stworzy większe możliwości ich syntezy i ponownego wykorzystania w opracowaniu oficjalnych danych. Proponowana zmiana wpłynie również na minimalizację ograniczeń prawnych w dostępie do danych dla statystyki publicznej, co jest zgodne z celem przyjętym w projektowanej ustawie</p>	
--	--	---	--

			o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.	
101.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 45	<p>GUS proponuje dodać w art. 45 projektowanej ustawy następujące zmiany w ustawie o statystyce publicznej:</p> <p>W art. 18 ustawy o statystyce publicznej w ust. 1 proponuje się nadanie pkt 9 następującego brzmienia:</p> <p>„9) rodzaje wynikowych informacji statystycznych, w tym informacji spełniających warunki danych o wysokiej wartości w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, oraz formy i terminy ich udostępnienia,”</p> <p>Zmiana ta polega na uszczegółowieniu rodzajów wynikowych informacji statystycznych poprzez dodanie kategorii informacji spełniających warunki danych o wysokiej wartości w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Proponowana zmiana zapewni podmiotom zainteresowanym, poprzez program badań statystycznych statystyki publicznej stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów, dostęp do informacji o zakresie, formach i terminach udostępniania wynikowych informacji statystycznych spełniających warunki danych o wysokiej wartości w rozumieniu art. 2 pkt 4 projektowanej ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p> <p>GUS rezygnuje z wcześniej zgłaszanych propozycji: nadania nowego brzmienia pkt 9 w art. 18 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej (vide uwaga nr 184 w zestawieniu</p>	<p>Uwaga wycofana</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p>

			uwag) – wobec propozycji zawartych w uwadze nr 124 i w uwadze nr 182 lit. c.	
102.	Główny Urząd Statystyczny	Art. 45	<p>GUS proponuje dodać w art. 45 projektowanej ustawy następujące zmiany w ustawie o statystyce publicznej: W art. 25 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej po pkt 6 proponuje się dodanie pkt 6a w brzmieniu: „6a) koordynowanie stosowania podstawowych standardów klasyfikacyjnych i identyfikacyjnych, w tym oznaczeń kodowych przyjętych w rejestrze terytorialnym, oraz definicji podstawowych kategorii ustalonych w rejestrach urzędowych i systemach informacyjnych administracji publicznej;”.</p> <p>Zmiana ta ma na celu ułatwienie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego poprzez zwiększenie spójności systemów informacyjnych i zapewnienie warunków do integracji danych z różnych źródeł, co zwiększy możliwości przeprowadzania analiz i publikacji danych oficjalnych.</p> <p>Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p> <p>GUS rezygnuje z wcześniej zgłaszanych propozycji: dodania pkt 6a w art. 25 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej (vide uwaga nr 185 w zestawieniu uwag) – wobec nieuwzględnienia uwagi dotyczącej dodania art. 13a w projektowanej ustawie (vide uwaga nr 87 w zestawieniu uwag).</p>	<p>Uwaga wycofana Dodatkowe uwagi GUS zgłoszone po konferencji uzgodnieniowej (pismo z 10.12.2020 r., GUS-GP03.0201.341.2020.97).</p>
103.	Fundacja ePaństwo	Art. 48	<p>Widzimy realne zagrożenie w dostępie do danych z Krajowego Rejestru Sądowego w przypadku przyjęcia założeń opisanych w art. 48 projektu. Zakres danych objętych rejestrem wchodzi w skład danych wysokiej wartości, a więc upoważnienie nadane ministrowi Sprawiedliwości do wydania rozporządzenia określającego rodzaj i zakres danych może pozostawać</p>	<p>Wyjaśnienia Uwaga przyjęta do wiadomości. Przepis zostanie poddany dodatkowej analizie.</p>

			<p>w konflikcie z rozporządzeniem ministra do spraw informatyzacji określającego zakres i harmonogram udostępniania danych wysokiej wartości. Takie upoważnienie daje również Ministrowi Sprawiedliwości swobodę w określeniu jakie dane zostaną udostępnione do ponownego wykorzystania. W przypadku zawężenia zakresu w stosunku do tego co już jest ujawniane w Krajowym Rejestrze Sądowych nie będzie już można - w ślad za dyrektywą - określać, że są to dane wysokiej wartości. Zawężony zakres danych może się bowiem okazać bezużyteczny dla celów ponownego wykorzystywania. Wnosimy o ponowne rozważenie kształtu tych przepisów, które będzie gwarantowało pełną możliwość ponownego wykorzystywania tych danych.</p>	
104.	Kancelaria Prezydenta RP	Art. 49 pkt 4	<p>Projekt ustawy, w art. 49 pkt 4, przewiduje zmianę ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429 ze zm., dalej u.d.i.p.).</p> <p>Zgodnie z dodawanym art. 15a, jeśli podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej, udostępniając żądane informacje w trybie ustawy dostępowej, nie określi warunków ponownego wykorzystania informacji publicznej, wnioskodawca będzie mógł ponownie wykorzystać przedmiotowe informacje bez spełnienia jakichkolwiek warunków. Przepis ten wprowadza, zatem, niejako „domniemanie zgody” na ponowne wykorzystywanie wszystkich informacji udostępnionych w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznych. By uniknąć bezwarunkowego ponownego wykorzystania informacji, podmiot zobowiązany już na etapie udostępniania informacji publicznej, zobligowany jest określić ewentualne warunki jej ponownego wykorzystania. W konsekwencji, na podmiot zobowiązany nałożono, w praktyce, obowiązek weryfikacji każdego wniosku złożonego w trybie u.d.i.p.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis zostanie usunięty z projektu ustawy.</p>

		<p>pod kątem ewentualnego ponownego wykorzystania udostępnianych informacji i przygotowania warunków tego wykorzystania. Zaznaczyć należy, że udostępnienie informacji w trybie u.d.i.p. służy zupełnie innemu celowi niż ponowne wykorzystanie uregulowane opiniowaną ustawą.</p> <p>Z udostępnieniem informacji publicznej mamy do czynienia wtedy, gdy chodzi o zasadę transparentności oraz kontrolę organów państwa. Natomiast ponowne wykorzystanie dotyczy informacji, która ma być wykorzystana w innym celu niż pierwotny publiczny cel. Niezależnie od kwestii aksjologicznych, regulacja ta wywołuje szereg wątpliwości praktycznych. Mianowicie, wnioskodawca, domagając się udostępnienia informacji w trybie u.d.i.p., nie musi spełniać żadnych dodatkowych warunków, wystarczy sam wniosek, w którym określi zakres żądania. Nie jest również konieczne podawanie danych identyfikujących wnioskodawcę. Podmiot zobowiązany powinien rozpoznać taki wniosek o udostępnienie informacji publicznej nawet wtedy, gdy nie jest możliwe zidentyfikowanie wnioskodawcy – jest np. podany tylko adres e-mail - i jakiegokolwiek oznaczenie wnioskodawcy. Inaczej sytuacja wygląda w przypadku wniosku o ponowne wykorzystanie. Zgodnie z art. 38 ust. 3 projektu ustawy, wniosek powinien zawierać informacje o wnioskodawcy, w tym jego imię i nazwisko, adres umożliwiający dostarczenie odpowiedzi (pkt. 2); wskazanie informacji sektora publicznego, która ma być ponownie wykorzystana, warunki ponownego wykorzystania oraz źródło udostępnienia lub przekazania (pkt. 3); czy też wskazanie celu ponownego wykorzystania, w tym należy określić rodzaj działalności, w której informacje będą ponownie wykorzystywane (pkt. 4).</p>	
--	--	---	--

		<p>Ponadto, ustawa o dostępie do informacji publicznej nie tylko nakłada na podmiot zobowiązany obowiązek wzywania do uzupełnienia wniosku – przeciwnie, zobowiązany organ nie jest uprawniony do kierowania tego typu wezwania (o ile nie zamierza wydać decyzji odmownej). Podobne stanowisko zostało wyrażone w orzecznictwie sądów administracyjnych. W przypadku wnioskowania o udostępnienie informacji publicznej, która, zgodnie z brzmieniem nowego art. 15a u.d.i.p., może zostać również ponownie wykorzystana, w sytuacji, gdy wniosek nie zawiera danych wskazanych w art. 38 ust. 3 projektu, podmiot zobowiązany, z jednej strony, nie ma podstawy prawnej, w oparciu o którą może domagać się uzupełnienia wniosku, z drugiej natomiast, udostępniając żądane informacje bez ustalenia warunków, wyraża zgodę na jej bezwarunkowe ponowne wykorzystanie – tak naprawdę nieoznaczonemu podmiotowi/podmiotom. Jest to pierwszy podstawowy problem praktyczny, którego nie rozwiązał projektodawca.</p> <p>Problem ten jest szczególnie widoczny w przypadku żądania udostępnienia utworu objętego ochroną prawnoautorską. W odniesieniu do tego typu informacji, wyraźnie widoczne są konsekwencje niejako „zrównania” prawa dostępu do informacji publicznej i ponownego jej wykorzystania – w ramach wprowadzanego art. 15a. Realizując wniosek o dostęp do informacji publicznej, organ udostępnia utwór jedynie w celu zapoznania się z jego treścią. Wnioskodawca uzyskujący utwór w ramach dostępu do informacji publicznej nie ma możliwości wykorzystania utworu, ani rozporządzania nim na żadnym z pól eksploatacji. W obecnym stanie prawnym, wnioskodawca, chcąc wykorzystać utwór, musi wystąpić z wnioskiem o ponowne wykorzystanie, spełniając przy tym określone warunki. Wprowadzany przepis art. 15a u.d.i.p. umożliwi wnioskodawcy ponowne</p>	
--	--	---	--

		<p>wykorzystanie udostępnionego w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej utworu, bez spełnienia jakichkolwiek warunków, na dowolnym polu eksploatacji. Nie będzie można w trybie tego przepisu przeprowadzić postępowania takiego, jak na gruncie art. 38 i nast. ustawy, gdyż ustawa o dostępie do informacji publicznej nie zawiera tego typu przepisów proceduralnych. Odesłanie zawarte we wprowadzanym do u.d.i.p art. 15a następuje, bowiem, w zakresie przepisów rozdziału 3 projektu ustawy (art. 14-16), a nie art. 38 i nast. projektu ustawy.</p> <p>W tym zakresie zachodzi też kolizja z art. 14 ust. 2 projektu ustawy, który zakłada obligatoryjność warunków w przypadku informacji publicznych mających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych. Warunki takie powinny uwzględniać zasady licencjonowania utworów, w tym określać pola ich eksploatacji. Jest to konsekwencją gospodarczego charakteru ponownego wykorzystywania i konieczności ochrony prawa własności twórców i innych podmiotów praw własności intelektualnej. Tymczasem, we wniosku o udostępnienie informacji publicznej, wnioskodawca nie ma obowiązku wskazywania zarówno propozycji warunków, jak i celu ponownego wykorzystywania, w tym dóbr, produktów i usług, które zamierza wytworzyć. Jeśli organ zdecyduje o nałożeniu warunków, to, zgodnie z art. 40 ust. 1 pkt 3 projektu, składa ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania lub informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie. Powstaje pytanie, w jakiej formie i na jakich zasadach należy to uczynić stosując art. 15a u.d.i.p. w sytuacji, w której, jak wyżej wspomniano, ustawa o dostępie do informacji publicznej nie zawiera</p>	
--	--	--	--

		<p>przepisów procesowych w tym zakresie. Ponadto, jak wynika z analizy treści art. 15a u.d.i.p, nie reguluje on sytuacji, w której, ze względu na przesłanki określone w art. 6 niniejszego projektu ustawy – zachodzi konieczność wydania decyzji odmownej. Zakładając, że intencją projektodawcy jest objęty taki stan faktyczny, to należy wskazać, że - i to jest jednocześnie generalna uwaga dotycząca instytucji uregulowanej w art. 15a u.d.i.p. – organ w tym przypadku będzie działał z urzędu, bo wnioskodawca nie składał wniosku o ponowne wykorzystanie tylko wniosek o udostępnienie informacji publicznej. Natomiast w świetle regulacji zawartej w art. 38 i nast. projektu ustawy – sprawy tam uregulowane mają przymiot spraw wnioskowych, w których organ nie działa z urzędu, a na wniosek i zgodnie z wnioskiem strony. Wobec tego dochodzi do pewnego rodzaju „dwoistości” postępowania: w przypadku wniosku o ponowne wykorzystanie informacji złożonego w trybie art. 38 projektu ustawy organ działa na wniosek, w przypadku wniosku złożonego w trybie art. 10 u.d.i.p organ – w zakresie ponownego wykorzystywania tej informacji – działa z urzędu. Taki stan nie jest pożądanym z punktu widzenia zasad wynikających z art. 2, a także art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Prowadzi on w istocie do różnego traktowania podmiotów znajdujących się w podobnej sytuacji. Dodatkowo, rozwiązanie to może prowadzić do poważnych problemów, zwłaszcza w sytuacji, gdy podmiot zwracający się w trybie u.d.i.p. uzyskał informację publiczną, ale bez jednoczesnego określenia warunków ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego, natomiast inny – zwracając się z wnioskiem o ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego, będzie musiał spełnić szereg warunków wymaganych projektem ustawy. W konsekwencji, doprowadzi to do sytuacji, w której ta</p>	
--	--	---	--

			<p>sama informacja będzie mogła zostać wykorzystana na różnych warunkach przez poszczególnych zainteresowanych. Ponadto projektodawca nie wskazał, na jakiej podstawie i w oparciu o jakie przesłanki organ powinien rozstrzygnąć sprawę, prowadzoną w oparciu o art. 15a u.d.i.p, w której, ze względu na treść informacji lub prawa autorskie, wymagane byłoby wydanie decyzji odmownej, w oparciu o analogiczne zasady, jak te występujące w art. 6 projektu ustawy.</p> <p>Z tych wszystkich względów, wskazuje się na potrzebę rozważenia usunięcia art. 49 pkt 4 projektu ustawy.</p>	
105.	Fundacja ePaństwo	Art. 49 pkt 4	<p>Nie zauważamy również powodów dla których dopuszczono możliwość określania warunków ponownego wykorzystywania informacji publicznych (art. 49 pkt 4 projektu). Jest to sprzeczne z zasadą swobodnego rozpowszechniania informacji publicznej i będzie stanowić zachętę do ograniczenia realizacji tej zasady przez podmioty zobowiązane, co obserwowaliśmy już w 2012 r. po wdrożeniu dyrektywy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego do ustawy o dostępie do informacji publicznej. W związku z powyższym wnosimy o usunięcie projektowanego art. 15a.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis zostanie usunięty z projektu ustawy.</p>
106.	Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska	Art. 49 pkt 4	<p>NAJWAŻNIEJSZE WNIOSKI:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Artykuł 15a proponowanej regulacji negatywnie wpływa na realizację konstytucyjnego prawa do informacji (art. 61 Konstytucji RP) i wolności jej rozpowszechniania (art. 54 ust. 1 Konstytucji) i art. 10 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. • Wprowadzenie art. 15a nie zostało uzasadnione i takie uzasadnienie jest niemożliwe do przeprowadzenia ze względu na istniejący porządek prawny. • Art. 15a jest sprzeczny z innymi przepisami proponowanej regulacji (art. 7). 	<p>Uwaga uwzględniona Przepis zostanie usunięty z projektu ustawy.</p>

		<ul style="list-style-type: none">• Stowarzyszenie rekomenduje wykreślenie art. 15a. <p>WPROWADZENIE</p> <p>Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska stoi na straży realizacji uprawnień wynikających z art. 61 Konstytucji RP. Oprócz edukacji na ten temat i sprawdzania jak w praktyce te uprawnienia są realizowane, monitorujemy wpływ tworzonych przepisów na potencjalną możliwość rozliczania instytucji z ich działań oraz otrzymywania przez obywateli informacji, które są im potrzebne.</p> <p>W związku z tym zdecydowaliśmy się przygotować niniejszą opinię na temat propozycji zawartych w projekcie ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Nasza opinia dotyczy wyłącznie kwestii, które naszym zdaniem negatywnie wpłyną na realizację konstytucyjnego prawa do informacji.</p> <p>RÓŻNICA POMIĘDZY DOSTĘPEM DO INFORMACJI, A PONOWNYM WYKORZYSTANIEM INFORMACJI SEKTORA PUBLICZNEGO</p> <p>Prawo do informacji publicznej ma za zadanie umożliwić każdemu realizację prawa do informacji, będącego prawem człowieka i wynikającego z art. 10 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego ma natomiast na celu wykorzystanie potencjału informacji finansowanych ze środków publicznych, powstałych w wielu obszarach działalności publicznej, aby dane te były dostępne dla obywateli i podmiotów prawnych, mogących następnie wykorzystać zasoby z korzyścią dla społeczeństwa, gospodarki i administracji.</p>	
--	--	---	--

		<p>Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego stanowi przede wszystkim realizację dyrektyw unijnych, w tym ostatniej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.</p> <p>Konieczność aktualizacji prawa krajowego w zakresie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego podyktowana jest postępującymi innowacjami cyfrowymi, ale wypracowane dotychczas zasady ogólne nie uległy zmianie. Jak zostało podkreślone w preambule dyrektywy 2019/1024, dostęp do informacji jest jednym z praw podstawowych i zgodnie z Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej obejmuje wolność wypowiedzi, na co składa się wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe.</p> <p>Także w uzasadnieniu projektu ustawy nie pozostawiono wątpliwości, że główne jego założenia oparto na dotychczasowej procedurze ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Celem nowej ustawy jest dostosowanie polskich przepisów do wymogów dyrektywy 2019/1024 na poziomie minimum, a wyjście poza to minimum dotyczy w dużej mierze stworzenia portalu otwartych danych. W rezultacie relacja dostępu do informacji publicznej z ponownym wykorzystaniem informacji sektora publicznego pozostaje bez zmian (wyłączając rozważania dotyczące zastąpienia centralnego repozytorium danych).</p> <p>Punktem wspólnym dostępu do informacji publicznej i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego jest właśnie informacja. Jej definicja różni się jednak, ponieważ inne jest źródło oraz cel obu regulacji prawnych.</p>	
--	--	---	--

		<p>Oczywistą granicą między dostępem do informacji publicznej a ponownym wykorzystywaniem informacji sektora publicznego jest funkcjonowanie odrębnych, ustawowych trybów udostępniania informacji na wniosek z ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz z ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (czy z planowanej ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego).</p> <p>Udostępnienie informacji publicznej prowadzi do realizacji prawa do informacji i stanowi zarazem jego główny cel, tj. ujawnienie informacji o działalności władz i innych instytucji wykonujących zadania publiczne i/lub gospodarujących środkami publicznymi.</p> <p>Prawnoczłowieczy charakter tego prawa oznacza, że informacja należy się każdej osobie i każdemu podmiotowi bez żadnych dodatkowych warunków. Wolność wypowiedzi (wolność wyrażania opinii) obejmuje nie tylko pozyskiwanie informacji, ale również swobodę jej rozpowszechniania, co znalazło potwierdzenie w art. 54 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Prawo do informacji jest częścią wolności wypowiedzi, co wynika chociażby ze wspomianej już Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wartości, Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, jak również z orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (zob. wyrok ETPCz z 14 kwietnia 2009 r. TASZ przeciwko Węgrom, nr skargi 37374/05, wyrok ETPCz z 28 listopada 2013 r. Guseva przeciwko Bułgarii, nr skargi 6987/07).</p> <p>Także Naczelny Sąd Administracyjny w Łodzi już w 1996 r. wydał wyrok o sygn. akt SA/Ł 2722/95, w którym wskazał:</p> <p><i>Prawo do informacji wynika jednak z szerszego prawa do wyrażania opinii, ustanowionego w ratyfikowanej przez</i></p>	
--	--	--	--

		<p><i>Polskę Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (...). Prawo do uzyskiwania informacji jest zatem – w ujęciu Konwencji, elementem szerszego prawa do swobodnego wyrażania opinii.</i></p> <p>Oznacza to, że informacja uzyskana w trybie dostępu do informacji publicznej posiada walor oficjalny (urzędowy) i podlega swobodzie rozpowszechniania. Inaczej rzecz ujmując, rozpowszechnianie informacji uzyskanej w trybie dostępu do informacji publicznej z założenia nie prowadzi do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa.</p> <p>Co więcej, zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej wnioskodawcy nie można wzywać do wykazywania interesu faktycznego i prawnego. Wnioskodawca nie ma więc obowiązku tłumaczenia organowi (podmiotowi zobowiązanemu) w jakim celu zadaje pytania i co uczyni z uzyskaną informacją. Udostępnienie informacji jest uzależnione wyłącznie od jej przedmiotu (treści wniosku), a nie od osoby wnioskodawcy, a zatem od danych personalnych lub motywacji tej osoby. Dalsze udostępnienie, opublikowanie, czy przekazanie informacji wchodzi zaś w zakres swobody jej rozpowszechniania.</p> <p>NIEUZASADNIONA INGERENCJA W RELIZACJĘ KONSTITUCYJNEGO PRAWA ZA POMOCĄ USTAWY, KTÓRA DEKLARUJE INNE CELE</p> <p>Jedną z projektowanych zmian w przepisach obowiązujących, którą przewidziano w art. 49 pkt 4, jest dodanie w ustawie o dostępie do informacji publicznej art. 15a w brzmieniu:</p> <p><i>1. Podmiot obowiązany udostępniając informację publiczną na wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 1 może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji odpowiednio zgodnie z przepisami rozdziału 3 ustawy</i></p>	
--	--	--	--

		<p><i>z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.</i></p> <p><i>2. Brak określania przez podmiot obowiązany warunków ponownego wykorzystywania informacji publicznej oznacza zgodę na ponowne wykorzystywanie informacji bez spełnienia przez wnioskodawcę jakichkolwiek warunków.</i></p> <p>W uzasadnieniu projektu ustawy nie wyjaśniono żadnych powodów wprowadzenia tej regulacji. Pojawilo się za to kilka fragmentów, w których wyraźnie odróżniono realizację dostępu do informacji publicznej od ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego:</p> <p>Szczególnie istotne jest przy tym rozróżnienie pomiędzy realizacją prawa dostępu do informacji publicznej (access to public sector information), regulowanego przez ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej¹¹), a eksploatacją (ponownym wykorzystywaniem) informacji sektora publicznego (re-use of public sector information). Pojęcie informacji sektora publicznego jest przy tym szersze niż pojęcie informacji publicznej (szerzej na ten temat w uzasadnieniu do art. 2 pkt 8 projektu ustawy). Dostęp do informacji publicznej, określony w ustawie o dostępie do informacji publicznej stanowi implementację zasady jawności wyrażonej w art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej¹²), a prawo do informacji jest uważane za jedno z podstawowych praw człowieka. Natomiast w odniesieniu do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego podkreśla się przede wszystkim jego gospodarczy i społeczny charakter związany z możliwością dalszego wykorzystania (przetworzenia) informacji.</p> <p>Natomiast w art. 7 ust. 1 projektu ustawy pozostawiono dotychczas obowiązującą zasadę, zgodnie z którą przepisy ustawy nie naruszają prawa dostępu do informacji</p>	
--	--	---	--

		<p>publicznej ani wolności jej rozpowszechniania. W uzasadnieniu wyjaśniono to w następujący sposób: <i>Projekt ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego nie określa własnych zasad dostępu do informacji. Dostęp do informacji publicznej jest realizowany na przykład na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Dostęp ten nie oznacza automatycznego prawa do ponownego wykorzystywania, poza wyjątkami określonymi w projekcie ustawy (np. dot. danych podlegających publikacji w BIP). W celu wyeliminowania jakichkolwiek wątpliwości projekt ustawy w art. 7 ust. 1 wprowadza zasadę, że ponowne wykorzystywanie nie narusza prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania, ani przepisów innych ustaw określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących informacjami sektora publicznego. Art. 7 ust. 1 projektu ustawy stanowi implementację przepisu art. 1 ust. 3 dyrektywy 2019/1024/UE, zgodnie z którym dyrektywa ta opiera się na unijnych i krajowych systemach dostępu i pozostaje bez uszczerbku dla nich.</i></p> <p>W świetle powyższego projektowany art. 15a ustawy o dostępie do informacji publicznej stoi w sprzeczności już z samym art. 7 ust. 1 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Uchwalenie art. 15a ustawy o dostępie do informacji publicznej byłoby niezgodne z art. 7 ust. 1 obowiązującej ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, a także z duchem i przepisami wspomnianej dyrektywy 2019/1024.</p> <p>Propozycja z art. 15a pozwala bowiem na to, żeby organ (podmiot zobowiązany) udostępniający informację publiczną w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, zdecydował o jej charakterze już po</p>	
--	--	---	--

		<p>udostępnieniu na wniosek i przejął kontrolę nad dalszym jej rozpowszechnianiem.</p> <p>Po uchwaleniu proponowanego przepisu organ mógłby sam przyjąć, że informacja publiczna jest informacją sektora publicznego, co do której istnieją warunki ponownego wykorzystywania. Regulacja taka z góry godziłaby w prawo do informacji oraz wolność jej rozpowszechniania.</p> <p>Dodatkowo należy zauważyć, że to wnioskodawca, a nie organ (podmiot zobowiązany), jest uprawniony do wyboru trybu, w którym wnioskuje o informację. Gdyby przyjąć, że tryb dostępu do informacji publicznej i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego przeplatają się, to art. 38 ust. 1 pkt 4 projektu ustawy (w brzmieniu identycznym jak art. 21 ust. 1 pkt 4 obowiązującej ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego) byłby zbędny.</p> <p>Każda informacja udostępniona lub przekazana na podstawie przepisów innej ustawy określającej zasady i tryb dostępu do informacji, niezależnie od tego, czy byłaby informacją sektora publicznego, czy też nie (jak informacja publiczna), mogłaby być uznana następnie za informację uwarunkowaną ponownym wykorzystywaniem. Informacja publiczna i informacja sektora publicznego, to zaś dwa różne pojęcia. Do udostępnienia informacji publicznej nie stosuje się przepisów o wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.</p> <p>ORZECZNICTWO I PRAKTYKA</p> <p>Powyższe podejście wynika również z orzecznictwa sądów administracyjnych, kontrolujących zarówno sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej, jak i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Przy czym rozważania natury ogólnej, przyjęte w orzecznictwie sądowym przypadającym na</p>	
--	--	---	--

		<p>okres, w którym ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego uregulowane było jeszcze przed wejściem w życie ustawy z 2016 r. w rozdziale 2a ustawy o dostępie do informacji publicznej, nie zmieniły się i pozostają aktualne.</p> <p>Przykładowo w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 lutego 2015 r. (sygn. akt I OSK 681/14) Sąd tłumaczył, że celem dostępu do informacji publicznej jest kontrola życia publicznego, natomiast w przypadku ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego jest to cel rynkowy i gospodarczy, a także rozwój ekonomiczny, naukowy, informatyczny państw Unii Europejskiej. Sąd uznał, że wykorzystanie informacji publicznej w pracy dziennikarskiej nie jest ponownym wykorzystywaniem informacji publicznej. Gdyby przyjąć odmienne stanowisko, to w istocie pojęcie prawa do informacji publicznej stałoby się puste, bowiem każde udostępnienie informacji publicznej stanowiłoby zarazem jej udostępnienie w celu ponownego wykorzystania.</p> <p>Z tzw. „nowego orzecznictwa” może płynąć wniosek, że badając pojęcie informacji sektora publicznego, organ powinien najpierw sprawdzić, czy żądana informacja stanowi informację publiczną. Dla przykładu z niektórych orzeczeń może wynikać, że nie każda informacja sektora publicznego musi być jednak informacją publiczną (zob. przykładowo wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 16 marca 2018 r. o sygn. akt II SA/B/Wa 667/17).</p> <p>Raz jeszcze wypada podkreślić, że każde postępowanie o udostępnienie informacji determinuje przede wszystkim wybór wnioskodawcy. Organ (sąd) nie będzie uprawniony do badania pojęcia informacji sektora publicznego, dopóki wnioskodawca sam nie złoży wniosku w trybie przepisów o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora</p>	
--	--	--	--

		<p>publicznego. Jeżeli wnioskodawca zdecyduje się na złożenie wniosku w trybie dostępu do informacji publicznej, to organ nie może stosować przepisów o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.</p> <p>Z obserwacji Stowarzyszenia wynika również, że niektóre organy (podmioty zobowiązane) już teraz niezgodnie z prawem ograniczają wnioskodawcom swobodę rozpowszechniania uzyskanej informacji publicznej.</p> <p>Jedną z występujących praktyk jest podejmowanie nieadekwatnych środków prawnych w stosunku do wnioskodawcy, który udostępnił otrzymaną informację publiczną na prowadzonej stronie internetowej, blogu, czy w mediach społecznościowych. Najczęściej chodzi o wzywianie wnioskodawcy do zaprzestania naruszania dóbr osobistych jedynie na tej podstawie, że informacja została udostępniona wyłącznie do jej/jego wiadomości. Czasami w parze z wezwaniem idzie również nieprzychylny komentarz organu na temat wnioskodawcy, z którego wynika, że wykorzystuje informację jedynie po to, żeby zaszkodzić organowi.</p> <p>Zdarzają się również sprawy, w których opublikowana informacja publiczna staje się przedmiotem skargi do Prezesa Urzędu Danych Osobowych na wnioskodawcę, który tę informację rozpowszechnił. Przy czym nie chodzi o sprawy, w których organ udostępnił „za dużo”, czyli gdy przykładowo organ udostępnił informacje z numerami PESEL osób fizycznych, a wnioskodawca informacje te opublikował na stronie internetowej. Może chodzić natomiast o rozpowszechnienie informacji publicznej o nagrodach przyznanych urzędnikom, których prywatność nie podlega ochronie.</p> <p>Spotykaną praktyką organów jest również udostępnianie informacji publicznej z pouczeniem wnioskodawcy, że została ona przekazana wyłącznie w celu zapoznania się</p>	
--	--	--	--

		<p>z jej treścią, a ewentualne rozpowszechnianie wymaga złożenia wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Czasami organ potrafi również zastrzec, że udostępniona informacja objęta jest prawami autorskimi, dlatego też wnioskodawcę obowiązuje zakaz jej publikacji i powielania.</p> <p>Oczywiście można przyjąć, że powyższe jest niezgodne z prawem, zatem nieuzasadniony pozew zwyczajnie nie przyniesie skutku, a klauzula zamieszczona pod wnioskiem nie wywoła żadnych konsekwencji prawnych. Podobne praktyki mogą wywołać jednak groźniejszy skutek, w postaci tzw. efektu mrożącego. Wnioskodawca, którego po opublikowaniu informacji publicznej spotkają negatywne konsekwencje faktyczne i/lub prawne (od nazwania na forum publicznym pieniactwem, po otrzymanie pozwu o naruszenie dóbr osobistych) może zniechęcić się i zrezygnować z korzystania ze swoich praw. Tym bardziej należy spodziewać się, że uchwalenie art. 15a projektu ustawy usankcjonuje jedynie nieprawidłową praktykę, stwarzając przy tym realne zagrożenie dla realizacji prawa do informacji.</p> <p>Ze względu na powyższe art. 49 pkt 4, dodający do ustawy o dostępie do informacji publicznej art. 15a, winien zostać usunięty z projektu ustawy.</p> <p>PODSUMOWANIE</p> <ul style="list-style-type: none">• propozycja wprowadzenia art. 15a do ustawy o dostępie do informacji publicznej nie została w żaden sposób uzasadniona,• projektowany art. 15a ustawy o dostępie do informacji publicznej stoi w sprzeczności z art. 7 ust. 1 ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (art. 7 ust. 1 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego),	
--	--	---	--

			<ul style="list-style-type: none"> • projektowany art. 15a ustawy o dostępie do informacji publicznej stoi w sprzeczności z założeniami dyrektywy 2019/1024, • projektowany art. 15a ustawy o dostępie do informacji publicznej prowadzi do naruszenia prawa do informacji oraz swobody rozpowszechniania informacji, • praktyka Stowarzyszenia dostarcza przykładów spraw, w których już teraz podmioty zobowiązane podejmują działania ograniczające swobodę rozpowszechniania uzyskanej informacji, • uchwalenie art. 15a ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowi zagrożenie dla prawa do informacji i może wywołać tzw. efekt mrożący. 	
107.	Narodowe Centrum Nauki	Uwaga ogólna	Narodowe Centrum Nauki jest żywo zainteresowane kwestią dostępu do danych publicznych, a sam projekt ocenia jako niezwykle pożyteczny. Zwracamy jednakże uwagę, że zalety i wady tejże ustawy będzie można w pełni ocenić dopiero wespół z aktami wykonawczymi do niej, w szczególności dotyczącymi Programu Otwierania Danych, Polityki Otwartego Dostępu oraz portalu otwartych danych. Wówczas będzie możliwa dogłębna analiza skutków jakie wywrze wdrożenie ustawy dla sektora nauki, pod kątem ewentualnych kosztów czy też nakładu czasu oraz zasobów ludzkich. Mam nadzieję, że Narodowe Centrum Nauki zostanie również włączone w konsultację tychże aktów w toku procesu legislacyjnego i będzie mogło wyrazić swoje stanowisko.	Uwaga uwzględniona
108.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Uwaga ogólna	Zasadnym jest dopracowanie treści projektowanych regulacji pod kątem poprawności językowej. Przede wszystkim art. 10 projektu, w którym zastosowano zarówno liczbę pojedynczą oraz mnogą w odniesieniu do wyrażenia podmiotu zobowiązanego.	Uwaga uwzględniona

109.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Uwaga ogólna	<p>Biblioteki akademickie, dużo mocniej niż biblioteki publiczne, są zainteresowane tematem otwartych danych. Często to one koordynują proces redakcji i deponowania publikacji naukowych w repozytoriach uczelnianych. Należy uwzględnić ich doświadczenie i potencjał poprzez wpisanie Konferencji Dyrektorów Bibliotek Akademickich Szkół Polskich, oprócz Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, na listę podmiotów konsultujących projekty rozporządzeń, w szczególności rozporządzenie wykonawcze do art. 23 dotyczącego opracowania polityki otwartego dostępu</p> <p>Ustawa, odnośnie zakresu danych, odwołuje się do przyszłych aktów wykonawczych, a dopiero po ich wydaniu będzie możliwe określenie realnych obowiązków nałożonych na biblioteki związanych z otwarciem danych i stworzeniem warunków ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.</p>	Uwaga uwzględniona
110.	Fundacja Instrat	Uwaga ogólna	<p>Jesteśmy zdania, że system zachęt i miękkich zobowiązań powinien być kierowany w szczególności do dużych korporacji działających na rynkach cyfrowych. Platformy cyfrowe, media społecznościowe znajdując się w posiadaniu największej ilości danych i informacji, często udostępnianych w czasie rzeczywistym. Otwarty dostęp do nich (albo przynajmniej do części z nich) mógłby przyczynić się do realizacji nie tylko celów państwowych (np. zwiększenie bezpieczeństwa publicznego, wprowadzanie rozwiązań inteligentnego państwa), lecz także do rozwoju innowacji i wzrostu konkurencyjności pomiędzy przedsiębiorcami. Z tego względu, zachęcamy do wprowadzenia szczególnych wymogów bądź systemu zachęt względem platform o znaczącej obecności cyfrowej oraz skłonienie ich do większej transparentności, interoperacyjności oraz wymiany danych zarówno z podmiotami państwowymi, jak i innymi podmiotami prywatnymi.</p>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektowanej ustawy.

111.	Fundacja InStrat	Uwaga ogólna	<p>Powyższe wnioski zgodne są z podejściem UE, która w Europejskiej Strategii Danych wskazuje, iż pomimo całego swojego potencjału, wymiana danych między podmiotami prywatnymi nie została rozwinięta na wystarczającą skalę. Jak zauważono, związane jest to w dużej mierze z brakiem zachęt ekonomicznych (w tym z obawą o utratę przewagi konkurencyjnej), brakiem równowagi negocjacyjnej, obawą przed sprzeniewierzeniem danych przez osoby trzecie oraz brakiem jasności prawa w zakresie tego w jaki sposób dane będą wykorzystywane. Tym samym, Komisja dostrzegła potrzebę zintensyfikowania działań w legislacyjnych w obszarach gospodarki szczególnie uzależnionej od danych, aby zapewnić zachęty do horyzontalnego udostępniania danych między sektorami. Z tego względu, jedną z propozycji Komisji jest uwzględnienie w Ustawie o danych (a Data Act) propozycji wspierania wymiany danych między przedsiębiorstwami (w szczególności tych zajmujących się kwestiami związanymi z użytkowaniem praw do danych współtworzonych określonych w umowach prywatnych). Komisja planuje również dążyć do zidentyfikowania i wyeliminowania wszelkich istniejących nieuzasadnionych przeszkód utrudniających wymianę danych oraz do uświadamiania zasad odpowiedzialnego wykorzystywania danych. W zakresie udostępniania danych przez podmioty prywatne, KE proponuje, by ogólną regułą była zasada dobrowolności, z zastrzeżeniem możliwości zobowiązania przedsiębiorcy do obowiązkowego udostępniania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektowanej ustawy.</p>
112.	Polski Związek Instytucji Pożyczkowych	Uwaga ogólna	<p>W pierwszej kolejności, należy zwrócić uwagę na fakultatywny charakter wielu przepisów zawartych w projekcie, a w konsekwencji – dużą swobodę w zakresie stosowania projektowanych przepisów w praktyce. Intencje wyrażone w dyrektywie Parlamentu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Brak szczegółowego wyjaśnienia, wskazania konkretnych przepisów. Uwaga nie ma charakteru prawnolegislacyjnego.</p>

			Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (dalej: Dyrektywa) zostały określone bardziej stanowczo, aniżeli wynika to z charakteru przedłożonych do konsultacji przepisów. Społeczeństwo Unii Europejskiej staje się coraz bardziej „cyfrowe”, czego wyrazem są nie tylko polityki przyjmowane przez instytucje unijne, jak i państwa członkowskie lecz również fakt, że w nowej perspektywie budżetowej Unii Europejskiej, koszty związane z digitalizacją stanowią istotny element wszystkich wydatków Unii Europejskiej. Z tego też względu Związek wyraża obawę o skuteczność w realizacji celów i postulatów Dyrektywy, przy braku większego aniżeli dotychczas zaangażowania finansowego oraz w oparciu o przepisy, które tworzą dużą swobodę w zakresie ich stosowania.	
113.	Polski Związek Instytucji Pożyczkowych	Uwaga ogólna	W ujęciu podmiotowym, na poparcie zasługuje rozszerzenie zakresu podmiotów, które będą zobligowane do udostępniania tzw. otwartych danych, jednak – tak jak w akapicie powyżej – brak zobligowania podmiotów do udostępniania danych oraz jednoczesnego zapewnienia im instrumentów do wypełniania tego obowiązku może spowodować, iż projektowane przepisy staną się tzw. „martwym prawem”. Wyrażając nadzieję na zwiększenie poziomu zobligowania do stosowania przepisów o otwartych danych w praktyce, w dalszej części stanowiska pragniemy skupić się na rozwiązaniach, których – naszym zdaniem – zabrakło w projektowanych przepisach.	Uwaga nieuwzględniona Brak szczegółowego wyjaśnienia, wskazania konkretnych przepisów. Uwaga nie ma charakteru prawnolegislacyjnego.
114.	Polski Związek Instytucji Pożyczkowych	Uwaga ogólna	Rynek finansowy ma swoją specyfikę. Z jednej strony ustawa o kredycie konsumenckim obliuguje kredytodawców do oceny zdolności kredytowej konsumentów, z drugiej natomiast wieloletnie doświadczenie instytucji pożyczkowych działających w	Uwaga nieuwzględniona Należy wyjaśnić, że niektóre dane wskazane w uwadze mogą potencjalnie stanowić ISP (dane znajdujące się w posiadaniu podmiotów zobowiązanych). Większość z przedmiotowych

		<p>Polsce dowodzi, iż produkt dobrze dopasowany do potrzeb i możliwości konsumenta, jest produktem bezpiecznym, a konsumenci chętnie z niego korzystają. Za tą prawidłowością przemawiają liczby – blisko 3 miliony klientów w sektorze pozabankowym, którzy rokrocznie korzystają z finansowania o wartości kilku miliardów złotych. Bez odpowiedniej oceny zdolności kredytowej konsumenta i dopasowania produktu do jego potrzeb, osiągnięcie takich wyników byłoby niemożliwe. Doświadczenia instytucji pożyczkowych zrzeszonych w PZIP, które często funkcjonują również w innych państwach Unii Europejskiej pokazują, że w Polsce jest wciąż jeszcze wiele do zrobienia, aby polski system finansowy był tak bezpieczny i dojrzały jak te, które można określać mianem europejskich liderów. Z tego też względu przedstawiamy kilka propozycji, o które naszym zdaniem warto uzupełnić konsultowany projekt.</p> <p>Mając na uwadze fakt, iż tzw. otwarte dane mają charakter zanonimizowany, jest oczywistym, iż tzw. otwarte dane nie mogą i nie będą służyły bezpośrednio do oceny zdolności kredytowej, jednak mogą one mieć niebagatelną wartość przy monitorowaniu trendów oraz modelowaniu w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Profilu klienta ryzykownego; oraz2. Profilu klienta preferowanego, poprzez ustalenie ofert specjalnych i specjalnych kampanii marketingowych np. z określonego regionu, lub do określonych konsumentów. <p>Z treści uzasadnienia do przedmiotowego projektu ustawy, jak również z motywów Dyrektywy wynika bezpośrednio, iż tzw. otwarte dane mają służyć m.in. do tworzenia nowych ofert, nowych produktów, które będą jeszcze lepiej odpowiadały potrzebom społeczeństwa. Z tego też względu, mając na uwadze powyższe, PZIP postuluje, aby</p>	<p>informacji pozostaje jednak poza zakresem regulacyjnym projektowanej ustawy lub może nie być możliwe ich ponowne wykorzystanie (np. z uwagi na ograniczenia związane z ochroną danych osobowych) .</p>
--	--	--	---

			<p>nowelizacja ustawy o otwartych danych została rozszerzona przedmiotowo o:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Informacje o zachowaniu płatniczym z sektora niefinansowego<ol style="list-style-type: none">a) Rodzaj firmy:<ul style="list-style-type: none">- dostawcy energii;- dostawcy gazu;- dostawcy wody;- spółdzielnie mieszkaniowe;- Poczta Polska (np. płatności za abonament RTV); oraz- firmy telekomunikacyjne.b) Dane (per rekord):<ul style="list-style-type: none">- region zamieszkania: województwo, powiat, gmina, miasto, ulica, kod;- płeć (z umowy);- wartość miesięcznych zobowiązań;- liczba dni zaległości oraz informacja „zalega” / „nie zalega”; oraz- zużycie (np. miesięczne zużycie energii elektrycznej / gazu / wody).2. Dane z badań o zachowaniu płatniczym i profilowaniu konsumentów realizowanych przez uczelnie,3. Dane z przedsiębiorstw transportowych<ul style="list-style-type: none">- płeć (jeśli możliwe);- podróż skąd/dokąd (miasto);- częstotliwość podróży; oraz- sposób płatności (karta / gotówka).4. Informacje o preferencjach finansowych<ul style="list-style-type: none">- sposoby płatności;- kanały płatności;- posiadane usługi finansowe, etc.5. Dane dot. obciążeń / faktur wystawianych przez podmioty działające w którejkolwiek z powyżej	
--	--	--	---	--

			<p>wymienionych branż z uwzględnieniem harmonogramów płatności w miesiącu,</p> <p>6. Dane z ZUS o emeryturach / rentach, innego rodzaju świadczeniach / przychodach, Dane o zatrudnieniu w regionach, grupach wiekowych itp. (detailed w odróżnieniu od dostępnych statystyk),</p> <p>7. Dane z rejestrów działalności gospodarczej (Krajowy Rejestr Sądowy / Centralna Informacja i Ewidencja Działalności Gospodarczej, etc.)</p> <p>Jeśli Polska ma faktycznie stać się państwem cyfrowym, to zupełnie niezrozumiałym jest dalsze stosowanie barier dla kredytodawców w dostępie do baz danych prowadzonych przez państwowe instytucje, np. takie jak ZUS. Realizacja w/w postulatów – w świetle trendu „otwierania” baz danych, którego omawiany projekt jest emanacją – z całą pewnością przyczyni się do tworzenia nowych, lepszych i bezpieczniejszych produktów finansowych, z korzyścią dla wszystkich uczestników obrotu. Na końcu warto również dodać, że obecnie instytucje pożyczkowe korzystają już z otwartych danych, np. celem ustalenia czy podawany w toku aplikacji o kredyt adres jest prawdziwy czy też nie, i ten sposób określając poziom ryzyka zaistnienia fraudu – dzięki czemu udaje się powstrzymać wiele prób wyłudzeń kredytu, jednak w zestawieniu z przedstawionymi wyżej postulatami widać, że można zrobić jeszcze wiele dobrego, celem ochrony bezpieczeństwa obrotu finansowego w Polsce.</p>	
115.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	OSR pkt 4	Zwracamy się o uzupełnienie oceny skutków regulacji (OSR) w części dotyczącej podmiotów, na które oddziałuje projekt, o biblioteki, szczególnie naukowe.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca na etapie prac przed uzyskaniem wpisu do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów otrzymał opinię Centrum Analiz Strategicznych, które wskazało, że w OSR konieczne jest precyzyjne wykazanie, w opisie wpływu regulacji na poszczególne

				<p>kategorie podmiotów, jedynie różnic w stosunku do obecnego stanu prawnego (tj. nieprzedstawianie, jako skutków analizowanej ustawy, również skutków wynikających z dotychczasowych zapisów prawnych). W stosunku do wskazanych w uwadze bibliotek naukowych skutki analizowanej ustawy będą w istotnym zakresie tożsame ze skutkami wynikającymi z dotychczasowych regulacji. W tym zakresie projekt nie wprowadza istotnych zmian w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (ustawa z 2016 r.).</p>
116.	Polska Federacja Szpitali	OSR pkt 10	<p>Rozbudowanie oceny skutków regulacji Ocena skutków regulacji załączona do Projekt ustawy nie przewiduje wpływu projektowanych zmian na obszar zdrowia (por. pkt 10 OSR). W naszej ocenie warto to dokładniej przeanalizować, bowiem wśród podmiotów zobowiązanych w rozumieniu Projektu ustawy znajduje się m.in. część podmiotów leczniczych. Planowane zmiany w jakimś zakresie wpłyną więc na ich funkcjonowanie. Szczególnie interesujący wydaje się jednak wpływ potencjalnych korzyści z otwarcia danych na sektor ochrony zdrowia, który też, choćby w podstawowym stopniu, warto spróbować przewidzieć.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Projektodawca na etapie prac przed uzyskaniem wpisu do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów otrzymał opinię Centrum Analiz Strategicznych, które wskazało, że w OSR konieczne jest precyzyjne wykazanie, w opisie wpływu regulacji na poszczególne kategorie podmiotów, jedynie różnic w stosunku do obecnego stanu prawnego (tj. nieprzedstawianie, jako skutków analizowanej ustawy, również skutków wynikających z dotychczasowych zapisów prawnych). W stosunku do wskazanych w uwadze podmiotów skutki analizowanej ustawy będą w istotnym zakresie tożsame ze skutkami wynikającymi z dotychczasowych regulacji. W tym zakresie projekt nie wprowadza istotnych zmian w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (ustawa z 2016 r.).</p>
117.	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Uzasadnienie	<p>W obszernym Uzasadnieniu do opiniowanej Ustawy brak jest przeglądu stanu realizacji Ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego: czy instytucje zobowiązane, takie jak</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

			biblioteki, miały problemy z udostępnianiem informacji; jaki był zakres i liczba wniosków o ponowne udostępnienie, jakie były koszty udostępniania; problemy z ustalaniem podmiotów uprawnionych z tytułu praw autorskich, czy ponadstandardowymi oczekiwaniami użytkowników	
--	--	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego¹⁾			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / ÓW		Termin wejścia w życie zgodny z art. 17 dyrektywy			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA T / N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE
Art. 1 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 1</p> <p style="text-align: center;">Przedmiot i zakres stosowania</p> <p>1. W celu propagowania wykorzystywania otwartych danych i stymulowania innowacji w produktach i usługach niniejsza dyrektywa ustanawia zbiór minimalnych przepisów regulujących ponowne wykorzystywanie oraz ustalenia praktyczne ułatwiające ponowne wykorzystywanie:</p> <p>a) istniejących dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego państw członkowskich;</p> <p>b) istniejących dokumentów będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych, które:</p> <p style="padding-left: 20px;">i. prowadzą działalność w obszarach określonych w dyrektywie 2014/25/UE;</p>	T	Art. 1	Art. 1. Ustawa określa zasady otwartości danych, zasady i tryb udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania oraz podmioty, które udostępniają lub przekazują te informacje.	
			Art. 3	Art. 3. Podmiotami zobowiązanymi do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, zwanymi dalej „podmiotami zobowiązanymi”, są:	
				<p>1) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305);</p> <p>2) inne niż określone w pkt 1 państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej;</p>	

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy 2019/1024 Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56).

	<ul style="list-style-type: none"> ii. działają w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007; iii. działają w charakterze przewoźników lotniczych wykonujących obowiązki użyteczności publicznej zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008; lub iv. działają w charakterze armatorów Wspólnoty wykonujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92; <p>c) danych badawczych, na warunkach określonych w art. 10.</p>			<ul style="list-style-type: none"> 3) inne niż określone w pkt 1 osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz podmioty, o których mowa w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: <ul style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego; 4) związki podmiotów, o których mowa w pkt 1–3; 5) inne niż określone w pkt 1–4 podmioty, które: <ul style="list-style-type: none"> a) wykonują jeden z rodzajów działalności sektorowej, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.), lub b) działają w charakterze podmiotów świadczących usługi publiczne zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie 	
--	---	--	--	---	--

				<p>kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1, z późn. zm.), lub</p> <p>c) działają w charakterze przewoźników lotniczych wykonujących obowiązki użyteczności publicznej zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 293 z 31.10.2008, str. 3, z późn. zm.), lub</p> <p>d) działają w charakterze armatorów Wspólnoty wykonujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie Państw Członkowskich (kabotaż morski) (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 2, str. 10, z późn. zm.)</p> <p>oraz na które podmioty, wymienione w pkt 1–4, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny</p>
--	--	--	--	--

				<p>podmiot, wywierają dominujący wpływ, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posiadają ponad połowę udziałów albo akcji lub - posiadają ponad połowę głosów wynikających z udziałów albo akcji, lub - mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego. 	
			Art. 22	<p>Art. 22. Dane badawcze, będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, podlegają bezpłatnie ponownemu wykorzystywaniu, jeżeli zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych oraz są już publicznie udostępniane w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym. Podmiot zobowiązany udostępniając te dane wraz z ich udostępnieniem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania albo określa te warunki.</p>	
Art. 1 ust. 2	<p>Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania (...)</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:</p> <p>a) dokumentów, których wydawanie jest działalnością wykraczającą poza zakres zadań publicznych zainteresowanych organów</p>	T	Art. 4	<p>Art. 4. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu:</p> <p>1) jednostek publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji</p>	

	<p>sektora publicznego określonych przepisami ustawowymi lub innymi wiążącymi przepisami w państwie członkowskim lub, w przypadku braku takich przepisów, określonych zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w zainteresowanym państwie członkowskim, o ile zakres zadań publicznych jest przejrzysty i podlega przeglądowi;</p> <p>b) dokumentów będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. wyprodukowanych poza zakresem świadczenia usług w interesie ogólnym, jak określono w przepisach ustawowych lub innych wiążących przepisach państwa członkowskiego; ii. związanych z działalnością bezpośrednio narażoną na konkurencję i z tego względu – zgodnie z art. 34 dyrektywy 2014/25/UE – nieobjętych zasadami udzielania zamówień publicznych; <p>c) dokumentów, do których prawa własności intelektualnej należą do osób trzecich;</p> <p>d) dokumentów, takich jak dane wrażliwe, które są wyłączone z dostępu na podstawie systemów dostępu państwa członkowskiego, w tym ze względu na:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. ochronę bezpieczeństwa narodowego (to jest bezpieczeństwa państwa), obronę lub bezpieczeństwo publiczne; ii. tajemnicę statystyczną; iii. poufność informacji handlowych (w tym tajemnicę handlową, zawodową lub przedsiębiorstwa); 		<p>(Dz. U. z 2020 r. poz. 805) oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A.,</p> <p>2) państwowych instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), z wyjątkiem muzeów państwowych i muzeów samorządowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902) oraz bibliotek publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2019 r. poz. 1479),</p> <p>3) podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, z wyjątkiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) danych badawczych, o których mowa w art. 22, b) bibliotek naukowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach, których organizatorami są podmioty zobowiązane, wymienione w art. 3 pkt 1–4, c) Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowego Instytutu Badawczego, 	
--	--	--	---	--

	<p>e) dokumentów, które są wyłączone z dostępu lub do których dostęp jest ograniczony ze względu na szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. d) dyrektywy 2008/114/WE;</p> <p>f) dokumentów, do których dostęp jest ograniczony na podstawie systemów dostępu państw członkowskich, w tym w przypadkach gdy obywatele lub podmioty prawne muszą wykazać szczególny interes, aby uzyskać dostęp do dokumentów;</p> <p>g) logo, herbów i symboli;</p> <p>h) dokumentów wyłączonych z dostępu lub do których dostęp jest ograniczony na podstawie systemów dostępu ze względu na ochronę danych osobowych, a także części dokumentów dostępnych na podstawie tych systemów, które to części zawierają dane osobowe, których ponowne wykorzystywanie zostało określone w przepisach jako niezgodne z przepisami dotyczącymi ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych lub jako naruszające ochronę prywatności i integralności osoby fizycznej, w szczególności zgodnie z unijnymi lub krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych;</p> <p>i) dokumentów będących w posiadaniu publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych oraz ich jednostek zależnych, a także innych organów lub ich jednostek zależnych realizujących misję nadawców publicznych;</p>			<p>d) Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego,</p> <p>e) muzeów państwowych oraz muzeów samorządowych prowadzących działalność naukową,</p> <p>4) podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 4 i 619), z wyjątkiem bibliotek pedagogicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach,</p> <p>5) podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, w zakresie w jakim informacje te:</p> <p>a) zostały wytworzone poza zakresem zadań publicznych,</p> <p>b) zostały wytworzone w ramach działalności uznanej za bezpośrednio podlegającą konkurencji, zgodnie z art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 243, z późn. zm.),</p> <p>6) podmiotów, o których mowa w art. 95 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich</p>	
--	--	--	--	---	--

	<p>j) dokumentów będących w posiadaniu instytucji kulturalnych innych niż biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea i archiwa;</p> <p>k) dokumentów będących w posiadaniu instytucji edukacyjnych na poziomie średnim i niższym oraz – w przypadku wszystkich innych instytucji edukacyjnych – dokumentów innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. c);</p> <p>l) dokumentów innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. c), będących w posiadaniu organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe, w tym organizacji utworzonych na potrzeby transferu wyników badań naukowych.</p>			<p>(Dz. U. z 2018 r. poz. 969) oraz zakładów karnych i aresztów śledczych,</p> <p>7) Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, z wyjątkiem danych badawczych</p> <p>- chyba, że informacje te stanowią informacje publiczne podlegające udostępnianiu w Biuletynie Informacji Publicznej.</p> <p>2. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego, których udostępnianie lub przekazanie zostało uzależnione od wykazania przez użytkowników interesu prawnego lub faktycznego na podstawie odrębnych przepisów.</p>	
			Art. 6	<p>Art. 6. 1. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.</p> <p>2. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa lub prywatność osoby fizycznej, w tym ochronę danych osobowych. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym informacji o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku gdy osoba fizyczna wyrazi zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych w celu ponownego wykorzystywania lub gdy przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa.</p>	

				<p>3. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji będących informacjami sektora publicznego, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) których wytwarzanie przez podmioty zobowiązane nie należy do zakresu ich zadań publicznych określonych prawem; 2) powiązanych z depozytami znajdującymi się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, o ile ich właściciele umownie wyłączyli możliwość ich udostępniania lub przekazywania w całości lub w określonym zakresie; 3) objętych prawami własności przemysłowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324) lub prawami własności przemysłowej podlegającymi ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej; 4) do których prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231 oraz z 2020 r. poz. 288), prawa do baz danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2021 r.
--	--	--	--	--

				<p>poz. 386) oraz prawa do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2021 r. poz. 213) przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane;</p> <p>5) będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych, bibliotek pedagogicznych lub jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), a także jednostek organizacyjnych będących archiwami wyodrębnionymi albo prowadzącymi archiwa wyodrębnione, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, zwanych dalej „archiwami” – w odniesieniu do działalności archiwalnej w zakresie państwowego zasobu archiwalnego, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych lub praw pokrewnych były podmioty inne niż podmioty zobowiązane, a czas trwania tych praw nie wygasł;</p> <p>6) które są wyłączone z dostępu lub do których dostęp jest ograniczony ze względu na ochronę infrastruktury krytycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856 oraz z 2021 r. poz. 159);</p>	
--	--	--	--	--	--

				7) stanowiących program komputerowy, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 5.	
			Art. 7	Art. 7. 1. Przepisy ustawy nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania, ani przepisów innych ustaw określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących informacjami sektora publicznego. 2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie danych osobowych.	
Art. 1 ust. 3	Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania (...) 3. Niniejsza dyrektywa opiera się na unijnych i krajowych systemach dostępu i pozostaje bez uszczerbku dla nich.	T	Art. 7 ust. 1	j.w.	
Art. 1 ust. 4	Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania (...) 4. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla krajowego i unijnych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, w szczególności rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy 2002/58/WE, a także odpowiadających im przepisów prawa krajowego.	T	Art. 7 ust. 2	j.w.	
Art. 1 ust. 5	Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania (...) 5. Nałożone zgodnie z niniejszą dyrektywą obowiązki mają zastosowanie tylko w zakresie, w jakim są zgodne z postanowieniami umów międzynarodowych w sprawie ochrony praw własności intelektualnej,	T	Art. 6 ust. 4 pkt 2-5 i 7	j.w.	

	w szczególności z konwencją berneńską, porozumieniem TRIPS i WCT.				
Art. 1 ust. 6	<p style="text-align: center;">Artykuł 1</p> <p style="text-align: center;">Przedmiot i zakres stosowania</p> <p>(...)</p> <p>6. Prawo producenta bazy danych przewidziane w art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE nie może być wykonywane przez organy sektora publicznego w celu uniemożliwienia ponownego wykorzystywania dokumentów lub ograniczenia ponownego wykorzystywania w zakresie wykraczającym poza ograniczenia określone w niniejszej dyrektywie.</p>	T	Art. 6 ust. 4 pkt 4	<p>Art. 6. (...)</p> <p>4. Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego:</p> <p>(...)</p> <p>4) do których prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231 oraz z 2020 r. poz. 288), <u>prawa do baz danych</u> w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2021 r. poz. 386) oraz prawa do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2021 r. poz. 213) <u>przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane;</u></p>	
Art. 1 ust. 7	<p style="text-align: center;">Artykuł 1</p> <p style="text-align: center;">Przedmiot i zakres stosowania</p> <p>(...)</p> <p>7. Niniejsza dyrektywa reguluje ponowne wykorzystywanie istniejących dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego i przedsiębiorstw publicznych państw członkowskich, w tym dokumentów, do których zastosowanie ma dyrektywa 2007/2/WE.</p>	T	<p>Art. 1</p> <p>Art. 2 pkt 8 i 12</p>	<p>j.w.</p> <p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>(...)</p> <p>8) informacja sektora publicznego – każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub</p>	

				<p>audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotu zobowiązanego;</p> <p>(...)</p> <p>12) ponowne wykorzystywanie – wykorzystywanie przez użytkowników informacji sektora publicznego w jakimkolwiek innym celu niż pierwotny publiczny cel, w jakim informacja została wytworzona, przetworzona, pozyskana lub zgromadzona, z wyjątkiem wymiany informacji sektora publicznego pomiędzy podmiotami zobowiązanymi wyłącznie w celu realizacji zadań publicznych;</p>	
Art. 2 pkt 1	<p>Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „organ sektora publicznego” oznacza państwo, władze regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub związki złożone z co najmniej jednej takiej instytucji lub z co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego;</p>	T	Art. 3 pkt 1-4	j.w.	
Art. 2 pkt 2	<p>Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>(...)</p> <p>2) podmiot prawa publicznego” oznacza podmiot, który posiada wszystkie poniższe cechy:</p>	T	Art. 3 pkt 3	j.w.	

	<p>a) został utworzony w konkretnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, które nie mają charakteru przemysłowego ani handlowego;</p> <p>b) posiada osobowość prawną; oraz</p> <p>c) jest finansowany w przeważającej części przez państwo, władze regionalne lub lokalne lub inne podmioty prawa publicznego; bądź jego zarząd podlega nadzorowi ze strony tych władz lub podmiotów; bądź ponad połowa członków jego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego została wyznaczona przez państwo, władze regionalne lub lokalne, lub przez inne podmioty prawa publicznego;</p>				
Art. 2 pkt 3	<p>Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>3) „przedsiębiorstwo publiczne” oznacza przedsiębiorstwo prowadzące działalność w obszarach określonych w art. 1 ust. 1 lit. b), na które organy sektora publicznego mogą wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, dominujący wpływ na mocy ich prawa własności, udziału finansowego we wspomnianym przedsiębiorstwie lub na mocy zasad określających jego działanie. Zakłada się istnienie dominującego wpływu ze strony organów sektora publicznego w dowolnym</p>	T	Art. 3 pkt 5	j.w.	

	<p>z poniższych przypadków, gdy organy te bezpośrednio lub pośrednio:</p> <p>a) posiadają większość subskrybowanego kapitału przedsiębiorstwa;</p> <p>b) kontrolują większość głosów przypadających na akcje wyemitowane przez przedsiębiorstwo;</p> <p>c) mogą powoływać ponad połowę członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego przedsiębiorstwa;</p>				
Art. 2 pkt 4	<p>Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>(...)</p> <p>4) „uniwersytet” oznacza organ sektora publicznego, który oferuje kształcenie na poziomie wyższym pomaturalnym zakończone uzyskaniem stopnia akademickiego;</p>	T	Art. 4 ust. 1 pkt 3	j.w.	
Art. 2 pkt 5	<p>Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>(...)</p> <p>5) „licencja standardowa” oznacza zbiór z góry określonych warunków ponownego wykorzystywania w formacie cyfrowym, najlepiej kompatybilny ze standardowymi licencjami publicznymi, dostępnymi w internecie;</p>	T	Art. 15 ust. 3	Art. 15. (...) 3. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, stosując standardowe otwarte licencje.	

Art. 2 pkt 6	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>6) dokument” oznacza:</p> <p style="margin-left: 20px;">a) dowolną treść niezależnie od jej nośnika (papier lub forma elektroniczna lub zapis dźwiękowy, wizualny bądź audiowizualny); lub</p> <p style="margin-left: 20px;">b) dowolną część tej treści;</p>	T	Art. 2 pkt 8	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>8) informacja sektora publicznego – każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotu zobowiązanego;</p>	
Art. 2 pkt 7	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>7) „anonimizacja” oznacza proces zmiany dokumentów w informacje anonimowe, które nie odnoszą się do zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej, lub dane osobowe zanonimizowane w taki sposób, że identyfikacja osoby, której dane dotyczą, nie jest lub już nie jest możliwa;</p>	T	Art. 2 pkt 1	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) anonimizacja – proces zmiany informacji sektora publicznego w informacje anonimowe, które nie odnoszą się do zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej, lub proces zmiany danych osobowych w dane anonimowe w taki sposób, że identyfikacja osoby, której dane dotyczą, nie jest lub już nie jest możliwa;</p>	
Art. 2 pkt 8	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>8) „dane dynamiczne” oznaczają dokumenty w formie cyfrowej podlegające częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym, w szczególności ze względu na ich zmienność lub szybką dezaktualizację; dane wygenerowane przez czujniki zasadniczo uznaje się za dane dynamiczne;</p>	T	Art. 2 pkt 3	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>3) dane dynamiczne – informacje sektora publicznego utrwalone w postaci elektronicznej podlegające częstym aktualizacjom lub aktualizacjom w czasie rzeczywistym, w tym ze względu na ich zmienność lub szybką dezaktualizację, w szczególności dane wygenerowane przez czujniki;</p>	

Art. 2 pkt 9	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>9) „dane badawcze” oznaczają dokumenty w formie cyfrowej, inne niż publikacje naukowe, które są gromadzone lub produkowane w ramach działalności badawczo-naukowej i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym bądź też są powszechnie akceptowane w środowisku naukowym jako konieczne do weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań;</p>	T	Art. 2 pkt 2	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>2) dane badawcze – informacje sektora publicznego utrwalone w postaci elektronicznej, inne niż publikacje naukowe, które zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619) i są wykorzystywane jako dowody w procesie badawczym lub służą do weryfikacji poprawności ustaleń i wyników badań;</p>	
Art. 2 pkt 10	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>10) „zbiory danych o wysokiej wartości” oznaczają dokumenty, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia usług i zastosowań o wartości dodanej oraz nowych godziwych miejsc pracy wysokiej jakości, a także ze względu na liczbę potencjalnych beneficjentów usług i zastosowań o wartości dodanej opartych na tych zbiorach danych;</p>	T	Art. 2 pkt 4	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>4) dane o wysokiej wartości – informacje sektora publicznego, których ponowne wykorzystywanie wiąże się z istotnymi korzyściami dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki, w szczególności ze względu na ich przydatność do tworzenia produktów, usług i zastosowań opartych na wykorzystywaniu tych danych;</p>	

<p>Art. 2 pkt 11</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>11) „ponowne wykorzystywanie” oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub podmioty prawne dokumentów będących w posiadaniu:</p> <p style="margin-left: 20px;">a) organów sektora publicznego, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla którego to celu dokumenty te zostały wyprodukowane, z wyjątkiem wymiany dokumentów między organami sektora publicznego służącej wyłącznie wykonywaniu ich zadań publicznych; lub</p> <p style="margin-left: 20px;">b) przedsiębiorstw publicznych, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w zakresie świadczenia usług w interesie ogólnym, dla którego to celu dokumenty te zostały wyprodukowane, z wyjątkiem wymiany dokumentów między przedsiębiorstwami publicznymi a organami sektora publicznego służącej wyłącznie wykonywaniu zadań publicznych organów sektora publicznego;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 12</p>	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>12) ponowne wykorzystywanie – wykorzystywanie przez użytkowników informacji sektora publicznego w jakimkolwiek innym celu niż pierwotny publiczny cel, w jakim informacja została wytworzona, przetworzona, pozyskana lub zgromadzona, z wyjątkiem wymiany informacji sektora publicznego pomiędzy podmiotami zobowiązanymi wyłącznie w celu realizacji zadań publicznych;</p>	
--------------------------	--	----------	--------------------------	--	--

<p>Art. 2 pkt 12</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...) 12) „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zdefiniowane w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;</p>	<p style="text-align: center;">N</p>			<p>Pojęcie jest zdefiniowane w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.)</p>
--------------------------	---	--------------------------------------	--	--	--

Art. 2 pkt 13	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>13) „format nadający się do odczytu maszynowego” oznacza format pliku ustrukturyzowany tak, aby aplikacje mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane, w tym poszczególne stwierdzenia faktów, i ich wewnętrzną strukturę;</p>	T	Art. 2 pkt 7	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>7) format przeznaczony do odczytu maszynowego – format pliku ustrukturyzowany tak, aby programy komputerowe mogły zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane i ich wewnętrzną strukturę;</p>	
Art. 2 pkt 14	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>14) „format otwarty” oznacza format pliku, który nie jest powiązany z platformą oraz jest udostępniany obywatelom bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne wykorzystywanie dokumentów;</p>	T	Art. 2 pkt 6	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>6) format otwarty – format pliku, który jest niezależny od systemu oraz jest udostępniany bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne wykorzystywanie;</p>	
Art. 2 pkt 15	<p style="text-align: center;">Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>15) „otwarty standard formalny” oznacza standard określony w formie pisemnej, wyszczególniający specyfikacje wymogów dotyczących sposobu zapewnienia interoperacyjności oprogramowania;</p>	T	Art. 10 ust. 2 i 3	<p>Art. 10 (...)</p> <p>2. Podmiot zobowiązany, który udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, jest obowiązany do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670), jeżeli to możliwe w formacie przeznaczonym do</p>	

				<p>odczytu maszynowego wraz z metadanymi, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 1a tej ustawy.</p> <p>3. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego poprzez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”, zapewnia dostępność, stabilność, jednolitość sposobu korzystania i standardów, łatwość i utrzymanie przez cały cykl użytkowania oraz bezpieczeństwo stosowanego API.</p>	
Art. 2 pkt 16	<p>Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>16) „rozsądny zwrot z inwestycji” oznacza odsetek całkowitej opłaty ponad to, co jest konieczne do odzyskania kwalifikujących się kosztów, w wysokości nieprzekraczającej określonej przez EBC stałej stopy oprocentowania powiększonej o maksymalnie 5 punktów procentowych;</p>	T	Art. 19 ust. 2	<p>Art. 19. (...)</p> <p>2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy tych kosztów wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, jednak nie wyższym niż 5 punktów procentowych powyżej stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego.</p>	
Art. 2 pkt 17	<p>Artykuł 2 Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: (...)</p> <p>17) „osoba trzecia” oznacza osobę fizyczną lub prawną inną niż organ sektora publicznego lub przedsiębiorstwo publiczne będące w posiadaniu danych.</p>	T	Art. 2 pkt 14	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...)</p> <p>14) użytkownik – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która ponownie wykorzystuje informacje sektora publicznego lub wykorzystuje dane prywatne.</p>	
Art. 3 ust. 1	<p>Artykuł 3 Zasada ogólna</p>	T	Art. 2 pkt 12	j.w.	

	1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają możliwość ponownego wykorzystywania dokumentów, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie zgodnie z art. 1, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z rozdziałami III i IV.		Art. 5	Art. 5. Każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego: 1) udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego lub w portalu danych, lub w innym systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego; 2) przekazanych na wniosek o ponowne wykorzystywanie.	
Art. 3 ust. 2	Artykuł 3 Zasada ogólna (...) 2. W przypadku dokumentów, do których prawa własności intelektualnej mają biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea i archiwa, oraz dokumentów będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych państwa członkowskie zapewniają – w sytuacji gdy dozwolone jest ponowne wykorzystywanie takich dokumentów – możliwość ponownego wykorzystywania tych dokumentów do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z rozdziałami III i IV.	T	Art. 4 ust. 1 pkt 2 Art. 4 ust. 1 pkt 4 Art. 3 pkt 5 Art. 44	j.w. j.w. j.w. Art. 44. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, oraz danych badawczych, o których mowa w art. 22.	
Art. 4 ust. 1	Artykuł 4 Przetwarzanie wniosków o ponowne wykorzystywanie 1. Organy sektora publicznego przetwarzają, w miarę możliwości i stosownie do przypadku przy wykorzystaniu środków elektronicznych, wnioski o ponowne wykorzystywanie i udostępniają wnioskodawcy dokumenty do ponownego wykorzystywania lub, jeżeli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w rozsądnym terminie zgodnym z terminami	T	Art. 39	Art. 39. 1. Wniosek o ponowne wykorzystywanie, zwany dalej „wnioskiem”, wnosi się do podmiotu zobowiązanego w przypadkach, gdy informacje sektora publicznego: 1) nie są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych; 2) są udostępniane w innym systemie teleinformatycznym niż określony w pkt 1 i nie zostały określone warunki	

	określonymi dla przetwarzania wniosków o dostęp do dokumentów.			<p>ponownego wykorzystywania lub opłaty za ponowne wykorzystywanie albo nie poinformowano o braku takich warunków lub opłat;</p> <p>3) będą wykorzystywane na warunkach innych niż zostały dla tych informacji określone;</p> <p>4) są udostępniane lub zostały przekazane na podstawie innych ustaw określających zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami sektora publicznego.</p> <p>2. Wniosek może dotyczyć umożliwienia ponownego wykorzystywania, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego.</p> <p>3. Wniosek zawiera w szczególności:</p> <p>1) nazwę podmiotu zobowiązanego;</p> <p>2) informacje o wnioskodawcy, w tym imię i nazwisko albo nazwę oraz adres umożliwiający dostarczenie odpowiedzi do wnioskodawcy albo pełnomocnika tego wnioskodawcy w sposób lub w formie wskazanych we wniosku;</p> <p>3) wskazanie informacji sektora publicznego, które będą ponownie wykorzystywane, a jeżeli są już udostępniane lub zostały przekazane, warunki ponownego wykorzystywania, na jakich mają być ponownie wykorzystywane, oraz źródło udostępniania lub przekazania;</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>4) wskazanie celu ponownego wykorzystywania, w tym określenie rodzaju działalności, w której informacje sektora publicznego będą ponownie wykorzystywane, w szczególności wskazanie dóbr, produktów lub usług;</p> <p>5) wskazanie formy przygotowania informacji sektora publicznego, a w przypadku postaci elektronicznej - także wskazanie formatu danych;</p> <p>6) wskazanie:</p> <p>a) sposobu przekazania informacji sektora publicznego, o ile nie są udostępniane lub nie zostały przekazane w inny sposób, albo</p> <p>b) sposobu i okresu dostępu do informacji gromadzonych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Wniosek wnosi się w postaci papierowej albo elektronicznej.</p> <p>5. W przypadku niespełnienia wymogów formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.</p>	
			Art. 40	<p>Art. 40. 1. Rozpatrzenie wniosku następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>2. Jeżeli wniosek o ponowne wykorzystywanie nie może zostać rozpatrzony w terminie 14 dni, podmiot zobowiązany</p>	

				zawiadamia w tym terminie wnioskodawcę o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim rozpatrzy wniosek, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia tego wniosku.
			Art. 41	<p>Art. 41. 1. Podmiot zobowiązany po rozpatrzeniu wniosku, z wyjątkiem wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 2:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania bez określania warunków ponownego wykorzystywania; 2) informuje o braku informacji sektora publicznego wskazanych we wniosku; 3) informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania w przypadku posiadania informacji sektora publicznego przez wnioskodawcę; 4) składa ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania lub informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie lub w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4, informację o przyczynach braku możliwości przekazania informacji sektora publicznego i wskazanie, w jaki sposób lub w jakiej formie informacje sektora publicznego mogą zostać przekazane; 5) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. <p>2. Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów</p>

			<p>ustawy albo zawiadomić podmiot zobowiązany o przyjęciu oferty. Brak zawiadomienia o przyjęciu oferty w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty jest równoznaczny z wycofaniem wniosku.</p> <p>3. W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzyga o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie lub w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.</p> <p>4. Podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, odmawia wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, w przypadku gdy prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 6.</p> <p>5. W przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego ze względu na prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, prawa do baz danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych lub prawa do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, przysługujące podmiotom innym niż podmioty zobowiązane, albo w przypadku odmowy ze względu na objęcie informacji sektora publicznego prawami własności przemysłowej w rozumieniu</p>	
--	--	--	---	--

				<p>przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej lub prawami własności przemysłowej podlegającymi ochronie na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej podmiot zobowiązany wskazuje osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada prawa, jeżeli jest znana, albo licencjodawcę, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany przedmiot praw. Przepisu nie stosuje się do muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych, bibliotek pedagogicznych oraz archiwów.</p>	
			Art. 42	<p>Art. 42. 1. Podmiot zobowiązany po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 2:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) składa ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania lub informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie oraz informacje dotyczące dostępności informacji sektora publicznego, przy czym od oferty nie przysługuje sprzeciw; 2) informuje o braku możliwości ponownego wykorzystywania w sposób wskazany we wniosku lub ze względu na format, w jakim informacje sektora publicznego miałyby być udostępniane; 3) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego; przepisy art. 41 ust. 4 i 5 stosuje się. 	

				2. Wnioskodawca w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty zawiadamia podmiot zobowiązany o przyjęciu oferty. Przepis art. 41 ust. 2 zdanie drugie stosuje się.	
Art. 4 ust. 2	<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Przetwarzanie wniosków o ponowne wykorzystywanie</p> <p>(...)</p> <p>2. Jeżeli nie określono takich terminów ani nie ustanowiono innych przepisów regulujących terminowe udostępnianie dokumentów, organy sektora publicznego rozpatrują wnioski i dostarczają wnioskodawcy dokumenty do ponownego wykorzystywania lub, jeżeli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji możliwie jak najszybciej, a w każdym przypadku w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. W przypadku obszernych lub złożonych wniosków termin ten może być przedłużony o kolejne 20 dni roboczych. W takich przypadkach możliwie jak najszybciej, a w każdym razie w ciągu trzech tygodni od daty pierwotnego wniosku zawiadamia się wnioskodawcę, że przetwarzanie jego wniosku wymaga więcej czasu, wskazując przyczyny.</p>	T	Art. 39 Art. 40 Art. 41 Art. 42	j.w. j.w. j.w. j.w.	
Art. 4 ust. 3	<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Przetwarzanie wniosków o ponowne wykorzystywanie</p> <p>(...)</p> <p>3. W przypadku decyzji odmownej organy sektora publicznego informują wnioskodawcę o powodach odmowy opartych na odpowiednich przepisach systemu dostępu danego państwa członkowskiego lub przepisach transponujących niniejszą dyrektywę, w szczególności art. 1 ust. 2 lit. a)–h) lub art. 3. Jeżeli decyzja odmowna jest oparta na art. 1 ust. 2 lit. c),</p>	T	Art. 39 Art. 40 Art. 41 Art. 42	j.w. j.w. j.w. j.w.	

	organ sektora publicznego zamieszcza odniesienie do osoby fizycznej lub prawnej, do której należą prawa własności intelektualnej (jeżeli jest znana), lub do licencjodawcy, od którego organ sektora publicznego uzyskał dany materiał. Do zamieszczenia takiego odniesienia nie są zobowiązane biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea ani archiwa.				
Art. 4 ust. 4	<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Przetwarzanie wniosków o ponowne wykorzystywanie</p> <p>(...)</p> <p>4. Decyzja dotycząca ponownego wykorzystywania zawiera informację o środkach odwoławczych przysługujących wnioskodawcy w odniesieniu do tej decyzji. Środki odwoławcze obejmują możliwość kontroli przez bezstronny organ odwoławczy posiadający odpowiednią wiedzę specjalistyczną – taki jak krajowy organ ochrony konkurencji, odpowiedni organ regulujący dostęp do dokumentów, organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 lub krajowy organ sądowy – którego decyzje są wiążące dla danego organu sektora publicznego.</p>	T	Art. 43	<p>Art. 43. 1. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz od decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) stosuje się.</p> <p>2. W zakresie nieuregulowanym ustawą do decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz do decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>3. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o ponowne wykorzystywanie stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159), z tym że:</p>	

				<ol style="list-style-type: none"> 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi; 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę. 	
Art. 4 ust. 5	<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Przetwarzanie wniosków o ponowne wykorzystywanie</p> <p>(...)</p> <p>5. Na potrzeby niniejszego artykułu państwa członkowskie ustanawiają rozwiązania praktyczne ułatwiające skuteczne ponowne wykorzystywanie dokumentów. Rozwiązania te mogą w szczególności obejmować sposoby udostępniania odpowiednich informacji o prawach przewidzianych w niniejszej dyrektywie oraz sposoby udzielania stosownej pomocy i porad.</p>	T	Art. 11 ust. 1	<p>Art. 11. 1. Podmiot zobowiązany udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej w menu przedmiotowym w kategorii „Ponowne wykorzystywanie”:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone; 2) informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie, w tym informację o podstawie ich obliczania, jeżeli zostały przez niego ustalone, oraz informację o czynnikach, które będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie i które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania informacji; 3) informację o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie oraz o prawie do sprzeciwu; 4) umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego, powód jej zawarcia oraz wyniki ocen tej umowy, o ile taka umowa została zawarta. 	
Art. 4 ust. 6	<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p style="text-align: center;">Przetwarzanie wniosków o ponowne wykorzystywanie</p>	T	Art. 44	Art. 44. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu	

	<p>(...)</p> <p>6. Spełnienia wymogów niniejszego artykułu nie wymaga się od:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przedsiębiorstw publicznych; b) instytucji edukacyjnych, organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe. 			<p>podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, oraz danych badawczych, o których mowa w art. 22.</p>	
<p>Art. 5 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 5</p> <p style="text-align: center;">Dostępne formaty</p> <p>1. Bez uszczerbku dla rozdziału V, organy sektora publicznego i przedsiębiorstwa publiczne udostępniają swoje dokumenty w dowolnym istniejącym formacie lub języku, a w miarę możliwości i stosownie do przypadku, za pomocą środków elektronicznych – w formatach, które są otwarte, nadają się do odczytu maszynowego, są dostępne, możliwe do znalezienia i możliwe do ponownego wykorzystania, wraz z ich metadanymi. W miarę możliwości zarówno format,</p>	<p style="text-align: center;">T</p>	<p>Art. 10 ust. 1-3 i 5</p>	<p>Art. 22. Dane badawcze, będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, podlegają bezpłatnie ponownemu wykorzystywaniu, jeżeli zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych oraz są już publicznie udostępniane w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym. Podmiot zobowiązany udostępniając te dane wraz z ich udostępnieniem informuje o braku warunków ponownego wykorzystania albo określa te warunki.</p> <p>Art. 10. 1. Podmiot zobowiązany, jeżeli to możliwe, udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego, jako otwarte dane, w celu ponownego wykorzystania.</p> <p>2. Podmiot zobowiązany, który udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystania z użyciem systemów teleinformatycznych, jest obowiązany do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18</p>	

	<p>jak i metadane muszą być zgodne z otwartymi standardami formalnymi.</p>		<p>ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670), jeżeli to możliwe w formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego wraz z metadanymi, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 1a tej ustawy.</p> <p>3. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego poprzez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”, zapewnia dostępność, stabilność, jednolitość sposobu korzystania i standardów, łatwość i utrzymanie przez cały cykl użytkowania oraz bezpieczeństwo stosowanego API.</p> <p>(...)</p> <p>5. Podmiot zobowiązany może udostępniać lub przekazać w celu ponownego wykorzystywania kod źródłowy lub inne elementy programu komputerowego opracowanego w ramach realizacji zadań publicznych.</p>	
			<p>Art. 13. Podmiot zobowiązany niezwłocznie publikuje w systemie teleinformatycznym, w którym udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, informacje o zaprzestaniu udostępniania lub aktualizowania takich informacji oraz informacje dotyczące dostępności informacji sektora publicznego udostępnianych za pośrednictwem API, w tym w szczególności danych dynamicznych.</p>	

			Art. 2 pkt 11	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 11) otwarte dane – informacje sektora publicznego udostępniane lub przekazywane w postaci elektronicznej, bezwarunkowo lub z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w rozdziale 3, kompletne, aktualne, w wersji źródłowej, w otwartym i niezastrzeżonym formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego, które są przeznaczone do bezpłatnego ponownego wykorzystywania na tych samych zasadach dla każdego użytkownika, bez konieczności potwierdzania tożsamości przez użytkownika;	
Art. 5 ust. 2	Artykuł 5 Dostępne formaty (...) 2. Państwa członkowskie zachęcają organy sektora publicznego i przedsiębiorstwa publiczne, by produkowały i udostępniały dokumenty objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z zasadą „otwartości w fazie projektowania i otwartości domyślnej”.	T	Art. 10 ust. 1	j.w.	
			Art. 2 pkt 11	j.w.	
Art. 5 ust. 3	Artykuł 5 Dostępne formaty (...) 3. Ust. 1 nie nakłada na organy sektora publicznego obowiązku tworzenia czy dostosowywania dokumentów ani dostarczania wyciągów w celu zapewnienia zgodności z przepisami tego ustępu, w przypadku gdy wymagałoby to nieproporcjonalnie dużego wysiłku, wykraczającego poza prostą czynność.	T	Art. 10 ust. 4	Art. 10 (...) 4. Podmiot zobowiązany nie ma obowiązku tworzenia informacji sektora publicznego, ich przetwarzania w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie oraz sporządzania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności.	

Art. 5 ust. 4	Artykuł 5 Dostępne formaty (...) 4. Od organów sektora publicznego nie wymaga się, by kontynuowały produkowanie i przechowywanie określonego rodzaju dokumentów w celu ponownego ich wykorzystywania przez organizację sektora prywatnego lub publicznego.	T	Art. 10 ust. 4	j.w.	
Art. 5 ust. 5	Artykuł 5 Dostępne formaty (...) 5. Organy sektora publicznego udostępniają dane dynamiczne do ponownego wykorzystywania natychmiast po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem odpowiednich interfejsów API, oraz, w odpowiednich przypadkach, do zbiorczego pobrania.	T	Art. 24 ust. 1	Art. 24. 1. Dane dynamiczne udostępnia się w celu ponownego wykorzystywania: 1) niezwłocznie po ich zgromadzeniu; 2) za pośrednictwem API oraz 3) jeżeli to możliwe – do zbiorczego pobrania.	
Art. 5 ust. 6	Artykuł 5 Dostępne formaty (...) 6. Jeżeli udostępnianie danych dynamicznych do ponownego wykorzystywania natychmiast po ich zgromadzeniu, o czym mowa w ust. 5, przekraczałoby możliwości finansowe i techniczne organu sektora publicznego, stanowiąc tym samym nieproporcjonalnie duży wysiłek, te dane dynamiczne udostępnia się do ponownego wykorzystywania w terminie lub z czasowymi ograniczeniami technicznymi, które nie powodują nadmiernego ograniczenia możliwości wykorzystania ich potencjału gospodarczego i społecznego.	T	Art. 24 ust. 2	Art. 24. (...) 2. W przypadku gdy udostępnianie w celu ponownego wykorzystywania danych dynamicznych niezwłocznie po ich zgromadzeniu, za pośrednictwem API, przekraczałoby możliwości finansowe lub techniczne podmiotu zobowiązanego, dane te udostępnia się w terminie późniejszym, bez uszczerbku dla możliwości wykorzystania ich potencjału gospodarczego i społecznego.	
Art. 5 ust. 7	Artykuł 5 Dostępne formaty (...) 7. Ust. 1–6 mają zastosowanie do istniejących dokumentów będących w posiadaniu przedsiębiorstw	T	Art. 44	Art. 44. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, oraz danych badawczych, o których mowa w art. 22.	

	publicznych, które to dokumenty są dostępne do ponownego wykorzystywania.				
Art. 5 ust. 8	<p style="text-align: center;">Artykuł 5 Dostępne formaty</p> <p>(...)</p> <p>8. Zbiory danych o wysokiej wartości, których wykaz określa się zgodnie z art. 14 ust. 1, są udostępniane do ponownego wykorzystywania w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, za pośrednictwem odpowiednich interfejsów API oraz, w odpowiednich przypadkach, do zbiorczego pobrania.</p>	T	Art. 25 ust. 1	<p>Art. 25. 1. Dane o wysokiej wartości udostępnia się w celu ponownego wykorzystywania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bezpłatnie; 2) w formacie nadającym się do odczytu maszynowego; 3) za pośrednictwem API oraz 4) jeżeli to możliwe – do zbiorczego pobrania. 	
Art. 6 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 6 Zasady pobierania opłat</p> <p>1. Ponowne wykorzystywanie dokumentów jest bezpłatne.</p> <p>Jednakże można dopuścić możliwość odzyskiwania kosztów krańcowych poniesionych w związku z reprodukowaniem, udostępnianiem i rozpowszechnianiem dokumentów, a także w związku z anonimizacją danych osobowych oraz ze środkami zastosowanymi w celu ochrony poufnych informacji handlowych.</p>	T	<p>Art. 17</p> <p>Art. 18</p>	<p>Art. 17. Informacje sektora publicznego udostępnia się lub przekazuje w celu ponownego wykorzystywania bezpłatnie, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.</p> <p>Art. 18. 1. Podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, jeżeli przygotowanie lub przekazanie informacji w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.</p> <p>2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego w określony sposób lub w określonej formie oraz inne czynniki, które będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie, mogących mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego</p>	

				<p>w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób lub w określonej formie.</p> <p>3. Podmiot zobowiązany, ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, może uwzględnić koszty czynności związanych z anonimizacją lub ze środkami zastosowanymi w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.</p>
			Art. 20	<p>Art. 20. Podmiot zobowiązany, umożliwiając ponowne wykorzystywanie, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w jego systemie teleinformatycznym, może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, uwzględniając koszty wynikające z dostosowania systemu teleinformatycznego lub warunków technicznych i organizacyjnych do realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie. Opłata nie ma zastosowania do danych dynamicznych i danych o wysokiej wartości udostępnianych przez API, zgodnie z przepisami rozdziału 5.</p>
Art. 6 ust. 2	<p>Artykuł 6 Zasady pobierania opłat</p> <p>(...)</p> <p>2. W drodze wyjątku ust. 1 nie ma zastosowania do:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) organów sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych; b) bibliotek, w tym bibliotek uniwersyteckich, muzeów i archiwów; c) przedsiębiorstw publicznych. 	T	Art. 19 ust. 1	<p>Art. 19. 1. Muzea państwowe i muzea samorządowe, w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym, mogą nałożyć opłatę wyższą niż ustalona na podstawie art. 18.</p>
			Art. 44	<p>Art. 44. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, oraz danych badawczych, o których mowa w art. 22.</p>

<p>Art. 6 ust. 3</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 6 Zasady pobierania opłat</p> <p>(...) 3. Państwa członkowskie publikują w internecie wykaz organów sektora publicznego, o których mowa w ust. 2 lit. a).</p>	<p style="text-align: center;">N</p>			<p>Art. 6 ust. 2 lit. a dyrektywy, o którym mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy stanowi powtórzenie przepisów art. 6 ust. 2 lit. a dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 345 z 31.12.2003, str. 90, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 32, str. 701). Przepis ten poprzednio również nie został implementowany. W regulacji</p>
--------------------------	--	--------------------------------------	--	--	---

					<p>krajowej nie wyróżniono organów sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych (art. 6 ust. 2 lit. a dyrektywy). W tym zakresie polski ustawodawca wychodzi poza minimalne wymogi dyrektywy ustalając, że wszystkie organy sektora publicznego (podmioty zobowiązane, o których mowa w art. 3 pkt 3-4 projektu ustawy) obowiązują te</p>
--	--	--	--	--	--

					same zasady nakładania opłat za ponowne wykorzystanie. Ma to na celu ograniczenie do minimum sytuacji, w których podmioty zobowiązane byłyby uprawnione do nakładania opłat. W motywie 39 dyrektywy 2019/1024/UE podkreślono, że górne limity opłat określone w niniejszej dyrektywie pozostają bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do nakładania niższych opłat lub do odstąpienia od pobierania opłat. W
--	--	--	--	--	--

					związku z powyższym nie implementuje się również przepisu zobowiązującego o do publikacji w internecie wykazu organów sektora publicznego, o których mowa w ust. 2 lit. a dyrektywy.
Art. 6 ust. 4	<p style="text-align: center;">Artykuł 6 Zasady pobierania opłat</p> <p>(...)</p> <p>4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. a) i c), łączne opłaty oblicza się na podstawie obiektywnych, przejrzystych i sprawdzalnych kryteriów. Takie kryteria zostaną określone przez państwa członkowskie.</p> <p>Całkowity przychód z wydawania dokumentów i zezwalania na ich ponowne wykorzystywanie we właściwym okresie obrachunkowym nie może przekraczać kosztów ich gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania i przechowywania danych, z uwzględnieniem rozsądnego zwrotu z inwestycji, oraz – w stosownych przypadkach – anonimizacji danych osobowych oraz kosztów środków zastosowanych w celu ochrony poufnych informacji handlowych.</p>	T	Art. 18	j.w.	
			Art. 20	j.w.	
			Art. 21	Art. 21. Na żądanie wnioskodawcy podmiot zobowiązany wskazuje sposób obliczenia opłaty za ponowne wykorzystywanie w odniesieniu do złożonego przez tego wnioskodawcę wniosku o ponowne wykorzystywanie.	

	Oplaty są obliczane zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami rachunkowości.				
Art. 6 ust. 5	<p style="text-align: center;">Artykuł 6 Zasady pobierania opłat</p> <p>(...)</p> <p>5. Jeżeli opłaty pobierane są przez organy sektora publicznego, o których mowa w ust. 2 lit. b), całkowity przychód z wydawania dokumentów i zezwalania na ich ponowne wykorzystywanie we właściwym okresie obrachunkowym nie może przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania i zabezpieczenia, przechowywania danych i weryfikacji praw oraz – w stosownych przypadkach – kosztów anonimizacji danych osobowych oraz kosztów środków zastosowanych w celu ochrony poufnych informacji handlowych, z uwzględnieniem rozsądnego zwrotu z inwestycji.</p> <p>Oplaty są obliczane zgodnie z zasadami rachunkowości mającymi zastosowanie do danych organów sektora publicznego.</p>	T	Art. 19	<p>Art. 19. 1. Muzea państwowe i muzea samorządowe, w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym, mogą nałożyć opłatę wyższą niż ustalona na podstawie art. 18.</p> <p>2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy tych kosztów wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, jednak nie wyższym niż 5 punktów procentowych powyżej stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe, biorąc pod uwagę koszty oraz rozsądny zwrot z inwestycji, o których mowa w ust. 2.</p>	
			Art. 21	j.w.	
Art. 6 ust. 6	<p style="text-align: center;">Artykuł 6 Zasady pobierania opłat</p> <p>(...)</p> <p>6. Ponowne wykorzystywanie jest dla użytkownika bezpłatne w przypadku:</p>	T	Art. 25	<p>Art. 25. 1. Dane o wysokiej wartości udostępnia się w celu ponownego wykorzystywania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bezpłatnie; 2) w formie nadającym się do odczytu maszynowego; 	

	<p>a) zbiorów danych o wysokiej wartości, których wykaz określa się zgodnie z art. 14 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3, 4 i 5 tego artykułu;</p> <p>b) danych badawczych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c).</p>		<p>3) za pośrednictwem API oraz</p> <p>4) jeżeli to możliwe – do zbiorczego pobrania.</p> <p>2. Podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 5, oraz muzea państwowe, muzea samorządowe, biblioteki publiczne, biblioteki naukowe, biblioteki pedagogiczne oraz archiwa, w przypadku udostępniania danych o wysokiej wartości w celu ponownego wykorzystywania, mogą nałożyć opłaty za ponowne wykorzystywanie zgodnie z przepisami rozdziału 4.</p>	
			<p>Art. 22. Dane badawcze, będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, <u>podlegają bezpłatnie ponownemu wykorzystywaniu</u>, jeżeli zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych oraz są już publicznie udostępniane w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym. Podmiot zobowiązany udostępniając te dane wraz z ich udostępnieniem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania albo określa te warunki.</p>	

<p>Art. 7 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 7 Przejrzystość</p> <p>1. W przypadku standardowych opłat za ponowne wykorzystywanie dokumentów mające zastosowanie warunki i faktyczne kwoty opłat, w tym podstawa ich obliczania, są określane z wyprzedzeniem i publikowane – w miarę możliwości i stosownie do przypadku – przy wykorzystaniu środków elektronicznych.</p>	<p style="text-align: center;">T</p>	<p>Art. 11</p> <p>Art. 11. 1. Podmiot zobowiązany udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej w menu przedmiotowym w kategorii „Ponowne wykorzystywanie”:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone; 2) informację o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie, w tym informację o podstawie ich obliczania, jeżeli zostały przez niego ustalone, oraz informację o czynnikach, które będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie i które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania lub przekazania informacji; 3) informację o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie oraz o prawie do sprzeciwu; 4) umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego, powód jej zawarcia oraz wyniki ocen tej umowy, o ile taka umowa została zawarta. <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się do podmiotów zobowiązanych będących muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi w zakresie informacji o czynnikach branych pod uwagę przy ustalaniu nakładanych opłat za ponowne wykorzystywanie.</p> <p>3. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w portalu</p>	
--------------------------	---	--------------------------------------	---	--

				<p>danych, wraz z ich udostępnianiem informuje o warunkach ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone.</p> <p>4. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych, wraz z ich udostępnianiem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania lub opłat za ponowne wykorzystywanie albo określa te warunki lub wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie.</p> <p>5. Brak informacji o warunkach ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych uważa się za udostępnianie informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania bez warunków.</p>	
			Art. 21	Art. 21. Na żądanie wnioskodawcy podmiot zobowiązany wskazuje sposób obliczenia opłaty za ponowne wykorzystywanie w odniesieniu do złożonego przez tego wnioskodawcę wniosku o ponowne wykorzystywanie.	
Art. 7 ust. 2	<p>Artykuł 7 Przejrzystość</p> <p>(...)</p> <p>2. W przypadku opłat za ponowne wykorzystywanie, innych niż te, o których mowa w ust. 1, czynniki, które są brane pod uwagę przy obliczaniu tych opłat, określa się z góry. Dany posiadacz dokumentów przedstawia również, na żądanie, sposób obliczenia tych opłat w odniesieniu do konkretnego wniosku o ponowne wykorzystywanie.</p>	T	Art. 11 Art. 21	j.w. j.w.	

Art. 7 ust. 3	<p style="text-align: center;">Artykuł 7 Przejrzystość</p> <p>(...) 3. Organy sektora publicznego zapewniają, aby wnioskujący o ponowne wykorzystywanie dokumentów byli informowani o dostępnych środkach odwoławczych od decyzji lub praktyk, które mają na nich wpływ.</p>	T	Art. 11	j.w.	
			Art. 21	j.w.	
Art. 8 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 8 Licencje standardowe</p> <p>1. Ponowne wykorzystywanie dokumentów nie podlega warunkom, chyba że warunki takie są obiektywne, proporcjonalne, niedyskryminacyjne i uzasadnione celem interesu publicznego.</p> <p>Jeżeli ponowne wykorzystywanie podlega warunkom, warunki te nie mogą niepotrzebnie ograniczać możliwości ponownego wykorzystywania i nie mogą być stosowane do ograniczania konkurencji.</p>	T	Art. 14	<p>Art. 14. 1. Informacje sektora publicznego udostępnia się lub przekazuje w celu ponownego wykorzystywania bezwarunkowo, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.</p> <p>2. Podmiot zobowiązany określa warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, mających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych lub objętych prawami do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, do których przysługują mu prawa, w szczególności zobowiązując użytkownika do poinformowania o nazwisku, imieniu lub pseudonimie twórcy lub artysty wykonawcy, jeżeli jest znany.</p>	
			Art. 15	<p>Art. 15. 1. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania:</p> <p>1) dotyczące obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania</p>	

				<p>informacji sektora publicznego od podmiotu zobowiązanego lub</p> <p>2) dotyczące obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji sektora publicznego ponownie wykorzystywanych, lub</p> <p>3) dotyczące zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane w celu ponownego wykorzystywania informacje sektora publicznego, w szczególności za dostępność, poprawność, aktualność, kompletność lub jakość udostępnianych lub przekazywanych informacji, lub</p> <p>4) informacji sektora publicznego stanowiących lub zawierających dane osobowe.</p> <p>2. Muzea państwowe, muzea samorządowe, biblioteki publiczne, biblioteki naukowe, biblioteki pedagogiczne i archiwa mogą określić inne niż wymienione w ust. 1 warunki ponownego wykorzystywania ograniczające wykorzystywanie informacji sektora publicznego:</p> <p>1) w działalności komercyjnej lub na określonych polach eksploatacji, jeżeli dotyczą zbiorów o charakterze martyrologicznym oraz zawierają godło, barwy i hymn Rzeczypospolitej Polskiej, a także herby, reprodukcje orderów, odznaczeń lub odznak honorowych, odznak lub oznak wojskowych bądź innych odznaczeń;</p> <p>2) w działalności niekomercyjnej, jeżeli są powiązane z obiektami objętymi</p>
--	--	--	--	---

				<p>roszczeniami lub prawami osób trzecich lub niebędącymi własnością podmiotu zobowiązanego.</p> <p>3. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, stosując standardowe otwarte licencje.</p>	
			Art. 16	<p>Art. 16. Określone przez podmiot zobowiązany warunki ponownego wykorzystywania są obiektywne, proporcjonalne, niedyskryminacyjne oraz nie ograniczają w sposób nieuzasadniony możliwości ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.</p>	
			Art. 12	<p>Art. 12. 1. Warunki ponownego wykorzystywania określone przez podmiot zobowiązany w odniesieniu do informacji sektora publicznego udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego lub w portalu danych stanowią ofertę zawierającą te warunki.</p> <p>2. Warunki ponownego wykorzystywania określone przez podmiot zobowiązany w odniesieniu do informacji sektora publicznego udostępnianych w inny sposób niż określony w ust. 1 lub informacja o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie, jeżeli zostały ustalone, stanowią ofertę zawierającą te warunki lub informację.</p> <p>3. Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego udostępnianych w sposób, o którym mowa w art. 5 pkt 1, uważa się za przyjęcie przez użytkownika oferty, o której mowa w ust. 1 albo 2.</p>	

Art. 8 ust. 2	<p style="text-align: center;">Artykuł 8 Licencje standardowe</p> <p>(...) 2. W państwach członkowskich, w których stosowane są licencje, państwa członkowskie zapewniają, aby licencje standardowe na ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które to licencje można dostosować do określonych wniosków o licencje, były dostępne w formacie cyfrowym i mogły być przetwarzane elektronicznie. Państwa członkowskie zachęcają do stosowania takich licencji standardowych.</p>	T	Art. 15 ust. 3	<p>Art. 15. (...) 3. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, stosując standardowe otwarte licencje.</p>	
Art. 9 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 9 Uzgodnienia praktyczne</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają uzgodnienia praktyczne ułatwiające wyszukiwanie dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystywania, takie jak wykazy najważniejszych zasobów dokumentacyjnych wraz z odpowiednimi metadanymi, dostępne – w miarę możliwości i stosownie do przypadku – w internecie i w formatach nadających się do odczytu maszynowego, oraz portale połączone z wykazami zasobów. W miarę możliwości państwa członkowskie ułatwiają wielojęzyczne wyszukiwanie dokumentów, w szczególności poprzez umożliwienie agregacji metadanych na szczeblu Unii.</p> <p>Państwa członkowskie zachęcają także organy sektora publicznego do wprowadzania uzgodnień praktycznych ułatwiających zachowanie dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystywania.</p>	T	Art. 2 pkt 13	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 13) portal danych – prowadzony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, powszechnie dostępny system teleinformatyczny, służący do udostępniania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania oraz danych prywatnych w celu wykorzystywania;</p>	
			Art. 5 pkt 1	<p>Art. 5. Każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego: 1) udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego lub w portalu danych, lub w innym systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego;</p>	

			<p>Art. 11 ust. 4</p>	<p>Art. 11. (...) 4. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych, wraz z ich udostępnianiem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania lub opłat za ponowne wykorzystywanie albo określa te warunki lub wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie.</p>	
			<p>Art. 32</p>	<p>Art. 32. 1. Informacje sektora publicznego o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie w rozumieniu niniejszej ustawy, są udostępniane w portalu danych. 2. Do udostępniania w portalu danych informacji sektora publicznego, o których mowa w ust. 1, są obowiązane podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5. 3. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, udostępniają: 1) informacje sektora publicznego oraz metadane opisujące ich strukturę albo 2) metadane opisujące strukturę informacji sektora publicznego, w przypadku gdy informacje sektora publicznego są udostępniane przez podmiot zobowiązany w powszechnie dostępnym systemie</p>	

				<p>teleinformatycznym innym niż portal danych, w szczególności umożliwiającym zastosowanie API.</p> <p>4. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, są obowiązane do dostosowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy, do wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne; 2) metadanych, o których mowa w ust. 3, do zestawu elementów metadanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 7. <p>5. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, udostępniają w portalu danych, o ile to możliwe, otwarte dane.</p> <p>6. Podmioty zobowiązane, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 5, udostępniając w portalu danych informacje sektora publicznego, o których mowa w ust. 1, oraz metadane opisujące ich strukturę, systematycznie weryfikują, aktualizują oraz podnoszą ich jakość.</p> <p>7. Podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 5, mogą udostępniać w portalu danych informacje sektora publicznego, o których mowa w ust. 1</p> <p>8. Do informacji sektora publicznego oraz metadanych opisujących ich strukturę,</p>	
--	--	--	--	---	--

				udostępnionych w portalu danych przez podmioty, o których mowa w art. 3 pkt 5, stosuje się przepisy ust. 3-6 oraz przepisy wydane na podstawie art. 34 ust. 7.
			Art. 33	<p>Art. 33. 1. Rada Ministrów może określić w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych wraz z wykazem podmiotów zobowiązanych do ich udostępnienia; 2) harmonogram udostępniania oraz aktualizowania w portalu danych informacji sektora publicznego oraz metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3; 3) sposób udostępniania informacji sektora publicznego <p>- mając na względzie szczególne znaczenie określonych informacji sektora publicznego dla rozwoju innowacyjności lub społeczeństwa informacyjnego, posiadaną przez podmioty zobowiązane infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej informacji sektora publicznego oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu danych.</p> <p>2. Do informacji sektora publicznego oraz metadanych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 stosuje się przepisy art. 32 ust. 4–6 oraz przepisy wydane na podstawie art. 34 ust. 7.</p>

		Art. 34	<p>Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi portal danych oraz jest jego administratorem.</p> <p>2. Portal danych zapewnia przeszukiwanie informacji sektora publicznego w szczególności według:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kryterium przedmiotowego; 2) kryterium podmiotowego; 3) elementów metadanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 7. <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zlecić wyspecjalizowanym podmiotom czynności związane z prowadzeniem portalu danych, pod warunkiem zapewnienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przez te podmioty: <ol style="list-style-type: none"> a) rozliczalności i niezawodności jego prowadzenia, b) integralności, rozliczalności, dostępności, autentyczności i niezaprzeczalności zbiorów danych w nim udostępnianych, c) warunków organizacyjnych i technicznych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, w szczególności zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem, nielegalnym ujawnieniem lub pozyskaniem, a także przed ich modyfikacją, uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą, w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 28 ust. 3 	
--	--	---------	---	--

				<p>rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.);</p> <p>2) możliwości przeprowadzenia przez tego ministra kontroli spełnienia warunków, o których mowa w pkt 1;</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji weryfikuje udostępniane w portalu danych informacje sektora publicznego oraz metadane, o których mowa w art. 32 ust. 3, pod względem spełnienia wymogów, o których mowa w art. 32 ust. 4, oraz wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.</p> <p>5. W przypadku gdy informacje sektora publicznego lub metadane, o których mowa w art. 32 ust. 3, nie spełniają wymogów, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw informatyzacji wzywa podmiot, który je udostępnia, do ich niezwłocznego dostosowania do tych wymogów.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po uprzednim poinformowaniu podmiotu udostępniającego dane, może usunąć z portalu danych informacje sektora publicznego, które nie mają szczególnego</p>
--	--	--	--	--

			<p>znaczenia dla rozwoju innowacyjności w państwie lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego.</p> <p>7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób weryfikacji, o której mowa w ust. 4, 2) sposób udostępniania informacji sektora publicznego lub metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3, mając na względzie posiadaną przez podmioty zobowiązane infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą gromadzenie w niej informacji sektora publicznego oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu danych, 3) sposób przetwarzania w portalu danych informacji sektora publicznego i metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3, 4) standardy techniczne prowadzenia portalu danych, dane niezbędne do założenia konta użytkownika portalu danych, zasady tworzenia profilu dostawcy danych oraz zestaw elementów metadanych, o których mowa w art. 32 ust. 3 <p>- mając na względzie zasadę neutralności technologicznej, konieczność zapewnienia przeszukiwalności i dostępności informacji jak najszerszej grupie użytkowników, możliwość zastosowania automatyzacji procesów oraz potrzebę zapewnienia ich użyteczności i efektywności..</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Art. 35</p> <p>Art. 35. 1. W portalu danych mogą być udostępniane dane prywatne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz metadane opisujące ich strukturę.</p> <p>2. Do danych prywatnych oraz metadanych, o których mowa w ust. 1, stosuje się art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1-3, art. 12, art. 13, art. 32 ust. 4 i 6, art. 34 ust. 6, przepisy wydane na podstawie art. 34 ust. 7 oraz, o ile to możliwe, art. 32 ust. 5.</p>	
			<p>Art. 36</p> <p>Art. 36. 1. Podmiot udostępniający dane prywatne w portalu danych wyraża zgodę na ich wykorzystywanie przez użytkowników.</p> <p>2. Podmiot udostępniający dane prywatne w portalu danych może określić warunki wykorzystywania:</p> <p>1) danych prywatnych mających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych lub objętych prawami do odmian roślin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, do których przysługują mu prawa, w szczególności zobowiązując użytkownika do poinformowania o nazwisku, imieniu lub pseudonimie twórcy lub artysty wykonawcy, jeżeli jest znany, lub</p>	

				<p>2) dotyczące obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania danych prywatnych od podmiotu udostępniającego dane, lub</p> <p>3) dotyczące obowiązku poinformowania o przetworzeniu wykorzystywanych danych prywatnych, lub</p> <p>4) dotyczące zakresu odpowiedzialności podmiotu udostępniającego dane prywatne za udostępniane dane, w tym w szczególności za dostępność, poprawność, aktualność, kompletność lub jakość udostępnianych danych.</p> <p>3. Podmiot udostępniający dane prywatne w portalu danych może określić warunki wykorzystywania stosując standardowe otwarte licencje.</p>	
Art. 9 ust. 2	<p style="text-align: center;">Artykuł 9 Uzgodnienia praktyczne</p> <p>(...) 2. Państwa członkowskie we współpracy z Komisją podejmują dalsze starania w celu uproszczenia dostępu do zbiorów danych, w szczególności przez stworzenie pojedynczego punktu dostępu oraz stopniowe udostępnianie odpowiednich zbiorów danych będących w posiadaniu organów sektora publicznego, w odniesieniu do dokumentów, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, jak również w odniesieniu do danych będących w posiadaniu instytucji unijnych, w formatach, które są dostępne, możliwe do znalezienia i możliwe do ponownego wykorzystywania za pomocą środków elektronicznych.</p>	T	<p>Art. 5 pkt 1</p> <p>Art. 11 ust. 4</p> <p>Art. 32</p> <p>Art. 33</p> <p>Art. 34</p> <p>Art. 35</p> <p>Art. 36</p>	<p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p>	

Art. 10 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 10 Dane badawcze</p> <p>1. Państwa członkowskie wspierają dostępność danych badawczych poprzez przyjęcie polityki krajowej oraz podejmowanie odpowiednich działań mających na celu zapewnienie powszechnej dostępności danych badawczych finansowanych ze środków publicznych („polityka otwartego dostępu”), zgodnie z zasadą „otwartości domyślnej” i zgodnie z zasadami FAIR. W tym kontekście należy uwzględnić kwestie związane z prawami własności intelektualnej, ochroną danych osobowych i poufnością, bezpieczeństwem i uzasadnionymi interesami handlowymi zgodnie z zasadą „otwarty jak to najbardziej możliwe, zamknięty jak to konieczne”. Wspomnianą politykę otwartego dostępu kieruje się do organizacji prowadzących badania naukowe i organizacji finansujących badania naukowe.</p>	T	Art. 23	<p>Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki opracowuje Politykę otwartego dostępu do danych badawczych finansowanych ze środków publicznych, zwaną dalej „Polityką otwartego dostępu do danych badawczych”, uwzględniając w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aktualny stan udostępniania danych badawczych oraz standardy i dobre praktyki w zakresie udostępniania danych badawczych; 2) obowiązujący stan prawny; 3) kierunki rozwoju w zakresie otwartego dostępu do danych badawczych i zarządzania wynikami badań naukowych; 4) Program otwierania danych, o którym mowa w art. 28. <p>2. Politykę otwartego dostępu do danych badawczych kieruje się do podmiotów, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.</p>	
Art. 10 ust. 2	<p style="text-align: center;">Artykuł 10 Dane badawcze</p> <p>(...)</p> <p>2. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 2 lit. c) dane badawcze udostępnia się do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z rozdziałami III i IV, w zakresie, w jakim dane te są finansowane ze środków publicznych i zostały już publicznie udostępnione przez naukowców, organizacje prowadzące badania naukowe lub</p>	T	Art. 4 ust. 1 pkt 3 lit. a	<p>Art. 4. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego będących w posiadaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) (...) 3) podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, z wyjątkiem: <ol style="list-style-type: none"> a) danych badawczych, o których mowa w art. 22, 	

	organizacje finansujące badania naukowe za pośrednictwem repozytorium instytucjonalnego lub tematycznego. W tym kontekście uwzględnia się uzasadnione interesy handlowe, działania związane z transferem wiedzy oraz istniejące już prawa własności intelektualnej.		Art. 22	Art. 22. Dane badawcze, będące w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, podlegają bezpłatnie ponownemu wykorzystywaniu, jeżeli zostały wytworzone lub zgromadzone w ramach działalności naukowej finansowanej ze środków publicznych oraz są już publicznie udostępniane w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego, w szczególności w repozytorium instytucjonalnym lub tematycznym. Podmiot zobowiązany udostępniając te dane wraz z ich udostępnieniem informuje o braku warunków ponownego wykorzystywania albo określa te warunki.	
			Art. 59	Art. 59. Politykę otwartego dostępu do danych badawczych minister właściwy do spraw nauki i szkolnictwa wyższego opracowuje w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	
Art. 11 ust. 1	Artykuł 11 Niedyskryminacja 1. Żadne mające zastosowanie warunki ponownego wykorzystywania dokumentów nie mogą dyskryminować porównywalnych kategorii ponownego wykorzystywania, w tym ponownego wykorzystywania w wymiarze transgranicznym.	T	Art. 8 ust. 1	Art. 8. 1. Podmiot zobowiązany w porównywalnych sytuacjach udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania na takich samych zasadach.	
Art. 11 ust. 2	Artykuł 11 Niedyskryminacja (...) 2. Jeżeli dokumenty są ponownie wykorzystywane przez organ sektora publicznego jako materiał wejściowy służący jego działalności komercyjnej	T	Art. 8 ust. 2	Art. 8. (...) 2. W przypadku gdy ponowne wykorzystywanie jest dokonywane przez użytkowników będących podmiotami wykonującymi zadania publiczne w ramach działalności wykraczającej poza realizację	

	wykraczającej poza zakres jego zadań publicznych, przy wydawaniu dokumentów przeznaczonych do tej działalności stosuje się takie same opłaty i pozostałe warunki, jakie stosuje się w odniesieniu do innych użytkowników.			takich zadań, warunki ponownego wykorzystywania lub opłaty za ponowne wykorzystywanie określa się na takich samych zasadach jak w przypadku innych użytkowników.	
Art. 12 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 12</p> <p style="text-align: center;">Uzgodnienia dotyczące wyłączności</p> <p>1. Ponowne wykorzystywanie dokumentów jest otwarte dla wszystkich potencjalnych uczestników rynku, nawet jeżeli jeden lub kilku jego uczestników już wykorzystuje oparte na tych dokumentach produkty o wartości dodanej. Umowy ani inne uzgodnienia między organami sektora publicznego lub przedsiębiorstwami publicznymi będącymi w posiadaniu dokumentów a stronami trzecimi nie mogą przyznawać praw wyłącznych.</p>	T	Art. 9 ust. 1	Art. 9. 1. Podmiot zobowiązany, który udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, nie ogranicza korzystania z tych udostępnianych lub przekazanych informacji przez innych użytkowników.	
Art. 12 ust. 2	<p style="text-align: center;">Artykuł 12</p> <p style="text-align: center;">Uzgodnienia dotyczące wyłączności</p> <p>(...)</p> <p>2. Jeżeli prawo wyłączne jest jednak konieczne do świadczenia usług w interesie publicznym, zasadność przyczyn uzasadniających przyznanie prawa wyłącznego podlega regularnym przeglądom, a w każdym razie przeglądu dokonuje się co trzy lata. Uzgodnienia dotyczące wyłączności zawarte w dniu 16 lipca 2019 r. lub po tej dacie podaje się do publicznej wiadomości w internecie na co najmniej dwa miesiące przed ich wejściem w życie. Ostateczne warunki takich uzgodnień muszą być przejrzyste i podawane do publicznej wiadomości w internecie.</p> <p>Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do digitalizacji zasobów kulturowych.</p>	T	Art. 9 ust. 2 i 3	<p>Art. 9. (...)</p> <p>2. W przypadku gdy prawidłowe wykonywanie zadań publicznych wymaga ograniczenia korzystania z informacji sektora publicznego przez innych użytkowników, podmiot zobowiązany może zawrzeć z użytkownikiem umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z tych informacji.</p> <p>3. Umowa o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego podlega co najmniej raz w roku ocenie podmiotu zobowiązanego w zakresie dalszego istnienia powodów jej zawarcia. Jeżeli w wyniku oceny podmiot zobowiązany stwierdzi ustanie powodów jej zawarcia, niezwłocznie wypowiada umowę.</p>	
			Art. 11	Art. 11. 1. Podmiot zobowiązany udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej	

			ust. 1 pkt 4	w menu przedmiotowym w kategorii „Ponowne wykorzystywanie”: (...) 4) umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego, powód jej zawarcia oraz wyniki ocen tej umowy, o ile taka umowa została zawarta.	
Art. 12 ust. 3	Artykuł 12 Uzgodnienia dotyczące wyłączności (...) 3. Niezależnie od ust. 1, jeżeli prawo wyłączne dotyczy digitalizacji zasobów kulturowych, okres wyłączności co do zasady nie przekracza dziesięciu lat. W przypadku gdy okres ten przekracza dziesięć lat, podlega on przeglądowi w 11. roku oraz następnie, w stosownych przypadkach, co siedem lat. Uzgodnienia przyznające prawa wyłączne, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być przejrzyste i podawane do publicznej wiadomości. W przypadku gdy istnieje prawo wyłączne, o którym mowa w akapicie pierwszym, w ramach tych uzgodnień zainteresowany organ sektora publicznego otrzymuje bezpłatnie kopię poddanych digitalizacji zasobów kulturowych. Kopia ta jest udostępniana do ponownego wykorzystywania z końcem okresu wyłączności.	T	Art. 9 ust. 3 Art. 11 ust. 1 pkt 4	j.w. j.w.	
Art. 12 ust. 4	Artykuł 12 Uzgodnienia dotyczące wyłączności (...) 4. Uzgodnienia prawne lub praktyczne, które, choć wprost nie przyznają prawa wyłącznego, mają na celu ograniczenie dostępności dokumentów do ponownego wykorzystywania przez podmioty inne niż osoba	T	Art. 9 ust. 3 Art. 11 ust. 1 pkt 4	j.w. j.w.	

	<p>trzecia będąca stroną danego uzgodnienia lub w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że doprowadzą do takiej ograniczonej dostępności, podaje się do wiadomości publicznej w internecie na co najmniej dwa miesiące przed ich wejściem w życie. Wpływ takich uzgodnień prawnych lub praktycznych na dostępność danych do ponownego wykorzystywania podlega regularnym przeglądom, a w każdym razie przeglądu dokonuje się co trzy lata. Ostateczne warunki takich uzgodnień są przejrzyste i podawane do publicznej wiadomości w internecie.</p>				
Art. 12 ust. 5	<p>Artykuł 12 Uzgodnienia dotyczące wyłączności (...)</p> <p>5. Istniejące w dniu 17 lipca 2013 r. uzgodnienia dotyczące wyłączności, które nie kwalifikują się jako wyjątki określone w ust. 2 i 3, a do których przystąpiły organy sektora publicznego, wygasają wraz z końcem obowiązywania stosownej umowy, a w każdym razie najpóźniej w dniu 18 lipca 2043 r.</p> <p>Istniejące w dniu 16 lipca 2019 r. uzgodnienia dotyczące wyłączności, które nie kwalifikują się jako wyjątki określone w ust. 2 i 3, a do których przystąpiły przedsiębiorstwa publiczne, wygasają wraz z końcem obowiązywania stosownej umowy, a w każdym razie do dnia 17 lipca 2049 r.</p>	N	Art. 58 ust. 2	<p>Art. 58. 1. (...)</p> <p>2. Postanowienia umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niezgodne z art. 9 ust. 2, wygasają wraz z końcem okresu ich obowiązywania, nie później jednak niż w dniu 18 lipca 2043 r.</p>	<p>Art. 58 ust. 2 projektu ustawy został przeniesiony z obecnie obowiązującej ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Zgodnie z wiedzą projektodawcy tego typu umowy nie były zawierane w Polsce. W tym kontekście niezasadne jest implementowanie przepisów</p>

					dyrektywy odnoszących się do terminów wygasania uzgodnień dotyczących wyłączności, gdyż przepisy te pozostają bezprzedmiotowe.
Art. 13 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 13</p> <p style="text-align: center;">Kategorie tematyczne zbiorów danych o wysokiej wartości</p> <p>1. Aby ustanowić warunki wspierania ponownego wykorzystywania zbiorów danych o wysokiej wartości, w załączniku zawarto wykaz tematycznych kategorii takich zbiorów.</p>	N			
Art. 13 ust. 2	<p style="text-align: center;">Artykuł 13</p> <p style="text-align: center;">Kategorie tematyczne zbiorów danych o wysokiej wartości</p> <p>(...)</p> <p>2. Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15 w celu wprowadzania zmian w załączniku I poprzez dodawanie nowych tematycznych kategorii zbiorów danych o wysokiej wartości, tak by odzwierciedlić rozwój technologii i rynku.</p>	N			

Art. 14 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 14</p> <p>Szczególne zbiory danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania</p> <p>1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wykaz będących w posiadaniu organów sektora publicznego lub przedsiębiorstw publicznych szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości należących do kategorii określonych w załączniku I, spośród dokumentów, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie.</p> <p>Taki szczególny zbiór danych o wysokiej wartości:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) udostępniany jest bezpłatnie, z zastrzeżeniem ust. 3, 4 i 5; b) jest w formacie nadającym się do odczytu maszynowego; c) jest udostępniany za pośrednictwem interfejsów API; oraz 	N	Art. 26	<p>Art. 26. Udostępnianiu w celu ponownego wykorzystywania w sposób, o którym mowa w art. 25, podlegają dane o wysokiej wartości wymienione w wykazie ustanowionym w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56), zwanej dalej „dyrektywą 2019/1024”.</p>	Wykonanie przepisów dotyczących danych o wysokiej wartości w krajowym porządku prawnym.
-------------------	---	---	---------	--	---

	<p>d) w odpowiednich przypadkach, jest udostępniany do zbiorczego pobrania.</p> <p>W tych aktach wykonawczych mogą zostać określone warunki publikacji i ponownego wykorzystywania zbiorów danych o wysokiej wartości. Takie warunki muszą być zgodne z postanowieniami otwartych licencji standardowych.</p> <p>Mogą one obejmować warunki mające zastosowanie do ponownego wykorzystywania, formatów danych i metadanych oraz do technicznych warunków rozpowszechniania. Inwestycje dokonane przez państwa członkowskie w odniesieniu do sposobów podejścia do otwartych danych, takie jak inwestycje w rozwój i upowszechnianie niektórych standardów, należy uwzględnić i wyważyć względem potencjalnych korzyści z włączenia do wykazu.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p>		Art. 27	<p>Art. 27. Rada Ministrów może określić w drodze rozporządzenia, odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych, listę będących w ich posiadaniu danych o wysokiej wartości, warunki ponownego wykorzystywania tych danych, a także sposób udostępniania oraz formaty tych danych i metadanych, mając na względzie akty wykonawcze Komisji Europejskiej wydane na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2019/1024 oraz posiadaną przez podmioty zobowiązane infrastrukturę teleinformatyczną umożliwiającą udostępnianie w celu ponownego wykorzystywania, w sposób, o którym mowa w art. 25, danych o wysokiej wartości oraz metadanych, a także możliwości techniczne udostępniania tych danych i metadanych w portalu danych.</p>	
Art. 14 ust. 2	<p>Artykuł 14</p> <p>Szczególne zbiory danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania</p> <p>(...)</p> <p>2. Identyfikacji szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości na podstawie ust. 1 dokonuje się w oparciu o ocenę ich potencjału w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> generowania istotnych korzyści społeczno-ekonomicznych lub środowiskowych oraz innowacyjnych usług; przydatności dla dużej liczby użytkowników, w szczególności MŚP; pomagania w generowaniu dochodów; oraz 	N			

	<p>d) łączenia ich z innymi zbiorami danych.</p> <p>W celu identyfikacji takich szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości Komisja przeprowadzi stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, dokona oceny skutków i zapewni komplementarność z obowiązującymi aktami prawnymi, takimi jak dyrektywa 2010/40/UE, dotyczącymi ponownego wykorzystywania dokumentów. Ta ocena skutków obejmuje analizę kosztów i korzyści oraz analizę tego, czy bezpłatne udostępnianie zbiorów danych o wysokiej wartości przez organy sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych, miałyby istotny wpływ na budżet takich organów. W odniesieniu do zbiorów danych o wysokiej wartości będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych w ocenie skutków szczególną uwagę poświęca się roli, jaką przedsiębiorstwa publiczne odgrywają w konkurencyjnym otoczeniu gospodarczym.</p>				
Art. 14 ust. 3	<p>Artykuł 14</p> <p>Szczególne zbiory danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania</p> <p>(...)</p> <p>3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit drugi lit. a) akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, muszą stanowić, że bezpłatna dostępność zbiorów danych o wysokiej wartości nie ma mieć zastosowania do szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych, jeżeli prowadziłoby to do zakłócenia konkurencji na odpowiednich rynkach.</p>	N			

Art. 14 ust. 4	<p style="text-align: center;">Artykuł 14</p> <p style="text-align: center;">Szczególne zbiory danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania</p> <p>(...)</p> <p>4. Wymóg bezpłatnego udostępniania zbiorów danych o wysokiej wartości zgodnie z ust. 1 akapit drugi lit. a) nie ma zastosowania do bibliotek, w tym bibliotek uniwersyteckich, muzeów ani archiwów.</p>	N			
Art. 14 ust. 5	<p style="text-align: center;">Artykuł 14</p> <p style="text-align: center;">Szczególne zbiory danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania</p> <p>(...)</p> <p>5. W przypadkach gdy bezpłatne udostępnianie zbiorów danych o wysokiej wartości przez organy sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych, miałyby istotny wpływ na budżet danych organów, państwa członkowskie mogą – na okres nieprzekraczający dwóch lat od wejścia w życie odpowiedniego aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z ust. 1 – zwolnić te organy z wymogu bezpłatnego udostępniania tych zbiorów danych o wysokiej wartości.</p>	N			
Art. 15 ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 15</p> <p style="text-align: center;">Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p>	N			
Art. 15 ust. 2	<p style="text-align: center;">Artykuł 15</p> <p style="text-align: center;">Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>(...)</p>	N			

	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 13 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 16 lipca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.				
Art. 15 ust. 3	Artykuł 15 Wykonywanie przekazanych uprawnień (...) 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.	N			
Art. 15 ust. 4	Artykuł 15 Wykonywanie przekazanych uprawnień (...) 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	N			

Art. 15 ust. 5	Artykuł 15 Wykonywanie przekazanych uprawnień (...) 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N			
Art. 15 ust. 6	Artykuł 15 Wykonywanie przekazanych uprawnień (...) 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N			
Art. 16 ust. 1	Artykuł 16 Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga Komitet ds. Otwartych Danych i Ponownego Wykorzystywania Informacji Sektora Publicznego. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
Art. 16 ust. 2	Artykuł 16 Procedura komitetowa (...) 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011	N			
Art. 17 ust. 1	Artykuł 17 Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia	N			

	<p>17 lipca 2021 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.</p>				
Art. 17 ust. 2	<p>Artykuł 17 Transpozycja</p> <p>(...)</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	N			
Art. 18 ust. 1	<p>Artykuł 18 Ocena przez Komisję</p> <p>1. Nie wcześniej niż dnia 17 lipca 2025 r. Komisja przeprowadza ocenę niniejszej dyrektywy i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a także Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat głównych ustaleń tej oceny.</p> <p>Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.</p>	N			
Art. 18 ust. 2	<p>Artykuł 18 Ocena przez Komisję</p> <p>(...)</p>	N			

	<p>2. Ocena dotyczy w szczególności zakresu stosowania oraz społecznych i gospodarczych skutków niniejszej dyrektywy, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) skali wzrostu ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, w szczególności przez MŚP; b) wpływu zbiorów danych o wysokiej wartości; c) skutków zasad stosowanych do pobierania opłat oraz ponownego wykorzystywania urzędowych tekstów natury ustawodawczej i administracyjnej; d) ponownego wykorzystywania dokumentów będących w posiadaniu podmiotów innych niż organy sektora publicznego; e) dostępności i stosowania interfejsów API; f) interakcji między przepisami w zakresie ochrony danych a możliwościami ponownego wykorzystywania; <p>dalszych możliwości usprawnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz wspierania rozwoju gospodarczego i rozwoju rynku pracy.</p>				
Art. 19	<p style="text-align: center;">Artykuł 19 Uchylenie</p> <p>Dyrektywa 2003/98/WE, zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku I część A, traci moc od dnia 17 lipca 2021 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących określonych w załączniku II część B terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania tych dyrektyw.</p> <p>Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.</p>	N			

Art. 20	<p style="text-align: center;">Artykuł 20 Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N			
Art. 21	<p style="text-align: center;">Artykuł 21 Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p>	N			

ODWRÓCNA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego ¹	
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE WPROWADZENIA PRZEPISU/ÓW	
Art. 2 pkt 5, 9-11 i 14	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>(...)</p> <p>5) dane prywatne – każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotu innego niż podmiot zobowiązany i przez niego wytworzona, z wyjątkiem danych osobowych;</p> <p>(...)</p> <p>9) interfejs programistyczny aplikacji – zbiór technicznych funkcji umożliwiających połączenie i wzajemną wymianę danych lub metadanych pomiędzy programami komputerowymi lub systemami teleinformatycznymi;</p> <p>10) metadane – ustrukturyzowane informacje opisujące, tłumaczące, lokalizujące i ułatwiające odnalezienie, wykorzystanie innych informacji lub zarządzanie nimi;</p>	<p>W art. 2 projektu ustawy wprowadzono słowniczek ustawowy, w którym zawarte zostały definicje sformułowane już na gruncie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446) oraz nowozdefiniowane pojęcia. Celem wprowadzenia do projektu ustawy słowniczka jest usystematyzowanie struktury pojęciowej regulacji ponownego wykorzystywania, uzupełnienia jej o nowe definicje oraz dostosowania niektórych z dotychczasowych pojęć do przepisów dyrektywy 2019/1024/UE. Większość zdefiniowanych pojęć stanowi implementację przepisów dyrektywy 2019/1024/UE. Definicje danych prywatnych, interfejsu programistycznego aplikacji oraz metadanych zostały wprowadzone do słowniczka ustawowego w związku z potrzebą doprecyzowania pojęć wykorzystywanych w przepisach projektu ustawy.</p>	
Art. 28	<p>Art. 28. 1. W celu zwiększenia ilości oraz poprawy jakości informacji sektora publicznego i danych prywatnych oraz metadanych opisujących ich strukturę, udostępnianych w portalu danych, minister właściwy do spraw informatyzacji opracowuje Program otwierania danych, zwany dalej „programem”, uwzględniając w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aktualny stan danych udostępnianych jako otwarte dane; 2) obowiązujący stan prawny; 3) kierunki rozwoju polityki otwartych danych; 4) wyniki przeglądu prowadzonej polityki otwartych danych; 	<p>Rozdział 6 projektu ustawy „Program otwierania danych”, w którym znajduje się art. 28 zakłada przeniesienie do projektowanej ustawy regulacji dotyczących Programu otwierania danych, które znajdują się obecnie w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176). Program ma na celu zwiększenia ilości oraz poprawę jakości informacji sektora publicznego, danych prywatnych oraz metadanych opisujących ich strukturę udostępnianych na portalu otwartych danych. Art. 28 zawiera m.in. przepis upoważniający ministra właściwego do spraw informatyzacji do opracowania Programu otwierania danych,</p>	

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy 2019/1024 Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56).

	<p>5) możliwości finansowania projektowanych rozwiązań;</p> <p>6) możliwości wspierania nowoczesnych technologii wykorzystujących otwarte dane;</p> <p>7) współpracę z interesariuszami otwartych danych.</p> <p>2. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, przyjmuje program w drodze uchwały.</p> <p>3. Program jest przyjmowany na okres siedmioletni i może być zmieniany w tym okresie.</p> <p>4. Program realizują członkowie Rady Ministrów oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwani dalej „realizatorami programu”.</p> <p>5. Program może być realizowany przez podmioty inne niż wymienione w ust. 4.</p>	<p>wyliczenie elementów treści jakie mają znaleźć się w dokumencie, a także wskazuje okres na jaki jest przyjmowany program oraz formę jego opracowania. Należy zauważyć, że Program otwierania danych zastąpi Program otwierania danych publicznych, przyjęty uchwałą Nr 107/2016 Rady Ministrów z dnia 20 września 2016 r. w sprawie ustanowienia "Programu otwierania danych publicznych", którego okres obowiązywania został przewidziany na lata 2016-2020. Przedmiotowy przepis daje zatem podstawę do kontynuowania polityki publicznej w obszarze otwartości danych w drodze kolejnego dokumentu strategicznego.</p> <p>Dalsze artykuły rozdziału 6 (art. 29-31 projektu ustawy) regulują zadania koordynatora programu otwierania danych (koordynator programu) oraz realizatorów programów.</p>
Art. 29	<p>Art. 29. 1. Koordynatorem działań w ramach realizacji programu jest minister właściwy do spraw informatyzacji, zwany dalej „koordynatorem programu”.</p> <p>2. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową koordynatora programu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p>	
Art. 30	<p>Art. 30. Do zadań realizatora programu należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienie należytej realizacji programu w zakresie swojego działania, w tym w organach i jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych; 2) współpraca z koordynatorem programu w zakresie realizacji programu; 3) przedstawianie koordynatorowi programu harmonogramu: <ol style="list-style-type: none"> a) udostępniania nowych informacji sektora publicznego w portalu danych lub b) poprawy jakości informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu danych <p>- w każdym półroczu, w zakresie swojego działania oraz w zakresie organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych, w celu weryfikacji spełniania warunków, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 4;</p> 	

	4) składanie koordynatorowi programu rocznego sprawozdania z realizacji programu w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.	
Art. 31	<p>Art. 31. Do zadań koordynatora programu należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawianie Radzie Ministrów informacji z realizacji programu w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku, za który sporządzana jest informacja, oraz przedstawienie końcowego sprawozdania z realizacji programu w ciągu 6 miesięcy od jego zakończenia; 2) dokonywanie we współpracy z realizatorami programu przeglądu programu w drugim, czwartym i ostatnim roku obowiązywania programu; 3) promowanie jednolitej polityki otwartych danych; 4) wskazywanie kierunków rozwoju w zakresie otwartości danych oraz inicjowanie działań innowacyjnych w zakresie wspierania polityki otwartych danych; 5) harmonizacja procesów wynikających z realizacji programu; 6) współpraca z realizatorami programu w zakresie realizacji programu; 7) wsparcie realizatorów programu i podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2, w udostępnianiu informacji sektora publicznego i metadanych; 8) zaplanowanie i skoordynowanie działań edukacyjnych, podnoszących kompetencje cyfrowe administracji w zakresie otwartości danych; 9) monitorowanie postępów w realizacji programu; 10) współpraca z podmiotami zobowiązanymi, organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami uczestniczącymi w działaniach w zakresie polityki otwartych danych. 	
Art. 37	Art. 37. 1. Realizowanie działań mających na celu poprawę jakości i zwiększenie ilości informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu danych w celu ponownego wykorzystywania powierza się pełnomocnikom do spraw otwartości danych.	Art. 37 i 38 projektu ustawy znajdują się w rozdziale 8 „Pełnomocnicy do spraw otwartości danych”. Dotychczas sieć funkcjonowanie sieci pełnomocników do spraw otwartości danych nie było uregulowane w przepisach rangi ustawowej. Za ustawowym umocowaniem sieci pełnomocników przemawiają doświadczenia

	<p>2. Pełnomocnik do spraw otwartości danych, zwany dalej „pełnomocnikiem”, jest powoływany w urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Głównym Urzędzie Statystycznym.</p> <p>3. Pełnomocnik powołany w urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej lub w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działa również w organach i jednostkach organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanych.</p> <p>4. Pełnomocnika można powoływać w urzędach obsługujących innych niż wymienione w ust. 2 podmioty zobowiązane.</p> <p>5. Pełnomocnika powołuje i odwołuje kierownik jednostki organizacyjnej.</p> <p>6. W zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika.</p> <p>7. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową pełnomocnika zapewnia ministerstwo albo inny urząd, w którym powołano pełnomocnika.</p>	<p>z okresu wdrażania Programu otwierania danych publicznych przez Ministerstwo Cyfryzacji (obecnie KPRM) w latach 2016-2020. W tym zakresie za niezbędne uznano również poszerzenie działalności pełnomocników na wielu poziomach instytucjonalnych. Uregulowanie działalności sieci pełnomocników w przepisach ustawowych pozwoli na ujednoczenie oraz lepszą koordynację działań w zakresie wdrażania polityki otwartości danych na różnych szczeblach administracji, a także przyczyni się do przyspieszenia procesu otwierania danych w Polsce oraz poprawy ich jakości.</p>
Art. 38	<p>Art. 38. Do zadań pełnomocnika należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pozyskiwanie informacji sektora publicznego możliwych do udostępniania w portalu danych, będących w posiadaniu jednostki organizacyjnej, w której został powołany, lub będących w posiadaniu organów i jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanych; 2) wspieranie realizatora programu w wykonywaniu zadań związanych z realizacją programu; 3) ocena informacji sektora publicznego, pod względem ich jakości oraz użyteczności, do ich ponownego wykorzystywania, będących w posiadaniu jednostki organizacyjnej, w której został powołany, lub będących w posiadaniu organów i jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanych; 	

	<p>4) monitorowanie jakości i aktualności informacji sektora publicznego oraz metadanych udostępnianych w portalu danych oraz formatów danych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1;</p> <p>5) współpraca z komórkami organizacyjnymi jednostki organizacyjnej, w której został powołany, oraz z organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanymi, w zakresie poprawy jakości informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu danych;</p> <p>6) podejmowanie działań mających na celu podnoszenie świadomości pracowników jednostki organizacyjnej, w której został powołany, lub pracowników organów i jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów i przez nich nadzorowanych, w zakresie otwartości danych.</p>	
Art. 45	Art. 45. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 poz. 2052) w art. 40k wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.	1)
Art. 46	Art. 46. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i 1486) w art. 49a wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”.	
Art. 47	Art. 47. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902) w art. 25 w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446) zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.	

Art. 48	<p>Art. 48. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 80ce w ust. 1 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”; 2) w art. 100am w ust. 1 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”. 	
Art. 49	<p>Art. 49. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 112 oraz z 2020 r. poz. 2320) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4b. 1. Dane i informacje o podmiotach wpisanych do Rejestru są przekazywane w celu ponownego wykorzystywania, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.</p> <p>2. Centralna Informacja przekazuje, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, dane i informacje o podmiotach wpisanych do Rejestru w celu ponownego wykorzystywania na wniosek złożony w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Dane zgromadzone w Rejestrze udostępnia się w celu ponownego wykorzystywania także za pośrednictwem interfejsu programistycznego aplikacji (API).”</p>	
Art. 50	<p>Art. 50. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176) wprowadza się następujące zmiany:</p>	

	<ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 1: <ol style="list-style-type: none"> a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: <p style="margin-left: 40px;">„2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi.”,</p> b) uchyla się ust. 3; 2) w art. 7 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „centralnym repozytorium” zastępuje się wyrazami „portalu danych, o którym mowa w ustawie z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...), zwanym dalej „portalem danych””; 3) użyte w art. 9 w ust. 1 w pkt 3 oraz w art. 10 w ust. 1 w różnym przypadku wyrazy „centralne repozytorium” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „portal danych”; 4) uchyla się art. 9a–9e. 	
Art. 51	<p>Art. 51. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 1: <ol style="list-style-type: none"> a) w pkt 9b dodaje się przecinek, b) po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu: <p style="margin-left: 40px;">„9c) funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej”;</p> 2) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”; 3) po rozdziale 3a dodaje się rozdział 3b w brzmieniu: <p style="margin-left: 40px;">„Rozdział 3b</p> <p style="margin-left: 40px;">Zintegrowana platforma analityczna</p> <p>Art. 20p. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia funkcjonowanie rozwiązania organizacyjno-technicznego, zwanego dalej „zintegrowaną platformą analityczną”, służącego do prowadzenia analiz wspomagających tworzenie</p> 	

	<p>kluczowych polityk publicznych z wykorzystaniem danych udostępnianych przez podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy, gromadzonych w rejestrach publicznych i systemach teleinformatycznych.</p> <p>Art. 20q. 1. W ramach zintegrowanej platformy analitycznej minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarza dane udostępnione z rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, w celu wykonywania zadań związanych z analizami wspomagającymi tworzenie kluczowych polityk publicznych.</p> <p>2. Jeżeli jest to niezbędne do realizacji konkretnej analizy w ramach zintegrowanej platformy analitycznej, dane udostępnione z różnych rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych mogą być łączone.</p> <p>3. Dane osobowe udostępniane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej podlegają pseudonimizacji.</p> <p>4. Pseudonimizacja jest dokonywana przez organ lub podmiot, który udostępnia dane, po określeniu niezbędnego celu i zakresu prowadzonej analizy.</p> <p>5. Podmiot, który udostępnia dane oraz minister właściwy do spraw informatyzacji uzgadniają metodę pseudonimizacji udostępnianych danych oraz tryb udostępniania, mając na uwadze cel, zakres analizy oraz przepisy o ochronie danych osobowych.</p> <p>6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych i wykaz rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, z których udostępniane są niezbędne dane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej, oraz podmiotów je prowadzących, które są obowiązane do przekazywania danych pochodzących z tych rejestrów i systemów, a także sposób udostępniania tych danych, mając na uwadze zapewnienie skutecznego</p>	
--	---	--

	<p>pozyskiwania danych oraz zgodności ich udostępniania z przepisami o ochronie danych osobowych.</p> <p>Art. 20r. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji zawiera porozumienie w sprawie wykorzystywania zintegrowanej platformy analitycznej z podmiotem, o którym mowa w art. 2, na potrzeby kluczowej polityki publicznej.</p> <p>2. Porozumienie określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) cel analizy;2) zakres danych niezbędnych do przeprowadzania analizy;3) rejestry publiczne i systemy teleinformatyczne, które zawierają dane na potrzeby prowadzenia analizy oraz podmioty je prowadzące. <p>3. Zawarcie porozumienia poprzedza się przeprowadzeniem weryfikacji dotyczącej celu i zakresu analizy wspomagającej tworzenie kluczowej polityki publicznej oraz niezbędności łączenia danych udostępnianych z rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych dla realizacji tej analizy.</p> <p>Art. 20s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w ramach zapewniania funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do danych;2) przeciwdziała uszkodzeniom zintegrowanej platformy analitycznej;3) zapewnia integralność gromadzonych danych;4) określa zasady bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym danych osobowych;5) zapewnia rozliczalność działań dokonywanych w ramach zintegrowanej platformy analitycznej;6) określa zasady zgłaszania naruszenia ochrony danych osobowych. <p>2. Dane osobowe przetwarzane w ramach zintegrowanej platformy analitycznej są wykorzystywane adekwatnie, w sposób stosowny i ograniczony, wyłącznie w zakresie niezbędnym do realizacji określonych celów analitycznych.</p>	
--	---	--

	<p>3. Wykorzystywanie danych do celów innych niż określone w ustawie, w szczególności do podejmowania decyzji lub indywidualnych rozstrzygnięć, jest zabronione.</p> <p>Art. 20t. Dane przetwarzane w ramach zintegrowanej platformy analitycznej są usuwane niezwłocznie po przeprowadzeniu analiz, na potrzeby których dane zostały udostępnione.”.</p>	
Art. 52	<p>Art. 52. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 21 w ust. 16a wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)” oraz wyraz „udostępnieniu” zastępuje się wyrazem „udostępnianiu”; 2) w art. 25a w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)” oraz wyraz „udostępnieniu” zastępuje się wyrazem „udostępnianiu”. 	
Art. 53	<p>Art. 53. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510) w art. 46 w ust. 3 wyrazy „ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.</p>	
Art. 54	<p>Art. 54. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 i 784) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 385 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: <p>„6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do informacji stanowiących dane o wysokiej wartości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ustawy z dnia...</p> 	

	<p>o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz...);</p> <p>2) w art. 386 w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”.</p>	
Art. 55	<p>Art. 55. W ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2139) w art. 29 w ust. 6 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.</p>	
Art. 56	<p>Art. 56. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2020 r. poz. 2296 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 47 w ust. 2 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w art. 48 w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego”.</p>	
Art. 57	<p>Art. 57. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1252 i 2255) w art. 4 w ust. 2 w pkt 6 wyrazy „ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ...</p>	

	o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. ...)”.	
Art. 58 ust. 1	Art. 58. 1. Do spraw z zakresu przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.	Art. 58-63 projektu ustawy zebrane zostały w rozdziale 11 „Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepisy końcowe”. Przepis art. 58 ust. 1 projektu ustawy przewiduje stosowanie przepisów dotychczasowych do spraw z zakresu udostępniania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy. Art. 60 projektu reguluje kwestie dotyczące aktów wykonawczych, Programu otwierania danych oraz portalu danych. Art. 61 projektu określa regułę wydatkową skutków finansowych dla funkcjonowania portalu danych oraz powołania i funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej, w tym mechanizm korygujący.
Art. 60	Art. 60. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 50 oraz art. 18 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 62 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 34 ust. 7 i art. 19 ust. 3 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Program otwierania danych przyjęty na podstawie art. 9e ustawy zmienianej w art. 50, staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Programem otwierania danych w rozumieniu art. 28 ust. 1 niniejszej ustawy. 3. Centralne repozytorium informacji publicznej prowadzone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 9b ustawy zmienianej w art. 50, staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy portalem danych, o którym mowa w art. 2 pkt 13 niniejszej ustawy.	
Art. 61	Art. 61. 1. W latach 2021-2030 maksymalny całkowity limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 22 334 677 zł. 2. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będących skutkiem finansowym funkcjonowania portalu danych wynosi 5 964 677 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi: 1) 2021 r. – 339 677 zł;	

<p>2) 2022 r. – 625 000 zł; 3) 2023 r. – 625 000 zł; 4) 2024 r. – 625 000 zł; 5) 2025 r. – 625 000 zł; 6) 2026 r. – 625 000 zł; 7) 2027 r. – 625 000 zł; 8) 2028 r. – 625 000 zł; 9) 2029 r. – 625 000 zł; 10) 2030 r. – 625 000 zł.</p> <p>3. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będących skutkiem finansowym powołania i funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej wynosi 16 370 000 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:</p> <p>1) 2021 r. - 2 960 000 zł; 2) 2022 r. - 2 210 000 zł; 3) 2023 r. - 1 400 000 zł; 4) 2024 r. - 1 400 000 zł; 5) 2025 r. - 1 400 000 zł; 6) 2026 r. - 1 400 000 zł; 7) 2027 r. - 1 400 000 zł; 8) 2028 r. - 1 400 000 zł; 9) 2029 r. - 1 400 000 zł; 10) 2030 r. - 1 400 000 zł.</p> <p>4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków określonych w ust. 2 stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa, będących skutkiem finansowym funkcjonowania portalu danych, lub ograniczeniu kosztów.</p> <p>5. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków określonych w ust. 3 stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa, będących skutkiem</p>	
--	--

	<p>finansowym funkcjonowania zintegrowanej platformy analitycznej lub ograniczeniu kosztów.</p> <p>6. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 2, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75% limitu przewidzianego na ten rok, dysponent wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4, obniżając wielkość wydatków w czwartym kwartale o kwotę przekroczenia.</p> <p>7. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 3, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75% limitu przewidzianego na ten rok, dysponent wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 5, obniżając wielkość wydatków w czwartym kwartale o kwotę przekroczenia.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitów wydatków, o których mowa w ust. 2 i 3 oraz dokonuje oceny wykorzystania danego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.</p>	
Art. 62	Art. 62. Traci moc ustawa z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446).	
Art. 63	Art. 63. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 24, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY, DZIEDZICTWA NARODOWEGO
I SPORTU¹⁾

z dnia

w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia ... 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym, zwane dalej „maksymalnymi stawkami opłat”, nakładanych przez podmioty zobowiązane do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi.

§ 2. Maksymalne stawki opłat wynoszą w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji, o których mowa w § 1:

- 1) za pośrednictwem systemu teleinformatycznego - 118 zł za jednorazowe udostępnienie;
- 2) w postaci kopii (reprodukcji) cyfrowej - 172 zł za jeden skan lub fotografię cyfrową zapisane na nośniku cyfrowym;
- 3) w postaci fotografii:
 - a) za sztukę w formacie nie większym niż 50 x 60 cm - 168 zł,
 - b) za 1 m² w formacie większym niż określony w lit. a - 513 zł;
- 4) w postaci papierowej:
 - a) za jedną stronę odbitki lub wydruku kolorowego:
 - w formacie A4 - 33 zł,
 - w formacie A3 - 61 zł,

¹⁾ Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu (Dz. U. z 2021 r. poz. 970).

- b) za jedną stronę odbitki lub wydruku czarno-białego:
- w formacie A4 - 25 zł,
 - w formacie A3 - 45 zł;
- 5) w postaci nagrania dźwięku lub obrazu na nośnik cyfrowy - 63 zł za każdą rozpoczętą godzinę nagrania;
- 6) w sposób lub w postaci innych niż określone w pkt 1-5 - 86 zł za każdą rozpoczętą godzinę koniecznej pracy pracownika muzeum.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

**MINISTER KULTURY,
DZIEDZICTWA NARODOWEGO
I SPORTU**

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 19 ust. 3 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47).

Zgodnie z art. 62 ust. 1 przedmiotowego projektu ustawy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego²⁾, tj. rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe³⁾ w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 3 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Z uwagi na fakt, że główne elementy konstrukcyjne projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego oparte zostały na dotychczasowych przepisach (przepisach ustawy z 2016 r.) i nie mają zasadniczego wpływu na procedurę ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, projekt przedmiotowego aktu wykonawczego przygotowany został w oparciu o przepisy obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe.

W projektowanym rozporządzeniu ustalone zostały maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładane przez muzea państwowe lub muzea samorządowe. Należy podkreślić, że opłaty te dotyczą wyłącznie przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego

²⁾ Dz. U. z 2019 r. poz. 1446.

³⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 1011.

wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym.

Ustalając maksymalną wysokość stawek za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe lub samorządowe muzea dokonano podziału udostępnianych lub przekazywanych informacji sektora publicznego pod względem nośnika, na którym informacja ta jest udostępniana lub przekazywana przez muzeum podmiotowi, który wystąpił o te informacje. Wyodrębniono cztery formy przekazywania informacji: w formie informacji teleinformatycznej, w formie kopii cyfrowej utrwalonej na nośniku cyfrowym, w formie fotografii oraz w formie odbitki kserograficznej na papierze. Powyższe wyodrębnienie wynika z faktu, że informacjami sektora publicznego, które znajdują się w posiadaniu muzeów są wizerunki muzealiów w rozumieniu art. 25a ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach⁴⁾ oraz powiązane z nimi treści powstałe w wyniku realizacji określonych tą ustawą celów tego rodzaju instytucji kultury. Przykładowo można wymienić dokumentację wizualną muzealiów (fotografie, skany), informacje identyfikacyjne muzealiów zawarte w inwentarzach i kartach ewidencyjnych, opisy muzealiów i ich kolekcji sporządzone na potrzeby wystaw stałych i czasowych, komunikaty prasowe dotyczące muzealiów, informacje o wartościach i treściach muzealiów, informacje dotyczące wydarzeń edukacyjnych, działalności wydawniczej i poszczególnych publikacji.

Ustalając maksymalną wysokość stawek za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe lub samorządowe muzea uwzględniono koszt nadania informacji formy, w której zostanie ona udostępniona lub przekazana oraz koszty związane z przekazaniem tej informacji podmiotowi, który o jej przekazanie wystąpił. Jednocześnie uwzględniono koszty wynikające z gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania oraz ochrony i ustalania praw do udostępnianej lub przekazywanej informacji, co umożliwia przepis art. 19 ust. 2 projektowanej ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Pod uwagę wzięto także, co również umożliwia wspomniany przepis, rozsądny zwrot z inwestycji ustalony na poziomie 5,1 %. Wartość ta nie przekracza o 5 punktów procentowych stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego. Stopa referencyjna od dnia 29 maja 2020 r. wynosi 0,10⁵⁾.

⁴⁾ Dz. U. z 2020 r. poz. 902

⁵⁾ <https://www.nbp.pl/home.aspx?f=/dzienne/stopy.htm>

Należy podkreślić, że w projekcie zostały określone maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe lub samorządowe muzea. Wspominane instytucje kultury mają jednak możliwość pobierania tego rodzaju opłat w niższej wysokości albo odstąpienia od ich nałożenia.

W celu kształtowania w muzeach państwowych lub samorządowych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego zgodnie z przepisami projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, projektowane rozporządzenie powinno wejść w życie w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych⁶⁾, w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z ww. przepisami.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów⁷⁾.

⁶⁾ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

⁷⁾ M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez muzea państwowe i muzea samorządowe</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 04.03.2021</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe Art. 19 ust. 3 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47)</p> <p>Nr w Wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47) wprowadza możliwość nakładania przez muzea państwowe lub muzea samorządowe opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Wprowadzenie takiej możliwości spowodowało konieczność określenia maksymalnych stawek tego rodzaju opłat. W upoważnieniu do wydania aktu wykonawczego (art. 19 ust. 3 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego), jako podmiot, który obowiązany jest określić wysokość maksymalnych stawek opłat, wskazany został minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym rozporządzeniu zostały ustalone maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładane przez muzea państwowe lub muzea samorządowe. Opłaty te dotyczą udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym. Wspominane instytucje kultury mają jednak możliwość pobierania tego rodzaju opłat w niższej wysokości albo odstąpienia od ich nakładania.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2019/1024/UE ma zostać zaimplementowana przez państwa UE do 17 lipca 2021 r. Proces

implementacji w państwach członkowskich jest w toku.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Muzea państwowe	22	Dane MKiDN	Nakładanie opłat w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym
Muzea samorządowe	315	Dane MKiDN	Nakładanie opłat w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym
Podmioty zainteresowane otrzymaniem informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania	Brak danych		Ponoszenie opłat w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projektowana regulacja nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)

zmian								10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężny m	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej				☐ tak ☐ nie				

tabeli zgodności).	☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Przedmiotowy akt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Na bieżąco, w przypadku wystąpienia z wnioskiem o przekazanie informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nie będzie prowadzona, gdyż projekt określa wyłączenie maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie wykazu rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, z których udostępniane są dane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej

Na podstawie art. 20q ust. 6 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670, 952, 1005. ...zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§1. Rozporządzenie określa zakres danych i wykaz rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, z których udostępniane są niezbędne dane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej, oraz podmiotów je prowadzących, które są obowiązane do przekazywania danych pochodzących z tych rejestrów i systemów, a także sposób udostępniania tych danych.

Rozdział 2

Wykaz rejestrów i danych wykorzystywanych do wykonywania analiz

§2. Na potrzeby prowadzenia analiz, o których mowa w § 1, dane udostępniane są przez:

- 1) ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie danych zawartych w Centralnym Rejestrze Podmiotów – Krajowej Ewidencja Podatników prowadzonej na podstawie ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2020 r. poz. 170, z późn. zm.);
- 2) ministra właściwego do spraw informatyzacji, który przekazuje dane z:
 - a) rejestru PESEL, gromadzone na podstawie ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1397, z późn. zm.),
 - b) rejestru dowodów osobistych, gromadzone na podstawie ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2020 r. poz. 332, z późn. zm.),

- c) rejestru stanu cywilnego, gromadzone na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 463, z późn. zm.);
- 3) ministra właściwego do spraw pracy, który przekazuje dane o osobach bezrobotnych zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy, gromadzone w rejestrze centralnym na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1409, z późn. zm.);
- 4) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, który przekazuje dane o:
 - a) świadczeniach z pomocy społecznej, gromadzone w rejestrze centralnym na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, z późn. zm.),
 - b) świadczeniach uzyskanych na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej i zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, z późn. zm.) gromadzonych w Elektronicznym Krajowym Systemie Monitoringu Orzekania o Niepełnosprawności;
- 5) ministra właściwego do spraw rodziny, który przekazuje dane gromadzone w centralnym rejestrze obejmujący informacje gromadzone na podstawie
 - a) przepisów ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407, z późn. zm.),
 - b) przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
 - c) przepisów ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 808, z późn. zm.);
- 6) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, który przekazuje dane ze Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, gromadzone na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.);
- 7) ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, Centralną Komisję Egzaminacyjną oraz Okręgowe Komisje Egzaminacyjne, którzy przekazują dane z systemu informacji oświatowej prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1942, z późn. zm.);
- 8) Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który przekazuje dane z kont i rejestrów prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.);
- 9) Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, który przekazuje dane z systemu informacyjnego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, gromadzone na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174, z późn. zm.);

10) ministra właściwego do spraw zdrowia oraz Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, którzy przekazują dane gromadzone w systemie informacji w ochronie zdrowia prowadzonym na podstawie ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2020 r. poz. 702, z późn. zm.), a także dane gromadzone na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1398, z późn. zm.).

§3. Dane, o których mowa w §. 2, obejmują odpowiednio:

- 1) numer PESEL;
- 2) rodzaj dokumentu tożsamości, kraj wydania dokumentu tożsamości oraz seria i numer dokumentu tożsamości;
- 3) adres zamieszkania, zameldowania lub adres do korespondencji wraz z datami obowiązywania;
- 4) pierwsze cztery cyfry oraz siódmą cyfrę krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju w postaci umożliwiającej identyfikację województwa (dwie pierwsze cyfry), powiatu (trzecia i czwarta cyfra) oraz rodzaju gminy (siódma cyfra) na podstawie adresu zameldowania lub zamieszkania, lub adresu do korespondencji osoby ubezpieczonej w całym okresie objętym analizą, wraz z datami obowiązywania;
- 5) kraj poprzedniego zamieszkania;
- 6) kraj wyjazdu;
- 7) płeć;
- 8) datę urodzenia;
- 9) kraj urodzenia i miejsce urodzenia;
- 10) obywatelstwo;
- 11) narodowość;
- 12) datę zgonu lub znalezienia zwłok;
- 13) przyczynę zgonu;
- 14) stan cywilny;
- 15) datę zawarcia małżeństwa;
- 16) datę ustania małżeństwa;
- 17) przyczynę ustania małżeństwa;
- 18) informację o pozostawaniu we wspólnym pożyciu;
- 19) liczbę i datę urodzenia dzieci;
- 20) numer PESEL lub numer i seria dokumentu tożsamości i kraj wydania dokumentu tożsamości rodzica, opiekuna prawnego, dzieci, współmałżonka oraz rodzeństwa;
- 21) informację o orzeczeniu o specjalnych potrzebach edukacyjnych;
- 22) wyniki egzaminów centralnych, sprawdzianu szóstoklasisty, egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego oraz informację o uzyskanych kwalifikacjach w zawodzie;
- 23) informację o stypendiach;
- 24) wykształcenie;
- 25) zawód wyuczony;
- 26) kod tytułu ubezpieczenia z wyłączeniem części kodu objętej tajemnicą;
- 27) numer REGON płatnika składek;
- 28) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności płatnika składek;
- 29) liczbę osób ubezpieczonych przez płatnika składek w danym okresie rozliczeniowym;
- 30) rok i miesiąc wyrejestrowania płatnika składek;

- 31) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osoby ubezpieczonej lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe osoby ubezpieczonej, lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osoby ubezpieczonej, lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osoby ubezpieczonej;
- 32) informację o przekroczeniu 30-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy;
- 33) informacje o otrzymanych zasiłkach lub świadczeniach z systemów świadczeń rodzinnych, świadczeń wychowawczych, funduszu alimentacyjnego oraz pomocy społecznej;
- 34) kod świadczenia albo przerwy w opłacaniu składek wraz z datą dzienną początku lub końca świadczenia albo przerwy w opłacaniu składek;
- 35) kwoty wypłaconych świadczeń z ubezpieczeń społecznych w latach objętych analizą oraz datę przyznania i ustania prawa do świadczeń;
- 36) okresy pracy;
- 37) wymiar czasu pracy;
- 38) rodzaj miejsca pracy lub nauki;
- 39) informacje o stanie zdrowia i świadczeniach uzyskanych z systemu opieki zdrowotnej, rozpoznaniach, procedurach w ramach świadczeń, wystawionych zleceniach wraz z odpowiednimi datami i kodami, informacje o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, w szczególności o ich wystawieniu i realizacji, oraz wzrost i wagę pacjenta;
- 40) stopień niezdolności do pracy, posiadanie orzeczenia o niepełnosprawności, stopień niepełnosprawności, informację o ubieganiu się o orzeczenie o niepełnosprawności, rodzaju wydanej decyzji, symbolu przyczyny niepełnosprawności oraz dacie obowiązywania orzeczenia;
- 41) informację o dofinansowaniu do wynagrodzenia uzyskane z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 42) informację o świadczeniu pieniężnym lub ekwiwalencie świadczeń rzeczowych uzyskanych z programów finansowanych z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 43) informacje o okresach rejestracji w urzędach pracy jako osoba bezrobotna lub poszukująca pracy wraz z informacją o:
 - a) wypłaconych zasiłkach dla osób bezrobotnych;
 - b) korzystaniu z aktywnych polityk rynku pracy.
- 44) informacje o przychodach, koszty uzyskania przychodów oraz o dochodach dla osób fizycznych;
- 45) informacje o uzyskanych ulgach podatkowych na dzieci oraz z tytułu niepełnosprawności;
- 46) informacje o ukończonych oraz odbywanych studiach, ukończonym oraz odbywanym kształceniu w szkole doktorskiej, wszczętym postępowaniu o nadanie stopnia doktora oraz nadanym stopniu doktora, zawierające:
 - a) nazwę uczelni, instytutu Polskiej Akademii Nauk, instytutu badawczego lub instytutu międzynarodowego,
 - b) formę, kierunek, poziom i profil studiów lub dziedzinę i dyscyplinę, w której jest lub była przygotowywana rozprawa doktorska,
 - c) rok i miesiąc rozpoczęcia studiów albo kształcenia w szkole doktorskiej,
 - d) rok i miesiąc ukończenia studiów albo kształcenia w szkole doktorskiej,
 - e) rok i miesiąc wszczęcia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora,
 - f) rok i miesiąc uzyskania stopnia doktora,
 - g) w przypadku osób, które uzyskały stopień doktora – rok i miesiąc uzyskania stopnia doktora habilitowanego,

- h) w przypadku osób, które rozpoczęły studia albo kształcenie w szkole doktorskiej lub uzyskały stopień doktora informacje o osiągnięciach naukowych i artystycznych;
- 47) informacje o okresach ubezpieczenia i korzystania ze świadczeń w systemie ubezpieczenia społecznego rolników;
- 48) datę rejestracji w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego jako rolnik lub domownik;
- 49) datę wyrejestrowania z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 50) okres użytkowania gospodarstwa rolnego;
- 51) okres kierowania gospodarstwem rolnym;
- 52) informacje o podejrzeniu lub rozpoznaniu zakażeń i choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS-Cov2, w tym dane mające znaczenie dla nadzoru epidemiologicznego, zgodne z zasadami wiedzy medycznej, które zawierają:
- a) charakterystykę podstawowych objawów klinicznych,
 - b) opis okoliczności wystąpienia zakażenia, zachorowania lub zgonu z powodu zakażenia ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka,
 - c) dane dotyczące przynależności do populacji kluczowych dla nadzoru epidemiologicznego,
 - d) dane dotyczące postępowania diagnostycznego, wyniki badania klinicznego, badań dodatkowych i laboratoryjnych, charakterystykę fenotypową i genotypową biologicznego czynnika chorobotwórczego, w tym informacje o lekooporności,
 - e) dane dotyczące schematu i wyników leczenia;
 - f) okres, w którym pacjent przebywał w izolacji, izolacji w warunkach domowych lub na kwarantannie;
- 53) informacje o uczniach zawierające:
- a) numer szkoły z Rejestru Szkół i Placówek Oświatowych,
 - b) rok szkolny,
 - c) klasę,
 - d) rok szkolny ukończenia szkoły przez ucznia,
 - e) typ jednostki oświatowej,
 - f) kod zawodu, w którym uczeń odbywa kształcenie,
 - g) informację czy placówka ma status specjalnej,
 - h) pierwsze cztery cyfry oraz siódma cyfra krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju (TERYT) w postaci umożliwiającej identyfikację województwa (dwie pierwsze cyfry), powiatu (trzecia i czwarta cyfra) oraz rodzaju gminy (siódma cyfra) w której jest szkoła,
- 54) informacje o nauczycielach zawierające:
- a) numer placówki z Rejestru Szkół i Placówek Oświatowych,
 - b) numer REGON placówki z Rejestru Szkół i Placówek Oświatowych,
 - c) typ jednostki oświatowej,
 - d) pierwsze cztery cyfry oraz siódma cyfra krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju (TERYT) w postaci umożliwiającej identyfikację województwa (dwie pierwsze cyfry), powiatu (trzecia i czwarta cyfra) oraz rodzaju gminy (siódma cyfra) placówki oświatowej,
 - e) rok szkolny,
 - f) kategoria nauczyciela, z wyszczególnieniem nauczycieli tablicowych i nietablicowych,
 - g) poziom wykształcenia nauczyciela,
 - h) charakterystykę zawodu wykonywanego lub poziomu awansu zawodowego,
 - i) poziom awansu nauczyciela,

j) informację, czy nauczyciel w danym roku szkolnym świadczył pracę.

§4. Dane w Zintegrowanej Platformie Analitycznej, o których mowa w ust. 3, są przetrzymywane okres niezbędny do przeprowadzenia analiz, o których mowa w art. 20p ustawy.

Rozdział 3

Przepis końcowy

§5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Uzasadnienie

Opracowanie projektu zmiany rozporządzenia wykonawczego do informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wynika z zauważonej potrzeby stworzenia ram prawnych dla funkcjonowania centralnego rozwiązania analitycznego wykorzystującego system teleinformatyczny, do realizacji analiz na rzecz ściśle określonych podmiotów publicznych w oparciu o dane pozyskane z różnych rejestrów prowadzonych obecnie w ramach administracji publicznej. Dzięki wprowadzeniu ustawowych zmian możliwa będzie bardziej skuteczna analiza danych będących w dyspozycji administracji publicznej, a tym samym nastąpi zwiększenie trafności rekomendacji pochodzących z analiz, które służą do projektowania polityk publicznych w zakresie wybranych obszarach problemów społecznych i gospodarczych.

Dane udostępnione z rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarza dane w celu prowadzenia analiz wspomagających tworzenie kluczowych polityk publicznych. Zachodzi zatem zmiana pierwotnego celu przetwarzania tych danych. Zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), przetwarzanie w celu innym niż cel, w którym dane osobowe zostały zebrane, może odbywać się na podstawie prawa państwa członkowskiego stanowiącego w demokratycznym społeczeństwie niezbędny i proporcjonalny środek służący zagwarantowaniu celów, o których mowa w art. 23 ust. 1. Tworzenie kluczowych polityk publicznych mieści się w celach, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. e ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, tj. innych ważnych celach leżących w ogólnym interesie publicznym państwa członkowskiego.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wykazu rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, z których udostępniane są dane na potrzeby prowadzenia analiz w ramach zintegrowanej platformy analitycznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>.....</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>.....</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>12.04.2021</p> <p>Źródło</p> <p>Upoważnienie ustawowe</p> <p>- art. 20q ust. 5 ustawy z dnia ... 2021 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, z późn. zm)</p> <p>w związku z projektowanym:</p> <p>art. 51 ust. 2 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47)</p> <p>Nr w Wykazie prac</p> <p>.....</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nadrzędnym celem projektowanego rozporządzenia jest stworzenie ram prawnych dla funkcjonowania centralnego rozwiązania analitycznego wykorzystującego system teleinformatyczny, do realizacji badań na rzecz ściśle określonych podmiotów publicznych, w oparciu o dane pozyskane z różnych rejestrów prowadzonych obecnie w ramach administracji publicznej. Jest to narzędzie do prowadzenia analiz społecznych i gospodarczych o szerszym charakterze, w oparciu o zasoby informacyjne państwa, jednak przy jednoczesnym poszanowaniu prawa, w tym w szczególności prawa do ochrony danych osób w rejestrach. Korelacja danych pochodzących z różnych źródeł daje jeszcze jedną ogromną wartość dla państwa, a mianowicie pozwala nie tylko na analizę tego co jest, ale także na budowanie modeli statystycznych umożliwiających predykcję czyli wnioskowanie, przewidywanie na przyszłość (prognozowanie). Tym samym instytucja ta będzie mieć przełomowe znaczenie dla analizy danych, w posiadaniu których od dawna są organy publiczne. Zapewni ona z jednej strony znaczące usprawnienie cyfryzacji administracji rządowej będące realizacją postulatu awansu cyfrowego. Z drugiej strony da ona możliwość uzyskania analiz wielowymiarowych, które z kolei będą podstawą do zwiększenia skuteczności i szybkości działań administracji w wybranych obszarach problemów społecznych i gospodarczych, poprzez wsparcie i przyspieszenie procesów decyzyjnych za pomocą wysokiej jakości informacji analitycznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie tej regulacji da podstawy do stworzenia technicznych i organizacyjnych możliwości zwiększenia skuteczności dialogu społecznego i skuteczności i szybkości działań administracji w wybranych obszarach problemów społecznych i gospodarczych. ZPA pozwoli także na usystematyzowanie metod technicznych i zasad dostępu do kluczowych zasobów informacyjnych państwa dla celów analitycznych, wraz z wdrożeniem spójnego systemu bezpieczeństwa, metod dostępu do danych, udostępniania do celów analitycznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przykładem platformy analitycznej, która służy również jako bezpieczny punkt dostępowy do danych publicznych, jest projekt Microdata Online Access (MONA) wdrożony w Szwecji. System MONA zapewnia bezpieczny dostęp internetowy

Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0,0							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0,0							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe oraz osoby starsze i niepełnosprawne	0,0							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)								

	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: przyspieszenie procesów decyzyjnych w administracji publicznej	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Wprowadzane zmiany nie wpłyną na obciążenia administratora rozwiązania analitycznego		
9. Wpływ na rynek pracy		
<p>Jednym z przejawów korzyści wpływu na rynek pracy jest wskazanie technologii medycznych efektywnych nie tylko klinicznie, ale też społecznie (powrót na rynek pracy i potencjalny przyrost PKB). Brak jest do tej pory analiz obrazujących skuteczność podejmowanych działań na powrót pacjentów na rynek pracy. Identyfikacja elementów szeroko pojętego procesu diagnostyczno-terapeutycznego pozwoli na określenie, które z podejmowanych działań w największym stopniu wpływają na powrót pacjenta na rynek pracy. Oczekuje się, że wyniki analiz pozwolą wykazać, że jakość i kompleksowość (ze szczególnym uwzględnieniem rehabilitacji) istotnie wpływają na powrót pacjenta do pracy. Wyniki analiz będą podstawą do wsparcia odpowiednich działań, warunkujących powrót do pracy. Dodatkowym efektem jest utworzenie benchmarku podmiotów prowadzących proces diagnostyczno-terapeutyczne i wsparcie działań projakościowych.</p>		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: polityka zatrudnienia, polityka społeczna, podatkowa	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☒ zdrowie

Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie informacji sektora publicznego przeznaczonych do udostępniania
w portalu danych**

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz...) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych wskazanych w § 2:

- 1) zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych;
- 2) harmonogram udostępniania oraz aktualizowania w portalu danych informacji sektora publicznego oraz metadanych przeznaczonych do udostępniania w portalu danych;
- 3) sposób udostępniania informacji sektora publicznego.

§ 2. Zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych, harmonogram udostępniania oraz aktualizowania w portalu danych informacji sektora publicznego oraz metadanych przeznaczonych do udostępniania w portalu danych, a także sposób udostępniania informacji sektora publicznego dla organów administracji rządowej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia
(poz.)

Załącznik

Organy administracji rządowej					
Lp.	Podmiot zobowiązany	Informacje sektora publicznego przeznaczone do udostępniania w portalu danych	Sposób udostępniania informacji sektora publicznego	Harmonogram udostępniania oraz aktualizowania informacji sektora publicznego oraz metadanych przeznaczonych do udostępniania w portalu danych	
				Data udostępnienia	Częstotliwość aktualizacji
1.					
2.					
3.					

UZASADNIENIE

W projekcie ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47), w art. 33 ust. 1, przewidziano możliwość fakultatywnego wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, w którym określony zostanie (jeżeli zajdzie taka konieczność) zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych. Możliwość wydania takiego rozporządzenia wprowadzono m.in. na wypadek nieprzewidzianych i nadzwyczajnych sytuacji (np. takich jak epidemia COVID-19), na potrzeby których niezbędne okazać mogą się określone zasoby informacji sektora publicznego.

W rozporządzeniu określono w załączniku, odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych, zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych, harmonogram udostępniania oraz aktualizowania w portalu danych informacji sektora publicznego oraz metadanych przeznaczonych do udostępniania w portalu danych, a także sposób udostępniania informacji sektora publicznego.

Identyfikację zasobów informacji sektora publicznego przeznaczonych do udostępniania w portalu danych poprzedziła analiza, pod kątem szczególnego znaczenia określonych informacji sektora publicznego dla rozwoju innowacyjności lub społeczeństwa informacyjnego, posiadanej przez podmioty zobowiązane infrastruktury teleinformatycznej umożliwiającej gromadzenie w niej informacji sektora publicznego oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu danych. Poszczególnym podmiotom zobowiązanych, wskazanym w załączniku do rozporządzenia, przyporządkowane zostaną od jednego do kilku zasobów informacji sektora publicznego ze wskazaniem sposobu ich udostępniania (udostępnianie bezpośrednio w portalu danych lub udostępnianie za pośrednictwem linku do źródła zewnętrznego) oraz harmonogramem, na który składają się terminy udostępniania oraz aktualizacji poszczególnych zasobów informacji sektora publicznego.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych¹⁾, w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z ww. przepisami.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów²⁾.

¹⁾ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

²⁾ M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie informacji sektora publicznego przeznaczonych do udostępniania w portalu danych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 14.06.2021</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe - art. 33 ust. 1 ustawy z dniao otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz....)</p> <p>Nr w Wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W projekcie ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47), w art. 33 ust. 1, przewidziano możliwość fakultatywnego wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, w którym określony zostanie (jeżeli zajdzie taka konieczność) zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych. Możliwość wydania takiego rozporządzenia wprowadzono m.in. na wypadek nieprzewidzianych i nadzwyczajnych sytuacji (np. takich jak epidemia COVID-19), na potrzeby których niezbędne okazać mogą się określone zasoby informacji sektora publicznego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W rozporządzeniu określono w załączniku, odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych, zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych, harmonogram udostępniania oraz aktualizowania w portalu danych informacji sektora publicznego oraz metadanych przeznaczonych do udostępniania w portalu danych, a także sposób udostępniania informacji sektora publicznego.

Identyfikację zasobów informacji sektora publicznego przeznaczonych do udostępniania w portalu danych poprzedziła analiza, pod kątem szczególnego znaczenia określonych informacji sektora publicznego dla rozwoju innowacyjności lub społeczeństwa informacyjnego, posiadanej przez podmioty zobowiązane infrastruktury teleinformatycznej umożliwiającej gromadzenie w niej informacji sektora publicznego oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu danych. Poszczególnym podmiotom zobowiązanim, wskazanym w załączniku do rozporządzenia, przyporządkowane zostaną od jednego do kilku zasobów informacji sektora publicznego ze wskazaniem sposobu ich udostępniania (udostępnianie bezpośrednio w portalu danych lub udostępnianie za pośrednictwem linku do źródła zewnętrznego) oraz harmonogramem, na który składają się terminy udostępniania oraz aktualizacji poszczególnych zasobów informacji sektora publicznego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Portale, które realizują podobny cel jak portal danych funkcjonują w państwach członkowskich UE oraz poza Unią Europejską. Również Komisja Europejska prowadzi europejski portal danych (<https://www.europeandataportal.eu/pl/>), który pozwala na dostęp i ponowne wykorzystywanie danych wytwarzanych i gromadzonych przez państwa członkowskie.

Portale pozostałych państw członkowskich:

Austria: data.gv.at	Estonia: opendata.ee	Malta: data.gov.mt
Belgia: data.gov.be	Finlandia: avoindata.fi	Niemcy: govdata.de
Wielka Brytania: data.gov.uk	Francja: data.gouv.fr	Portugalia: dados.gov.pt
Bułgaria: opendata.government.bg	Grecja: data.gov.gr	Rumunia: data.gov.ro
Chorwacja: data.gov.hr	Hiszpania: datos.gob.es	Słowacja: data.gov.sk
Cypr: data.gov.cy	Holandia: data.overheid.nl	Słowenia: nio.gov.si/nio/
Czechy: opendata.cz	Irlandia: data.gov.ie	Szwecja: oppnadata.se
Dania: portal.opendata.dk	Łotwa: opendata.gov.lt	Włochy: dati.gov.it

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji rządowej	Podmioty wskazane w załączniku (załącznikach) do rozporządzenia	-	Projektowane rozporządzenie określa odrębnie dla poszczególnych podmiotów zobowiązanych zakres informacji sektora publicznego przeznaczony do udostępniania w portalu danych, harmonogram udostępniania oraz aktualizowania w portalu danych informacji sektora publicznego oraz metadanych przeznaczonych do udostępniania w portalu danych, a także sposób udostępniania informacji sektora publicznego.

Pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Możliwość wykorzystania danych publicznych to szansa dla przedsiębiorców, którzy będą mogli na ich podstawie stworzyć nowe produkty i usługi. W portalu danych informacje udostępniane są							

		w sposób uporządkowany i użyteczny. Głównym beneficjentem szerszego udostępniania danych będą firmy działające w sektorze kreatywnym, sektorze IT itd.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	j.w.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe oraz osoby starsze i niepełnosprawne	Możliwość korzystania z danych zgromadzonych w portalu pozwala na dostęp do dużych ilości informacji, udostępnianych w sposób uporządkowany i użyteczny. Poszerzenie dostępu do zróżnicowanych zasobów informacji.
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ułatwienie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz: Proponowane rozwiązania poprawią jakość informacji sektora publicznego, skrócą czas potrzebny na dostęp do nich i pozwolą na ich ponowne wykorzystywanie.

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne: ...		

Omówienie wpływu	Poprawa jakości i zwiększenie ilości informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu dane.gov.pl. Nowe zasoby danych będą mogły być wykorzystywane przez sektor IT.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie portalu danych

Na podstawie art. 34 ust. 7 ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. ...) zarządza się co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób weryfikacji informacji sektora publicznego oraz metadanych;
- 2) sposób przetwarzania i udostępniania informacji sektora publicznego oraz metadanych, w tym ich dodawanie, aktualizację, usuwanie oraz przechowywanie;
- 3) standardy techniczne prowadzenia portalu danych;
- 4) minimalny zestaw elementów metadanych opisujących strukturę informacji sektora publicznego.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) dostawca – podmiot, którego informacje sektora publicznego lub dane prywatne są udostępniane w portalu danych;
- 2) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs programistyczny aplikacji, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego;
- 3) jednostka informacji sektora publicznego – najmniejszy wyodrębniony element informacji sektora publicznego spójny pod względem technicznym lub semantycznym;
- 4) konto użytkownika – dane opisujące użytkownika wraz z uprawnieniami w portalu danych przypisanymi do tego użytkownika;
- 5) minister – minister właściwy do spraw informatyzacji;

- 6) portal danych – portal danych, o którym mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego;
- 7) profil dostawcy – dane opisujące dostawcę;
- 8) ustawa – ustawa z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego;
- 9) użytkownik – każdy korzystający z portalu danych.

§ 3. Administratorem portalu danych jest minister.

Rozdział 2

Sposób przetwarzania i udostępniania informacji sektora publicznego i metadanych

§ 4. 1. Dostęp do informacji sektora publicznego oraz metadanych, w tym komunikowanie się z portalem danych, jest możliwy przez stronę internetową portalu danych lub interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API” .

2. Strona internetowa portalu danych zapewnia co najmniej:

- 1) przeszukiwanie informacji sektora publicznego według kryteriów lub elementów metadanych, o którym mowa w art. 34 ust. 2 ustawy;
- 2) pobieranie informacji sektora publicznego, jednostek informacji sektora publicznego oraz metadanych;
- 3) dostęp do informacji o:
 - a) dostawcach, obejmującej pełną nazwę urzędu albo podmiotu obsługującego dostawcę, dane adresowe, numer REGON, numer telefonu, adres poczty elektronicznej dostawcy oraz, o ile dotyczy, adres elektronicznej skrzynki podawczej,
 - b) wymaganiach w stosunku do metadanych stosowanych do opisu informacji sektora publicznego udostępnianych w portalu danych;
- 4) możliwość założenia profilu dostawcy oraz konta użytkownika w portalu danych;
- 5) dodawanie, aktualizowanie i usuwanie informacji sektora publicznego oraz metadanych przez dostawcę;
- 6) możliwość komunikacji elektronicznej użytkownika z administratorem portalu danych lub dostawcą, w tym zgłaszania propozycji dodania nowych informacji sektora publicznego, aplikacji lub uwag do udostępnianych informacji sektora publicznego.

3. API zapewnia w szczególności:

- 1) uwierzytelnianie zewnętrznego oprogramowania komunikującego się oraz wymieniającego dane z portalem danych;
- 2) przeszukiwanie informacji sektora publicznego według kryteriów lub elementów metadanych, o którym mowa w art. 34 ust. 2 ustawy;
- 3) pobieranie informacji sektora publicznego, jednostek informacji sektora publicznego oraz metadanych;
- 4) dodawanie, aktualizowanie i usuwanie informacji sektora publicznego oraz metadanych przez dostawcę.

4. Portal danych umożliwia za pośrednictwem API automatyczną wymianę informacji sektora publicznego lub metadanych z innym repozytorium powszechnie dostępnym w sieci teleinformatycznej, w tym pobieranie i udostępnianie.

5. W celu zapewnienia przeszukiwalności i dostępności informacji sektora publicznego w sposób użyteczny i efektywny, portal danych umożliwia użytkownikom posiadającym konto przeszukiwanie tych zasobów według kryteriów innych niż określone w art. 34 ust. 2 ustawy, w szczególności według indywidualnych zestawień informacji sektora publicznego oraz według historii wyszukiwań.

6. Przy zakładaniu konta użytkownika należy:

- 1) podać adres poczty elektronicznej, który staje się oznaczeniem konta w portalu danych;
- 2) określić hasło.

§ 5. 1. W celu przetwarzania i udostępniania informacji sektora publicznego oraz metadanych przez dostawcę w portalu danych tworzy się profil dostawcy oraz nadaje uprawnienia użytkownikom upoważnionym przez dostawcę do dodawania, aktualizowania i usuwania informacji sektora publicznego oraz metadanych w jego imieniu.

2. Minister tworzy profil dostawcy oraz nadaje uprawnienia, o których mowa w ust. 1, na podstawie przekazanych przez dostawcę danych, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 3 lit. a, oraz wskazanego konta użytkownika, o którym mowa w ust. 1.

3. Do profilu dostawcy może być dodane więcej niż jedno konto użytkownika.

4. Konto użytkownika, któremu nadano uprawnienia, o których mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) pełną nazwę urzędu lub podmiotu obsługującego dostawcę;
- 2) określenie nazwy profilu;
- 3) imię i nazwisko;
- 4) służbowy numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej.

5. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, może odebrać minister na wniosek dostawcy albo ten dostawca.

Rozdział 3

Minimalny zestaw elementów metadanych opisujących strukturę informacji sektora publicznego

§ 6. Na minimalny zestaw elementów metadanych opisujących strukturę informacji sektora publicznego składają się metadane opisujące informacje sektora publicznego oraz metadane opisujące jednostkę informacji sektora publicznego.

§ 7. 1. Na metadane opisujące informacje sektora publicznego wprowadzane przez dostawcę składają się:

- 1) tytuł - nazwa informacji sektora publicznego, która umożliwia ich identyfikację;
- 2) słowa kluczowe - zestaw słów lub wyrażeń zwięźle opisujących informacje sektora publicznego;
- 3) opis - streszczenie lub krótkie określenie zawartości informacji sektora publicznego;
- 4) częstotliwość aktualizacji - informacja o częstotliwości aktualizacji informacji sektora publicznego lub metadanych.

2. Dostawca wprowadza także adres URL strony internetowej lub jej podstrony, w ramach której udostępniane są informacje sektora publicznego.

3. Oprogramowanie portalu danych automatycznie dodaje do każdego zestawu metadanych następujące metadane:

- 1) identyfikator;
- 2) wskazanie urzędu obsługującego dostawcę;
- 3) datę udostępnienia;
- 4) datę aktualizacji.

§ 8. 1. Na metadane opisujące jednostkę informacji sektora publicznego wprowadzane przez dostawcę składają się:

- 1) warunki ponownego wykorzystywania jednostki informacji sektora publicznego - tekstowy opis warunków ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 14 ust. 2 oraz art. 15 ustawy, jeżeli zostały określone przez dostawcę;
- 2) opis - streszczenie lub krótkie określenie zawartości jednostki informacji sektora publicznego.

2. Dostawca podaje także adres URL strony internetowej lub jej podstrony, w ramach której udostępniana jest jednostka informacji sektora publicznego, w szczególności adres określonego pliku. Adres URL jednostki informacji sektora publicznego jest wprowadzany przez dostawcę w przypadku przekazania do portalu danych metadanych albo dodawany automatycznie przez portal danych w przypadku przekazania informacji sektora publicznego oraz metadanych.

3. Oprogramowanie portalu danych automatycznie dodaje do każdego zestawu metadanych następujące metadane:

- 1) identyfikator;
- 2) format;
- 3) datę udostępnienia;
- 4) datę aktualizacji;
- 5) typ.

§ 9. 1. W przypadku, o którym mowa w § 4 ust. 4, oprogramowanie portalu danych automatycznie dodaje zestaw metadanych opisujących informacje sektora publicznego lub jednostkę informacji sektora publicznego dostępnymi metadanymi, o których mowa odpowiednio w § 7 lub § 8, z innego repozytorium powszechnie dostępnego w sieci teleinformatycznej.

2. Oprogramowanie portalu danych automatycznie dodaje do zestawu metadanych opisujących informacje sektora publicznego lub jednostkę informacji sektora publicznego adres URL strony internetowej repozytorium, w ramach której udostępniane są informacje sektora publicznego lub udostępniana jest jednostka informacji sektora publicznego.

Rozdział 4

Standardy prowadzenia portalu danych oraz sposób weryfikacji informacji sektora publicznego i metadanych

§ 10. 1. Portal danych weryfikuje automatycznie:

- 1) kompletność metadanych, o których mowa w § 7 ust. 1 i § 8 ust. 1, oraz adresów URL, o których mowa w § 7 ust. 2 i § 8 ust. 2;
- 2) formaty danych, o których mowa w art. 32 ust. 4 ustawy, w jakich dostawca przekazuje informacje sektora publicznego;
- 3) kompletność dodatkowego zestawu elementów metadanych.

2. Portal danych monitoruje dostępność jednostki informacji sektora publicznego pod wskazanym adresem URL.

§ 11. 1. Portal danych jest dostępny całodobowo, z wyjątkiem przerw serwisowych wynikających z ewentualnych awarii lub potrzeby dokonywania zmian i ulepszeń.

2. Minister informuje w portalu danych o przerwach serwisowych w świadczeniu usług dostępu do portalu danych, a w przypadku braku takiej możliwości - przez zamieszczenie informacji o takich przerwach w Biuletynie Informacji Publicznej.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Uzasadnienie

Projekt ustawy z dnia ... o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47) zastąpi obecnie obowiązującą ustawę z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446). Jednym z nowych rozwiązań wprowadzonych w projekcie jest zaktualizowanie i przeniesienie do nowej ustawy regulacji dotyczącej portalu dane.gov.pl. (Centralne repozytorium informacji publicznej) znajdującej się obecnie w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2776). W ramach przepisów regulujących funkcjonowanie portalu danych, w art. 34 ust. 7 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, zawarte zostało upoważnienie do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia określającego przepisy techniczne dotyczące funkcjonowania portalu. Przedmiotowa delegacja ustawowa jest wzorowana na art. 9b ust. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej, na podstawie którego Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego repozytorium informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 361, z późn. zm.). Centralne repozytorium z dniem wejścia w życie nowej ustawy stanie się portalem danym. Zgodnie z art. 60 ust. 1 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9b ust. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ust. 7 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

W portalu danych na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego udostępniane są informacje sektora publicznego o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie w rozumieniu tej ustawy. W portalu mogą być również udostępniane dane prywatne, o których mowa w art. 2 pkt 5 projektu ustawy, tj. wszelkie treści będące w posiadaniu podmiotów innych niż podmioty zobowiązane i przez nich wytworzone (z wyjątkiem danych osobowych). W tym przypadku chodzi o zasoby danych będące w posiadaniu podmiotów niepublicznych, tj. np. przedsiębiorców czy też

organizacji pozarządowych. Zgodnie z art. 35 ust. 2 projektu ustawy do danych prywatnych udostępnianych w portalu danych stosuje się przepisy przedmiotowego rozporządzenia.

Za istotne uznano aby informacje sektora publicznego udostępniane w portalu danych spełniały odpowiednie warunki techniczne, a metadane ułatwiały wyszukiwanie, kontrolę, długotrwałe przechowywanie i zarządzanie oraz możliwość jak najszerszego ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego i ich maszynowego odczytu. Stąd w projekcie ustawy wprowadzono delegację ustawową do uregulowania szczegółowych kwestii technicznych dotyczących funkcjonowania portalu danych.

Projektowane rozporządzenie określa sposób weryfikacji, przetwarzania i udostępniania informacji sektora publicznego i metadanych w portalu danych, w tym ich dodawanie, aktualizacje, usuwanie oraz przechowywanie, standardy techniczne prowadzenia portalu, minimalny zestaw elementów metadanych opisujących strukturę informacji sektora publicznego (oddzielnie dla informacji sektora publicznego oraz jednostki informacji sektora publicznego) oraz warunki korzystania z dodatkowych uprawnień portalu danych.

Zgodnie z § 4 projektu rozporządzenia portal danych zakłada dwie możliwości dostępu do informacji sektora publicznego, tym samym komunikowania się użytkowników z portalem, tj. przez stronę internetową www.dane.gov.pl oraz przy użyciu interfejsu programistycznego aplikacji (API). Podział na stronę internetową i API został wprowadzony ze względu na różne oczekiwania użytkowników. Strona internetowa jest łatwa i przyjazna dla użytkownika w obsłudze i pozwala mu na wyszukiwanie i pobieranie zasobów bez konieczności posiadania wiedzy technicznej w tym zakresie. Z kolei API będzie zapewniać użytkownikowi możliwie dużą elastyczność w zakresie komunikacji z portalem oraz ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego i metadanych w nim zgromadzonych przez aplikacje.

Portal danych dane.gov.pl będzie zapewniał przeszukiwanie informacji sektora publicznego według kryterium przedmiotowego i podmiotowego oraz po metadanych, pobieranie informacji sektora publicznego, jednostek informacji sektora publicznego oraz metadanych, dostęp do określonych informacji, możliwość założenia profilu, czy dodawanie, aktualizowanie i usuwanie informacji sektora publicznego i metadanych przez dostawcę. Ponadto w portalu będzie możliwe tworzenie własnych zestawień informacji sektora publicznego oraz historii przeszukiwań po założeniu w nim profilu. Do założenia profilu wymagane jest podanie adresu poczty elektronicznej oraz określenie hasła.

W zakresie API określono trzy jego główne funkcje: przeszukiwanie zasobów informacyjnych według kryterium przedmiotowego i podmiotowego oraz metadanych wymienionych w projekcie rozporządzenia, pobieranie informacji sektora publicznego, jednostek informacji sektora publicznego i metadanych oraz uwierzytelnianie aplikacji w celu uzyskania uprawnień przypisanych do profilu.

Uprawnienia opisane dla strony www.dane.gov.pl oraz API mają charakter katalogu otwartego, który może być sukcesywnie wzbogacany o nowe funkcjonalności w ramach rozwoju portalu danych co podkreśla jego dynamiczny charakter, który z założenia będzie podlegał dalszym procesom ewaluacyjnym.

Zarówno strona internetowa portalu danych jak również API zapewniają szczególne uprawnienia dedykowane dostawcom, tj. dodawanie, aktualizację i usuwanie zasobów informacyjnych oraz metadanych. W celu skorzystania z tych dodatkowych uprawnień dostawcy zostaną zobowiązani do przekazania administratorowi portalu danych określonych. Ponadto koniecznym będzie założenie profilu przez osobę działającą w imieniu dostawcy. W imieniu dostawcy czynności może wykonywać kilku użytkowników, o czym dostawca informuje administratora portalu. Administrator dodaje powiązanie profilu użytkownika z profilem dostawcy - od tego momentu użytkownik może tworzyć/edytować metadane informacji sektora publicznego i jednostek informacji sektora publicznego dostawcy. Poza tym może edytować dane swojego profilu wymienione w rozporządzeniu.

Portal danych jest miejscem gdzie informacje sektora publicznego można łatwo znaleźć, przeszukiwać oraz wykorzystywać. Narzędzie to ma zapewnić interoperacyjność z zewnętrznymi repozytoriami zbudowanymi i utrzymywanymi w ramach infrastruktury teleinformatycznej gestorów danych (na przykład resortów). Tym samym konieczne jest, aby każda jednostkowa informacja sektora publicznego, tj. np. dokument PDF lub tabela bazy danych, jak również informacje sektora publicznego zostały opisane metadanymi. Rozporządzenie wskazuje taki minimalny zestaw metadanych zarówno dla jednostki informacji sektora publicznego oraz informacji sektora publicznego, rozgraniczając metadane zarządzane przez dostawcę oraz przez portal danych. Rozgraniczenie metadanych na zarządzane przez dostawcę i portal danych wynika także z zastosowania automatyzacji procesów w portalu.

Zakłada się, że minimalny zestaw elementów metadanych opisujących informacje sektora publicznego zarządzany przez dostawcę obejmuje: tytuł, słowa kluczowe, opis oraz

częstotliwość aktualizacji. Dostawca podaje adres URL strony internetowej lub jego podstron, pod którym są udostępniane informacje sektora publicznego. Na zakres metadanych zarządzanych przez portal danych składa się identyfikator, wskazanie urzędu obsługującego dostawcę, data udostępnienia, data aktualizacji.

Zestaw metadanych opisujących jednostkę informacji sektora publicznego zarządzanych przez dostawcę obejmuje: warunki ponownego wykorzystywania jednostki informacji sektora publicznego oraz opis (streszczenie lub krótkie określenie zawartości jednostki informacji sektora publicznego). Metadane zarządzane przez portal danych to identyfikator, format, data udostępnienia, data aktualizacji oraz typ.

System zapewnia integralność gromadzonych w nim danych polegającą na gwarancji bezpieczeństwa danych przed ich nieautoryzowaną zmianą, dodaniem lub usunięciem. W § 10 projektu rozporządzenia wskazano na zakres automatycznej weryfikacji. Przewidziano również monitoring przez portal danych dostępności jednostki informacji sektora publicznego pod wskazanym adresem URL.

Za standard prowadzenia portalu przyjęto nieprzerwalny dostęp do informacji sektora publicznego oraz metadanych w nim zgromadzonych, z wyjątkiem przerw serwisowych wynikających z potencjalnych awarii lub konieczność dokonywania zmian i ulepszeń w systemie. O sytuacjach tych administrator portalu danych będzie informował na stronie internetowej www.dane.gov.pl albo na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych¹⁾, w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z ww. przepisami.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii,

¹⁾ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów²⁾.

²⁾ M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie portalu danych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 04.03.2021</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe - art. 34 ust. 7 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47)</p> <p>Nr w Wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC47) zastąpi obecnie obowiązującą ustawę z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446). Jednym z nowych rozwiązań wprowadzonych w projekcie jest zaktualizowanie i przeniesienie do nowej ustawy regulacji dotyczącej portalu dane.gov.pl. (Centralne repozytorium informacji publicznej) znajdującej się obecnie w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2776). W ramach przepisów regulujących funkcjonowanie portalu danych, w art. 34 ust. 7 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, zawarte zostało upoważnienie do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia określającego przepisy techniczne dotyczące funkcjonowania portalu. Przedmiotowa delegacja ustawowa jest wzorowana na art. 9b ust. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej, na podstawie którego Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego repozytorium informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 361, z późn. zm.). Centralne repozytorium z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stanie się portalem danym. Zgodnie z art. 60 ust. 1 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9b ust. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ust. 7 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 7 projektu ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego Rada Ministrów zobligowana została do określenia:

- 1) sposobu weryfikacji udostępnianych w portalu danych informacji sektora publicznego i metadanych pod względem spełniania określonych w ustawie i rozporządzeniu wymogów,

- 2) sposobu udostępniania informacji sektora publicznego lub metadanych w portalu (przy uwzględnieniu posiadanej przez podmioty zobowiązane infrastruktury teleinformatycznej umożliwiającej gromadzenie w niej informacji oraz ich udostępnianie, a także możliwości techniczne przechowywania tych informacji w portalu danych);
- 3) sposobu przetwarzania w portalu danych informacji sektora publicznego i metadanych;
- 4) standardów technicznych prowadzenia portalu danych, danych niezbędnych do założenia konta użytkownika oraz zestawu elementów metadanych.

Określając powyższe elementy Rada Ministrów powinna mieć na względzie zasadę neutralności technologicznej, konieczność zapewnienia przeszukiwalności i dostępności informacji dla jak najszerszej grupy użytkowników, możliwość zastosowania automatyzacji procesów oraz potrzebę zapewnienia ich użyteczności i efektywności.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym rozporządzeniu określono sposób weryfikacji, przetwarzania i udostępniania informacji sektora publicznego i metadanych w portalu danych, w tym ich dodawanie, aktualizacje, usuwanie oraz przechowywanie, standardy techniczne prowadzenia portalu, minimalny zestaw elementów metadanych opisujących strukturę informacji sektora publicznego (oddzielnie dla informacji sektora publicznego oraz jednostki informacji sektora publicznego) oraz warunki korzystania z dodatkowych uprawnień w portalu danych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Portale, które realizują podobny cel jak portal danych funkcjonują w państwach członkowskich UE oraz poza Unią Europejską. Również Komisja Europejska prowadzi europejski portal danych (<https://www.europeandataportal.eu/pl/>), który pozwala na dostęp i ponowne wykorzystywanie danych wytwarzanych i gromadzonych przez państwa członkowskie. Portal ten również umożliwia użytkownikom systemu kontakt z administratorem oraz przekazywanie sugestii i uwag. Portal jest zintegrowany z serwisem dane.gov.pl.

Portale pozostałych państw członkowskich:

Austria: data.gv.at	Estonia: opendata.ee	Malta: data.gov.mt
Belgia: data.gov.be	Finlandia: avoindata.fi	Niemcy: govdata.de
Wielka Brytania: data.gov.uk	Francja: data.gouv.fr	Portugalia: dados.gov.pt
Bułgaria: opendata.government.bg	Grecja: data.gov.gr	Rumunia: data.gov.ro
Chorwacja: data.gov.hr	Hiszpania: datos.gob.es	Słowacja: data.gov.sk
Cypr: data.gov.cy	Holandia: data.overheid.nl	Słowenia: nio.gov.si/nio/
Czechy: opendata.cz	Irlandia: data.gov.ie	Szwecja: opnadata.se
Dania: portal.opendata.dk	Łotwa: opendata.gov.lt	Włochy: dati.gov.it

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Dostawcy zasobów	136	Liczba dostawców na podstawie danych z portalu danych (dane.gov.pl)	<p>Projektowane rozporządzenie reguluje sposób weryfikacji udostępnianych w portalu danych informacji sektora publicznego i metadanych pod względem spełniania określonych w ustawie i rozporządzeniu wymogów; sposób udostępniania informacji sektora publicznego lub metadanych w portalu; sposób przetwarzania w portalu danych informacji sektora publicznego i metadanych; standardy techniczne prowadzenia portalu danych, dane niezbędne do założenia konta użytkownika oraz zestaw elementów metadanych.</p> <p>Rozwiązania wprowadzone w rozporządzeniu regulują zatem sposób w jaki dostawcy danych będą publikować własne zasoby w portalu danych.</p>
Ludność Polski w wieku produkcyjnym	ok. 23,8 mln.	GUS 2016 rok	Możliwość korzystania z danych zgromadzonych w portalu pozwala na dostęp do dużych ilości informacji, udostępnianych w sposób

			<p>uporządkowany i użyteczny. Możliwość bezpośredniego kontaktu użytkowników z administratorem portalu i dostawcą danych. Możliwość składania sugestii, uwag, propozycji nowych zasobów. Wpływ na użyteczność i wykorzystanie informacji już udostępnianych, a także kolejnych zasobów zaplanowanych do udostępnienia.</p>
Organizacje pozarządowe	Ok. 550 organizacji (0,8% z 70 tys. działających NGO)	Badanie Stowarzyszenia Klon/Jawor „Kondycja sektora organizacji pozarządowych w Polsce 2015”	<p>Możliwość korzystania z danych zgromadzonych w portalu pozwala na dostęp do dużych ilości informacji, udostępnianych w sposób uporządkowany i użyteczny. Bezpośredni kontakt użytkowników systemu z administratorem portalu i jego dostawcą. Możliwość składania sugestii, uwag, propozycji nowych zasobów. Wpływ na użyteczność i wykorzystanie informacji już udostępnianych, a także kolejnych zasobów zaplanowanych do udostępnienia.</p>
Przedsiębiorcy	Szacowana liczba	S. Szultka „Kreatywny	Możliwość korzystania

	<p>przedsiębiorców tzw. przemysłu kreatywnego: Ok. 173 tys.</p>	<p>łańcuch – powiązania sektora kultury i kreatywnego w Polsce”, Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, Gdańsk 2014</p>	<p>z danych zgromadzonych w portalu pozwala na dostęp do dużych ilości informacji, udostępnianych w sposób uporządkowany i użyteczny. Bezpośredni kontakt użytkowników systemu z administratorem portalu i jego dostawcą. Możliwość składania sugestii, uwag, propozycji nowych zasobów. Wpływ na użyteczność i wykorzystanie informacji już udostępnianych, a także kolejnych zasobów zaplanowanych do udostępnienia.</p>
<p>Administracja publiczna</p>	<p>Ok. 971 100 (stan na 31.12.2014)</p>	<p>Rocznik Statystyczny Pracy 2015</p>	<p>Możliwość korzystania z danych zgromadzonych w portalu pozwala na dostęp do dużych ilości informacji, udostępnianych w sposób uporządkowany i użyteczny. Bezpośredni kontakt użytkowników systemu z administratorem portalu i jego dostawcą. Możliwość składania sugestii, uwag, propozycji nowych zasobów. Wpływ na użyteczność i wykorzystanie informacji już udostępnianych, a także kolejnych zasobów</p>

													zaplanowanych do udostępnienia.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
													Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Możliwość wykorzystania danych publicznych to szansa dla przedsiębiorców, którzy chcą na ich podstawie stworzyć nowe produkty i usługi. W portalu danych informacje udostępniane są w sposób uporządkowany i użyteczny. Głównym beneficjentem szerszego udostępniania danych będą firmy działające w sektorze kreatywnym. Możliwość składania przez przedsiębiorców sugestii, uwag, propozycji nowych zasobów będzie miała wpływ na użyteczność informacji, na podstawie których przedsiębiorcy opierają modele biznesowe, produkty lub usługi. Dodatkowo komunikacja przedsiębiorców z administratorem portalu lub dostawcą zasobów za pomocą środków elektronicznych przyczyni się do skrócenia czasu na załatwienie sprawy przedsiębiorcy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	j.w.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe oraz osoby starsze i niepełnosprawne	Możliwość korzystania z danych zgromadzonych w portalu pozwala na dostęp do dużych ilości informacji, udostępnianych w sposób uporządkowany i użyteczny. Proponowane rozwiązania są korzystne z punktu widzenia obywateli, pozwalają m.in. na bezpośredni kontakt użytkowników z administratorem portalu i dostawcą informacji. Możliwość ta będzie miała wpływ na skrócenie czasu załatwienia sprawy przez obywatela. Ponadto, składanie przez obywateli sugestii, uwag bądź propozycji co do nowych zasobów będzie miało wpływ na poszerzenie dostępu do wielu zróżnicowanych zasobów, a także ich użyteczność. Korzyści te będą dotyczyć również osób						

		niepełnosprawnych oraz seniorów.	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)		
	(dodaj/usuń)		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Wprowadzane zmiany nie wpłyną na obciążenia administratora portalu dane.gov.pl. Projektowane rozwiązania oparte zostały na obecnie obowiązującym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego repozytorium informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 361, z późn. zm.).			
9. Wpływ na rynek pracy			
Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie	

Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	